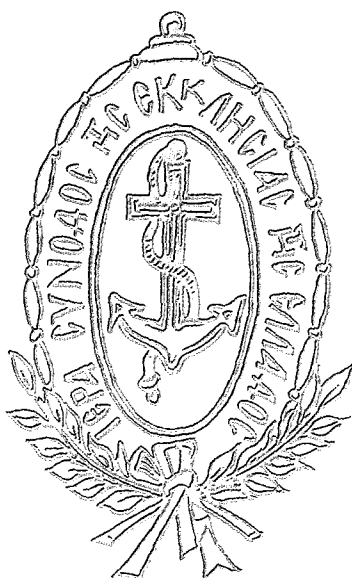

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΘ' – ΤΕΥΧΟΣ 8-9 – ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2002
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 010-72.72.253. Fax 010-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail: iera-synodos@ath.forthnet.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Εὐάγγελος Π. Λέκκος
Θεολόγος - Νομικός

Διευθυντὴς Συντάξεως τοῦ Δελτίου
Εὐάγγελος Α. Θεοδώρου
Ὁμότε. Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Τακτικὸν μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμίων
Χρήστος Γ. Καραγιάννης, Μ.Θ.

Τυπογραφεῖον
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 010-36.61.200. Fax 010-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἐγκύκλιοι: 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747	547
Ἐγκύκλια Σημειώματα	559

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Τελικὸς πίναξ τῶν ὑποψηφίων δι' ἐγγραφὴν εἰς τὸν κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων	565
---	-----

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

566

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου, Πρὸς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον «CRISTIANESIMO E DEMOCRAZIA NEL FUTURO DELL'EUROPA»	569
Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐκδηλώσεων μνήμης τοῦ Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου Π. Βαλλιάνου ἐν Κεφαλληνίᾳ	572
Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Καστριτῶν «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος» μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῶν 100 ἐτῶν ζωῆς καὶ δράσεώς της	574

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Εὐαγγέλου Α. Θεοδώρου, Διαλεκτικαὶ σχέσεις Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ (Σχόλια σὲ αἰτιάσεις μουσικοσυνθέτου)	576
---	-----

ΕΠΙΚΗΛΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλῶνων Θεολόγου, Εἰς τὸν ἀοίδιμον Μητροπολίτην Ἑδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κυρὸν Χρυσόστομον Κακουλίδην (1931-2002)	580
---	-----

ΟΜΙΛΙΑΙ - ΛΟΓΟΙ

Ἀρχιμ. Παύλου Ἰωάννου, Λόγος Ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Μέγιστον τῶν Ἀποστόλων Παῦλον	583
--	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ε.Ε.

Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου, Προσφυγὴ κατὰ Ψηφίσματος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου «Γυναῖκες καὶ Φονταμενταλισμός»	588
---	-----

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

591

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

595

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

621

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

626

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ –
ΕΓΚΥΚΛΙΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ 2741, 2742,
2743, 2744, 2745, 2746, 2747
ΕΓΚΥΚΛΙΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2249
Διεκπ. 1155

Ἀθήνησι τῇ 25ῃ Ἰουνίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2741

**Περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς πνευματικῆς ἐργηγορσεως
καὶ προσοχῆς τῶν κληρικῶν πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλων**

Πρὸς
Τὸν Ἱερὸν Κλῆρον
τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

«Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

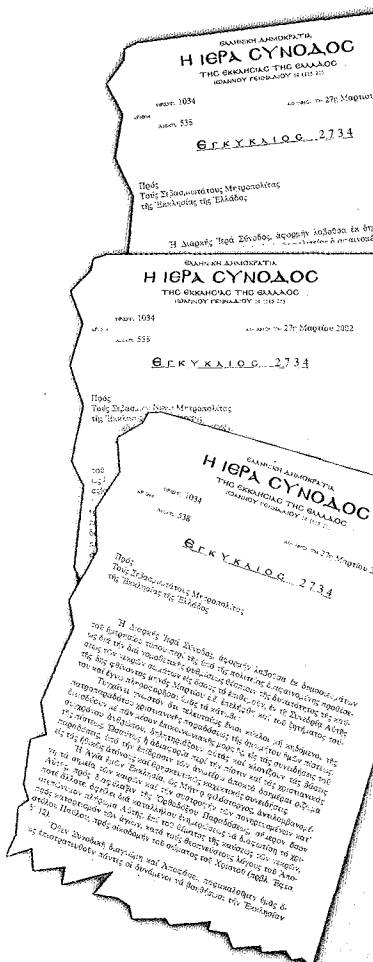
Διὰ τῶν θεωρητῶν τούτων λόγων ὁ θεὸς τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατέδειξεν τὴν περίοπτον θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ὅστις ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται, οἱ Ἅγιοι Αὐτοῦ πνευματοφόροι καὶ θεοκήρυκες Ἀποστόλοι, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ θεόλεκτος τῶν κληρικῶν, οὓς ἔχρισεν ὁ Θεός, χορὸς, ὁ διὰ τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς, λαμβάνων τὴν τῆς ἱερατείας χάριν. Καθίσταται, οὕτως, δῆλον τοῖς πᾶσι ὅτι τὸ ἐκλεκτὸν αὐτῶν σῶμα τίθεται ἐπὶ τὴν λυχνίαν προκειμένου ἵνα λάμπῃ «πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ» καὶ καταιγάσῃ αὐτῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν διὰ τῆς βαθυτάτης Ὁρθοδόξου πίστεως, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀνεπιλήπτου βιοτῆς, τῶν θεοφιλῶν ἔργων, τῶν σωφρόνων λόγων. Ἀποτελεῖ, οὖν, ὁ Κληρικὸς τύπος τῶν πιστῶν «ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ».

Τὴν ἐκπάλγου πνευματικῆς λαμπρότητος θέσιν τοῦ Ὁρθοδόξου Κληρικοῦ φθονεῖ ἐνίοτε ὁ μισόκαλος διάβολος καὶ ἐνσπείρει εἰς τὰς καρδίας καὶ τὰς συνειδήσεις τινῶν ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμίας καὶ λογισμοὺς ἀνόμους καὶ ἀθεμίτους. Ἐκπίπτουν, τοιοῦτοτρόπως, ὅσοι ἀποδεικνύονται ἀνίσχυροι εἰς τὸ ἀντιστῆναι τῷ διαβόλῳ, καὶ ἐκτρέπονται ἐκ τῆς ἱεροπρεποῦς συμπεριφορᾶς γενόμενοι πρόξενοι σκανδάλων εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν.

«Ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἔλθειν τὰ σκάνδαλα», ἀναφέρει ἡ θεόπνευστος γραφὴς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ὑπογραμμίζουσα ἅμα «πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται». Διότι, κατὰ τὸν αὐτὸν Εὐαγγελιστὴν, «ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ (τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν), συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης». Τοσοῦτον, μάλιστα, εἶναι τὸ κρῖμα τὸ ὁποῖο λαμβάνει ὁ σκανδαλοποιός, ὁ ὁποῖος «οὗ φρονεῖ τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων», ὥστε ὁ ἱερὸς Εὐαγγελιστὴς νὰ προτρέπῃ αὐτὸν νὰ ἐκκόψῃ τὴν χεῖρα καὶ τὸν πόδα καὶ νὰ ἐκβάλῃ τὸν ὀφθαλμόν, ἢ νὰ δεικνύται διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ πρόξενος ἀπωλείας ψυχῶν «ὑπὲρ Χριστὸς ἀπέθανεν».

Τοιαύτης, οὖν, οὔσης τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἐνίοτε ἀναφυνέντων σκανδάλων εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, ὁ θεὸς καὶ μυστιπόλος Ἀπόστολος Παῦλος ἐκφράζει τὴν ὁδύνην αὐτοῦ «τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι»;

Ὅθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Συνε-

δρία Αὐτῆς τῆς 25ης λήγοντος μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ἔ. πληροφορηθεῖσα τὴν ἀγωνίαν καὶ ἀνησυχίαν, αἱ ὁποῖαι κατέχουσι τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, τῶν ἀφορώντων «εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» καὶ ἀγαπῶντων τὸ Πανάσπιλον Αὐτοῦ Σῶμα, δηλονότι τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ῥυτίδα ἀλλ' οὕσαν ἁγίαν καὶ ἁμωμον, ἤχθη εἰς τὴν Ἀπόφασιν ὅπως μετὰ τῆς διακρινοῦσης Αὐτὴν ἀδιαπτώτου ποιμαντικῆς μερίμνης, τοῦ ὑψηλοῦ αἰσθήματος εὐθύνης ἀλλὰ καὶ τῆς προσηκούσης αὐστηρότητος, ἀπευθυνθῇ πρὸς πάντας ὑμᾶς, τὸν φιλόχριστον καὶ περιούσιον τοῦ Κυρίου ἱερὸν Κλῆρον, καὶ ἐπισημάνῃ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς ἐγρηγόρσεως καὶ προσοχῆς πρὸς ἀποφυγὴν τῶν σκανδάλων.

«Πρόσχωμεν», ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν, καὶ «στῶμεν καλῶς» κατὰ τὴν ἀρχαγγελικὴν προσταγὴν ἵνα «μὴ δῶμεν τὸ ἅγιον τοῖς κυσί, μηδὲ βάλωμεν τοὺς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν χοιρῶν». «Μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τοῦτω, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι τῇ ἀνακρινώσῃ τοῦ νοοῦ ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον».

Θὰ ἡδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ τις ἐξ ὑμῶν ὅτι «πάντα ἔξεστιν», ἀλλὰ κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «οὐ πάντα συμφέρει, οὐδὲ πάντα οἰκοδομεῖ». Ἡ ὅλη συμπεριφορὰ ἐκάστου κληρικοῦ δέον ὅπως εἶναι μία ζῶσα καὶ διαρκὴς μαρτυρία τοῦ Κυρίου αὐτοῦ περιπολοῦντος ἐν σαρκί. Γινώσκουμεν, ἀναντιρρήτως, ὅτι οἱ Κληρικοὶ σάρκα φοροῦσι καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦσι ἀλλὰ καλούμεθα ἵνα συνειδητοποιήσωμεν καὶ ὅτι «ὁ ἱερεὺς δὲν

εἶναι ἄνθρωπος· εἶναι θυσία ἑνὸς ἀνθρώπου, ἡ ὁποία προστίθεται εἰς τὴν θυσίαν τοῦ Χριστοῦ» (Βιργίλι Γκεοργκίου). Ὡς ἐκ τούτου ὀφείλει ἵνα διάγῃ μεθ' ὑψηλῆς προσοχῆς τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὴν στρατευομένην Ἐκκλησίαν.

Ἀγαπητοὶ Πατέρες,

Πεποιθότες ὅτι θέλετε καταστῇ ἡ ζῶσα εἰκὼν τῆς πίστεως, τῆς πραότητος καὶ τῆς ἠθικῆς ἵνα δοξάζητε «τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν» εὐχόμεθα ὅπως «Αὐτὸς ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσῃ ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖν».

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
 † Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Σπυρίδων
 † Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Δαμασκηνὸς
 † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθίμος
 † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Τίτος
 † Ὁ Ἰωαννίνων Θεόκλητος
 † Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος
 † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Ἰερώνυμος
 † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλέξανδρος
 † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Παντελεήμων
 † Ὁ Ἀργολίδος Ἰάκωβος
 † Ὁ Φωκίδος Ἀθηναγόρας
 † Ὁ Ἀρτῆς Ἰγνάτιος

Ὁ Ἀρχιεραρχιερατεὺς
 † Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2392
 Διεκπ. 1238

Ἀθήνησι τῇ 3ῃ Ἰουλίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2742

Περὶ τῆς μὴ μεταδόσεως τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων εἰς μὴ ὀρθοδόξους

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
 τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος μετὰ μεγίστης εὐθύνης καὶ προσοχῆς ἐξετάζει περιπτώσεις καὶ πληροφορίες ἀφορώσας εἰς π

θανὴν μετάδοσιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ εἰς οὓς ἀπείργουσι οἱ Θεῖοι καὶ Ἱεροὶ Κανόνες. Αἱ ἐπικρατήσασαι νέαι συνθῆκαι ζῶης οἶον: α) ἡ μετανάστευσις καὶ ἐγκατάστασις εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἀλλοθρήσκων, β) τὸ πολυπληθὲς ρεῦμα τῶν ἐτεροδόξων ἐπισκεπτῶν, γ) ἡ φοίτησις ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἰδίως εἰς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα, μαθητῶν προερχομένων ἐξ οἰκογενειῶν ἐτεροδόξων, ἀλλοθρήσκων ἢ μὴ ἔχοντων θρησκευμα, ἐπιβάλλουσι τὴν ἐπαγρύπνησιν πάντων τῶν ποιμένων, ὥστε οὔτε σύγχυσις νὰ προκαλῆται, οὔτε σκανδαλισμὸς τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἥτοι τῆς μυστηριακῆς κοινωνίας μετὰ τῶν ἐτεροδόξων.

Καὶ εἶναι μὲν ἀναντίρρητος καὶ ὑπὸ τῆς ἐκκλησια-

στικῆς παραδόσεως μεμαρτυρημένη καθολικὴ ἀλήθεια, ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀνόθευτον διὰ τῶν αἰώνων τηρήσασα καὶ τηροῦσα τὴν ἡν παρέλαβε διδασκαλίαν καὶ παράδοσιν τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, μακρὰν πάσης μισαλλοδοξίας, μετ' ἀγάπης πάντοτε, συμπαθείας καὶ ἀγαθῆς διαθέσεως προσέβλεπε πρὸς τὰς διαφορὰς ἑτεροδόξους λεγομένας Ἐκκλησίας, παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τὰς δοκιμασίας, ἃς ἐδοκίμασεν ἐξ αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀφ' ἧς καινοτομήσασαι ἀπεμακρύνθησαν, ἐπιποθεῖ καὶ ἀναμένει. Ἀλλ' εἶναι ὡσαύτως ἀληθὲς καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ὁμοίως μαρτυρεῖται, ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσατο ἀγρυπνοῦσα ὑπὲρ τοῦ ἐμπειστευμένου Αὐτῇ ὀρθοδόξου πληρώματος καὶ οὐδέποτε, παραμελήσασα ἢ καὶ ὀλιγωρήσασα, ἀφῆκεν ἀνεπιτήρητον τὴν ἡν ἀνόθευτον παρέλαβε καὶ διαφυλάσσει ὀρθόδοξον πίστιν καὶ παράδοσιν ἀπὸ τῶν κατ' αὐτῆς ἐπιβουλῶν.

Τούτου ἕνεκεν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῇ μακραίωνι ἱστορίᾳ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας στοιχοῦσα, καὶ εἰς αὐστηρὰν παραφυλακὴν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ παραδόσεως Αὐτῆς ἀφορῶσα, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ ἵνα μηδενὶ τῶν πιστῶν ἡμῶν ἀφορμὴν τινα δώμεν ἐγκοπῆς τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, ἥν ὡς ἱερὰν κληρονομίαν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ παρακαταθήκην παρελάβομεν, ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 27ης παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ε. ἔγνω γνωρίζαι ὑμῖν τὰ ὡς κάτωθι:

Τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἶναι θεοσύστατον μυστήριον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ κοινωνῶν τοῦ εὐλογηθέντος ὑπὸ τοῦ κανονικῶς χειροτονηθέντος Ἐπισκόπου ἢ Πρεσβυτέρου καὶ μεταβληθέντος εἰς Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἄρτου καὶ οἴνου, μεταλαμβάνει αὐτοῦ τοῦ ἀληθοῦς Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ εἰς ἔνωσησιν καὶ συσσωμάτωσιν μετ' αὐτοῦ, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἐπομένως, οἱ κοινωνοῦντες τοῦ μυστηρίου τούτου ἐνοῦνται μυστικῶς καὶ συσσωματοῦνται μετὰ τοῦ Χριστοῦ «*σύσσωμοι*» καὶ «*σύναιμοι*» καὶ «*χριστοφόροι*» καὶ «*θεοφόροι*» γινόμενοι, κατὰ τοὺς γνωστοὺς πατερικοὺς χαρακτηρισμοὺς. Κατὰ τὸν Ἅγιον Κύριλλον Ἱεροσολύμων, «*μεταλαμβάνοντες Σώματος καὶ Αἵματος Χριστοῦ, σύσσωμοι καὶ σύναιμοι αὐτοῦ καὶ χριστοφόροι γινόμενοι, τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τοῦ αἵματος εἰς τὰ ἡμέτερα ἀναδιδόμενον μέλη, οὕτω τε κατὰ τὸν μακάριον Πέτρον, θείας κοινωνοὶ φύσεως γινόμεθα*» (Κατήχησις 4, 5 PG 33, 1100).

Ἡ μετάδοσις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν, δίδεται πρὸς τὰ βεβαπτισμένα μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νηπίων, **εὐθὺς ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος**. Ἡ μετοχὴ τῶν πιστῶν εἰς τὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαία αὐτοῖς πρὸς σωτηρίαν, καθότι κατὰ τὸ ἀπευδὲς στόμα τοῦ Κυρίου: «*ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς*» (Ἰωάν. στ', 53).

Οἰκοθεν ὁμως ἐννοεῖται, ὅτι τῆς προσελεύσεως τοῦ πιστοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἀχράντων μυστηρίων δέον ὅπως προηγήται ἀπαραιτήτως ἡ ἐπιβεβλημένη προπαρασκευὴ, συνισταμένη εἰς μετάνοιαν καὶ ἐξομολόγησιν, κάθαρσιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, εἰρήνευσιν μετὰ τοῦ πλησίον, νηστείαν καὶ προσευχὴν κ.λπ., ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν συνιστᾶται τοῦτο μὲν ἡ Θεία Κοινωνία, διότι κατὰ τὸν μέγαν Ἀπόστολον τῶν ἐθνῶν Παῦλον «*ὁ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κοῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου*» (Α' Κορ. ια', 29), τοῦτο δὲ ἡ ἐνότης ἐν τῇ ὑγιαίνουσῃ πίστει τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Θείας Λειτουργίας, πρῶτον ἐτέθη ἡ κοινὴ ὁμολογία, ἡ ἀπαγγελία δηλονότι τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως καὶ ὕστερον ὁ καθαγιασμός τῶν Τιμίων Δώρων καὶ ἡ μετοχὴ εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Κοινωνίας.

Περὶ τοῦ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μετάδοσις τῆς ὑπὸ ὀρθοδόξου λειτουργοῦ εὐλογηθείσης Θείας Εὐχαριστίας εἰς ἑτεροδόξους, ἑτεροθρήσκους, ἢ καὶ μὴ βεβαπτισμένα μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐμμέσως πλὴν σαφῶς ὀρίζουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ΜΕ' καὶ ΞΔ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Θ' καὶ ΛΓ' τῆς ἐν Λαοδικαίᾳ καὶ Β' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, καθὼς καὶ ὁ Θ' Κανὼν τοῦ Ἁγίου Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας. Ἀρνητικὴ ὡσαύτως εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ τῶν κειμένων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων διδομένη ἐν προκειμένῳ ἀπάντησις, ὡς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ διατασσόμενον «*μὴ λαμβάνειν αἵρετικῶν μετάληψιν, μήτε διδόναι*» (Ἐκδοσις Ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως Δ', 13, PG 94, 1153).

Ἐκ τῶν Κανονικῶν Διατάξεων, τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν πρὸς ἑτεροδόξους μετάδοσιν τῶν καθηγιασμένων Ἀχράντων Μυστηρίων, αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, πρέπει νὰ μνημονευθῇ πρῶτον τὸ Πατριαρχικὸν Γράμμα τοῦ ἔτους 1701, τοῦ Κωνσταν-

τινουπόλεως Καλλινίκου πρὸς τὸν Λαρίσης Παρθένιον ἐρωτήσαντα «περὶ τινων ἐνδεχομένων συμβῆναι· ἦγουν ἂν ἴσως καὶ ζητηθῇ ἀπὸ τοὺς εἰς τὰ αὐτόθι διατρίβοντας Λατίνους, τόσον Παπιστάς, ὡσὺν καὶ Λουτεροκαλβίνους, κανένα ἐκκλησιαστικὸν μυστήριον, νὰ τοὺς δοθῇ ἡ ὄχι», ἀπαντᾷ ὅτι τοῦτο ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ' ὅσον οὗτοι θὰ ἀρνηθοῦν «τὴν πλάνην των καὶ προσέλθουν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν». Ἄλλως, ἀπαγορεύεται ἡ μετάδοσις τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἰς αὐτοὺς, ἀκόμη «καὶ ἐπιθανατίως ἀσθενοῦντας καὶ ζητοῦντας τοῦτο, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπηρνήθησαν ρητῶς τὴν πλάνην των» (Μ. Γεδεών, Κανονικαὶ Διατάξεις, Α', σ. 80 ἐξ.).

Ὡσαύτως μνημονευτέα τυγχάνει καὶ ἡ Ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία κατὰ τὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 27ης Μαρτίου τοῦ 1874, ἀπαντῶσα εἰς σχετικὴν αἴτησιν Μητροπολίτου τινός, ἔγραφεν, ὅτι «τὴν Θείαν Κοινωνίαν οὐκ ἔξεστι μεταδιδόναι τοῖς Ἀρμενίοις ἐν ὁποιαδήποτε περιστάσει» (Μιχαὴλ Θεοτοκά ΝΟΠ, σελ. 365). Ἐπομένως, ἡ μετάδοσις τῶν ὀρθοδόξως καθαργιασθέντων Τιμίων Λώρων πρὸς ἑτεροδόξους, χωρὶς προηγουμένην ἔνωσιν αὐτῶν μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δὲν ἐπιτρέπεται. Ἡ προτεραιότης τῆς δογματικῆς συμφωνίας εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις ἔναντι τῆς εὐχαριστιακῆς κοινωνίας (Intercommunio).

Πρὸς δὲ τούτοις σημειοῦται ὅτι, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν ὀρθοδόξων εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων «ἱερουργουμένην Θείαν Εὐχαριστίαν», οὔτε «κατ' οἰκονομίαν» ἐπιτρεπομένης ἐν ἀνάγκῃ, διότι οὐδεμία ὑφίσταται τοιαύτη Κανονικὴ Διάταξις ἀρμοδίου ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου, διὰ τῆς ὁποίας νὰ ἔχη δοθῇ ἡ ἄδεια, ὅπως ἀσκήται τοιαύτη τις «οἰκονομία».

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ ὥς ἄνω ῥηθείᾳ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς, εἰς αὐστηράν δὲ παραφυλακὴν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ παραδόσεως ἀποβλέπουσα καὶ μακρὰν πάσης μισαλλοδοξίας, ἀπεφάσισεν ὅπως καὶ αὐθις ἐπιστήσῃ ἐπὶ τὸ ἐντονώτερον τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ τῶν ὑφ' ὑμᾶς εὐλαβεστάτων κληρικῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, δηλονότι τῆς μεταδόσεως τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων εἰς τοὺς ἑτεροδόξους καὶ συστήσῃ ὑμῖν ὅπως ἐν τῇ ποιμαντικῇ ὑμῶν συνέσει καὶ τῇ ὑπὲρ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος τῶν καθ' ὑμᾶς Ἱερῶν Μητροπόλεων μερίμνη, ἐντείλησθε τοῖς ὑφ' ὑμᾶς Ἐφημερίοις καὶ Ἱεροκήρυξι, ἰδίως τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων

καὶ τουριστικῶν περιοχῶν, ἵνα διὰ τε τοῦ λόγου καὶ τῆς διδασκαλίας μετὰ τῆς προσηκούσης διακρίσεως καὶ εὐγενείας ἀπευθύνωνται πρὸς τοὺς ἐκκλησιαζομένους εἰς περιπτώσεις ἰδίως καθ' ἃς γίγνεται ἀντιληπτὸν ὅτι τὴν Θ. Λειτουργίαν παρακολουθοῦν ξένοι τινες διευκρινίζοντες ἰδιαίτατα πρὸ τῆς μεταδόσεως τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὅτι μόνον οἱ Ὁρθόδοξοι δύνανται νὰ κοινωνήσουν τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ δογματικὴ καὶ κανονικὴ τάξις καὶ ἀκρίβεια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τῷ ὥς εἴρηται σκοπῷ ὁ μεταδιδούς τὰ Ἀχράντα Μυστήρια Κληρικὸς ὀλίγον πρὸ τῆς Θείας Μεταλήψεως ὀφείλει κατὰ τὴν λειτουργικὴν τάξιν καὶ ἀκρίβειαν τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν νὰ διαπυκνάνηται περὶ τοῦ βαπτιστικοῦ ὀνόματος ἐκάστου ἐκ τῶν προσερχομένων εἰς τὴν Θείαν Μετάληψιν, προκειμένου ἵνα ἐκ τῆς ἀπαλήψεως αὐτοῦ δυνηθῇ νὰ σχηματίσῃ μίαν πρώτην εἰκόνα περὶ τῆς θρησκευτικῆς αὐτοῦ ταυτότητος, λέγων ἀκολουθῶς ὡς προβλέπεται τό: «Μεταδιδόταί σοι ... τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν».

Ταῦτα οὖν ἀδελφικῶς προτρεπόμενοι ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι καὶ τὸ θέμα τοῦτο θὰ τύχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς ὑμῶν καὶ ἐπιμελείας, ἵνα μὴ ἀλλοιωθῇ ἡ δογματικὴ, κανονικὴ καὶ ἐκκλησιολογικὴ ἀκρίβεια καὶ τάξις τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως καὶ τὸ φρόνημα τοῦ πιστοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Σπυρίδων
- † Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Δαμασκηνός
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος
- † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Τίτος
- † Ὁ Ἰωαννίνων Θεόκλητος
- † Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος
- † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Ἱερώνυμος
- † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλέξανδρος
- † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Παντελεῆμων
- † Ὁ Ἀργολίδος Ἰάκωβος
- † Ὁ Φωκίδος Ἀθηναγόρας
- † Ὁ Ἀρτης Ἰγνάτιος

Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2002
Διεκπ. 1239

Ἀθήνησι τῇ 3ῃ Ἰουλίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2743

Περὶ τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος ἐκ τῶν θερινῶν πυρκαϊῶν

Πρὸς
Τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀδιάπτωτον τυγχάνει τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ τὴν θεολογικὴν θεώρησιν τῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεὸν Δημιουργὸν καὶ τὰ «ἐν σοφίᾳ» ἔργα τῶν χειρῶν Αὐτοῦ. Συμφώνως πρὸς αὐτὴν τὴν σχέσιν ὁ ἄνθρωπος ἔλαβε παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐντολὴν «κατακυριεύσατε τῆς γῆς». Ἡ ἐντολὴ αὕτη δὲν εἶναι ἄδεια διὰ νὰ προχωρήσῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς μίαν ἀσύδοτον καταστροφὴν τοῦ περιβάλλοντος, ἀλλὰ θεόδοτον χάρισμα διὰ τὴν υπεύθυνον διαχείρισιν καὶ διακυβέρνησιν τοῦ φυσικοῦ κόσμου. Συνεπῶς ὁ ἄνθρωπος φέρει ἔναντι τοῦ Θεοῦ τὴν εὐθύνην τῆς φροντίδος καὶ προστασίας τῆς φύσεως, τοῦ σεβασμοῦ τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς διασώσεως τῆς δημιουργίας.

Ἀναλαβοῦσα, λοιπόν, μετὰ τῆς διακρινούσης Αὐτὴν ἀνυστάχτου μερίμνης, τὴν ὡς ἄνω εὐθύνην ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 28ης παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ε., καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ μέγα ἐθνικὸν πρόβλημα τῶν πυρκαϊῶν, οἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν μὲ ἀφανισμόν τὸν δασικὸν πλοῦτον τῆς Πατρίδος ἡμῶν, κατακαίουσιν ἀκόμη καὶ γεωργικὰς καλλιεργείας καὶ οἰκιστικὰς περιοχάς, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπευθυνθῇ εἰς ἅπαν τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐνημερώσῃ αὐτὸ περὶ τῶν βασικῶν κανόνων, οἱ ὁποῖοι θὰ βοηθήσουν τόσον εἰς τὴν πρόληψιν καὶ ἀποφυγὴν τῆς ἐκδηλώσεως πυρκαϊῶν, ὅσον εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν ἐξ αὐτῶν καταστροφῶν εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Εἰδικώτερον, ὀφείλομεν νὰ γνωρίζωμεν τὰ ἑξῆς:

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις φωτιᾶς εἰς τὴν ὑπαιθρον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀντιπυρρικής περιόδου (ἀπὸ 1ης

Μαΐου ἕως 31ης Ὀκτωβρίου), ἐκτὸς ἐλαχίστων περιπτώσεων, αἱ ὁποῖαι κρίνονται ἀναγκαῖαι, καὶ πάντοτε ἐν συννενοήσει καὶ ἀδείᾳ τῆς τοπικῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, διότι εἰς μίαν στιγμὴν ἀπροσεξίας, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἀπλὴν περίπτωσιν τῆς καύσεως ξηρῶν χόρτων, κλάδων ἢ ἀπορριμμάτων, ἢ καὶ τῆς χρήσεως πυροακτωμένων ὑλικῶν κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἐργασίας, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ γίνωμεν πρόξενοι μιᾶς μεγάλης καταστροφῆς.

Ὅφειλομεν νὰ δεικνύωμεν τὴν δέουσαν εὐσυνειδησίαν καὶ νὰ μὴν ἐγκαταλείπωμεν ἀπορρίμματα ἢ παντὸς εἶδους εὐφλεκτα ἀντικείμενα εἰς τὰ δάση. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτωμεν ἀναμμένα σπέρματα καὶ σιγαρέτα εἰς τὴν ὑπαιθρον.

Ἡ χρῆσις τῆς φωτιᾶς ἀπὸ κατασκηνωτὰς διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπαιθρίας «ψησταριᾶς», ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ὁργανωμένους δι' αὐτὸ χώρους καὶ ἐφ' ὅσον λαμβάνονται ὅλα τὰ μέτρα διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς φωτιᾶς ἐντὸς τῆς ἐστίας.

Πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ ἡ ἐπικίνδυνη περίοδος τοῦ καλοκαιριοῦ, ὀφείλομεν νὰ φροντίσωμε ὥστε νὰ καθαρίσωμεν τὰς αὐλὰς, τοὺς περιβάλλοντες τῆς οἰκίας ὑπαιθρίους χώρους καθὼς καὶ τὴν σκεπὴν, ἀπὸ ξηρὰ χόρτα, ἀπορρίμματα, ξύλα, φύλλα καὶ πευκοβελόνες. Πρέπει νὰ κλαδεύωμεν τὰ δέντρα καὶ τοὺς θάμνους περιμετρικῶς. Ὅλα αὐτὰ τὰ ὑλικά πρέπει νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὸν περιβάλλοντα τὴν οἰκίαν χώρον, ἢ, ἂν τοῦτο δὲν εἶναι ἐφικτόν, νὰ θάπτονται ἐπιμελῶς εἰς τὸ ἔδαφος.

Διὰ νὰ ἀπομακρύνωμεν τὴν παραμικρὰν περίπτωσιν κινδύνου, πρέπει νὰ εἴμεθα ἐφοδιασμένοι μὲ ποτιστικούς σωλήνας, οἱ ὁποῖοι θὰ δύνανται νὰ καλύψουν ὅποιοδήποτε σημεῖον τοῦ οἰκοδομήματος, καθὼς καὶ νὰ ὑπάρχουν εἰς τὸν περιβάλλοντα χώρον μία ἢ καὶ περισσότεραι βρύσαι.

Πέραν ὅμως τῆς προσοχῆς, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐπιδεικνύωμεν ὅλοι διὰ τὴν πρόληψιν καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῆς προκλήσεως μιᾶς πυρκαϊᾶς, θὰ πρέπει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀντιληφθῶμεν τὸ δυσάρεστον γεγονὸς νὰ μὴν ἀδιαφορήσωμεν, ἀλλὰ νὰ εἰδοποιήσωμεν χωρὶς χρονοτριβὴν τὰς ἀρμοδίας Ἀρχάς: Τὴν Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν (τηλέφωνον 199) ἢ τὴν Ἀστυνομίαν. Εἶναι πολὺ σημαντικὸν νὰ παρέχωμεν ὅλας τὰς πληροφορίας αἱ ὁποῖαι θὰ μᾶς ζητηθοῦν, οὕτως ὥστε ἡ ἐπέμβασις τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῶν νὰ εἶναι ἄμεσος καὶ ἀποτελεσματικὴ.

Ἔως τῆς ἀφίξεως τῶν πρώτων πυροσβεστικῶν δυ-

νάμεων εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς, θὰ πρέπει νὰ καταβάλωμεν κάθε δυνατὴν προσπάθειαν ὥστε νὰ σβήσωμεν τὴν πυρκαϊάν ἢ νὰ τὴν περιορίσωμεν, χωρὶς βεβαίως νὰ θέσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας ἢ τοὺς συνανθρώπους μας εἰς κίνδυνον. Ἀλλὰ καὶ ὅταν φθάσουν αἱ πρῶται δυνάμεις πυροσβέσεως, καλὸν εἶναι νὰ τὰς βοηθήσωμεν κατευθύνοντες αὐτὰς πρὸς τὴν ἐστίαν τῆς πυρκαϊᾶς.

Θὰ πρέπει νὰ κατανοήσωμεν ἅπαντες, ὅτι αἱ πυρκαϊαὶ εἰς τὰ δάση ἀφοροῦν καὶ ἀπειλοῦν ὅλους ἡμᾶς. Ὁ Κρατικὸς μηχανισμὸς, ὅσον ἔτοιμος καὶ ἐξοπλισμένος καὶ ἂν εἶναι, δὲν ἀρκεῖ ὥστε νὰ ἀντιμετωπίσῃ καταστά-

σεις, αἱ ὁποῖαι εἰς πολλὰς περιπτώσεις λαμβάνουν διαστάσεις θεομηνίας. Διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν δασῶν, ἡ ὁποία σημαίνει διαφύλαξιν αὐτῆς τῆς ζωῆς, ἀπαιτεῖται ἡ συμβολὴ καὶ ἡ βοήθεια ὅλων ἡμῶν. Εἰς αὐτὰ τὰ πλαίσια θὰ πρέπει ἅπαντες νὰ ἐπιδεικνύωμεν τὴν δέουσαν προσοχήν, οὕτως ὥστε νὰ μειωθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον αἱ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας, μερικοὶ ἀπὸ ἡμᾶς, ἀκουσίως, γενώμεθα πρόξενοι τεραστίων καταστροφῶν.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεραρχία

+ Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2418
Διεκπ. 1254

Ἀθήνησι τῇ 4ῃ Ἰουλίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2744

Περὶ τῆς συστάσεως τῆς νέας Ἱ. Μητροπόλεως Γλυφάδας

Πρὸς

Τὸν Εὐλαβέστατον Ἱερὸν Κλῆρον
καὶ τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας.

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, εὐλογημένοι Χριστιανοί, οἱ κατὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Γλυφάδας, Χάρις εἴη ὑμῖν ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος.

Ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία, μέσα ἀπὸ τὴν ἀνύστακτὴ μέριμνά Της πρὸς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμά Της καὶ μὲ σκοπὸ τὴν καλύτερὴ καὶ ἀποδοτικώτερη διαποίμανσίν Του, συζήτησε τὸ θέμα τῆς διχοτομήσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης, στὴν Συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 2001. Κατόπιν ἐμπεριστατωμένης Εἰσηγήσεως καὶ ἀφοῦ ἔλαβε ὑπ' ὄψιν:

α) Τὴν διοικητικὴ καὶ γεωγραφικὴ σύνθεση καὶ ἐνότητα τοῦ χώρου, καθὼς καὶ τὴν ἐπικοινωνιακὴ εὐχέρεια τῶν κατοίκων-πιστῶν τῆς περιοχῆς,

β) Τὴν ραγδαία πληθυσμιακὴ αὐξήσιον κατὰ τὴν τελευταία κυρίως δεκαετία, στοὺς περισσότερους ἀπὸ τοὺς 9 Δήμους, οἱ ὁποῖοι ἀπαρτίζουν τὴν μέχρι πρότινος ἐνιαία Ἱερὰ Μητρόπολιν Νέας Σμύρνης,

γ) Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ περιφέρεια τῶν Δήμων Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης συν-

θέτουν γεωγραφικῶς μία περιοχὴ ὁμοιογενῆ, ἡ ὁποία συνεχῶς ἀναπτύσσεται μὲ τρόπο ἰδιαιτέρως προσεκτικὸ καὶ ἐπιμελημένο,

δ) Τὴν ἀνάγκη ποὺ δημιουργεῖται, ὥστε ὁ Ἐπίσκοπος νὰ ἔχει ὅλη τὴν εὐχέρεια καὶ ἄνεση γιὰ τὴν κάλυψη τῶν πολλαπλῶν καὶ πολυσχιδῶν πνευματικῶν, λειτουργικῶν, ποιμαντικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἀναγκῶν τῶν πιστῶν, μέσα σὲ μία σύγχρονη, ἀστική καὶ ὑψηλοῦ κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐπιπέδου περιοχὴ, **ἀπεφάσισε** τὴν ἱδρυση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, ἡ ὁποία θὰ περιλαμβάνει τοὺς Δήμους Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Νέας Σμύρνης.

Ἡ Ἀπόφασις αὕτη τῆς Ἱεραρχίας διεβιβάσθη πρὸς τὸ ἀρμοδίον Ὑπουργεῖο Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, τὸ ὁποῖο προώθησε τὴν ψήφισιν Νόμου ἀπὸ τὴν Βουλὴν. Ὁ Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 3027 ἐδημοσιεύθη στὸ Φύλλο τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως (ΦΕΚ ὑπ' ἀριθμ. 152) στίς 28 Ἰουνίου 2002 καὶ ἀναφέρει σχετικὰ στὸ ἄρθρο 6 παραγρ. 2: «*Ἰδρύεται “Ἱερὰ Μητρόπολις Γλυφάδας” μὲ ἔδρα τὴν Γλυφάδα, στὴν ἐδαφικὴ περιφέρειαν τῆς ὁποίας περιλαμβάνονται οἱ Δήμοι Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς. Οἱ Δήμοι αὗτοι ἀποσπῶνται ἀπὸ τὴν ἐδαφικὴ περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης*».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα,

Ἡ ἱδρυσις μιᾶς νέας Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀποτελεῖ ἓνα ἰδιαίτερα σημαντικὸ γεγονός γιὰ μία τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ μία ἐξόχως τιμητικὴ προσφορὰ γιὰ ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν ἢ παρεπιδημοῦν σὲ αὕτη. Σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα θὰ κοσμεῖ,

μέ την βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τὴν νεοσυσταθεῖσα Ἱερὰ Μητρόπολή σας, ἕνας νέος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Αὐτός, μέ τὴν κανονικὴ ψήφο τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, οἱ ὅποιοι συγκροτοῦν τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ μέ τὴν Χάρη κυρίως τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, θὰ κατασταθεῖ γνήσιος, κανονικός καὶ νόμιμος ποιμενάρχης σας καὶ προστάτης πνευματικός, ὅλων τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι ἀποτελεῖτε τὸν Κλῆρο καὶ Λαὸ τῆς νέας Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας.

Προσευχηθεῖτε μέ ὅλη σας τὴν καρδιά, ὅλοι, ὥστε ὁ Οὐράνιος τῆς Ἐκκλησίας μας Δομήτωρ, νὰ στερεώνει καὶ νὰ ἐνισχύει τὴν Ἱερὰ Μητρόπολή σας «ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον πέτραν τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ εἰς αἰῶνας αἰώνων», ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναδείξει αὐτὸν ποῦ θὰ ἐκλεγεί ὡς πρῶτος Ἐπίσκοπος τῆς νέας Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Ποιμενάρχης σας «σῶν, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν Λόγον τῆς Αὐτοῦ ἀληθείας».

«Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ

ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν». (Β' Κορινθ. ιγ', 13).

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Σπυρίδων
- † Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Δαμασκηνός
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθίμος
- † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Τίτος
- † Ὁ Ἰωαννίνων Θεόκλητος
- † Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος
- † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Ἱερώνυμος
- † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλέξανδρος
- † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Παντελεήμων
- † Ὁ Ἀργολίδος Ἰάκωβος
- † Ὁ Φωκίδος Ἀθηναγόρας
- † Ὁ Ἀρτης Ἰγνάτιος

Ὁ Ἀρχιεραρχαματεὺς
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2452
Διεκπ. 1269

Ἀθήνησι τῇ 8ῃ Ἰουλίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2745 Περὶ τῆς ἐκδόσεως Νέου Ἱερατικοῦ

Πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον
τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ πολλοῦ ἔχει καταστῇ αἰσθητὴ σύγχυσις τις, ἥτις ἐπικρατεῖ κατὰ τὴν τέλει τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὴν παρατηρουμένην ἀσυμφωνίαν τῶν σχετικῶν τυπικῶν διατάξεων, ὡς αὐταὶ καταχωρίζονται εἰς τὰς κυκλοφορουμένας λειτουργικὰς δέλτους. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προέβη ἤδη εἰς νέαν βελτιωμένην ἐκδοσιν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ (Τύποις Ἀποστολικῆς Διακονίας, 2000). Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ Ἱερατικοῦ συνέστησεν Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἀνέθηκεν τὸ ἔργον τῆς ἐπιμελείας τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου, ἀπηλλαγμένου τῶν ἀτελειῶν, αἵτινες παρετηροῦντο κατὰ τὰς προηγουμένας ἐκδόσεις αὐτοῦ.

Ἦδη ἡ ἐν λόγῳ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ὠλοκλήρωσεν τὸ

ἔργον αὐτῆς, καὶ τὸ Νέον Ἱερατικόν, ἐντεταγμένον εἰς τὰς λειτουργικὰς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ὡς ἀσφαλῆς ὁδηγὸς κατὰ τὴν ἐπιτέλει τῆς λειτουργικῆς τοῦ διακονίας. Ἡ πληρότης τῆς ὕλης καὶ ἡ εὐτακτοῦς διάταξις αὐτῆς, κατὰ τὴν Τάξιν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀξιοποίησις τῶν πορισμάτων τῆς συγχρόνου λειτουργικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν τελειότερων ἐκδοτικῶν μέσων ἀποτελοῦν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ βιβλίου, μὴ διαλαμβάνοντα τῆς προσοχῆς παντὸς ἀντικειμενικοῦ κριτοῦ.

Ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ταύτῃ ἐκβάσει τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάσισεν ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 25ης παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ἔ., ὅπως ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ συστήσῃ ἐκθύμως τὴν ὑπὸ πάντων προμῆθειαν τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου καὶ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τέλει τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ τῶν ἄλλων ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων ἀκολουθιῶν. Εὐχεται δὲ ὅπως ἡ ἐντροφῆσις εἰς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον συντελέσῃ τὰ μάλιστα, οὐ μόνον εἰς τὴν ἐδραΐωσιν τῆς λειτουργικῆς εὐταξίας καὶ ἐνότητος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γενικωτέραν καλλιέργειαν τῆς λειτουργικῆς ἀγωγῆς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἥτις καὶ

ἀποτελεῖ τὸν κύριον στόχον τῆς ἐπιδιωκομένης λειτουργικῆς ἀνανεώσεως.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Σπυρίδων
- † Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Δαμασκηνός
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος
- † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Τίτος
- † Ὁ Ἰωαννίνων Θεόκλητος
- † Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος

- † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Ἱερώνυμος
- † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλέξανδρος
- † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Παντελεήμων
- † Ὁ Ἀργολίδος Ἰάκωβος
- † Ὁ Φωκίδος Ἀθηναγόρας
- † Ὁ Ἀρτης Ἰγνάτιος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2456
Διεκπ. 1271

Ἀθήνῃσι τῇ 8ῃ Ἰουλίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2746

Παραινετική περὶ προσοχῆς καὶ συνεπειᾶς

Πρὸς
Τοὺς Εὐλαβεστάτους Κληρικούς
τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
(Διὰ τῶν ἑκασταχοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν).

Ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοὶ συλλειτουργοί,

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καὶ οἱ Συνοδικοὶ Ἱεράρχαι τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας, ἀπεφασίσσαμε ὁμόφωνα νὰ ἀπευθυνθοῦμε πρὸς ὅλους ἐσᾶς τοὺς προσφιλεστάτους Κληρικούς μας, γιὰ νὰ σᾶς καταστήσωμε κοινωνοὺς τῆς ἀνησυχίας μας, τῆς ἀγωνίας μας, τῆς θλίψεώς μας, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐθύνης μας, ποὺ ὡς συναισθήματα μᾶς συνέχουν, ἰδιαίτερα κατὰ τὴν τρέχουσα συγκυρία μὲ τὰ γνωστὰ γεγονότα τῆς ἐπικαιρότητος, ποὺ ἀναφέρονται δυσμενῶς σὲ κληρικούς ὅλων τῶν βαθμίδων τῆς Ἱερωσύνης.

*

Ὅπως σᾶς εἶναι γνωστό, ἡ Ἐκκλησία προέρχεται ἐκ τῶν ἄνω, δηλαδή ἀπὸ τὸν Ἅγιο Τριαδικὸ Θεό, καὶ ὄχι ἐκ τῶν κάτω, σὰν κάποιο ἀνθρώπινο ἔργο καὶ ἀποτελεσματισμὸς ἱστορικῆς ἐξελίξεως, ἐπειδὴ τὴν Ἐκκλησία «ἐπηξεν ὁ Κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος» (Ἐβρ. η', 2). Εἶχε δὲ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη στὸν κόσμον τὴν θεία ἀποστολή, νὰ

«μαθητεύσῃ πάντα τὰ ἔθνη», διδάσκουσα καὶ κηρύττουσα τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς συμπεριλάβῃ στοὺς κόλπους τῆς καὶ νὰ τοὺς καταστήσῃ κοινωνοὺς τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. Οἱ ἱερεῖς μυστηριακῆς πράξεως τῆς, μὲ πρῶτο χρονικὰ τὸ βάπτισμα, χαριτώνουν, ἀγιάζουν καὶ σώζουν τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας.

Ἡ μεταφυτευθεῖσα ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς στὴ Γῆ, οὐράνιος πνευματικὴ Ἐκκλησία, παρουσιάστηκε στὸν κόσμον ὡς «μυστήριον μέγα» (Ἐφεσ. ε', 32), ποὺ γιὰ νὰ κατορθώσωμε νὰ τὴν προσδιορίσωμε, κατὰ τὸ δυνατόν ἐπακριβῶς, τὴν παρουσιάζομε κατὰ τὴν ἀγιογραφικὴ καὶ πατερικὴ διδασκαλία μὲ τὶς ἐξῆς τρεῖς εἰκόνες καὶ ἔννοιες: Ὡς «λαὸς τοῦ Θεοῦ», «κοινωνία τῶν πιστῶν» καὶ ὡς «σῶμα τοῦ Χριστοῦ». Ἡ πρώτη ἔννοια ἐξαιρεῖ τὸ ἀνθρώπινο στοιχεῖο τῆς Ἐκκλησίας, ἡ δευτέρη τὴν Θεία Χάριτι σχέση τῶν μελῶν τῆς καὶ ἡ τρίτη τὸν θεῖο καὶ μυστηριακὸ χαρακτήρα αὐτῆς μὲ κεφαλὴ τὸν Χριστό.

Ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα, ἀλλὰ βασικώτατα γνωρίσματα τῆς ὑποστάσεως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀντιλαμβανόμεθα ἄραγε ἐμεῖς οἱ Κληρικοὶ τὸ μέγεθος τοῦ ὑπουργήματος ποὺ ἀναλάβαμε, ὅταν ἐξηγήσαμε καὶ ἐλάβαμε τὸ χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης, ὅταν δηλαδή ἐγίναμε πνευματικοὶ πατέρες τῶν λογικῶν προβάτων τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ; Ἡ διακήρυξη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι σαφής: «Ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει» (Ἰω. ι', 12). Ὁ δὲ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος παραγγέλλει ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας «Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἱματος» (Πράξ. κ', 28).

*

Ἡ ὁρατὴ ἢ στρατευομένη Ἐκκλησία, ἀδελφοί μας, αὐτὴ δηλαδή τὴν ὁποία συγκροτοῦμε καὶ στὴν ὁποία ἀνηκομε ἡμεῖς ὅλοι, δηλαδή Ἱερὸς Κλήρος καὶ Λαός, περιλαμβάνει μεταξύ τῶν μελῶν τῆς εὐσεβεῖς καὶ ἀσεβεῖς, ἐναρέτους καὶ ἁμαρτωλοὺς, καλοὺς καὶ κακοὺς. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ ὑποβοηθήσῃ κλιμακωτὰ καὶ μὲ πνευματικὰ μέσα τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε ἀπὸ ἁμαρτωλοὶ ποὺ εἶναι νὰ ἀναδειχθοῦν σὲ ἐναρέτους καὶ ἁγίους. Στὴν καθημερινὴ πραγματικότητα τῆς ζωῆς, ὅπως εἶναι δυνατὸ νὰ ὑπάρχουν σὲ ἓνα ὕγιες ἀνθρώπινο σῶμα καὶ ἀσθενικὰ κύτταρα ποὺ νοσοῦν, ἢ σὲ ἓνα θαλλερὸ δένδρο καὶ κάποια καχεκτικὰ κλαδιά, ἔτσι καὶ στὴν Ἐκκλησία εἶναι δυνατὸ νὰ συνυπάρχουν μαζί μὲ τοὺς ὕγιες πιστοὺς καὶ ἄλλοι ποὺ εἶναι ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ ἀσθενεῖς. Τὸ μεγάλο ἔργο τῆς θεραπείας τῶν ἀσθενῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὴν ἁγιάζουσα Χάρη τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων, καὶ κυρίως μὲ τὴν μετάνοια καὶ τὴν Θεῖα Εὐχαριστία, ἔχει ἀνατεθῇ σὲ ὅλους τοὺς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας. Καταλαβαίνετε, ἀδελφοί μας, τὸ μέγεθος τῆς ὑψίστης ταύτης τιμῆς καὶ μεγίστης εὐθύνης μας; Τὰ κρόσια τοῦ Ἐπιτραχηλίου μᾶς, συμβολίζουν τὶς ψυχὰς ποὺ μᾶς ἐμπιστεύθηκε ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ τὶς ὀδηγήσωμε στὴ σωτηρία. Ὅποια ἀσύγκριτη τιμὴ!

Ὁ Διδάσκαλος καὶ Λυτρωτὴς μας Χριστὸς, ζῇ, ἐνεργεῖ καὶ σώζει στὴν Ἐκκλησία καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησίας τὶς ψυχὰς, ἀφοῦ «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία, οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ διδόμενον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. δ', 12). Στὸ σωτηριῶδες αὐτὸ ἔργο συνεργάτες εἶναι οἱ Ἱερεῖς, οἱ λειτουργοὶ καὶ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, βεβαίως πάντοτε ὑπὸ τὴν ἔννοια τῆς θέσεως τοῦ ἐπισκόπου, ὅπως ἰσχύει στὴν ὀρθόδοξη πίστη μας ἀπὸ αἰῶνων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τώρα ἐδῶ αὐτὸ τὸ θέμα μας. Αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ κυριαρχῇ στὶς χιλιάδες ψυχὰς καὶ συνειδήσεις τῶν Κληρικῶν μας, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Ἱεροῦ Ἀποστόλου «Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί» (Α' Κορινθ. γ', 9). Ὁ Κύριός μας, ἀπευθυνόμενος σὲ μᾶς κυρίως, μᾶς εἶπε: «Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς..., ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὁρους κειμένη» (Ματθ. ε', 13-14). Καὶ ἡ προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν πρὸς τὸν ἐργάτη, πρὸς τὸν ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας: «Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, ... παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ... τηρεῖσαι

σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Τιμ. στ', 12).

Ἀλλ' ὅμως, ἀδελφοί μας, ἀντὶ αὐτῶν τῶν μεγάλων καὶ αἰωνίων διδαγμάτων τῆς ἀποκεκαλυμμένης κοσμοσωτήριας πίστεώς μας, ποὺ ἀφοροῦν στὴ δική μας ἀποστολὴ ὡς ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, διαπιστώνομε μὲ μεγάλη θλίψη ὅλα ὅσα καταγγέλλονται, λέγονται ἢ φημολογοῦνται, ψευδῶς ἢ ἀληθῶς, ἐναντίον τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ μάλιστα σὲ τέτοιο τρομακτικὸ βαθμὸ. Ἐὰν ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀληθινὰ, τότε «γεγόναμεν σκηνὴ τραγωδίας», κατὰ τὸν Μέγα Φῶτιο, καὶ «περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἕως θανάτου» (Ματθ. κατ', 38). Ἡ φρικτὴ αὐτὴ εἰκόνα ἐπιβεβαιώνει ὅτι εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἓνα τμῆμα τῆς κοινωνίας μας, ἡ ὁποία διέρχεται ἀπὸ μία ἰσχυρότατη κρίση σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Δὲν ἔπρεπε ὅμως σὲ μᾶς νὰ συμβαίνει ἔτσι, ἀφοῦ «τὸ πολίτευμα ἡμῶν ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχει» (Φιλ. γ', 20). Πόσον ἀντιφατικὸν εἶναι οἱ ἐμπειστημένοι τὴν κατὰ Θεὸν προκοπὴν τοῦ ποιμανίου Ποιμένες, νὰ ἀποδεικνύωνται οἱ ἴδιοι χειρότεροι καὶ ἀδοκιμότεροι τῶν πνευματικῶν τους τέκνων!

Γιὰ τοὺς Κληρικοὺς ὁ ἀγῶνας πρέπει νὰ εἶναι διαρκῆς, ὥστε νὰ φανοῦν ἄξιοι τῆς κλήσεως «εἰς ἣν ἐκλήθησαν» καὶ γιὰ νὰ οἰκοδομοῦνται ἀπὸ αὐτοὺς οἱ Χριστιανοὶ καὶ γιὰ νὰ δοξάζεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἱερωσύνη εἶναι ἓνας ξεχωριστὸς στίβος πνευματικῶν ἀγώνων διαρκείας, στὸ τέλος τῶν ὁποίων μᾶς ἀναμένει «ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος». Σεῖς, οἱ Ἱερεῖς μας, ποὺ εἴσθε ἡ πολυπληθέστερη τάξη τῶν Κληρικῶν καὶ σηκώνετε στοὺς ὤμους σας τὸ βαρὺτατο ἔργο τῆς λειτουργίας τῶν Ἑνοριῶν μας, ἔχετε ἤδη πολλὰς ἐμπειρίες ἀπὸ τὴν διακονία σας σ' αὐτές. Ὅμως, τὰ ἱερὰ γράμματα τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ Ἱερὲς Ἀκολουθίες, τὰ Ἱερὰ Μυστήρια, προεχόντως ἡ Θεῖα Λειτουργία, ἡ λατρεία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἡ εὐπρέπεια τοῦ Ναοῦ σας ὡς οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἡ συνέπεια λόγων καὶ πράξεων, ὁ ἀνεπίληπτος βίος, ἡ ἐμπρακτὴ ἀγάπη πρὸς τοὺς Χριστιανούς μας, ἡ διαρκὴς προσευχή σας, ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως, ἡ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τὸ γνήσιο ταπεινὸ φρόνημα καὶ ἄλλα ἐπὶ μέρους ἀθλήματα τῆς ψυχῆς, πρέπει νὰ εἶναι τὸ «ἐν ἐνεργείᾳ» πνευματικὸ διάγραμμα τῆς προσωπικότητος, τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ὁρθοδόξου Ἱερέως τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αὐτὰ ὑπονοεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν γράφει πρὸς τὸν Τιμόθεο καὶ πρὸς κάθε Κληρικὸ τοῦ σήμερα: «Τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν

ἀγάπη, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ... Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν» (Α' Τιμ. δ', 12) καὶ παρακάτω συνεχίζει (μὲ δικὰ μας λόγια): «Πρόσεχε, ἀδελφέ μου, ὅσο μπορεῖς τὸν ἑαυτό σου καὶ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ διδάσκεις καὶ πληροφορεῖς τοὺς πιστοὺς, ἀκόμη καὶ μὲ τὴν παρουσίᾳ σου καὶ τὸ ἱερατικὸ σχῆμα σου. Προσπάθησε μὲ ἐπιμονὴ νὰ φανῇς συνεπής σὲ ὅλα αὐτὰ. Διότι ἂν συμπεριφέρεσαι σωστὰ καὶ ἀγωνίζεσαι νὰ ἐφαρμόσῃς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τότε καὶ τὴν ψυχὴ σου θὰ σώσῃς καὶ τοὺς ἄλλους ποὺ σὲ ἀκούουν θὰ βοηθήσῃς σημαντικὰ γιὰ νὰ σωθοῦν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

*

Ἐμεῖς, ἀδελφοί μας, ποὺ σᾶς ἀπευθύνουμε αὐτὴν ἐδῶ τὴν προτρεπτικὴ Ἐπιστολή, πιστεύουμε ὅτι ὅλοι σεῖς οἱ Ἱερεῖς μας, ὡς ἅμεσοι καὶ πολῦτιμοι συνεργάτες μας καὶ συναθλητές μας στὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν, ἀγωνίζεσθε καὶ προσπαθεῖτε νὰ ἀνταποκριθῆτε ἐπαρκῶς, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Κυρίου καὶ τὶς πρεσβείες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων μας στὴν ὑψηλὴ ἀποστολὴ σας. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονοῦμε ὅτι «ὁ ἀντίδικος ἡμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ» (Α' Πέτρου ε', 8). Ἀπὸ τὴν χαιρέκακη καὶ πονηρὴ ἐπιδρομὴ τοῦ ἀντιδίκου δυστυχῶς ἔχομε καὶ θύματα.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἀγιογραφικὴ διδασκαλία, ἡ ὁποία μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι «πᾶς ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ... καὶ αὐτὸς περιίκεται ἀσθένειαν» (Εβρ. ε', 1). Κατὰ συνακολουθίαν, αὐτὸ ἰσχύει ὄχι μόνο γιὰ κάθε ἀρχιερέα, ἀλλὰ καὶ γιὰ κάθε ἱερέα πρεσβύτερο, ἱερομόναχο, ἡ ἔγγαμο, γιὰ κάθε ἱεροδιάκονο, γιὰ κάθε ὑποδιάκονο καὶ γιὰ κάθε μοναχό. Ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία εἶναι τὸ ἔδαφος πάνω στὸ ὁποῖο φυτρώνουν τὰ ψυχοφθόρα πάθη μὲ τὴν συνέργεια τοῦ πονηροῦ. Γιὰ λόγους πρακτικῶς καὶ κατανοήσεως εἶναι ἀνάγκη νὰ καταγράψωμε ἐδῶ τὰ πάθη ποὺ ταλανίζουν πολλὰ φορὲς τοὺς Κληρικούς μας, ὅπως αὐτὸ δυστυχῶς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν διεξαγωγὴ τῶν δικαστικῶν υποθέσεων στὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια.

Εἶναι τρομακτικὸ, ἀλλὰ πρέπει νὰ δεχθοῦμε, ὅτι συναντᾶμε ἀνέκαθεν σὲ Κληρικούς παραπτώματα ἢ ἀκέραιες ἁμαρτίες, ὅπως εἶναι:

- Ἡ ἀπιστία. Ἡ αἵρεση.
- Ἡ ἀσέβεια. Ἡ φιλοχρηματία.
- Ὁ ἀλκοολισμός. Ἡ χαρτοπαιξία.

Ἐὰν ἓνας Κληρικὸς ὑποπέσῃ σ' αὐτοὺς τοὺς ψυχοκτόνους πειρασμούς, χωρὶς μετάνοια, ὁ πνευματικὸς θάνατός του εἶναι βέβαιος καὶ ὁ σκανδαλισμὸς τῶν ψυχῶν θὰ εἶναι καταστροφὴ γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, σὲ ὅποιο τομέα τοῦ ἔργου της κι ἂν ἀνήκει, ἀλλὰ ἰδιαίτερα στὴν Ἑνορία.

Στὶς ἁμαρτίες, ἀδελφοί μας, δὲν χωροῦν οὔτε διακρίσεις, οὔτε συγκρίσεις. Τὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα εἶναι ἀληθινὴ κόλαση. Ἐπειδὴ δὲ «ἡ σάρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος ... καὶ φανερὰ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκός» (Γαλ. ε', 17-19) καταγράφομε τὴν ὁμάδα τῶν ἁμαρτιῶν ἀπὸ τίς ὁποῖες ταλανίζεται ὁ κόσμος, ἰδιαίτερα σήμερα:

• Ἡ μοιχεία. Ἡ ὁμοφυλοφιλία.

• Ἡ πορνεία. Ἡ ἀνηθικότης.

• Ἡ ἀκαθαρσία.

Γιὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτά, ἀρκεῖ ἡ ἀγιογραφικὴ διαβεβαίωση: «Οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν» (Γαλ. ε', 21). Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καταδικάζουν ἀπόλυτα καὶ ἀπερίφραστα τὰ ἁμαρτήματα αὐτά.

*

Γιὰ ὅσα σᾶς γράφουμε σήμερα ἐδῶ βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν ὑπάρχει στοιχεῖο ὑπερβολῆς. Τὸ κατρακύλισμα μᾶς μερίδας τοῦ κόσμου σ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ «ἐγκλήματα» εἶναι γνωστὸ καὶ καθίσταται δημόσιο θέαμα καθημερινά. Λυπούμεθα, πονᾶμε καὶ ἀντιστεκόμεθα σ' ὅλη αὐτὴ τὴν τραγωδίᾳ τῆς σύγχρονης κοινωνίας. Ἀλλ' ὅταν τὰ ἀφροισμένα κύματα τῆς ἀδιαντροπιᾶς καὶ τῆς ἀνηθικότητος ἀποβράζουν πρόσωπα τῆς ἱερατικῆς οἰκογενείας μας, τότε ἡ λύπη γίνεται θρήνος καὶ ὁ πόνος ἀπόγνωση. Ἀπὸ αὐτὰ ποὺ βλέπετε ἢ ἀκοῦτε δημόσια αὐτὲς τίς ἡμέρες, σὲ σχέση μὲ τὴν ἀνήθικη συμπεριφορὰ Κληρικῶν, καταλαβαίνετε ὅτι εὐρισκόμεθα μπροστὰ σὲ μία συμφορὰ. Βεβαίως στὴν ὥρα αὐτοῦ τοῦ χαλασμοῦ λέγονται καὶ πολλὰς ἀνακριβείες ἢ καὶ συκοφαντίες χωρὶς καμμιὰ συστολή. Θλιβόμεθα καὶ γι' αὐτό. Ἀλλὰ τὸ «σῶμα» τοῦ ἐγκλήματος ὑπάρχει.

*

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀναζητεῖ ἐξιλαστήρια θύματα γιὰ τὴν διαλεύκανση αὐτῆς τῆς φρικώδους ἱστορίας. Ὅπου, ὅμως, ὑπάρχουν ὁμολογημένα ἁμαρτήματα ποὺ συνιστοῦν ἔκπτωση ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἱερωσύνης, ἐκεῖ δυστυχῶς τὸ «Διὰ ταῦτα»

εἶναι ὀριστικό. Ἀλλὰ καὶ στὶς περιπτώσεις ὑποβολῆς καταγγελιῶν ἐναντίον Κληρικῶν οἰοῦνται βραδύτητα, μετὰ ὑπογραφῆς, μάρτυρες καὶ μαρτυρίες κατὰ νόμον, ἡ δικαστικὴ ἐρευνα καὶ διαδικασία θὰ εἶναι ταχύτατη.

Ὁ Μέγας Βασίλειος γράφει: «Τὸ δὲ μηδεμίαν παρέχειν ἐξ ἑαυτῶν λαβὴν, μήτε τοῖς ἀκριβῶς ἐπιτηροῦσι τὰ πράγματα μήτε τοῖς κατ' ἐπήρειαν ἐφεδρεύουσιν ἡμῶν τοῖς ὀλισθήμασι, τοῦτο καὶ δυνατόν καὶ ἴδιον τῶν συνετῶς καὶ κατὰ τὸν τῆς εὐσεβείας σκοπὸν τὸν ἑαυτὸν βίον διεξαγόντων». Αὐτὸ σημαίνει: «Τὸ νὰ μὴ δίδωμε μετὰ τὴν συμπεριφορὰ μας καμμιὰ ἀφορμὴν, οὔτε σὲ ἐκείνους ποὺ μετὰ ὑποκίνηση τοῦ ποιητοῦ παραμονεύουν νὰ δοῦν τὰ ὀλισθήματά μας, αὐτὸ καὶ κατορθωτὸ εἶναι καὶ γνώρισμα ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μετὰ συνέση καὶ σύμφωνα μετὰ τὸ σκοπὸ τῆς χριστιανικῆς εὐσεβείας διοργανῶνουν τὴν συμπεριφορὰ καὶ τὸν βίον τους».

*

Γι' αὐτὸ ἀδελφοί μας, σὰς προτρέπομε ὅλους καὶ σὰς παρακαλοῦμε στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κρατήσατε τὴν ἱερωσύνη σας ὑψηλά, ἐναντὶ ὁποιασδήποτε θυσίας. Νὰ λειτουργεῖτε, νὰ κηρύσσετε, νὰ διδάσκετε καὶ νὰ ἀγιάζετε ἀξίως τὸν εὐσεβῆ λαὸν μας, μετὰ τὴν λατρευτικὴν καὶ μυστηριακὴν πράξιν τῆς Ἐκκλησίας μας. Διατηρήσατε τὴν ζωὴν σας καὶ τὴν ἑνορίαν σας ὥστε νὰ μὴν ἔχει «σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἁμώμος» (Ἐφεσ. ε', 27). Πολεμήσατε τὴν ἁμαρτίαν, τὴν πρὸκληση καὶ τὸν σκανδαλισμὸν, ἐργαζόμενοι πνευματικὰ ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου καὶ «ἀδιαλείπτως» προσευχόμενοι. Νικήσατε τὴν ἀδυναμία τῆς φιλοχρηματίας καὶ ἐξουδετερώσατε τὴν ἀγωνία σας γιὰ πλουτισμὸν. Μὴν κατηγορεῖτε καὶ μὴν καταγγέλλετε ποτὲ τοὺς ἀδελφούς σας Κληρικούς σὲ τρίτους γιὰ ὁποιοδήποτε ἁμάρ-

τημα, ἀλλὰ «εἶπατε τῇ Ἐκκλησίᾳ μόνον». Γιὰ ὅσα σὰς βαρύνει ἡ συνειδήσή σας βρεῖτε ἓνα ἔμπειρο πνευματικὸ τῆς ἐπιλογῆς σας καὶ ἐξομολογηθῆτε μέσῳ αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τὰ κρίματά σας. Μὴ συσχηματίζεσθε μετὰ τὸν σύγχρονον κόσμον τῆς ἁμαρτίας. Βοηθήσατε ὅλοι νὰ ξεπεράσωμε αὐτὴ τὴν δοκιμασίαν, ποὺ ἐκτὸς ὧσων ἐγράψαμε ἀδικεῖ τὴν μεγάλην πλειονοψηφίαν τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου τῆς Ἑλλάδος.

Αὐτὰ ἐκρίναμε νὰ σὰς γράψωμε, μετὰ ἀφορμὴν τὰ ὅσα συμβαίνουν, μετὰ κίνητρο τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, τὸ πατρικὸ ἐνδιαφέρον καὶ μετὰ πολλὰς εὐχὰς σὲ σὰς, τοὺς Χριστιανούς σας καὶ στὶς οἰκογένειές σας. «Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίζει ὑμᾶς, στηρίζει, σθενώνει, θεμελιώνει· Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν» (Α' Πέτρου ε', 10).

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
 † Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Σπυρίδων
 † Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Δαμασκηνός
 † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθίμος
 † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Τίτος
 † Ὁ Ἰωαννίνων Θεόκλητος
 † Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος
 † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Ἰερώνυμος
 † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλέξανδρος
 † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Παντελεήμων
 † Ὁ Ἀργολίδος Ἰάκωβος
 † Ὁ Φωκίδος Ἀθηναγόρας
 † Ὁ Ἀρτης Ἰγνάτιος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
 † Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2762 Ἀθήνησι τῇ 12ῃ Αὐγούστου 2002
 Διεκπ. 1422

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2747

**Εἰς τὴν ἐπέτειον 80 χρόνων ἀπὸ τῆς
Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς**

Πρὸς
 Τὸν εὐσεβῆ Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Λαόν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὅγδόντα χρόνια πέρασαν, ἀπὸ τὴν ὥραν ποὺ ἡ ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων ἐθρήνησε τὴν ἐθνικὴν τραγωδίαν καὶ συμφορὰν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν ὁποία τὸ εὐσεβὲς Γένος μας ἐξεδιώχθη ἀπὸ τὴν πατρίδα γῆν, σὴν ὁποία τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα ἐπὶ αἰῶνες μεγαλουργήσῃ, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία μεταλαμπάδευσε σὲ ὁλόκληρη τὴν οἰκουμένη τὸν πολιτισμὸν καὶ τὰ ὑψηλότερα τῶν ἀνθρωπίνων ιδεωδῶν. Μακράν ἱστορία ἐνὸς τιμημένου παρελθόντος, χρόνοι δόξης καὶ ἀκμῆς, ἀλλὰ καὶ ἡμέρες πικριῶν καὶ θλί-

ψεων παρελαύνουν στὰ μάτια μας αὐτὲς τὶς ἡμέρες, κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ μνήμη τῶν μελλοντικῶν γενεῶν στρέφεται στὴν ἐπελθοῦσα τότε δοκιμασία. Ὁ ἀντίλαλος τῶν αἰῶνων μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν ἀνεξίτηλη δόξα, τὴν λαμπρότητα καὶ τὰ μεγαλεῖα ἀλλὰ καὶ τὰ δάκρυα τῶν πικρῶν ἀναμνήσεων, τὰ ὁποῖα ἔρχονται νὰ θολώσουν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας.

Μικρὰ Ἀσία, Ἰωνία, Θράκη, Πόντος, Καππαδοκία! Τόποι ἁγιασμένοι μὲ αἵματα ἡρώων καὶ μαρτύρων! Τόποι συνδεδεμένοι μὲ τοὺς ἁγιωτέρους χριστιανικοὺς παλμούς. Τόποι, στοὺς ὁποίους τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς εὐσεβείας φωτίζει κάθε σελίδα τῆς μακραίωνος ζωῆς τους καὶ προβάλλει ὡς ἀχώριστος συνοδοιπόρος τῶν κατοίκων τους. Κανδήλα ἀκοίμητη καὶ τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν ἡμερῶν. Φάρος σωτήριος τῆς πορείας τους στέκει ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Πίστη. Καὶ ἤδη τὰ ποίμνια τῶν Λυχνίων τῆς Ἀποκαλύψεως, τῶν Ἀποστολικῶν δηλαδὴ Ἐκκλησιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὴν πίστη αὐτὴ συναπεκόμισαν ὡς πολύτιμη παρακαταθήκη, περπατώντας τὸν δρόμο τοῦ πικροῦ ἀπὸ τὴν γενέθλια γῆ χωρισμοῦ.

Ἀπροσδόκητη συμφορὰ ἐπληξε τοὺς μέχρι τότε εὐδαιμονοῦντες ἀδελφούς μας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Χιλιάδες ἀπὸ αὐτοὺς βρῆκαν μαρτυρικὸ θάνατο ἀπὸ τὸ μένος καὶ τὴν κακία τοῦ ἐχθροῦ. Μυριάδες πνίγηκαν χωρὶς ἐλπίδα στὸ πέλαγος ἢ σκορπίσθηκαν καὶ πέθαναν στὰ ὄρη, προσπαθώντας νὰ ἀποφύγουν τὴν ὀργὴ καὶ τὴν μανία τῶν διωκτῶν τους. Ἀλλὰ καὶ ἑκατοντάδες χιλιάδες προσέφυγαν — στερημένοι ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὸ ζῆν ἀγαθά, στὴν Μητέρα Ἑλλάδα, ἡ ὁποία μὲ δάκρυα περισυνήγαγε τούτους, «ὄν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἐαυτῆς».

Ἀνθρώποι βεβαίως βαθυτάτης πίστεως ἀλλὰ καὶ ἀκαταπονήτου θελήσεως οἱ ξεριζωμένοι ἀδελφοί μας, παρὰ τὴν μεγάλη συμφορὰ πού τοὺς βρῆκε, μὲ τὴν ἀπώλεια ὅχι μόνον ὄλων τῶν περιουσιακῶν τους στοιχείων ἀλλὰ καὶ πολλῶν προσφιλεστάτων προσώπων τους, διεσπάρησαν σὲ διάφορα σημεία τῆς ἐλευθέρως Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ μὲ ἀπτόητο καὶ ἀκαμαῖο τὸ ἠθικὸ τους ἀγωνίσθηκαν ἀμέσως νὰ στήσουν τὰ νέα σπιτικά τους, ξεκινώντας ἀπὸ τὸ μηδέν.

Μέσα ἀπὸ ἀμέτρητες καὶ ποικίλες δυσκολίες καὶ ἀντιξοότητες οἱ περισσότεροι Μικρασιάτες πρόσφυγες ἀδελφοί, ἀνεδείχθησαν τὸ ἐκλεκτότερο κομμάτι τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ. Σύντομα διεκρίθησαν στὰ Γράμματα, στὶς Τέχνες, στὶς Ἐπιστῆμες, συντελώντας ἀποτελεσματικά

στὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου καὶ μεταλαμπαδεύοντας τὸν ἀνεπανάληπτο πολιτισμὸ τῶν παλαιῶν τῆς Ἰωνίας στὴν χερσαία καὶ νησιωτικὴ Ἑλληνικὴ Γῆ, τονώνοντας μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, ὅπως καὶ μὲ τὴν ἐπελθοῦσα πληθυσμιακὴ ἐνίσχυση, τὴν φθίνουσα τότε Μητροπολιτικὴ Ἑλλάδα, μεγάλο μέρος τῆς ὁποίας, καὶ μάλιστα τοῦ ἀκαμαίου νεανικοῦ πληθυσμοῦ, εἶχε ἀποδεκατισθεῖ κατὰ τὴν διάρκειά τοῦ δεκαετοῦς πολέμου (1912-1922). Δημιούργησαν ἐπιχειρήσεις, ἀνέπτυξαν τὸ ἐμπόριο, τὴν ναυτιλία καὶ τὴν βιομηχανία καὶ διέδωσαν τὸ ἀθάνατο Ἑλληνικὸ πνεῦμα σὲ ὅλα τὰ μῆκη καὶ τὰ πλάτη τῆς Γῆς. Συγχρόνως σὲ ὅλους τοὺς νέους οἰκισμοὺς τοὺς ἀνήγειραν περικαλλεῖς Ναοὺς καὶ περίφημα Μοναστήρια καὶ ἐπάνδρωσαν κατὰ τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τὶς περισσότερες Μονὲς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἰδίως καθ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ Μεσοπολέμου, μεταφέροντας τὴν γνήσια Μικρασιατικὴ εὐσέβεια, τὴν ἀσκητικὴ καὶ λατρευτικὴ παράδοση τῆς Καππαδοκίας καὶ τὴν αὐθεντικὴ καὶ παραδοσιακὴ Μουσικὴ τῆς Ρωμιοσύνης. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ τὸ λεγόμενο ὅτι ἡ πραγματικὰ μεγαλύτερη συμφορὰ τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ, ἡ Μικρασιατικὴ δηλαδὴ καταστροφή, ἀπετέλεσε συγχρόνως καὶ βασικὴ αἰτία ἀλλαγῶν ἀναπτύξεως τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Αὐτὲς ἰδιαίτερα τὶς ἡμέρες θυμόμαστε τὰ γεγονότα ἐκεῖνα καὶ μὲ παρηγορία διακηρύττουμε ὅτι οἱ λαοὶ οἱ ὁποῖοι ξεχνοῦν τὴν ἱστορία τους χάνουν καὶ τὴν ἐθνικὴ τους ταυτότητα καὶ αὐτοσυνειδησία. Διότι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὡς ὁ ἀπὸ αἰώνων συνδετικὸς κρῖκος τοῦ ἔθνους δὲν θὰ σταματήσει ποτέ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τέτοιων γεγονότων, μέσα στὸ σκότος καὶ τὴν ὁμίχλη τῆς θλίψεως, νὰ ἀνάβει τὸ φῶς τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς προσδοκίας γιὰ τὸ Γένος μας. Μὲ τὴν πίστη στὸν Ἐσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα Χριστὸ ἡ θλίψη τοῦ ἔθνους καὶ ἡ δοκιμασία του μεταποιοῦνται σὲ κολυμβήθρα ἀναγεννήσεως. Ὁ πόνος γίνεται γέφυρα, ἡ ὁποία μᾶς ὁδηγεῖ ἀπὸ τὴν γῆ στὸν οὐρανόν. Ἡ ὁδὸν γίνεται ἀμόνι, πάνω στὸ ὁποῖο σφυρηλατεῖται ἡ καρδιά τῶν Ἑλλήνων. Ἐὰν τὸ Γένος μας, ποτισμένο ἀπὸ τὰ ζεῖδωρα νάματα τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, στάθηκε ἀκαμπτο μπροστὰ στὴν ὑλικὴ βία καὶ τὴν δυστυχία, τὸ κατώρθωσε, διότι οὐδέποτε ἔλειψε ἡ πίστη στὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δύναμη τῆς ἀρετῆς.

Ἀλλὰ καὶ τώρα, περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε, ἐνεκα τῆς κρισιμότητος τῶν περιστάσεων πρέπει νὰ εἶναι ἀκόμη βαθύτερη ἡ πίστη μας αὐτὴ στὰ αἰώνια ἰδανικά

του Γένους. «*Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις*». Ἡ ἀρετὴ μας, ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται μέσα ἀπὸ τὸ μόχθο, τὴν πειθαρχία, τὸν ἀνθρωπισμό, τὴν προσήλωση πρὸς τὶς παραδόσεις καὶ τὴν ἀμετάθετη πίστη πρὸς τὸν Θεό, αὐτὴ θὰ ἀποτελέσει τὸν μοχλό, ὁ ὁποῖος θὰ σηκώσει τὸ βάρος αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνα.

Ἡ ἐπανασύνδεσή μας μὲ τὶς μεγάλες πηγὲς τῆς δυνάμεώς μας ὡς προσώπων καὶ ὡς λαοῦ, μὲ τὰ χριστιανικὰ δηλαδὴ διδάγματα καὶ τὴν ἐθνικὴ μας ἱστορία, θὰ ὀδηγήσει καὶ πάλι τὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς στοῦ ποθοῦμενο ὕψος, τὸ ὁποῖο δὲν θὰ μετροῦται μὲ τὴν δύναμη τῆς ὕλης, ἀλλὰ μὲ τὸν ἡρωϊσμό τοῦ πνεύματος, μὲ τὴν ἀρετὴ καὶ πρὸ παντός μὲ «*τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν Ἀγία*».

Ἄς εἶναι, λοιπόν, ἡ παρούσα ἐπέτειος, εὐκαιρία διαπιστώσεως καὶ συνειδητοποιήσεως τῆς ἀναγκαιότητος γιὰ ἐθνικὴ ὁμοψυχία καὶ ὁμοφροσύνη. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς γνωρίζει ἀπὸ τὴν πικρὴ πείρα του, τὶς ὀδυνηρὲς συνέπειες τῆς διχοστασίας καὶ κατανοεῖ σαφῶς ὅτι μόνο μὲ τὴν ὁμόνοια, τὴν ἀλληλεγγύη καὶ τὴν ἀδελφοσύνη θὰ μπορέσει νὰ μεγαλουργήσει καὶ νὰ καταθέσει μὲ τόλμη καὶ θάρρος μέσα στοῦ σύγχρονο Εὐρωπαϊκὸ καὶ Παγκόσμιον γίνεσθαι τὴν τιμαλφέστατη ἰαυτότητα τῆς ἰδιοπροσωπείας του.

Τὸ τίμιο αἷμα τῶν ἐθνοῖερομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Γρηγορίου Κυδωνίων, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Προκοπίου Ἰκονίων καὶ Εὐθυμίου Ζήλων, οἱ

ὁποῖοι ἀπὸ δεκαετίας συναριθμοῦνται στὴν χορεία τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, καθὼς καὶ πλήθους ἄλλων ἀνωνύμων καὶ ἐπωνύμων Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, γερόντων καὶ νέων, οἱ ὁποῖοι μαρτυρικῶς θανατώθηκαν καὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων τελοῦνται σήμερα τὰ ἱερά αὐτὰ μνημόσυνα, σηματοδοτεῖ τὴν πορεία τοῦ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ στὸν δρόμο τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος καὶ καλεῖ ὅλους μας σὲ ἐργήγορη καὶ ἀφοσίωση στὶς προαιώνιες ἀρχές τοῦ Γένους.

Ἡ δὲ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Σπυρίδων
- † Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Δαμασκηνός
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθίμος
- † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Τίτος
- † Ὁ Ἰωαννίνων Θεόκλητος
- † Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος
- † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Ἰερώνυμος
- † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλέξανδρος
- † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Παντελεήμων
- † Ὁ Ἀργολίδος Ἰάκωβος
- † Ὁ Φωκίδος Ἀθηναγόρας
- † Ὁ Ἀρτης Ἰγνάτιος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 1930
Διεκπ. 1237

Ἀθήνησι τῇ 3ῃ Ἰουλίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου τῶν Νομικῶν Προσώπων τῆς Ἐκκλησίας

Πρὸς

Τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ

Τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 25ης παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ἔ. γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερὰ

Σύνοδος ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς ἀπεφάσισεν ὅπως ἐνημερώσῃ ὑμᾶς διὰ τὰ ὡς κάτωθι:

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 16 παράγραφος 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις δύναται ἵνα διενεργῇ τακτικοὺς ἢ ἐκτάκτους ἐλέγχους ἐπὶ τῶν Διαχειρίσεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων (Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ν.Π.Ι.Δ.) κατόπιν αἰτήσεως πρὸς τὴν Διαρκὴ Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ἢ τοῦ διοικοῦντος συλλογικοῦ ὁργάνου τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. Ἡ ἐναρξὶς τοῦ ἐλέγχου ἀρχεῖται μετὰ τὴν ἐκδοσὴν ἐντολῆς ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὅθεν, δέον ὅπως, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ἡ διενέργεια Ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ὡς εἴρηται Διαχειρίσεων, ἀκολουθῆται ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὁ

ώς ἄνω Κανονισμός, ἥτοι ἡ διενέργεια τῶν ἐλέγχων πραγματοποιῆται ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Ταῦτα γνωρίζομεν ὑμῖν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2002
Διεκπ. 1239 Ἀθήνησι τῇ 3ῃ Ἰουλίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ Περὶ ἀποστολῆς τῆς ὑπ' ἀρ. 2743/3.6.02 Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου

Πρὸς
Τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
Τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἀγιωτάτη ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν τῇ ἀνυστάκτῳ Αὐτῆς μερίμνῃ διὰ τὴν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς ὀξέως πληττούσης τὴν Πατρίδα ἡμῶν μάστιγος τῶν πυρκαϊῶν, ἐπιθυμεῖ ὅπως εὐαισθητοποιήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἰδιαίτερος κατὰ τὴν ἀρξαμένην ἤδη περίοδον τοῦ θέρους.

Ὅθεν, ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 28ης παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ε., ἤχθη εἰς τὴν Ἀπόφασιν ὅπως ἀποστείλῃ ὑμῖν, συνημμένως ὧδε, τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2743 Ἐγκύκλιον (2002/1239/3.6.2002) Αὐτῆς, περιλαμβάνουσας ὁδηγίας διὰ τὴν πρόληψιν πυρκαϊῶν, ἵνα ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίαις τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, 14ην Ἰουλίου ἐ.ε., κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1571
Διεκπ. 1293 Ἀθήνησι τῇ 10ῃ Ἰουλίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Περὶ τῶν «νίοθεσιῶν» παιδιῶν τῆς Μαύρης Θαλάσσης

Πρὸς
Τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
Τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 31ης παρελθόντος μηνὸς Μαΐου ἐ.ε. γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 29.4.2002 ἐγγράφου ὑποβληθεῖσαν Αὐτῇ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ (περιφέρεια Εὐρώπης) περὶ τῆς ἀναλήψεως «χορηγικῆς νίοθεσίας» παιδιῶν τῆς Μαύρης Θαλάσσης ἐχόντων τὰς ἐν τῷ συνημμένῳ φυλλαδίῳ ἀναφερομένας προϋποθέσεις, ἀπεφάσισεν ὅπως παρακαλέσῃ ὑμᾶς ἵνα συστήσῃτε εἰς τὸ εὐσεβὲς πλῆρωμα τῆς θεοσώστου ὑμῶν Ἐπαρχίας τὴν, εἰ δυνατόν, ἀνάληψιν τῶν ὡς εἴρηται «νίοθεσιῶν», συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ὡς εἴρηται φυλλαδίῳ διαλαμβανόμενα.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2512
Διεκπ. 1308 Ἀθήνησι τῇ 11ῃ Ἰουλίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Περὶ τῆς κυκλοφορήσεως τῶν «Νομοκανονικῶν»

Πρὸς
Τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
Τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοῦ παρόντος γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι προσφάτως ἐκυκλοφορήθη ὑπὸ τῶν ἐκδόσεων «ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥ-

ΛΑ» τὸ Α' τεῦχος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Περιοδικοῦ «*Νομοκανονικά*», τοῦ ὁποῦ Ἰδρυτῆς καὶ Διευθυντῆς τυγχάνει ὁ Ἑλλογιμώτατος Καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Κονιδάρης, Γενικὸς Γραμματεὺς Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Πρόκειται περὶ ἑξαμηνιαίας νομοκανονικῆς ἐπιθεωρήσεως, ἀφορώσης εἰς θέματα Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Κανονικοῦ Δικαίου, ἡ ὁποία θὰ καλύψῃ ὑπάρχον ἤδη κενὸν εἰς τὸν Νομοκανονικὸν τομέα. Τὸ πρῶτον τεῦχος ἀπεστάλη ἤδη εὐγενῶς πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὅθεν, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ἵνα, κατὰ τὴν ἔμφρονα κρίσιν ὑμῶν, συστήσητε εἰς τὰ ὑφ' ὑμᾶς Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια καὶ Ἡγουμενοσυμβούλια, ὅπως διὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ὡς συνδρομητῶν τοῦ ὡς εἴρηται περιοδικοῦ, συμβάλωσι εἰς τὴν ἐξόχως σημαντικὴν αὐτὴν προσπάθειαν, σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὸ εὐαίσθητον ἔργον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως, καὶ ἀποκτήσωσι δι' αὐτοῦ παρεχομένην ἀξιόλογον Νομοκανονικὴν ἐνημέρωσιν.

Ἐντολὴ καὶ Ἐξουσιοδότησι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2744
Διεκπ. 1412

Ἀθῆναι τῇ 9ῃ Αὐγούστου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

**Περὶ τῆς ἸΔ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως
ἐντεταλμένης διὰ θέματα αἱρέσεων καὶ παραθρησκείας**

Πρὸς

τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ

τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ Συνοδικῆς ἀποφάσεως ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 30ῆς παρελθόντος μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ., ἀνακοινούμεθα ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ 29ης Ὀκτωβρίου ἕως 1ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ., πραγματοποιηθήσεται ἐν Τήνῳ, πρόφρονι ἀνταποκρίσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καὶ Μήλου κ. Δωροθέου, ἡ «*ΙΔ' Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις Ἐντεταλμένων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων διὰ θέματα αἱρέσεων καὶ πα-*

ραθρησκείας», μὲ θέμα: «*Ποιμαντικοὶ τρόποι ἀντιμετώπισεως τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων*», διοργανουμένη ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀρτιωτέρας διοργανώσεως τῆς ἐν λόγῳ Συνδιασκέψεως γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα:

1. Ὁ συντονισμὸς τοῦ Προγράμματος τῆς Συνδιασκέψεως ἀνετέθη τῇ καθ' ἡμᾶς Συνοδικῇ Ἐπιτροπῇ ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων καὶ τῷ Γραμματεῖ αὐτῆς Αἰδεσιμολογιωτάτῳ Πρωτοπρεσβυτέρῳ κ. Κυριακῷ Τσουρῷ, πρὸς ὃν δύνασθε ἵνα ἀπευθύνησθε διὰ πᾶσαν πληροφορίαν (τηλ. 7272240-3 καὶ Fax 7272244).

2. Συμφώνως πρὸς παλαιότεραν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πληρεστέρας καὶ συστηματικωτέρας συνεργασίας καὶ ἐνημερώσεως ἐνδείκνυται ἡ παρουσία τοῦ μονίμου Ἐντεταλμένου ἐκάστης Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὰς Συνδιασκέψεις ταύτας, ὅστις, ἔνεκα τῆς συνεχοῦς ἐνασχολήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ τούτου καὶ σημαντικοῦ ποιμαντικοῦ τομέως, θὰ δύναται νὰ ἐνημερώνηται καὶ νὰ ἐνημερώνῃ ἀρμοδίως διὰ τὴν οὐσιαστικὴν ἀξιοποίησιν τῶν πορισμάτων τῶν Συνδιασκέψεων τούτων.

3. Ἐκαστος τῶν Ἐντεταλμένων δέον, ὅπως ἀποστείλῃ μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. συμπληρωμένον τὸ ἐσώκλειστον «*Δελτίον συμμετοχῆς*», ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ διαμονὴ τῶν συνέδρων.

4. Τὰ ἔξοδα διαμονῆς καὶ διατροφῆς θὰ βαρύνουν τὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καὶ Μήλου, τὰ δὲ ἔξοδα μετακινήσεως τὰς κατὰ τόπους Ἱερὰς Μητροπόλεις.

5. Οἱ Ἐντεταλμένοι δύνανται νὰ ἀφίχθουν εἰς Τήνον μέσῳ Πειραιῶς ἢ Ραφῆνας. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ταξιδεύσουν ὁμαδικῶς τῇ εὐθύνῃ τῆς καθ' ἡμᾶς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἱρέσεων, παρακαλοῦνται ἵνα δηλώσουν ἐγκαίρως τὴν σχετικὴν πρόθεσιν αὐτῶν ἐν τῷ συνημένῳ Δελτίῳ. Ἡ μεταφορὰ τῶν Ἐντεταλμένων διὰ τοῦ πρὸς τοῦτο μισθουμένου μεταφορικοῦ μέσου ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Ραφήναν, θὰ γίνῃ τὴν Τρίτην 29ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 14.00 ἀπὸ τὸν πρὸ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου (Καλλιμάρμαρον) χώρον.

6. Ἐκαστος τῶν Ἐντεταλμένων ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ προσφέρῃ, διὰ 10λέπτου γραπτῆς εἰσηγήσεως, τὴν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Πρόγραμμα ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως, ἐφ' ὅσον δηλώσῃ τοῦτο ἐν τῷ Δελτίῳ. Ἡ εἰσήγησις αὕτη δέον ὅπως περιορισθῇ εἰς τὴν ἀναφορὰν

συγκεκριμένων περιπτώσεων, αἵτινες ἀπησχόλησαν τὰς κατὰ τόπους Ἱερὰς Μητροπόλεις καὶ εἰς τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν.

7. Τὸ Πρόγραμμα τῆς Συνδιασκέψεως θὰ ἀποσταλῇ προσεχῶς.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2762
Διεκπ. 1422

Ἀθήνῃσι τῇ 12ῃ Αὐγούστου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

**Περὶ τῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ 80ετηρίδι
τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς**

Πρὸς

Τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ

Τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 27ης παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς ἤχθη εἰς τὴν Ἀπόφασιν, ὅπως, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ὀγδοήκοντα ἑτῶν ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς, πραγματοποιηθῶσι μερίμνη τῶν ἐκασταχοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, αἱ ὡς κάτωθι σχετικαὶ ἐκδηλώσεις:

α) Ἀναγνώσθῃ ἐπ' Ἐκκλησίαις τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Σεπτεμβρίου (8.9.2002) ἡ συνημμένως ἀποστελλομένη ὑπ' ἀριθμ. 2747 Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

β) Ἀναπεμφθῇ σχετικὴ Δέσις κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας, «... ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν Καταστροφὴν ἀδίκῳ θανάτῳ ἀναιρεθέντων Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν ἀδελφῶν ἡμῶν».

γ) Διοργανωθῶσι σχετικαὶ ἐκδηλώσεις μνήμης ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰ κατὰ τόπους Μικρασιατικὰ Σωματεῖα, ὅπου βεβαίως ὑφίστανται τοιαῦτα, διὰ τὴν ἀρτιωτέραν καὶ ἐπαξίαν προβολὴν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου.

Ὡσαύτως γνωρίζομεν ὑμῖν τὴν Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ πραγματοποιήσεως Ἡμερίδος τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. μὲ θέμα: «Ἡ πνευματικὴ κληρονομία τῶν Μικρασιατῶν Ἑλλήνων, ὡς ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὴν παράδοσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἣτις θὰ συγκληθῇ ἐν τῷ Πολιτιστικῷ Κέντρῳ τοῦ Ἰδρύματος Μείζονος Ἑλληνισμοῦ (Πειραιῶς 254, Ταῦρος).

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2797
Διεκπ. 1440

Ἀθήνῃσι τῇ 14ῃ Αὐγούστου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

**Πειθαρχικαὶ ποιναὶ κατὰ κληρικῶν
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου**

Πρὸς

Τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ

Τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατόπιν τῶν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 633, 634 καὶ 663 καὶ ἀπὸ 31ης παρελθόντος μηνὸς Ἰουλίου ἐ.ἔ., Πράξεων τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι οἱ ἐκ τῶν κληρικῶν Αὐτοῦ: α) Σύγγελος Βασίλειος Βερμίσσολου, κληρικὸς τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, β) Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Κωνσταντάκης, κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καὶ γ) Ἱεροδιάκονος Μακάριος Παπαθωμᾶς, κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου, διὰ τὰ εἰς ἃ ὑπέπεσαν κανονικὰ παραπτώματα καθυπεβλήθησαν τῇ ἐσχάτῃ ποινῇ τῆς, ἀπὸ τοῦ ὄν ἔφερον βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης, καθαιρέσεως καὶ ἐπανήχθησαν εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

Τὴν Κανονικὴν ταύτην Ἀπόφασιν τοῦ Ἀγιωτάτου καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀνακοινούμενοι ὑμῖν, παρακαλοῦμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολῇ καὶ ἐξουσιοδοτήσῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2823 Ἀθήνησι τῇ 19ῃ Αὐγούστου 2002
Διεκπ. 1445

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Περὶ τοῦ Προγράμματος «Νεολαία»

Πρὸς

Τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
Τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοῦ παρόντος γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Νέας Γενιᾶς ἐθέσπισεν Πρόγραμμα Κοινοτικῆς Δράσεως ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Νεολαία» ἐπὶ τῷ τέλει:

α) Τῆς βελτιώσεως τῆς ἐνεργοῦ ἰθαγενείας καὶ τῆς συμμετοχῆς νέων, ὑστερούντων εἰς τὸν κοινωνικόν, εκπαιδευτικόν, πολιτιστικόν, οἰκονομικόν, ψυχολογικόν καὶ σωματικόν τομέα,

β) Τοῦ σχεδιασμοῦ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν διακρίσεων, τοῦ ρατσισμοῦ καὶ τῆς ξενοφοβίας με ἔμφασιν εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς μειονότητας νέους καὶ

γ) Τοῦ σχεδιασμοῦ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς ἐκπαίδευσως εἰς τὴν ὑπαίθρου με ἰδιαίτεράν ἔμφασιν εἰς τοὺς νέους με εἰδικὰς ἀνάγκας.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς 5ης δράσεως τοῦ προγράμματος «Νεολαία», περιέχονται πρὸς ἐπιλογὴν αἱ ἑξῆς δραστηριότητες:

— Ἐμπειρία πρακτικῆς καταρτίσεως εἰς ὁργάνωσιν ἄλλης χώρας.

— Σεμινάρια, τὰ ὅποια συνδέονται με τοὺς στόχους τοῦ προγράμματος «Νεολαία».

— Σχέδια καταρτίσεως, τὰ ὅποια ὑποστηρίζουν τὰς ἐπικοινωνιακὰς καὶ ὁργανωτικὰς δραστηριότητας τῶν νέων. Τὰ σχέδια αὐτὰ προσδίδουν ἔμφασιν εἰς τὰς πρακτικὰς πτυχὰς τῆς ἐργασίας.

— Πληροφόρησις Νεολαίας. Παραγωγή καὶ διάδοσις ὑλικοῦ πληροφρήσεως καὶ καταρτίσεως (ἐντυπον ὑλικόν, CD-ROM, Διαδίκτυον). Προτιμῶνται σχέδια ἔχοντα σχέσιν με τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν νέων καὶ ἄλλων μερῶν τῆς κοινωνίας.

— Διακρατικαὶ συνεργασίαι καὶ δίκτυα, διὰ τὴν εἰς μόνιμον βάσιν διακρατικὴν συνεργασίαν τῶν νέων.

— Ποιότης - καινοτομία. Ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ἀναβάθμισιν τῆς ποιότητος καὶ τῆς καταρτίσεως νέων σχεδίων, ἀπευθυνομένων εἰς νέους οἱ ὅποιοι δὲν τυγχάνουν ἴσων εὐκαιριῶν με ἄλλους.

Αἱ αἰτήσεις διὰ τὴν ἔνταξιν εἰς τὸ Πρόγραμμα «Νεολαία» τοῦ Ὑπουργείου Νέας Γενιᾶς, δύνανται νὰ υποβληθοῦν ἕως τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ἐ.ε.

Ἡ χρονικὴ διάρκεια τῶν προγραμμάτων εἶναι ἀπὸ 18 ἕως 36 μῆνες. Τὰ ἔργα θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 2003 ἕως τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 2003.

Ἡ χρηματοδότησις θὰ κυμαίνεται ἕως τῶν 100.000 € (34.075.000 δρχ.) κατ' ἔτος. Θὰ χρηματοδοτηθοῦν 10-15 προτάσεις. Ἡ αἰτουμένη χρηματοδότησις δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὸ 65% τῶν ἐπιλεξιμῶν δαπανῶν.

Εἰς τὸ πρόγραμμα θὰ συμμετάσχουν τουλάχιστον 4 ἑταῖροι ἀπὸ διαφορετικὰς χώρας. Τὰ κράτη ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιλεγοῦν οἱ συμμετέχοντες εἶναι 3 ἐκ τῶν χωρῶν-μελῶν τῆς Ε.Ο.Κ., ἥτοι ἡ Ἰσλανδία, ἡ Νορβηγία καὶ τὸ Λιχτενστάιν, καὶ 12 ἐκ τῶν πρὸς ἔνταξιν εἰς αὐτὴν χωρῶν, ἥτοι ἡ Βουλγαρία, ἡ Κύπρος, ἡ Τσεχία, ἡ Ἑσθονία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Λετονία, ἡ Μάλτα, ἡ Πολωνία, ἡ Ρουμανία, ἡ Σλοβακία καὶ ἡ Σλοβενία.

Δικαίωμα συμμετοχῆς καὶ ὑποβολῆς προτάσεων ἔχουν ὁμάδες νέων, Ὄργανώσεις μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, Ἐνώσεις, Δημόσιαι Ἀρχαί, Φορεῖς, ἔχοντες ἐμπειρίαν εἰς τὸν κλάδον τῆς νεολαίας καὶ τῆς ἀτύπου ἐκπαίδευσως.

Πλείονας πληροφορίας δύνασθε ἵνα λάβητε ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν Γραφείου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων (τηλ. 010 7272282-3), καθὼς ἐπίσης καὶ ἐκ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Νέας Γενιᾶς (Ἑλληνικὴ Ἐθνικὴ Ὑπηρεσία, ὁδὸς Ἀχαρνῶν 417, Ἀθῆναι, τηλ. 010 2531349 καὶ 010 2532259).

Ἐντολὴ καὶ Ἐξουσιοδότησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

+ Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 3023

Διεκπ. 1524

Ἀθήνησι τῇ 2ῃ Σεπτεμβρίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Περὶ ἀγιοκατατάξεως τῶν ἐν τῇ νήσῳ Λευφῷ ἀσκησάντων

Πρὸς

Τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
Τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοῦ παρόντος καὶ κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 693

καὶ ἀπὸ 13ης παριπνεύσαντος μηνὸς Αὐγούστου ἐ.ἔ. Γράμματος τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, εὐαρέστως γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῇ σχετικῇ αἰτήσῃ τοῦ Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀντίπα Νικηταρᾶ, Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Πάτμου, συνωδᾷ τῇ κρατοῦσῃ πράξει καὶ τάξει τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀνεγράφησαν προσφάτως ἐν τοῖς ἀγιολογικοῖς δέλτοις τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἐν ὁσιότητι καὶ ἀγιότητι βίου διαπρέψαντες ἐν τῇ νήσῳ Λειψῷ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας, ἄγιοι δ' ἐν τῇ συνειδήσει τῶν τε μοναχῶν καὶ τῶν πιστῶν ἤδη τυγχάνοντες, ἦτοι: Νεόφυτος Μοναχὸς ὁ Ἀμοργῖνος, Ἰωνᾶς Μοναχὸς ὁ Λέριος, Νεόφυτος Μοναχὸς ὁ Φαζός, Ἰωνᾶς Μοναχὸς ὁ Γαρμπῆς καὶ Παρθένιος Μοναχὸς ὁ Φιλιππουπολίτης, τῆς μνήμης ἀπάντων αὐτῶν ἐορταζομένης τῇ πρώτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἰ' Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐκδοθείσης ἐπὶ τούτῳ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως.

Τὴν Κανονικὴν ταύτην Ἀπόφασιν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας ἀνακοινούμενοι ὑμῖν παρακαλοῦμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολὴ καὶ Ἐξουσιοδοτήσῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 3108
Διεκπ. 1600

Ἀθήνησι τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Περὶ συγκλήσεως τοῦ 4ου Πανελληνίου
Λειτουργικοῦ Συμποσίου

Πρὸς

τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ

τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 6ης παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ. ἀπεφάσισεν τὴν διοργάνωσιν τοῦ 4ου Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μὲν κεντρικὸν θέμα προβληματισμοῦ:

«ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΕΓΑ ΕΣΤΙ»

«Ὁ γάμος στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία»

Ἡ διοργάνωσις τοῦ Λειτουργικοῦ Συμποσίου ἀνετέθη εἰς τὴν Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, ὡς χρόνος διεξαγωγῆς του ὠρίσθη τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 3ης ἕως 6ης Νοεμβρίου 2002, ὡς τόπος δὲ τὸ Συνεδριακὸν Κέντρον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου εἰς Προκόπιον Εὐβοίας.

Πρὸς τοῦτο καλοῦνται ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Λειτουργικὸν Συμπόσιον δύο ἐκπρόσωποι ἐξ ἐκάστης Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁριστησόμενοι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ἐκ τῶν ἐχόντων ἰδιαίτερον περὶ τὴν Θεϊαν Λατρείαν ἐνδιαφέρον κληρικῶν. Διὸ καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσῃτε Ὑμῖν, τὸ ταχύτερον δυνατόν, τὰ ὀνόματα τῶν Στελεχῶν τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συμπόσιον, διὰ τὴν ἔγκαιρον ρύθμισιν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ προγράμματος κ.λπ.

Σημειωτέον, ὅτι ἐκάστη τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων θέλει ἐπιβαρυνθῇ μὲν τὰ ἔξοδα μετακινήσεως τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς, ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ καλύψῃ τὰ τῆς διανυκτερεύσεως καὶ σιτίσεως αὐτῶν. Εἰδικῶς διὰ τὸ θέμα τῆς διανυκτερεύσεως παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπικοινωνήσῃτε ἀπ' εὐθείας μὲν τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Χαλκίδος διὰ τὴν ἀνάλογον προετοιμασίαν τοῦ Ξενῶνος.

Ἐντολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

**Τελικός πίναξ τῶν
ὑποψηφίων δι' ἐγγραφὴν
εἰς τὸν κατάλογον τῶν
πρὸς Ἀρχιερατείαν
ἐκλογίμων**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Πρωτ. 2930
Ἀριθμ. Διεκπ. 1492

Ἀθήνησι τῇ 28ῃ Αὐγούστου 2002

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ὡς καὶ τοὺς διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 110/72/14.1.2002 καὶ 1162/612/5.4.2002 Συνοδικῶν Ἐγγράφων δημοσιευθέντας «Προκαταρκτικὸν Πίνακα» καὶ «Συμπληρωματικὸν Πίνακα» τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων, δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 27.8.2002, Τελικὸν «Πίνακα τῶν Ὑποψηφίων» Κληρικῶν, τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα διὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων.

**ΤΕΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ**

1. Ἀρχιμανδρίτης Βησσαρίων Βάσσος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου.
2. Ἀρχιμανδρίτης Σάββας Δημητρεᾶς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.
3. Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος Δούης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.
4. Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Καλύβας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος.
5. Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Καραμούζης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου.
6. Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Κίτσος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου.
7. Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος Κόκλας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.
8. Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Κουλουριώτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος.
9. Ἀρχιμανδρίτης Νίκων Κουτσίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.
10. Ἀρχιμανδρίτης Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.
11. Ἀρχιμανδρίτης Ἰωαννίκιος Μπίλιας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.
12. Ἀρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου.
13. Ἀρχιμανδρίτης Ἀμφιλόχιος Στεργίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος.
14. Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος Σφονδυλιᾶς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου.
15. Ἀρχιμανδρίτης Νικόλαος Τζίβας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.
16. Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Τσιρίγκας, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
17. Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Χαρίσης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

ΣΥΝΟΔΙΚΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 146η
(1.9.2002 έως 31.8.2003)
ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

† Ὁ Ἄρτης Ἰγνάτιος
† Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Ἰγνάτιος
† Ὁ Νέας Ἰωνίας καὶ
Φιλαδελφείας Κωνσταντῖνος
† Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος
† Ὁ Ναυπάκτου καὶ
Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος
† Ὁ Φθιώτιδος Νικόλαος

ΕΚ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ
Οἰνουσσῶν Διονύσιος
† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης
Μελέτιος
† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ
Ἀρδαμερίου Νικόδημος
† Ὁ Σερῶν καὶ Νιγρίτης Μάξιμος
† Ὁ Μηθύμνης Χρυσόστομος
† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Εὐδόκιμος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΣΥΝΟΔΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

Α'

(Τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος)

1. Ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος.

2. Ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Διονύσιος.

3. Ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικῷ Ἔργῳ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντῖνος.

4. Ἐπὶ Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος.

5. Ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος.

6. Ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικόδημος.

7. Ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος.

8. Ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.

9. Ἐπὶ τοῦ Τύπου τῶν Δημοσίων Σχέσεων καὶ τῆς Διαφωτίσεως: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος.

10. Ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιος.

11. Ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας καὶ Εὐποιᾶς: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος.

12. Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀρτης κ. Ἰγνάτιος.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

A. ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ Συνοδικὸν Δικαστήριον διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς:

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Διονύσιος.

Τακτικά Μέλη:

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικόδημος.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος.

3. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντῖνος.

4. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος.
Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.

B. ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΝ Συνοδικὸν Δικαστήριον:

Πρόεδρος: Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Τακτικά Μέλη:

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος.

3. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος.

4. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀρτης κ. Ἰγνάτιος.

5. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιος.

6. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Διορίζονται 2 Συνοδικοὶ ἐπὶ ἐνιαυσία θητεία, μετ' ἰσαριθμῶν Ἀναπληρωματικῶν Μελῶν.

Ἄρθρον 4 παραγρ. 1 τοῦ Ν.976/46

(Φ.Ε.Κ. 58 τεύχος Α' 21.2.1946)

Τακτικά Μέλη: 1) Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος, 2) Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.

Ἀναπληρωματικά Μέλη: 1) Σεβ. Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος, 2) Σεβ. Μητροπολίτης

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.

Διορίζονται ἐπὶ ἐνιαυσία θητεία:

α) Ὁ Ἀναπληρωτὴς τοῦ Προέδρου, πρῶτος τῇ τάξει ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ

β) 1 μέλος ἐκ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων μετὰ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Υ.Α./Φ. 60/2 τῆς 1.2.93 (Φ.Ε.Κ. 83 τ. Β' 19.2.93).

Πρόεδρος: Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ἀναπληρωτὴς Προέδρου: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Διονύσιος.

Τακτικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντῖνος.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Ι. Α.Υ.Σ.Ε.

1. Ἄρθρον 42 παράγρ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977.

2. Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ 3/1997.

3. Ἄρθρον 5 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

4. Ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Κανονισμοῦ 6/1979.

5. Ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ 38/1985.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Διονύσιος.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος.

Μέλη: 1. Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σαλώνων κ. Θεολόγος, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. 2. Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀγαθάγγελος Χαραμαντίδης, Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 3... 4. κ. Ἡλίας Παπανικολάου, Δικηγόρος. 5. κ. Σιῶμος Ἰωάννης, Ὑπάλληλος Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. 6. κ. Χρήστος Γκόγκος, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀναπληρωταί: 1. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερόθεος Τσολιάκος, Γραμματεὺς - Πρακτικογράφος. 2. Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Λεωνίδας Ψαριανός, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας. 3... 4. κ. Ἀθανάσιος Τζεμπελίκος, Δικηγόρος. 5. κ. Κωνσταντῖνος Ροδόπουλος, Ὑπάλληλος Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. 6. κα Εἰρήνη Κλουκίνα-Μηλιανίτη, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Γραμματεὺς: κ. Γεώργιος Πρίντζιπας, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀναπληρωτής Γραμματεὺς: κ. Ἀντώνιος Κουσαθανᾶς, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

2. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (Κ.Ε.Υ.) ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Διορίζεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

1. Ἄρθρα 2, 3, 4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

2. Ἄρθρον 1 παράγρ. 2, 3 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιος.

Μέλη: 1. Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Λεωνίδης Ψαριανός, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. κ. Κωνσταντῖνος Καζᾶκος, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀναπληρωταί: 1. κ. Λεωνίδας Δρόλας, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. κ. Ἑλένη Καπετανάκη, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Συνόδου.

Γραμματεὺς: κ. Ἀντώνιος Κουσαθανᾶς, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἀναπληρωτής Γραμματεὺς: κ. Μαρία Περιάλη, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

3. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

Διορίζεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

1. Ἄρθρα 2, 3, 4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

2. Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντῖνος.

Μέλη: 1. κ. Ἀναστασία Περιβολίδου, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. κ. Γεώργιος Πρίντζιπας, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀναπληρωταί: 1. κ. Χρήστος Γκόγκος, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. 2. κ. Ἀναστασία Ποντίκα, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

Γραμματεὺς: κ. Νικόλαος Τσῶλος, Ὑπάλληλος Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν.

Ἀναπληρωτής Γραμματεὺς: κ. Παναγιώτα Καραμπίνη, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Συνόδου.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΠΤΥΧΩΝ (2001) ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.

Μέλη: 1. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Πατρίκιος Καλεώδης, Διευθυντής τοῦ Γραφείου Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐθιμοτυπίας. 2. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου. 3. Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Δημήτριος Τζέρπος, Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικῆς Ἔργου. 4. κ. Ἀπόστολος Παπαχρήστου, Μουσικολόγος. 5. Ἐλλογιμώτατος κ. Γρηγόριος Στάθης, Μουσικολόγος.

Ἐπιμελητής «Διπτύχων»: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῦλος Παπαλεξίου.

ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 31/1971.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντῖνος.

Μέλη: 1. Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σαλώνων κ. Θεολόγος, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. 2. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερόθεος Τσολιάκος, Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος Ἱερᾶς Συνόδου. 3. Ἐλλογιμώτατος κ. Ἡλίας Μουτσούλας, Καθηγητὴς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. 4. Ἐντιμώτατος κ. Βασίλειος Σούζας, Δικηγόρος.

Εἰσηγητής: κ. Γεώργιος Πρίντζιπας, Βιβλιοθηκονόμος - Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Συνόδου.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

**ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ
ΣΥΝΕΔΡΙΟ
«CRISTIANESIMO
E DEMOCRAZIA
NEL FUTURO
DELL' EUROPA»**

(1Η ΙΟΥΛΙΟΥ 2002)

Σεβασμιώτατοι,

Ἐξοχώτατε κύριε Ρομάνο Πρόντι, Πρόεδρε τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐξοχώτατε κύριε Πάτ Κόξ, Πρόεδρε τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου,

Ἐλλογιμώτατοι,

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας τὴν Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία εἶχε τὴν καλὴ σὺνῃ νὰ μὲ προσκαλέσει νὰ ὁμιλήσω σὲ αὐτὸ τὸ τόσο ὑψηλοῦ πολιτισμικοῦ, θρησκευτικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἐπιπέδου Συνέδριο. Ἐπειδὴ, δυστυχῶς, οἱ ὑποχρεώσεις μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ εἶμαι κοντὰ σας, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ διατυπώσω ἐν συντομίᾳ στὸ χαιρετιστήριο αὐτὸ μῆνυμά μου πρὸς τὸ Συνεδριό σας, τίς σκέψεις μου ἐπὶ τοῦ θέματος μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἀσχοληθῇτε.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τὸ ἓνα μέρος τοῦ τίτλου τοῦ Συνεδρίου σας ἀναφέρεται στὴ Δημοκρατία. Ἐμεῖς, οἱ Ἕλληνες, ἔχουμε τὸ προνόμιο ἀλλὰ καὶ τὴ βαρὶὰ ἱστορικὴ εὐθύνη νὰ διαθέτουμε οἰκειότητα καὶ νὰ μποροῦμε νὰ ἀναγνώσουμε στὴ γλῶσσα μας τὰ πρωτότυπα κείμενα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στὴν Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία, ποὺ παραμένει τὸ πρότυπο καὶ τὸ ἰδανικὸ τοῦ μεγίστου αὐτοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐπιτεύγματος τοῦ ἀνθρώπου.

Κύριο χαρακτηριστικὸ τῆς δημοκρατικῆς διαδικασίας ἦταν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, δηλαδή τὸ σύνολο τῶν πολιτῶν, ἀποτελοῦσε τὸ κέντρο τῆς συνολικῆς ζωῆς στὸ «Κλεινὸν Ἄστυ» καὶ ἀσκοῦσε τὴν ἐξουσία ἅμεσα, δηλαδή χωρὶς ἀντιπροσώπους. Στὴ Δημοκρατία τῆς Ἀθήνας ὁ κάθε πολίτης εἶχε τὴν εὐθύνη τοῦ μέλλοντος τῆς πόλης του καὶ τὸ δικαίωμα νὰ συμμετάσχει στῇ νομοθέτησιν Νόμων, ἀλλὰ καὶ στὴν κρατικὴ ἐξουσία. Γιὰ νὰ ἐπιτελέσει ἀποδοτικὰ τὰ καθήκοντά του συμμετεῖχε σὲ ὅλες τὶς διαδικασίες, ἦταν πάντα ἐνημερωμένος καὶ εἶχε πλήρη ἐλευθερία σκέψης, ἔκφρασης καὶ ἐνεργειῶν. Καὶ τὸ καθήκον τοῦ πολίτη δὲν περιοριζόταν στὴν ψήφο, ἀλλὰ ὅταν ἐρχόταν ἡ σειρὰ του ἔπρεπε νὰ ἀναλάβει κάποιο ἀξίωμα μέσα στὸ ἄστυ.

Γιὰ νὰ διατηρηθεῖ ἡ Δημοκρατία στὴν Ἀρχαία Ἀθήνα οἱ πολῖτες τῆς γνώριζαν ὅτι ἔπρεπε νὰ σέβονται τοὺς Νόμους, ἀκόμη κι ἂν μὲ βάση αὐτοὺς ἐλαμβάνετο ἀπόφασις σὲ βάρος τους, ὅπως στὴν περίπτωση τοῦ Σωκράτη. Ἡ Νομοθεσία τοῦ Σόλωνος βοήθησε νὰ ζήσει ἐπὶ μακρὸν ἡ Δημοκρατία στὴν Ἀθήνα καὶ σήμερα διαβάζοντας τοὺς διασωθέντες Νόμους του θαυμάζουμε τὴ σοφία καὶ τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης ποὺ κυριαρχοῦσε στὸ Νομοθέτη αὐτόν.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ ὑπενθυμίσω στὴν ἀγάπη σας ὅτι ἡ βάση τῆς δημόσιας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς στὴν Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία ἦταν ἡ θρησκεία. Καὶ ἀκόμη. Σύμφωνα μὲ τὸν Πλάτωνα γιὰ νὰ εἶναι ἡ Πολιτεία ἐνιαία πρέπει καὶ ἡ Παιδεία νὰ εἶναι ἐνιαία καὶ ἐπίσης γιὰ νὰ εἶναι δίκαιη καὶ ἐνάρετη ἡ Πολιτεία πρέπει οἱ ἀρχεῖς τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης νὰ ἔχουν ἐντυπωθεῖ σὲ ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν πρὶν τρυφερὴ ἡλικία. Καὶ ὁ Πλάτωνας προσθέτει ὅτι στὴν Παιδεία πρέπει νὰ ὑπάρχει ἐντονὴ ἡ θρησκευτικὴ ἐνέργεια.

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Τὸ ἄλλο μέρος ἀφορᾷ στὸν Χριστιανισμό, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴ ἐποχὴ, ὅταν τὸ Δίκαιο ἀποτελοῦσε τὸ καίριο στοιχεῖο τῆς εὐνομίας, τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἡρεμίας σὲ ὅλη τὴν Αὐτοκρατορία. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς ἔδωσε τὸ μήνυμα, τὸ ὁποῖο ὀφείλουμε νὰ τηροῦμε: «*Τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ*» (Ματθ. κβ', 21), δηλαδὴ τὴ διάκριση τῶν ρόλων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Ταυτόχρονα, ὅμως, αὐτὸ δὲν σήμαινε καὶ τὸ ὅτι ἡ Πολιτεία θὰ ἔπρεπε νὰ μὴν εἶναι Χριστιανική. Ἡ ἐμπειρία αἰώνων μᾶς διδάσκει ὅτι ὅποτε ὁ ἕνας θεσμὸς ὑποκατέστησε τὸν ἄλλο ἢ παρενέβη στὴ λειτουργία του προκλήθηκαν σοβαρὰ προβλήματα. Ἡ διάκριση τῶν ρόλων Ἐκκλησίας καὶ Κράτους στὴ Δημοκρατικὴ Πολιτεία ἀλλὰ καὶ ἡ μεταξύ τους συνεργασία καὶ *συναλληλία*, μὲ σκοπὸ τὴν καλλιέργεια καὶ τὸ ἥθος τῶν πολιτῶν, εἶναι στοιχεῖα ἀπαραίτητα γιὰ νὰ ὑπάρχει ἀληθὴς «κοινωνία» μεταξύ τους, γιὰ νὰ ὑπάρχει δηλαδὴ ἡ σχέση ἀγάπης, ἀνεκτικότητας καὶ ἀλληλεγγύης, ποὺ μᾶς διδάξε ὁ Κύριός μας.

Ἡ πρώτη Ἐκκλησία ἀποτελεῖ πάντοτε πρότυπο κοινωνικῆς ζωῆς γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανοὺς. Ἀπὸ τότε καὶ μέχρι σήμερα ἡ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι συλλογικὴ-συνοδική, εἶναι δημοκρατικὴ καὶ σ' αὐτὴν κυριαρχεῖ τὸ πνεῦμα θυσίας καὶ ἀγάπης τοῦ κάθε Χριστιανοῦ πρὸς τὸν Πλησίον του, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ φυλὴ καὶ τὴ θρησκεία του. Ἡ Θεία Κοινωνία ἦταν κοινὴ γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς, ἀνεξαρτήτως κοινωνικῆς θέσεως, ἢ οἰκονομικῆς ἰσχύος. Ἐπίσης, οἱ ἀποφάσεις ἐλαμβάνοντο πάντοτε «*Συνοδικὰ*» καὶ ποτὲ ἀπὸ ἓνα πρόσωπο. Μάλιστα στίς Συνόδους, ὅταν ἐκρίνετο ἀπαραίτητο, συμμετεῖχαν καὶ λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ ποὺ δὲν ἦσαν Ἐπίσκοποι.

Ἡ ἐπανάσταση γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανοὺς εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ποὺ μᾶς λέγει ὅτι «*τὸ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου ... οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις καλῶς χρῆται, εἰδὼς τοῦτο ὅτι δικαίω νόμος οὐ κέῖται*» (Α' Τιμ. α', 5-9). Καὶ πάντοτε ἔχομε τὴν αὐτογνωσία ὅτι παράλληλα μὲ τὸ ὅτι εἴμεθα μέλη τοῦ θεανθρωπίνου Σώματος, ποὺ ἔχει κεφαλὴ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, εἴμεθα καὶ πολῖτες τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἡ πρὸς *Διόγνητον Ἐπιστολὴ* ἀποτελεῖ τὸ μέτρο τοῦ πῶς ἀντιμετωπίζουμε ὡς Χριστιανοὶ τὴν Πολιτεία.

Ἡ Εὐρώπη τοῦ μέλλοντος ποὺ θέλουμε

Ὡς πολῖτες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως καὶ μὲ τὴν ὑποδομὴ ποὺ διαθέτουμε ὡς Ἕλληνες καὶ Χριστιανοὶ θὰ θέλαμε μίαν Εὐρώπη δημοκρατικὴ καὶ ἀνθρώπινη. Μίαν Εὐρώπη ποὺ θὰ ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ἕως τὰ Οὐράλια, μίαν Εὐρώπη ποὺ θὰ διατηρεῖ τὰ κοινὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητάς της, τὴν πλούσια πολιτισμικὴ κληρονομιά της. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἔχουμε ρίζες, ἔχουμε μακρὰ ἱστορία, ἔχουμε διαμορφωμένες συνειδήσεις, ποὺ μὲ βάρση τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχαίων προγόνων μας τίς διαμόρφωνουμε στίς διάφορες ἐποχές, διατηρώντας ὅμως πάντα τίς ἀπαράβατες ἀρχές μας, ποὺ στηρίζονται στὴν Ἀθήνα, τὴ Ρώμη καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.

Κι ἐπειδὴ σὲ λίγες ἡμέρες καὶ συγκεκριμένα στίς 10 Αὐγούστου συμπληρώνονται 50 χρόνια ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς τῆς Ε.Ο.Κ. νὰ ὑπενθυμίσω στὴν ἀγάπη σας ὅτι ὁ πρῶτος τῆς Πρόεδρος Ζάν Μοννὲ εἶχε γράψει στὸ ἡμερολόγιό του καὶ στὴν ἡμερομηνία 18 Αὐγούστου 1966: «Εἶναι προνόμιο τὸ νὰ γεννηθεῖς καὶ μόνο στὸν πολιτισμὸ μας... Πρέπει νὰ διατηρήσουμε τὸν πολιτισμὸ μας ποὺ προηγεῖται τόσο πολὺ ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο». Κι αὐτὸ εἶναι μία ἀλήθεια. Ὅσοι ἐπιδιώκουν νὰ ξεχάσουμε τὴν χριστιανικὴ κληρονομιά μας δὲν ἔχουν νὰ μᾶς προτείνουν ἓνα σύστημα, μία κοινωνία καλὺτερη ἀπὸ αὐτὴν ποὺ ἐμεῖς προτείνουμε καὶ εἶναι ἐπὶ αἰῶνες δοκιμασμένη μὲ ἐπιτυχία. Θυμίζω ὅτι ὅλα τὰ φιλοσοφικά, καὶ κοινωνικά συστήματα καὶ τὰ ἰδεολογικά ρεύματα ποὺ ὑπῆρξαν στὴν Εὐρώπη πρότειναν ἀρχές ποὺ ἐμπεριέχονται στὸν Χριστιανισμό. Τὶς ἀρχές αὐτὲς χωρὶς ἐπιτυχία ἐπιχείρησαν νὰ ἀπομιμηθοῦν κρατικὲς ἐξουσίες μὲ ὑποκατάστατα, ποὺ ὀδήγησαν πολλές φορές σὲ τραγωδία τὴν ἀνθρωπότητα μὲ ἐκατομμύρια θυμάτων.

Ἐπίλογος

Τί προτείνουμε γιὰ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης; Ἐμεῖς, ἀγαπητοὶ σύνεδροι, πιστεύουμε ὅτι γιὰ νὰ μείνει ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἑνώση ἀνθρώπινη καὶ νὰ ἐξακολουθεῖ νὰ προοδεύει καὶ νὰ ἀποτελεῖ πρωτοπορία στὸ Παγκόσμιο γίγνεσθαι, πρέπει νὰ διατηρήσει τίς χριστιανικὲς ἀρχές της. Δὲν εἶναι δυνατόν ἀπὸ διδάσκαλοι καὶ φωτιστὲς τῆς Οἰκουμένης, ἐμεῖς ποὺ διδάξαμε τὸν σεβασμὸ τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητος καὶ τὴν ἀνεκτικότητά νὰ κατα-

λήξουμε οὐραγοὶ ἑνὸς ξένου καὶ νεφελώδους τεχνολογικοῦ Πολιτισμοῦ, στὸν ὁποῖο κυριαρχεῖ πέραν τῆς οἰκονομικῆς ἰσχύος, ἡ λογικὴ, ὁ ἀτομισμός, ὁ ὠφελιμισμός. Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ θυσιάσουμε τὰ πνευματικὰ καὶ πολιτισμικὰ ἐπιτεύγματα αἰώνων γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουμε μερικὲς ομάδες πίεσης. Ὅλοι εἶναι σεβαστοὶ καὶ ὅλοι πρέπει νὰ ἔχουν δικαίωμα ἔκφρασης, ἀλλὰ αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς μεγάλες ομάδες τῶν Χριστιανῶν πολιτῶν.

- Προτείνουμε λοιπὸν ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία νὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ σημαντικό στοιχεῖο στὴν ἐξέλιξη τῆς Εὐρώπης καὶ βάση στὶς ἀρχές της.
- Προτείνουμε ὁ κάθε πολίτης, τὸ κάθε κράτος καὶ ἡ μελλοντικὴ κεντρικὴ ἐξουσία τῶν Βρυξελλῶν νὰ σέβεται τὴν ταυτότητα καὶ τὴν ἰδιοπροσωπία τοῦ κάθε λαοῦ, τὴ γλῶσσα του, τὴ θρησκεία του, τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμά του, τὴν Παράδοση καὶ κληρονομία του. Καὶ ἡ κεντρικὴ ἐξουσία νὰ ἐλέγχεται ἀποτελεσματικὰ ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο καὶ νὰ ὁδηγεῖ σὲ δημοψηφίσματα πανευρωπαϊκὰ ζητήματα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ βασικὲς ἀρχές ζωῆς καὶ λειτουργίας της.
- Προτείνουμε μίαν Εὐρώπην χριστιανικὴν, ἐλεύθερη καὶ δίκαιη, στὴν ὁποία ὁ κάθε πολίτης νὰ ἔχει δικαίωμα καὶ ὑποχρέωση νὰ συμμετέχει στὰ κοινά της. Διότι ἐμεῖς, ἀντιθέτως πρὸς τὸ ὑποστηριζόμενο ὅτι πρέπει νὰ

ἀποχρωματισθεῖ θρησκευτικὰ καὶ νὰ ἀποχριστιανισθεῖ μίαν κοινωνία γιὰ νὰ εἶναι δημοκρατικὴ, πιστεύουμε ὅτι ἡ χριστιανικὴ κοινωνία ἱκανοποιεῖ καὶ τὶς πιὸ προχωρημένες ἀπαιτήσεις γιὰ μίαν ἀνεκτικὴν, εἰρηνικὴν, δίκαιη, ἐλεύθερη καὶ πρὸ πάντων ἀνθρώπινη Πολιτεία.

- Προτείνουμε, τέλος, μίαν Εὐρώπην ποὺ νὰ ἀποτελεῖ παράγοντα σταθερότητας γιὰ ὅλο τὸν κόσμον, στὴν ὁποία οἱ ἡγέτες της δὲν θὰ ἀποφασίζουν μὲ βάση τὸ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ δίκαιο καὶ ποὺ στὰ ὄριά της θὰ μπορεῖ νὰ ζεῖ ὁ κάθε πολίτης ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν καταγωγὴν του, σεβόμενος τὶς ἀρχές της καὶ τὴν πολιτισμικὴ κληρονομία της. Ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ παραμείνει παράδειγμα ἀνεκτικότητος πρὸς τοὺς ἄλλους πολιτισμοὺς καὶ τὶς θρησκείες καὶ συνεργασίας μὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Γῆς.

Μιὰ τέτοια Εὐρώπη θὰ κατοικεῖται ἀπὸ ὑπεύθυνους πολίτες, ποὺ θὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ μέλλον της καὶ γιὰ τὴν ἀποφασιστικὴν σημασίαν παρουσίας της στὴν Οἰκουμένη. Καὶ ὑπάρχουν ὅλες οἱ προϋποθέσεις γιὰ νὰ ἐξελιχθεῖ ἔτσι ἡ Γηραιὰ Ἠπειρὸς μας καὶ νὰ παραμείνει πρότυπο ζωῆς καὶ κοινωνίας γιὰ τοὺς κατοίκους της.

Μὲ ἀγάπην Χριστοῦ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΕΠΙ Τῇ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΜΝΗΜΗΣ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
Π. ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ
ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ**

(24-25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2002)

Αισθάνομαι ιδιαίτερη τιμή και χαρά που απευθύνομαι σ' ἐσᾶς, τὰ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Κληροδοτήματος Παναγῆ Βαλλιάνου, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς κατοίκους τῆς νήσου Κεφαλληνίας, ἐπ' εὐκαιρία τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου συμπολίτου σας, τοῦ καὶ Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου, ἀειμνήστου Παναγῆ Βαλλιάνου.

Ὁ λίαν ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνη νὰ μοῦ ἀπευθύνει τὴν τιμητικὴν πρόσκλησιν διὰ νὰ παραστῶ στὶς ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις εἰς τὴν νῆσον σας, ἀλλ' ὥς ἤδη τοῦ διεμήνυσα, λόγῳ ἄλλων ὑποχρεώσεών μου, δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ παρουσία μου κοντὰ του καὶ κοντὰ σας παρ' ὅτι ὁλόψυχα τὸ ἐπιθυμοῦσα. Τὴν ἀγάπην σας, ὅμως, αὐτὴν πρὸς τὴν ταπεινότητά μου δὲν θὰ ἤθελα νὰ τὴν ἀφήσω μετέωρη.

Διὰ τοῦτο μαζί με τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν πρόσκλησιν σᾶς ἀπευθύνω τὸ παρὸν μήνυμα χαράσσοντας τοῦτες τὶς γραμμὲς με πολλὴ συγκίνηση καὶ ἐκτίμηση πρὸς ὅλους σας.

Τρία σημεῖα ἐπιθυμῶ νὰ ὑπογραμμίσω ἐπ' εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑκατὸ ἐτῶν ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς καὶ Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου Κεφαλλῆνος Παναγῆ Βαλλιάνου.

Τὸ πρῶτον σημεῖον ἀναφέρεται στὸ θέμα τοῦ πλούτου. Ὁ Παναγῆς Βαλλιᾶνος, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ του ὑπῆρξαν, ὡς κάλλιον ἐμοῦ γνωρίζετε, ἄνθρωποι πλούσιοι, μεγαλέμποροι καὶ τραπεζίται, στὰ χέρια τῶν ὁποίων τὰ ὑλικά ἀγαθὰ ἦσαν ἄφθονα. Ὅμως, ὁ πλοῦτος δὲν τοὺς θάμπωσε. Ὁ Παναγῆς Βαλλιᾶνος, ὁ σήμερον τιμώμενος, μέχρι τῆς ἐκδημίας του, κατὰ τὸ ἔτος 1902 εἰς τὸ Λονδίνον, ὑπῆρξεν ὑπεράνω τοῦ πλούτου, ἐλεύθερος ἄνθρωπος, πλούσιος πολὺ περισσότερον σὲ ἀνώτερα ἰδανικά, σὲ ἠθικὰς ἀξίες. Ὅλοι γνωρίζετε πόσον ἐμερίμνησεν ὑπὲρ τῆς γενετείρας του, κληροδοτήσας μεγάλα χρηματικά ποσὰ ὑπὲρ κοινωφελῶν ἔργων, ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως σχολείων, ἀνεγέρσεως καὶ συντηρήσεως ναῶν, βοηθείας ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ τόσων ἄλλων φιланθρωπικῶν ἔργων. Ἡ στάσις αὕτη τοῦ Παναγῆ Βαλλιάνου ἐναντι τοῦ πλούτου ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς σήμερα πηγὴ διδασχῆς. Καὶ τοῦτο γιατί ὑπῆρξε καλὸς διαχειριστὴς καὶ οἰκονόμος τοῦ ὑλικοῦ πλούτου. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι ἐναντίον τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, δὲν καταδικάζει τὸν πλοῦτον αὐτὸν τοῦτον, ἀλλὰ τὴν κακὴν χρῆσιν τοῦ πλούτου. Καταδικάζει τὴν φιλαργυρίαν, τὴν φιλοχρηματίαν καὶ τὴν πλεονεξίαν. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει βαρύνουσαν ἠθικὴν σημασίαν εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου νὰ μὴν εἶναι ἡ ματαιότης τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ὁ ἄπειρος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Τὸ δεύτερον σημεῖο, διὰ τὸ ὁποῖο θὰ ἤθελα νὰ σᾶς κάνω νῦξιν εἶναι ὁ τίτλος, ὁ τιμητικὸς τίτλος δίπλα στὸ ὄνομα τοῦ Παναγῆ Βαλλιάνου. Ἐθνικὸς Εὐεργέτης! Δὲν ὑπάρχει ὠραιότερος τίτλος δι' ἓνα πλούσιον ἄνδρα. Εἶναι ὅ,τι πιὸ θαυμαστὸ νὰ ἀναδειχθεῖ ἓνας εὖπορος συμπολίτης Ἐθνικὸς Εὐεργέτης. Ὁ πλούσιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος μόχθησε καὶ με τιμότητα δούλεψε γιὰ νὰ ἀποκτήσει χρήματα καὶ αὐτὰ τὰ χρήματα δὲν τὰ τρώει μόνος του, ἀλλὰ τὰ ἐκδπανᾷ με τὴν ἀγαπῶσα τὸν πλησίον καὶ τὴν πατρίδα καρδίαν του γιὰ τὴν ἐπιτέλεση κοινωφελῶν ἔργων, ἀξίζει ὄντως κάθε τιμῆς, μνήμης καὶ παρουσιάσεως στὶς ἐπερχόμενες γενιές. Ὁραϊότατα εἶχε εἰπεῖ γιὰ τοὺς Ἐθνικοὺς Εὐεργέτες στὴν Δ' Ἐθνοσυνέλευσις τῶν Ἑλλήνων στὰ 1925 ὁ πληρεξούσιος Σκεῦος Ζερβός: «Τὰ κληρο-

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

δοτήματά τους (τῶν ἐθνικῶν εὐεργετῶν) εἶναι ἡ εὐγενεστέρα ἔκφρασις τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς καὶ ἡ εὐγλωττοτέρα σελὶς τῆς ἱστορίας τοῦ Ἔθνους». Εὐχή, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας μου, ἐκφράζω, στὸ σημεῖο αὐτό, νὰ ὑπάρξουν μιμητὲς τῶν μεγάλων Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν, ὡς τοῦ Παναγῆ Βαλλιάνου, καὶ στίς ἡμέρες μας. Ὁ τόπος μας τοὺς ἔχει ἀνάγκη καὶ αὐτὰ τὰ σπάνια διαμάντια ποὺ λέγονται Ἐθνικοὶ Εὐεργέτες δὲν πρέπει νὰ ἐκλείψουν.

Τὸ τρίτον σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ ὑπογραμμίσω στὸ Μῆνυμά μου αὐτὸ εἶναι ἡ ἀγαστὴ συνεργασία τοῦ τιμωμένου Π. Βαλλιάνου μετὰ τοῦ προκατόχου μου στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο, ἀειμνήστου ἀπὸ Κεφαλληνίας Ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ Καλλιγᾶ. Ὁ Κεφαλλην εὐεργέτης Βαλλιᾶνος τρέφων ἀγάπην πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ ἔχων αἰσθήματα βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Γερμανοῦ δὲν ἐφείσθη κόπων καὶ χρημάτων, ἀλλὰ γενναίως ἤνοιξε τὸ πουργὶ τῆς ἀγάπης του καὶ προσέφερε μεγάλην οἰκονομικὴν βοήθειαν πρὸς τὴν τότε Μητροπολιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ νῦν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ὁ ἄξιος Μητροπολίτης δεχθεὶς τὴν προσφορὰν χρησιμοποίησε αὐτὴν καταλλήλως καὶ κατ' ὀρθὸν τρόπον ἀνεγείρας τὰ ἀναγκαζοῦντα οἰκοδομήματα διὰ τὸν πρῶτον θρόνον τῆς Ἑλλάδος. Ἀνοικοδόμησε εἰς τὸν χῶρον, ὅπου ἦτο τὸ μοναστήριον τῆς Ἀγίας Φιλοθέης, μικρὸν ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου, ἔκτισε γραφεῖα τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον. Ἡ ἔξωθεν δὲ τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου προτομὴ του ἴσταται οὐχὶ ὡς ψυχρὸν πεντελικὸν μάρμαρον, ἀλλ' ὡς πνευματικὸν ὀχύρωμα πίστεως, μεγαλωσύνης, συνέσεως, δημιουργικότητος, ἀνακαινίσεως καὶ φιланθρωπίας.

Ἀγαπητοὶ μου,

Ἰδιαίτερα σήμερα, ποὺ συκοφανεῖται ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία, ποὺ ὑπάρχει μίαν τάση ὑποβαθμίσεως τοῦ σπουδαιοτάτου, ἐπιτελουμένου σὲ πλείστους ὅσους τομεῖς, ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς, ἀλλὰ καὶ ποὺ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς στὴν πλειονότητά του ἀγαπᾷ, ὑποστηρίζει καὶ στρέφεται πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὡς τὴν μόνην ἐλπίδα ἐν μέσῳ τῆς χαλεπότητος τῶν καιρῶν μας, τέτοιες ἐκδηλώσεις, ὡς ἡ ὑμετέρα, τυγχάνουν πάνυ ἄξιες κάθε ἐπαίνου.

Ἐκφράζοντες, λοιπόν, καὶ αὖθις τὰ θεομὰ συγχαρητήριά μου, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀπὸ τὴν γῆν τῆς ὁμορφῆς καὶ ἱστορικῆς Κεφαλλονιάς θὰ ἀναδειχθοῦν καὶ ἄλλοι μιμητὲς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς νήσου σας, ὡς τοῦ Παναγῆ Βαλλιάνου, ἱκανοὶ καὶ δραστήριοι, ἀντάξιοι καὶ συνεχιστὲς τῶν γνησίων παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς γλυκυτάτης πατρίδος μας, οἱ ὁποῖοι ὄντως θέλουσι καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπισπάσει τὴν ἐκτίμησιν σύμπαντος τοῦ λαοῦ, οὐχ ἥττον δὲ καὶ τὴν ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ ἐπιβράβευσιν τῶν θεαρέστων ἔργων καὶ προσφορῶν τους.

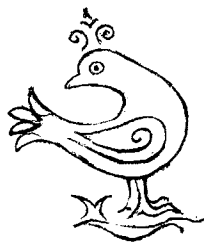
Ὁ Παναγῆς Βαλλιᾶνος ὄντως ἔγραψε ὡραία σελίδα στὴν ἱστορία τῆς ἀγάπης τῶν Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν. Καὶ δικαίως τὸν τιμοῦμε.

Καὶ μὲ αὐτὲς τίς σκέψεις χαιρετίζω τίς ἐορταστικὲς σας ἐκδηλώσεις εὐχόμενος κάθε ἐπιτυχία σ' αὐτὲς γιὰ τὸ καλὸ τῆς ὡραίας νήσου Κεφαλληνίας ἀλλὰ καὶ τῆς πατρίδος μας γενικότερα.

Ὁ Κύριος νὰ σᾶς εὐλογεῖ καὶ νὰ σᾶς χαριτώνει πάντοτε.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΑΣΤΡΙΤΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ»
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΤΩΝ 100 ΕΤΩΝ
ΖΩΗΣ ΚΑΙ
ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΗΣ
(28Η ΙΟΥΛΙΟΥ 2002)**

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

Μὲ πολλή χαρὰ καὶ καύχηση ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ ἀπευθύνομαι στὸν ἐντιμότατον πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Καστριτῶν κ. Ἐμμανουήλ Γιαννακάκο καὶ τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς. Σᾶς συγχαίρω ὅλους ἐκ μέσης καρδίας γιὰ τὴν ἐπὶ 100 συναπτὰ ἔτη συνεχῆ καὶ λαμπρὰ παρουσία τῆς «Hellenic Society of Castritans» στὶς ΗΠΑ καὶ σὲ ἄλλες περιοχὲς τῆς Οἰκουμένης.

Ὁμολογῶ ὅτι συγκινήθηκα βαθύτατα διαβάζοντας στὴν προμετωπίδα τοῦ πρὸς τὴν ταπεινότητά μου ἐπετειακοῦ ἐγγράφου σας αὐτὸ πὺν πρέπει νὰ εἶναι στὴν καρδιὰ ὅλων τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων: «Promoting and Preserving Hellenism, Orthodoxy and Philanthropy».

Εἶναι ἐξαιρετικὰ σημαντικό τὸ ὅτι παρὰ τὸ πέρασμα τῶν ἐτῶν καὶ τῶν γενεῶν ἐσεῖς διατηρεῖτε τοὺς στενοὺς δεσμούς σας μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἰδιαίτερη Πατρίδα σας, τὸ Καστρί Κυνουρίας καὶ τὶς γύρω Κοινότητες. Μὲ τὴν ὅλη σας δραστηριότητα ἀποδεικνύετε ὅτι κρατᾶτε σφικτὰ μέσα στὶς ψυχές σας τὶς Ἑλληνο-χριστιανικὲς Παραδόσεις καὶ τὴν Ὁρθόδοξη Πνευματικὴ μας κληρονομιά. Τὶς ὑπέροχες αὐτὲς ἀξίες τὶς ἔχετε πυξίδα στὴ ζωὴ σας, συμβάλλετε στὴν θετικὴ παρουσία καὶ μαρτυρία τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν ξένη καὶ προωθεῖτε τὴν ἐσωτερικὴ ἐνότητα τῆς Ὁμογένειας στὶς ΗΠΑ, κάτι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἐπιβίωσή της στὸ χρόνο.

Ἐμεῖς πὺν μένουμε στὴ γλυνιά μας Πατρίδα παραδειγματιζόμεθα ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἀφοσίωσή σας σὲ ὅ,τι ἀντιπροσωπεύει ἡ Ἑλλάδα. Διότι κι ἐμεῖς μὲ τὴν ἐνταξίη μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσι, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰσροὴ χιλιάδων οἰκονομικῶν προσφύγων ἀρχίσαμε νὰ δοκιμάζουμε τὶς ἀντοχές μας νὰ διατηρήσουμε ὅσα «ἐμάθαμε καὶ ἐπιστώθημεν». Ἐπὶ 3.500 χρόνια ὁ Ἑλληνισμὸς διδάσκει πολιτισμὸ. Εἰδικότερα, ὁ λεγόμενος Δυτικὸς Πολιτισμὸς στηρίζεται στὰ ἐπιτεύγματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδας καὶ στὸν Χριστιανισμὸ, πὺν γιὰ τὴ διάδοσή Του καὶ τὴ διατύπωση τῶν Δογμάτων Του πολλὰ ὀφείλει στοὺς Ἑλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Σήμερα ἐμεῖς, στοὺς ὁποίους ἔλαχε ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ νὰ ἀποτελοῦμε ὁ καθένας μας μέρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ ἔχουμε τὴ σκυτάλη στὴν πορεία τοῦ Γένους, ὀφείλουμε νὰ παραδώσουμε στοὺς ἐπιγιγνομένους ἀσινῇ καὶ ἀλώβητη τὴν μοναδικὴ πολιτισμικὴ καὶ πνευματικὴ Παρακαταθήκη πὺν παραλάβαμε. Ὁφείλουμε στὶς δύσκολες συνθήκες πὺν ζοῦμε καὶ πὺν συνίστανται στὸ περιβάλλον τῆς πρακτικῆς ἀθεΐας τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ, τῆς τάσεως καταργήσεως πολιτισμῶν, πνευματικῶν ἀξιῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδιοπροσωπιῶν, νὰ μένουμε ὀρθιοι καὶ μέσα στὴν Κιβωτὸ τοῦ Γένους, πὺν εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας, νὰ ξεπεράσουμε ἐπιτυχῶς τὴ δοκιμασία τοῦ πνευματικοῦ κατακλυσμοῦ πὺν περνᾶμε.

Στὴν ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται ὁ κανόνας ὅτι ὁποῖος ἔχει τὴν οἰκονομικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἰσχὺ ἐπιδιώκει νὰ ἐπιβάλλει τοὺς δικούς του κανόνες στοὺς ἄλλοεθνεῖς, ἑτεροδόξους καὶ ἄλλοθρήσκους ὑπηκόους του. Ἐμεῖς οἱ Ἑλληνες τὸ γνωρίσαμε αὐτὸ μὲ τοὺς Ρωμαίους, τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Ἑνετοὺς κατακτητές. Κατὰ τὴ Ρωμαιοκρατία, τὴν Τουρκοκρατία καὶ τὴν Ἑνετοκρατία δοκιμάσθηκαν οἱ Πρόγονοί μας καὶ ἀπέδειξαν ὅτι μὲ τὶς αἰώνιες ἀρχές καὶ ἀξίες, στὶς ὁποῖες πίστευαν, μπόρεσαν ἐν πολλοῖς νὰ ἐπιβληθοῦν στοὺς δυνάστες τους καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἐπιβιώσουν καὶ στὶς πιὸ δύσκολες συνθήκες καταπίεσης καὶ αὐθαιρεσίας. Σήμερα ὁ κίνδυνος γιὰ τὸν Ἑλληνισμὸ εἶναι ἡ προσωπικὴ μας ἀδιαφορία γιὰ τὴν Πορεία καὶ ἡ παθητικὴ ἀφομοίωσή μας ἀπὸ ἄλλες,

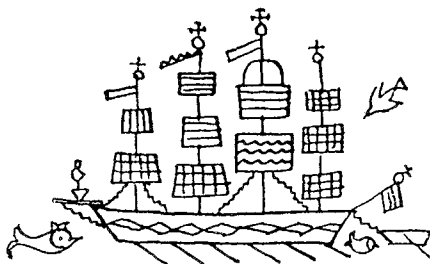
μεγαλύτερες ομάδες ανθρώπων, με ἀκαθόριστα πολιτισμικά χαρακτηριστικά. Σήμερα ἐσεῖς, οἱ Ὅμογενεῖς τῶν ΗΠΑ ἀποτελεῖτε τὴν πρωτοπορία καὶ καλεῖσθε νὰ δείξετε τίς ἀντοχές τῶν Ἑλλήνων στὸ νὰ διατηρήσουν σὲ δύσκολες περιστάσεις τὴν ἰδιοπροσωπία τους. Σὲ ὄχι πολλὰ χρόνια θὰ ἀντιμετωπίσουμε κι ἐμεῖς στὴν Ἑλλάδα τὴν ἴδια πρόκληση. Μὲ Ἑλληνες ποὺ θὰ διαθέτουν τὰ ψυχικά καὶ πνευματικά χαρίσματα τῶν μελῶν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Καστριτῶν» πιστεύω ὅτι θὰ συνεχίσουμε ἀσφαλῶς τὴν πορεία μας στὸ μέλλον, ὑπὸ ὅποιεσδήποτε συνθήκες.

Γι' αὐτὸ καὶ εὐλογῶ μὲ ὅλη μου τὴν ψυχὴ ὅλα τὰ ὅπου Γῆς μέλη τῆς ἐν λόγῳ Ἐταιρείας, ποὺ περιλαμβάνει ἀξιό-

λογους Ὅμογενεῖς, προερχόμενους ἀπὸ τὰ ὄρεινὰ Καστροχώρια τῆς Κυνουρίας, Καστροί, Μεσορράχη, Καράτουλα, Ὠριά, Ἐλατο, Νέα Χώρα καὶ Περδικόβρυση. Λυπήθηκα εἰλικρινῶς ποὺ γιὰ λόγους ἀνώτερους τῆς θελήσεώς μου δὲν μοῦ ἦταν δυνατό νὰ παραστῶ στὸ 1ο Συνέδριο τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ἀποδήμων Καστριτῶν. Ὅμως ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζετε ὅτι εἶμαι ψυχικὰ κοντὰ σας καὶ προσεύχομαι ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐοδώσεως ὅλων τῶν ἀγαθῶν καὶ φιλογενῶν ἔργων σας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι πάντοτε μαζί σας.

Μετ' εὐχῶν ἐν Κυρίῳ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΑΙ
ΣΧΕΣΕΙΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ**
(Σχόλια σὲ αἰτιάσεις
μουσικοσυνθέτου)

Τοῦ
κ. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
Τακτικοῦ Μέλους
τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

Β'

Στὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» ἀρχίσαμε ἐκτενῆ σχολιασμό τῆς συνεντεύξεως τοῦ κ. Μίκη Θεοδωράκη, στὴν ὁποία δίδονται ἀπαντήσεις σὲ ἐρωτήσεις τοῦ κ. Π. Α. Κουβαλάκη, συνεργάτου τοῦ περιοδικοῦ «Δαυλός» (ἀρ. 246, Ἰούνιος 2002).

Ἀφοῦ ἤδη τονίσαμε τὸ ἀστήρικτο τῶν ἀνθρωπολογικῶν ἀπόψεων τοῦ διακεκριμένου μουσικοσυνθέτου καὶ τὴν ἄγνοιά του γιὰ τὴν περὶ σώματος ἀντίληψι τοῦ Χριστιανισμοῦ, θὰ ἐπισημάνουμε στὸ παρὸν ἄρθρον, ὅτι εἶναι τελείως ἀνεδαφικὲς οἱ ἐπιθέσεις αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ μονοθεϊσμοῦ καὶ οἱ ἀπόψεις του γιὰ τὸ «ἐλληνοχριστιανικὸν ἰδεῶδες».

γ) Ὁ κ. Θεοδωράκης, ἐνῶ ὀρθῶς ἀκούει καταφάσκοντας τὴν ἀπὸ τὸν συνομιλητὴ του διακωμῶδισι τῆς «παράνοιας» τῶν Δωδεκαθεϊστῶν, ποὺ ἐμφανίζονται ὡς «ἀναβιωτὲς τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ πνεύματος» καὶ «τρέχουν φορῶντας χλαμύδες στὸν ... Ὀλυμπο» (αὐτόθι, σ. 15979), δὲν διστάζει ἐξ ἄλλου αὐτοαναϊρούμενος νὰ στραφῇ ἐναντίον τῆς «μονοθεϊστικῆς ἀντιλήψεως» (σ. 15978), τὴν ὁποία μάλιστα —μὲ συλλογιστικὸ ἄλμα καὶ μὲ προφανῆ χρῆσι μερικῶν λογικῶν σφαλμάτων— συναρτᾷ κατὰ σχέσιν αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ πρὸς τὶς τυραννικὲς ἐξουσίες, πρὸς τὰ ἀποικιοκρατικὰ καὶ ἱμπεριαλιστικὰ καθεστῶτα (αὐτόθι, καὶ σ. 15978).

Ὁ κ. Θεοδωράκης, ἀπορρίπτοντας τὴ «μονοθεϊστικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν ζωὴ, γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν κοινωνία» (αὐτόθι, σ. 15978), στρέφεται οὐσιαστικῶς ἐναντίον τῶν ἐπιφανεστέρων ἐκπροσώπων τοῦ αὐθεντικοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πνεύματος, οἱ ὅποιοι προέβαλλαν τὴ μονοθεϊστικὴ διαίθησίν τους καὶ ἐξέφραζαν μονοθεϊστικὲς ἀντιλήψεις, κατακρίνοντας ἐμμέσως ἢ καὶ κατ' ἄμεσον τρόπο τὴ λαϊκὴ πολυθεϊστικὴ θρησκεία, ἡ ὁποία παρουσίαζε τοὺς θεοὺς ὡς προσωποποίησι τῆς αἰμομιξίας, τῆς μοιχείας, τῆς ἀρπαγῆς, τῆς λαγνείας, τοῦ δόλου, τῆς ὁμότητος, τῆς ὁργῆς.

Πρωτοποριακὸ καὶ ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴν ἐκδήλωσι ἀρχαιοελληνικῆς μονοθεϊστικῆς τάσεως ἔπαιξεν ὁ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος (περίπου 580-480 π.Χ.), ὁ ὁποῖος, —ἀφοῦ καταδικάζει τὰ εἰδῶλα καὶ τὴν εἰδωλουργία καὶ ἀφοῦ κατακρίνει τὸν Ὅμηρο, τὸν Ἡσίοδο καὶ τὴ λαϊκὴ πολυθεϊστικὴ θρησκεία, ποὺ ἀπέδιδαν στοὺς θεοὺς «πάντα ... ὅσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνειδεα καὶ ψόγος ἐστίν, κλέπτειν, μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεῖν»¹¹—, τονίζει ὅτι ὑπάρχει ἓνας Θεός, ἀσώματος, ἀγέννητος, ἀθάνατος, αἰδιός. Ὁ Θεὸς αὐτὸς εἶναι τὸ κράτιστον. Τὸ κράτιστον εἶναι ἓν. Δύο κράτιστα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθοῦν. Ὁ ὑπερθετικὸς προσιδιάζει μόνον σ' ἓναν Θεόν¹². Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη «ὁ πρῶτος ἐνίσας (δηλ. ὁ Ξενοφάνης) ... τὸ ἐν φησὶ τὸν Θεόν»¹³. Ὡς σημειώνει ὁ ἤδη μνημονευθεὶς στὶς ὑποσημειώσεις ἀείμνηστος ἐπιφανὴς θρησκειολόγος καθηγητὴς

11. Hermann Diels, *Die Fragmente der Vorsokratiker*, τόμ. 1. Berlin ⁵1934, σ. 132.

12. Ὁ Ἀριστοτέλης, ἀναφερόμενος στὸν Ξενοφάνη λέγει: «Εἰ δ' ἔστιν ὁ Θεὸς ἀπάντων κράτιστον, ἓνα φησὶ αὐτὸν προσήκειν εἶναι. Εἰ γὰρ δύο ἢ πλείους εἴεν, οὐκ ἂν ἔτι κράτιστον καὶ βέλτιστον αὐτὸν εἶναι πάντων... Ἐνα ἄρα εἶναι μόνον»: Hermann Diels, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 117. Λεωνίδου Ἰω. Φιλίππιδου, *Ἱστορία τῆς ἐποχῆς τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐξ ἀπόψεως παγκοσμίου καὶ πανθρησκειακῆς*, Ἀθῆναι 1958, σ. 90.

13. Λεωνίδου Ἰω. Φιλίππιδου, ἐνθ' ἄνωτ.

Λεωνίδας Φιλιππίδης, «πρὸς τὸν πολυθεϊσμόν τῆς λαϊκῆς πίστεως ὁ Ξενοφάνης ἀντιτάσσει καθαρὸν μονοθεϊσμόν ὡς ὀφείλοντα νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸ ἀνέρειστον καὶ ἀτοπώτατον πολυθεϊστικὸν θρησκεισμα»¹⁴. Θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι «αἱ τοῦ Ξενοφάνους ἐπιθέσεις ἐπληξαν τὴν πολυθεϊαν οὕτω καιρίως, ὥστε (αὕτη) δὲν ἠδυνήθη πλέον ν' ἀναρρώσῃ»¹⁵. Γι' αὐτὸ γιὰ τοὺς κορυφαίους ἐκπροσώπους τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ ἰσχύει ἡ ἐπισήμανσις Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως, ὁ ὁποῖος λέγει: «Θεοὺ μὲν γὰρ ἔμφρασις ἐνὸς ἦν τοῦ παντοκράτορος παρὰ πᾶσι τοῖς εὖ φρονοῦσι πάντοτε φυσικὴ»¹⁶.

Στὰ μονοθεϊστικά ἔχνη τοῦ Ξενοφάνους ἀκολούθησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ κορυφαῖοι ἐκπρόσωποι τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Ἰδού δειγματοληπτικῶς μερικὰ παραδείγματα: Ὁ Παρμενίδης, στὰ πλαίσια τοῦ ἐλεατικοῦ στοχασμοῦ, ὁμιλεῖ περὶ ἑνὸς ὑψίστου μόνου ὄντως ὄντος¹⁷. Περὶ μιᾶς Ὑπερτάτης Ἀρχῆς τοῦ Παντός ὁμιλεῖ καὶ ὁ Ἡράκλειτος¹⁸. Ὁ Ἐμπεδοκλῆς προβάλλει ἐνιαίαν Ἀρχὴν τοῦ κόσμου καὶ ὁμιλεῖ περὶ ἐνὸς Θεοῦ, ποὺ εἶναι ἀόρατος, ἀπρόσιτος στὶς αἰσθήσεις, ὑπέρτερος ἀνθρωπίνης μορφῆς¹⁹. Ὁ Ἀναξαγόρας ἀνάγει ἐπίσης τὴ σκέψι μας στὸν ἕνα Θεόν, τοῦ ὁποῖου ὁ Νοῦς «ἐστὶν διακοσμῶν τε καὶ πάντων αἰτίος»²⁰.

Ὁ Σωκράτης, ἂν καὶ ἀποφεύγῃ νὰ συγκρουσθῇ φανερά πρὸς τὴν λαϊκὴ θρησκεία, δὲν διστάζει νὰ φανερώσῃ ὅτι πιστεύει σὲ μία θεία οὐσία, ποὺ εἶναι ἡ ἐνιαία νοερά ἀρχὴ τοῦ Ἀναξαγόρα, ἡ ὁποία διακοσμεῖ καὶ διακυβερεῖν τὰ πάντα. Χαρακτηριστικῶς τονίζει, ὅτι «πάντες συμφωνοῦσιν οἱ σοφοί, ἑαυτοὺς ὄντως σεμνύνοντες, ὡς Νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς»²¹. Ὁ Νοῦς αὐτὸς ἐκδηλώνεται διὰ νόμου, ποὺ κυβερνεῖ τὸν φυσικὸ καὶ ἠθικὸ κόσμον καὶ διὰ ἐσωτερικῆς θείας ἐκλάμψεως (τοῦ «δαίμονιόν») καθοδηγεῖ στὰ πρακτέα καὶ ἀποτρέπει ἀπὸ τὰ φευκτέα»²².

Πολλάκις ἔχει προβληθῇ ἡ φιλοσοφικὴ θεολογία τοῦ

Πλάτωνος, κατὰ τὴν ὁποία ἡ μία θεότης εἶναι τὸ «παντελῶς ὄν», τὸ Ὑψιστον Ἀγαθόν, τὸ Ὑψιστον Καλὸν (Ὡραῖον), ὁ «δημιουργός», ὁ «ποιητὴς καὶ πατὴρ τοῦ σύμπαντος»²³. Γι' αὐτὸ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς δὲν διστάζει νὰ ἀναφωνήσῃ: «Εὐγε, ὦ Πλάτων, ἐπαῖσαι τῆς ἀληθείας... Πᾶσι γὰρ ἀπαξιαπλῶς ἀνθρώποις, μάλιστα δὲ τοῖς περὶ λόγους ἐνδιατρίβουσιν, ἐνέστακται τις ἀπόρροια θεϊκῆ· οὐδὲν γὰρ χάριν καὶ ἄκοντες μὲν ὁμολογοῦσιν ἔνα τε εἶναι Θεόν, ἀνώλεθρον καὶ ἀγέννητον... ἐν τῇ ἰδίᾳ καὶ οἰκείᾳ περιωπῇ ὄντως ὄντα αἰεῖ»²⁴.

Χαρακτηριστικὲς εἶναι καὶ οἱ διατυπώσεις τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ τοῦ ἑνὸς πρώτου Κινούντος Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀσώματος, αἰώνιος, ἀναλλοίωτος, Νοῦς ἀθάνατος, ἀενδεής, αὐτάγαθος²⁵.

Καὶ στοὺς Στωϊκοὺς ὑπάρχουν σαφεῖς μονοθεϊστικὲς ἐκφράσεις, μὲ τίς ὁποῖες ἐξαίρεται ὁ «ἀνωτάτω πάντων» ἕνας Θεός²⁶.

Ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθοῦμε στὴν παράθεσι καὶ ἄλλων παραδειγμάτων ἐκφράσεως μονοθεϊστικοῦ προσανατολισμοῦ ἢ μονοθεϊστικῆς διαισθήσεως καὶ νοσταλγίας ἀρχαίων στοχαστῶν (λ.χ. Ὁρφικῶν, τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Πλουτάρχου, τοῦ Πινδάρου, τοῦ Ἐπικτήτου).

Ὁ ἐκτενῶς ἐρευνήσας ὅλα τὰ μνημονευθέντα παραδείγματα μονοθεϊστικῆς ἐκλάμψεως διαπρεπῆς διδάσκαλός μας καθηγητὴς Λεωνίδας Φιλιππίδης²⁷ συνοψίζει τὰ πορίσματα τῆς ἐρευνῆς του ὡς ἑξῆς: Ὁ ἀρχαιοελληνικὸς στοχασμὸς «ἐδημιούργησε θεολογικὴν ὁρολογίαν τόσον ὑψηλὴν καὶ θεοπρεπῆ, ὥστε ἠδυνήθη ὁ Χριστιανισμὸς νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτήν, ἵνα καὶ δι' αὐτῆς, ἥτις ἀπετέλει πνευματικὸν κτῆμα τῆς οἰκουμένης διανοήσεως καὶ θρησκευτικότητος, ἐκφράσῃ καὶ θεμελιώσῃ τὸ νέον θρησκευτικὸν περιεχόμενον αὐτοῦ, προσδημιουργῶν καὶ ὁ ἴδιος τοὺς πρὸς τοῦτο ἀπαραιτήτους νέους ὅρους. Ἡ φιλοσοφικὴ συζήτησις ἔδωκεν εἰς τὴν μονοθεϊστικὴν τάσιν τὴν συγκεκριμένην διατύπωσιν, ὅτι μόνον εἷς Θεὸς ὑπάρχει ἐν τῇ πραγματικότητι, ὅστις ἵσταται ὑπὲρ πάντα καὶ ὑπὲρ πᾶν, εἷς ὃν πάντες οἱ ἄλλοι φε-

14. Αὐτόθι, σ. 91.

15. Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου, Σύνοψις τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας. Μέρος πρῶτον: Ἱστορία τῆς φιλοσοφίας τῶν Ἑλλήνων κατὰ Ed. Zeller, Ἀθῆναι 1904, σ. 134.

16. Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως, Στρωματεῖς 5, 13. Migne Ἑ.Π. τόμ. 9, στ. 128.

17. Λεωνίδου Ἰω. Φιλιππίδου, μν.ξ., σ. 93.

18. Αὐτόθι, σ. 94.

19. Hermann Diels, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 366.

20. Αὐτόθι, σ. 19.

21. Πλάτωνος, Φίλητος 15, 28.

22. Λεωνίδου Ἰω. Φιλιππίδου, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 113-114.

23. Βλ. πλῆθος παραπομπῶν, ἐνθ' ἄνωτ., σσ. 115-123.

24. Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως, Λόγος προτρεπτικός πρὸς Ἑλληνας, 6, Migne Ἑ.Π. 8, 173.

25. Λεωνίδου Ἰω. Φιλιππίδου, μν. ξ., σ. 124.

26. Αὐτόθι, σσ. 128 ἑξ.

27. Ἡ ἐρευνα αὐτὴ ἐκτείνεται σὲ πολλὰς δεκάδες σελίδων στὸ μνημονευθὲν ὀγκῶδες ἔργον τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ «Ἱστορία τῆς ἐποχῆς τῆς Κ.Δ.».

ρόμενοι θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὑποτεταγμένοι· ἀκόμη καὶ ὅπου ἡ φιλοσοφικὴ σκέψις δὲν ἀπέδωκεν εἰς τὸ ὄντως ὄν, τὸ ὕψιστον καὶ μόνον ὄντως ὄν, σαφῶς προσωπικὸν χαρακτηρὰ, ἐνόησε πάντως τοῦτο ὡς τὴν ὑπερκειμένην τοῦ παντός μοναδικὴν ὑπέρθεον Ἀρχήν, ἀφ' ἧς ἐξεπορεύθη πᾶσα ἡ ἐν τῷ κόσμῳ δημιουργία, κίνησις καὶ ζωὴ καὶ ὕψ' ἧς διέπεται, συνέχεται, διακυβερνᾶται καὶ συντηρεῖται ὁ κόσμος»²⁸.

Ὅλα αὐτὰ ὁδηγοῦν στὰ ἐρωτήματα: Ποῖος προορίζει τὴν γνησίαν καὶ αὐθεντικὴν πνευματικὴν παράδοσιν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ; Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ Ὁρθοδοξία, ποὺ ἱκανοποίησαν τὴν εὐγενέστερη νوستαλγία τοῦ αὐθεντικοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ γιὰ τὸν Μονοθεϊσμό καὶ τὸν ἕνα «ἄγνωστο Θεό» (Πράξ. ιζ', 23) ἢ οἱ καταπολεμοῦντες, ὅπως ὁ κ. Θεοδωράκης, τὴν «μονοθεϊστικὴν ἀντίληψιν γιὰ τὴ ζωὴ, γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν κοινωνία» (αὐτόθι, σ. 15978); Μήπως ἡ προβολὴ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὸν διαπρεπῆ μουσικοσυνθέτη ἀναιρεῖται ἀντιφατικῶς ἀπὸ τὸν ἴδιον;

2) Ἐξ ἰσου ἄστοχοι εἶναι καὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ κ. Θεοδωράκη περὶ τοῦ «ἐλληνοχριστιανικοῦ ἰδεώδους».

α) Σὲ ἐρώτησιν τοῦ κ. Π. Α. Κουβαλάκη γιὰ τὴ «Ρωμιοσύνη» καὶ τὸ «ἐλληνοχριστιανικὸ ἰδεῶδες» ὁ ὑμνητὴς τῆς «Ρωμιοσύνης» κ. Θεοδωράκης κατὰ τρόπον προκαλοῦντα θλίψι — ἴσως ρυμουλκηθεὶς ἀπὸ τὸν ἐρωτῶντα — δίδει ἀπάντησιν, ἡ ὁποία ἀφ' ἑνὸς συρρικνώνει τὴ «Ρωμιοσύνην», ἀποσυνδέοντας αὐτὴν ἀπὸ τὴν ψυχὴν της, ποὺ εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία, καὶ ἀφ' ἑτέρου καθιστᾷ τελείως ἀνάπηρη τὴν Ἐκκλησίαν, ἀφαιρώντας ἐξ αὐτῆς τὴν σπονδυλικὴν της στήλην, δηλαδὴ τὴν ὀρθόδοξον μονοθεϊστικὴν τὴν πίστιν. Οἱ φολκλορικὸν χαρακτηρὸς φιλικὲς ἐκφράσεις τοῦ μουσικοσυνθέτου γιὰ τὴν «ἐλληνικὴ Ἐκκλησία» (αὐτόθι, σ. 15979) εἶναι λόγοι κενοί, ἄνευ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου καὶ ἀποκαλύπτουν τὴν ἐσωτερικὴν διάσπασιν μιᾶς προσωπικότητος, ἡ ὁποία διαμορφώθηκε ἀκούοντας ὄχι μόνον τοὺς λόγους τῆς «Τρίτης Διεθνούς», ἀλλὰ καὶ ἤχους τῆς καμπάνας καὶ τοὺς ὀρθοδόξους ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους. Ὁ κ. Θεοδωράκης, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκτελέσεως, στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Τρίπολης τὴν 27η Μαρτίου 1983, τῆς ἰδικῆς του μουσικῆς συνθέσεως τῆς Θ. Λειτουργίας, δήλωσε τότε ἀπεριφράστως τὰ ἑξῆς: «Ἡ συνεργασία μὲ τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι ὁπωσδήποτε ἕνα μεγάλο πρόβλημα γιὰ ἕνα μαρξιστῆ...

Θυμᾶμαι ὅταν εἶχα γράφει μουσικὴ γιὰ τὸ γνωστὸ τραγούδι: “Καὶ δόξα τῷ Θεῷ” κάποιος ἀπὸ τοὺς ἱεροφάντες τοῦ ἀγνοῦ μαρξισμοῦ μὲ κατηγορήσε ὅτι μ' αὐτὸ τὸ τραγούδι προπαγανδίζω τὴ θρησκείαν, “τὸ ὄπιον τοῦ λαοῦ”... Σ' αὐτὰ τὰ 40 χρόνια ποὺ πέρασαν ἔχω καταλήξει σὲ ὠριsmένα βασικά συμπεράσματα... Ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες ἕνα χῶρον πάνω κι ἔξω ἀπὸ ὁποιοσδήποτε πολιτικοῖδεολογικὲς πεποιθήσεις καὶ προκαταλήψεις. Θὰ ἔλεγα εἶναι τὸ λίκνο τοῦ Ἑθνους... τὸ λίκνο τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μέσα ἐκεῖ βαφτίζουμε τὰ παιδιὰ μας, ἀφοῦ πρῶτα βαπτισθοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ἐκεῖ παντρευόμαστε, ἐκεῖ ἀποχαιρετᾶμε τοὺς ἀγαπημένους μας. Εἴτε τὸ θέλουμε, εἴτε ὄχι τίς πιὸ σημαντικὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς μας τίς ἔχουμε περάσει στὴν Ἐκκλησίαν... Θὰ ἦταν, λοιπόν, ἀφέλεια νὰ ξαναγυρίσουμε στὸ δόγμα “ἡ θρησκεία εἶναι τὸ ὄπιον τοῦ λαοῦ”. Ἐτσι στὴν πράξιν ἀποφάσισα νὰ κάνω αὐτὴ τὴ Λειτουργίαν μὲ τὴ φιλοδοξίαν ν' ἀνανεώσω τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἤχους...”²⁹.

β) Χαρακτηριστικὴ εἶναι καὶ ἡ ἐκδηλωθεῖσα στὴν περιῆς ὁ λόγος συνέντευξιν τοῦ κ. Μίκην Θεοδωράκη πρόθεσις αὐτοῦ νὰ πλήξῃ τὸ «ἐλληνοχριστιανικὸ ἰδεῶδες», ἀναφερόμενος στὶς συχνὰ ἐπαναλαμβανόμενες αἰτιάσεις ἐναντίον τοῦ ἰδεώδους αὐτοῦ. «Πρόκειται, —λέγει—, γιὰ μιὰ κατεστημένη ἰδεολογία, ἀντιδραστικὴ θὰ ἔλεγα καὶ ἀπόδειξιν ἡ ὀργανικὴ σύνδεσιν τῆς κορυφῆς τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸ ἀντιδραστικὸ κράτος καὶ τοὺς ἀντιδραστικοὺς μηχανισμοὺς. Τὸ “Ἑλλὰς Ἑλλήνων Χριστιανῶν” τοῦ Παπαδόπουλου εἶναι, νομίζω, ἡ καλύτερη ἀπόδειξιν γι' αὐτὴ τὴ διαπίστωση» (αὐτόθι, σ. 15980).

Τί θὰ ἀπαντήσωμε στοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοὺς;

Εἶναι ἀληθές, ὅτι μερικοὶ ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, κατέλυσαν τίς πολιτικὲς μας ἐλευθερίες, χρησιμοποίησαν ὡς σύνθημα τὰ ἐλληνοχριστιανικά ἰδεώδη καὶ προέβαλαν τὴν γνωστὴ φράσιν «Ἑλλὰς Ἑλλήνων Χριστιανῶν». Ἀλλὰ μὲ τὴν ἰδίαν λογικὴν, ποὺ καταπολεμεῖ τὰ ἐλληνοχριστιανικά ἰδεώδη ὡς «χουντικά», θὰ ἔπρεπε νὰ καταπολεμῆται καὶ τὸ ἰδεῶδες τῆς δημοκρατίας, διότι τοῦτο προβάλλουν ὡς σύνθημά τους τὰ παντὸς χρώματος φασιστικὰ καθεστῶτα, ἰσχυρίζόμενα ὅτι ἐπιδιώκουν νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν γνησίαν δημοκρατίαν. Κάτι ἀνάλογο ἰσχύει γιὰ πολλὰ αἰτήματα τῆς ἐπταετίας, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νὰ προβάλλωνται καὶ ὑπὸ συνθήκης ἐλευθέρου δημοκρατικοῦ βίου.

28. Ἐνθ' ἀνωτ., σ. 710.

29. Ἐφημερίς «Μεσημβρινή», 29 Μαρτίου 1983.

Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ γίνη κατανοητόν, ὅτι μόνον τὸ σόφισμα τῆς τῶν «ὄρων τετραδός», ποὺ συγχέει τὴν ποιότητα μιᾶς βιοθεωρίας ἢ ιδεολογίας πρὸς τὴν ποιότητα μερικῶν ἀναξίων ἐκπροσώπων τῆς, εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμεύῃ ὡς δημαγωγικὸν ἄλλοθι ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, προβάλλοντας κατὰ ἐνορχηστρωμένον τρόπο τὶς αἰτιάσεις ἢ καὶ εἰρωνεῖς τοὺς ἐναντίον τῆς ἐλληνοχριστιανικῆς ἐκκλησιαστικῆς μορφωτικῆς προσπάθειας, ἐπιδιώκουν νὰ ἐκπορθήσουν τὰ ὄχυρά τοῦ Ἔθνους μὲ τὴ διάβρωσι τῶν πνευματικῶν θεμελίων του καὶ μὲ τὸν πνευματικὸ ἀποπροσανατολισμὸ του. Ποτὲ δὲν ἀρνούμεθα τὸ γνήσιο, διότι τὸ πλαστό, γιὰ νὰ κυκλοφορήσῃ, μιμνῆται τὴ μορφή τοῦ γνησίου³⁰.

Ὅτι τὰ ἐλληνοχριστιανικά ιδεώδη εἶναι γνήσια καὶ προϋπῆρξαν τοῦ ἑπταετοῦς δικτατορικῷ καθεστῶτος, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐμπνεόταν ἀπὸ αὐτὰ καὶ ὁ ἀείμνηστος «Γέρος τῆς Δημοκρατίας». Ὡς ἐπιτραπὴ νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι πρὸ 19 ἐτῶν σὲ ἄρθρο μας στὸ παρὸν περιοδικὸ παραθέσαμε τὸ κείμενο τῆς ἐμπιστευτικῆς ἐγκυκλίου, τὴν ὁποία τὴν 11η Μαρτίου 1965 ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς τότε Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὲς Μέσης Ἐκπαιδύσεως, καλώντας αὐτοὺς νὰ ἐντείνουν τὶς προσπάθειές τους πρὸς ἀπόκρουσι τῶν κινδύνων ἐκ τῆς ἀποπείρας διεισδύσεως τῆς ἀθεϊστικῆς καὶ ἀντιχριστιανικῆς «κομμουνιστικῆς προπαγάνδας πρὸς προσηλυτισμὸν τῶν Νέων». Στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ ἐγκύκλιο, τὴν ὁποία ὑπογράφει ὄχι κάποιος «ἀντιδραστικὸς» ἢ «σκοταδιστὴς» πολιτικὸς, ἀλλ' ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Παπανδρέου, τονίζονται μὲ χρυσταλλινὴ διαύγεια καὶ θάρρος τὰ ἑξῆς:

«Τὰ ἰδικὰ μας ἰδανικά εἶναι τὰ ἰδανικά τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ... Πᾶσα ἐμπροσθὴ πρέπει νὰ κολάζεται αὐστηρότητα. Καὶ ἀνσυμβῆ νὰ ὑπάρξουν διδάσκαλοι, ὄχι ἀνήκοντες, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς συμπαθοῦντες ἢ ἀνεχόμενοι τὴν κομμουνι-

στικὴν προπαγάνδα, δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν.

» Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὰ ιδεώδη τῶν, τὰ ὑπερασπίζονται. Καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἰδανικῶν μας καὶ τὴν ἐμπνευσιν τῆς Νέας Γενεᾶς ἔχει ἀναθέσει ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον.

Γνωρίζω ὅτι ἔχουν μέχρι τοῦδε ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας σχετικαὶ ἐγκύκλιοι. Ἀλλ' ἐπεθύμουν, λόγῳ τῆς μεγάλης σοβαρότητος τοῦ θέματος, νὰ ἐπικοινωνήσω καὶ ἐγὼ προσωπικῶς μεθ' ὑμῶν. Παρακαλῶ, ὅπως εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὑποβάλλητε (Ὑπουργεῖον Παιδείας, Γραφεῖον Ὑπουργοῦ – Ἐμπιστευτικῶς) σχετικὴν ἐκθεσιν»³¹.

Δὲν ὑπενθυμίσαμε τὴν μνημειώδη αὐτὴ ἐγκύκλιο γιὰ τὶς ἐπισημάνσεις τῆς περὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο σήμερα θὰ ἤθελαν μερικοὶ νὰ γίνηται λόγος κατὰ διαφορετικὸν τρόπο, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐξάρωμε ὅτι ὁ μὴ τηλεκατευθυνόμενος φωτεινὸς νοῦς τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου δὲν θεωροῦσε ὡς σκοταδιστικά τὰ ἐλληνοχριστιανικά ιδεώδη, ἀλλ' ἀντιθέτως ἔκρινεν, ὅτι αὐτὰ εἶναι τόσον ἀναγκαῖα γιὰ τὴν παιδεία, ὥστε —παρὰ τὸν φόρο τῶν πρωθυπουργικῶν καὶ ὑπουργικῶν καθηκόντων του— αἰσθανόταν τὴν ἀνάγκη νὰ κατευθύνῃ προσωπικῶς τὴν προσπάθεια πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν ἐλληνοχριστιανικῶν ἰδανικῶν στὶς ψυχὰς τῶν νέων καὶ πρὸς καταπολέμησιν πάσης ἀποπείρας γιὰ διάβρωσί τους³².

Στὴ συνέχεια πρέπει νὰ δοθῇ ἀπάντησις καὶ σὲ μερικοὺς ἄλλους ἰσχυρισμοὺς τοῦ διακεκριμένου μουσικοσυνθέτου, οἱ ὅποιοι σήμερα ἐπαναλαμβάνονται καὶ διαδίδονται ἀπὸ πολλοὺς, ὅπως λ.χ. ἀπὸ τοὺς «Δωδεκαθεῖστες» καὶ «Ἑλληνολάτρες», οἱ ὅποιοι ὀργανώνουν τελετὰς καὶ ἐκδίδουν ἔντυπα, σπαταλώντας τὶς δυνάμεις τους σὲ οὐτοπιστικὰς ἐπιδιώξεις καὶ διασύροντας ἔτσι καὶ τὰ ὑγιᾶ στοιχεῖα τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἐνσωματώθηκαν στὴν Ὁρθοδοξία.

30. Εὐαγγέλιου Δ. Θεοδώρου, *Τὰ ἐλληνοχριστιανικά ιδεώδη τῆς παιδείας* — Ἀνάπτυπον τεσσάρων ἁρθρῶν (Περιοδικὸν «Ἐκκλησία», ἔτος 1983, ἀριθ. 3, 4, 6 καὶ 7), Ἀθήναι, 1984, σσ. 14-15.

31. Ἐνθ' ἄνωτ., σ. 16.

32. Αὐτόθι, σ. 17.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΟΙΔΙΜΟΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ
ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ
ΚΥΡΟΝ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ
(ΚΑΚΟΥΛΙΔΗΝ)
(1931-2002)**

22 ΙΟΥΛΙΟΥ 2002

Τοῦ
Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου
Σαλῶνων κ. **Θεολόγου,**
Ἀρχιεραγματέως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

*«὘ν ἀναβάσει θυσιαστηρίου ἁγίου
ἐδόξασεν περιβολὴν ἁγιάσματος»
(Σοφ. Σειράχ ν, 11)*

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Σεπτὲ καὶ Μεγάτιμε Προκαθήμενε τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,

Θεοφιλέστατε ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Θεοκτίστου,

Τιμιωτάτη καὶ πολυσέβαστε Χορεία τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων,

Θεόλεκτε τῶν Πρεσβυτέρων τε καὶ τῶν Διακόνων τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας Σύλλογε,

Ἐξοχώτατοι καὶ Ἐντιμότατοι Ἐκπρόσωποι τῆς τε Πολιτικῆς καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Ἡγεσίας τῆς Πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης,

Φιλόχριστε καὶ πενθηφόρε λαὲ τοῦ Θεοῦ,

Ἐν ἄλγει βαθεῖ καὶ συνεχούση καρδιά, ἐλάβομεν τὴν εἶδησιν τῆς πρὸς τὸν νικητὴν τοῦ Θανάτου καὶ χορηγὸν τῆς Ζωῆς ἐκδημίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κυροῦ Χρυσοστόμου, τοῦ πραέος Ἐκκλησιαστικοῦ Ἀνδρός, ὁ ὁποῖος πορεύεται σήμερον, ἵνα συναντήσῃ τὸν γλυκὺν διδάσκαλον καὶ προσφέρῃ εἰς αὐτὸν τὰ πολύτιμα μῦρα τῆς ἱερατικῆς καὶ Ἀρχιερατικῆς του ζωῆς καὶ διακονίας, τοῦ ταπεινοῦ καὶ καλοῦ ποιμένος, ὁ ὁποῖος ἀναδράμει σήμερον πρὸς τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστὸν καὶ οἰκιστὴν τοῦ κενοῦ μνημείου, τὸν καταστήσαντα τὸ ἑαυτοῦ τρισόλβιον μνημεῖον ἐφαλτήριο ζωῆς αἰωνίου, τοῦ γενναίου καὶ θεηγόρου ὀπλίτου τῆς παρατάξεως τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος πρότρυπα ἐξεδήμησεν ἐκ τῆς στρατευομένης ἐπὶ γῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τὴν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσαν, σαββατίζων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ.

Ὅθεν ἐκ χρέους ἱεροῦ κινούμενοι ἅπαντες, μὲ προεξάρχοντα τὸν σεπτὸν Προκαθήμενον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν, περιστοιχούμενον ὑπὸ φιλοθέου πλειάδος Ἀγίων Ἀρχιερέων, συνήχθημεν ἐνταῦθα σήμερον εἰς ἐπιτέλειαν τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ μακαρία τῇ λήξει γενομένου προκειμένου ἡμῖν σεπτοῦ Ποιμενάρχου τῆς Ἱερᾶς ταύτης ὁλκάδος. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἱερὸς οὗτος ἄμβων, ὁ ἐξαγγέλλων τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ῥήματα ζωῆς αἰωνίου συστελλομένη καρδιά καὶ νοῖ θὰ ἀποτολμήσῃ ἵνα διαζωγραφήσῃ, ἐν λόγοις πτωχοῖς, τὴν φωτοβόλον προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργον τοῦ προαπελθόντος πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα τὸν ἔπαινον τοῦ κοιμηθέντος Ἱεράρχου ἐξαγγείλῃ ἡ Ἐκκλησία.

Πρὸ τοῦ σεπτοῦ σκηνώματος αὐτοῦ ἱστάμενοι σήμερον ἅπαντες καὶ τὰς ὁλοκαρδίους δεήσεις ἡμῶν πρὸς τὸν νικητὴν τοῦ Θανάτου ἀναφέροντες ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς τοῦ μεταστάντος Ἀρχιερέως, εὐλαβῶς θὰ ἀναπολήσωμεν τὸν προαπελθόντα χρόνον τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας αὐτοῦ ἵνα «ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς αὐτοῦ», μιμηθῶμεν ὅσα ἐκ τῆς θεοφιλοῦς διακονίας αὐτοῦ ἐν τῷ Θεῷ Ἀμπελῶνι προσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας. Διότι ὁ προκείμενος ἡμῖν σεπτὸς νεκρὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὅλον ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας ζωῆς ὑπὲρ τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας καὶ ἠνάλωσεν πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ «ὡς λύχνος καιόμενος ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ» διὰ τὴν δόξαν καὶ εὐκλειαν τῆς ποθεινοτάτης μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἐν Χριστῷ οἰκοδομὴν τοῦ πεπιστευμένου αὐτῷ λογικοῦ ποιμνίου. Μνημονεύοντες δὲ τοῦ-

του σήμερον, ὑπόμνησιν λάβωμεν ἅπαντες τῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης καὶ συνεχοῦς ἐπαγρυπνήσεως πρὸς σταθερὰν καὶ ἀκλινῇ πορείαν τῆς εὐδρόμου ὁλκάδος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀσφαλῆ παραφυλακὴν τῆς βαρείας κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν.

Οὗτος ἐδείχθη ἄξιός τῆς κλήσεώς του, τιμῆσας ἔργοις καὶ λόγοις τὸν περίπυστον θρόνον τῆς ἐνδόξου Ἑδεσσαϊκῆς γῆς ἀποτελούσης τιμαλφέστατον καὶ περιδοξὸν τμήμα τῆς Ἑλληνικωτάτης καὶ αἱματοποτίστου Μακεδονίας καὶ ἀναδείξας αὐτὴν τόπον ἀκτινοβολίας πνευματικῆς οὐ τῆς τυχούσης.

Ὁ ἐν Κυρίῳ κοιμηθεὶς ἀοίδιμος Μητροπολίτης Ἑδέσσης κυρὸς Χρυσόστομος τοῦ Πίπλην Κακουλίδης, ἐγεννήθη εἰς τὴν ἡρωτόκον καὶ ἀγιωτόκον Μακεδονικὴν γῆν, «αἰῶνων τὸ καμάρι», εἰς τὸ χωρίον Μοναστηράκιον τῆς ἐπαρχίας Ἀριδαίας τὸ 1931 ὑπὸ εὐσεβῶν γονέων, οἱ ὅποιοι «ἐπλαττον καὶ ἐμόρφουν αὐτὸν τοῖς τῆς πατρώας εὐσεβείας διδάγμασιν». Εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα ἔλαβε τὴν ἐγκύκλιον καὶ στοιχειώδη Παιδείαν τοῦ «ἐν νοουθεσίᾳ Κυρίου». Τὴν Ἱερὰν Ἐπιστήμην ἐδιδάχθη εἰς τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον τῆς Μακεδονικῆς Πρωτευούσης, τῆς θεοφρουρήτου πόλεως τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὴν ἀειφωτὸν ἐστίαν τῆς ὁποίας ὁ Παῦλειος πυρὸς ἦναψε τὸ ἀνέσπερον φῶς τοῦ Εὐαγγελίου. Μετὰ ταῦτα, «τῇ πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδοῦν» (Θουκυδίδης), προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του ὡς ἐφεδρὸς ἀξιωματικὸς εἰς τὰς φιλοχρίστους Ἐνόπλους Δυνάμεις τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους.

Τὸ σωτήριον ἔτος 1958 ἔχειροτονήθη διάκονος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ὃ «μέγα καὶ φοβερόν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσι» καὶ ἐν ἔτος ἀργότερον τὸ 1959 ἔλαβε τὴν τῆς Ἱερατείας Θεοδόξαστον Χάριν. Διηκόνησεν ἱεραποστολικῶς καὶ μετ' ἐνθέου καὶ κατ' ἐπίγνωσιν ζήλου εἰς τὰς Ἀποστολικὰς Ἐκκλησίας τῆς τε Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Βεροίας, «νουθετῶν τοὺς ἀτάκτους, παραμυθούμενος τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντεχόμενος τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμῶν πρὸς πάντας» (Α' Θεσ. 5, 14), καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἑδέσσης, ἐνθα ἐχρημάτισεν καὶ Πρωτοσύγκελλος αὐτῆς.

Τὸ 1981 ἐκλήθη ἵνα πληροφορήσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν ἱερατικὴν του διακονίαν ἀπὸ τῆς περιόπτου πλέον θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῇ ἐνασχέσει καὶ τῆς διακονίας ταύτης διεφάνησαν ἔτι καθαρώτερον τὰ περικοσμοῦντα αὐτὸν διοικητικὰ καὶ ὁργανωτικὰ χαρίσματα ἰσομερῶς

συνηρμοσμένα μετὰ τῆς φιλαδελφίας καὶ τῆς στοργῆς πρὸς ἅπαντες τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ, Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς. Ἐκ τῆς τιμητικῆς καὶ πολυευθύνου αὐτῆς θέσεως τρία ἔτη ἀργότερον, τὸ 1984, «ἐκλήθη καθάπερ Ἀαρὼν» καὶ «ἐτέθη ἐπὶ τὴν λυχνίαν» τῆς τῶν Ἑδεσσαίων Ἐκκλησίας διὰ νὰ ποιμάνῃ τὸν πιστὸν λαὸν τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος, τὸν ὁποῖον ἡγάπα περιπαθῶς καὶ τοῦ ὁποίου τὰ βαθύτατα τῆς καρδίας ἐγίνωσκεν μετ' ἐπιστήμης.

Κατὰ τὴν ἐπιτέλεισιν τῶν Ἀρχιερατικῶν του καθηκόντων ἐπέδειξεν ποιμαντορικὴν σύνεσιν, ἀπλότητα σχέψεως καὶ λιτότητα βίου, διοικητικὴν εὐστροφίαν, φιλόανθρωπον διάθεσιν πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ ἐλαχίστους ἀδελφούς τοῦ Κυρίου, πλουσίαν δραστηριότητα εἰς πολλοὺς τομεῖς τῆς ἐκκλησιαστικῆς, πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως. Γνώρισμα αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὡσαύτως ἡ βαθεῖα γνώσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰς πατροπαραδότους παραδόσεις, ἡ ἀνύστακτος φροντίς διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνύψωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἡ ἀπεριόριστος στοργὴ τοῦ πρὸς αὐτόν, ἅμα δὲ καὶ ἡ διακριτικότης καὶ ἡ σύνεσις μετ' ὧν ἐχειρίζετο πάντοτε τὰ ἀναφυόμενα ποιμαντικὰ προβλήματα ἐν τῇ ἐνασχέσει τῆς ποιμαντορικῆς του διακονίας ἐν τῇ εὐλογημένῃ ταύτῃ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἰδιαιτέρως μνημονευτέα τυγχάνει ἡ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ συνέχισις ἀναξωπυρώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς πυκνώσεως τοῦ θείου κηρύγματος καὶ τῶν λοιπῶν ἱεραποστολικῶν δράσεων καὶ δραστηριοτήτων. Ὁ ἐν Κυρίῳ κοιμηθεὶς Ἱεράρχης διεκρίνετο ἐπίσης καὶ διὰ τὸ ἀγωνιστικόν του φρόνημα, τὸ ἀνεπιτήδευτον καὶ ἄτυφον τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς του, ἐφαρμόσας κατὰ τρόπον θαυμαστὸν καὶ ἀξιομίμητον τὴν προτροπὴν τοῦ Κυρίου «ἔστω τὸ ναι ἡμῶν ναι, καὶ τὸ οὐ, οὐ, τὸ περισσὸν ἐκ τοῦ πονηροῦ». Μὲ δωρικὴν λιτότητα καὶ εἰλικρίνειαν ἀφοπλιστικὴν πάντοτε ἐχειρίζετο τὰ διάφορα θέματα συνδιαλεγόμενος μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἐν πνεύματι ἀνυποκρίτῳ καὶ εἰλικρινεῖ. Ἠγωνίσθη μετὰ πάθους ἱεροῦ, ὅση αὐτῷ δύναμις, διὰ νὰ φανῇ ἀντάξιός τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης μετὰ τὴν ἐνδοξὸν ἱστορίαν καὶ τοὺς λαμπροὺς ποιμνάρχας, ὡς ὁ ἀλήστου μνήμης ἀοίδιμος ἄμεσος προκατοχὸς αὐτοῦ κυρὸς Καλλίνικος, οὐδὲν παραλείψας ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ διακονίας πάντοτε ἐφήρμοξε, ἐν

λόγοις τε καὶ ἔργοις τὸ πνευματικὸν καὶ πάντοτε ἐπικαιρὸν ἀξίωμα, ὅτι οἱ γνήσιοι καὶ αὐθεντικοὶ ποιμένες καὶ ἡγήτορες τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, καλοῦνται ὅπως φωτίζωσι, ὁδηγῶσι καὶ εὐθύνωσι, ἀντὶ πάσης θυσίας τὰς τριβύους τῶν ἀνθρώπων, ὅχι κατὰ τὸ προβάδισμα τῆς τιμῆς καὶ τῆς διακρίσεως ἀλλὰ κατὰ τὸ προβάδισμα τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς θυσίας. Διὰ τοῦτο μὲ ἀσφάλειαν δύναται νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ὁ Μακαριστὸς Μητροπολίτης Χρυσόστομος, διώκησεν ὄντως τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν μετ' ἐπιστήμης καὶ συνέσεως καὶ ἐδείχθη ἀνώτερος ταπεινῶν μικροτήτων καὶ ἀδυναμιῶν, οὐδόλως θαμπωθεὶς ἐκ τῆς αἴγλης καὶ τῆς λαμπρόδος τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἀξιώματος.

Διὰ πάντα ταῦτα προσήκει ὁ δίκαιος ἔπαινος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ ὀφειλετικὸς μακαρισμὸς τῆς σεπτῆς αὐτοῦ μνήμης, διότι ἐβάδισεν μετὰ πάσης φρονήσεως καὶ σοφίας, τὸν σωτήριον δρόμον τῶν θείων ἐντολῶν, τηρήσας ἀπαρσασαλεύτως τὸν δοθέντα κατὰ τὴν φρικτὴν ὥραν τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας αὐτοῦ ὄρκον, διακονήσας εὐόρκως τὴν πανίερρον ὑπόθεσιν τῆς πίστεως καὶ τῆς σωτηρίας τῶν πεπιστευμένων αὐτῷ λογικῶν ἀρνίων τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκδαπανηθεὶς διὰ τὴν δόξαν τῆς Ἀγιωτάτης Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥς ἀπετέλει τίμιον καὶ ἀφοσιωμένον τέκνον.

Προσβλέπων εἰς τὴν σεμνὴν βιοτὴν τοῦ ἀποικομένου Ἱεράρχου, ὁ Κύριος ἐπεσκέψατο αὐτὸν διὰ τῆς δοκιμασίας τῆς ὑγείας αὐτοῦ, ὥστε νὰ πλατυνθῇ ἔτι μᾶλλον διὰ τοῦ ψυχωφeloῦς πόνου. Ὁ πόνος οὗτος εἶναι ὁ σμιλεύων τὸ τραχὺ τῆς ἐν βιοτικαῖς μερίμναις κλυδωνιζομένης ἀνθρωπίνης καρδίας, ὁ καλλιεργῶν σωτηριωδῶς τὴν ρίζαν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, καθιστῶν αὐτὴν ἀγρὸν ἡδὺν εἰς τὸ ἐκφύειν «ἐν ὑπομονῇ» εὐώδη καὶ εὐκαρπα βλαστήματα.

Ἀλλ' ὅμως ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κυρὸς Χρυσόστομος ἔχων ὡς

ὁδηγὸν τὴν στερρὰν τοῦ πίστιν εἰς τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ Ἀναστάντα Ἰησοῦν, ὠδοιπόρησεν τὸν ἀνάντην καὶ λίαν ὀδυνηρὸν δρόμον τῆς σωματικῆς θλίψεως καὶ ἀσθενείας, ἐπαναλαμβάνων τὸ τοῦ προστάτου Ἀγίου του, σωτήριον ρῆμα, τοῦ ἱεροῦ δηλονότι Χρυσοστόμου, Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν, ἐπιποθῶν ἵνα ἴδῃ τὴν κατοικίαν τῶν εὐφραينوμένων «*ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, λύπη καὶ στεναγμός*», ἀλλὰ αἰώνιος χαρὰ «*καὶ ζωὴ ἀτελεύτητος*», μετὰ πάσης καρτερικότητος, χριστιανικῆς εὐψυχίας, ταπεινώσεως καὶ ἀξιομιμήτου ὑπομονῆς.

Καὶ νῦν, ὁ μακαριστὸς πλέον οὗτος Πατήρ, πληρώσας τὸ κοινὸν τοῦ βίου χρέος, ἀπῆλθε τοῦ ματαίου τοῦτου κόσμου, μὴ ὑπερβάς τὸ δαυϊτικὸν ὄριον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἀναπαυόμενος ἤδη ἐν ταῖς οὐρανίαις αὐλαῖς, μετὰ τὴν συνειδήσιν συμμαρτυροῦσαν, ὅτι κατὰ δύναμιν ἐπραξεν ὅτι ἐξηρτάτο ἐξ αὐτοῦ καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ κόποι καὶ αἱ ἀγωνίαι τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πνευματικῶν του τεκνίων δὲν θέλουσιν ἀποβῇ ἐπὶ ματαίῳ κατὰ τὸν Προφήτην «*οἱ ἐκλεκτοὶ μου οὐ κοπιήσουσιν εἰς κενόν*». Τοῦτον ἔχοντες φωτεινὸν παράδειγμα διὰ τοὺς δυσκόλους καὶ λίαν ἀπαιτητικοὺς συγχρόνους καιροὺς ὑποκλιθῶμεν εὐλαβῶς πρὸ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ μορφῆς, δεόμενοι ὅπως «*ὁ τοῦ παντός κόσμου Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τὸν ἀποθανόντα ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ νόμων δοῦλον αὐτοῦ, εἰς αἰώνιον ἀναβίωσιν ζωῆς ἀναστήσει*».

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου
Μητροπολίτου,

τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως

Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας,

εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ ἀγῆρως καὶ αἰωνία
καὶ ἐν τοῖς νῦν καὶ ἐν τοῖς ἐπιγιγνομένοις.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑΙ – ΛΟΓΟΙ

**ΛΟΓΟΣ
ΕΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΑΥΛΟΝ**

(Εκφωνηθείς ἐν τῷ Ἱερῷ
Ναῷ τοῦ Ἀποστόλου
Παύλου τῆς ὁδοῦ Ψαρχῶν
κατὰ τὸν
Συνοδικὸν Ἐσπερινὸν
τῆς 29ης Ἰουνίου 2002)

Τοῦ
Ἀρχιμ. Παύλου Ἰωάννου

Ἀρετῶν μέλιττα Παῦλε
Ἐπὶ σοὺς ἄγους με σίμβλους,
ἵνα σὸν μέλι τρυγήσας
Ἱερῆς τροφῆς μετάσχω¹.

Δι' αὐτῶν τῶν λόγων τοῦ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων ὑψώνω ἱκέτιδα τὴν φωνὴν
αὐτὴν τὴν ἁγίαν ἡμέραν καὶ ὥραν
Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,
Τιμωτάτη κορυφὴ τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας,
Σεβασμία τῶν σεπτῶν Ἱεραρχῶν χορεία,
Ἀδελφοὶ συμπρεσβύτεροι,
Χριστοῦ διακονία,
Λαεὺς εὐλογημένη καὶ περιούσια,

πρὸς τὸν μετὰ τοῦ πρωτοκορυφαίου Πέτρου σήμερον τιμώμενον προσήλυτον
τῆς Δαμασκοῦ, τὸν μέγα καὶ κορυφαῖον Ἀπόστολον Παῦλον καὶ τὸν παρα-
καλῶ, ὅση μοι δύναμις, ὅπως ὁδηγήσῃ καὶ ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ σίμ-
βλους, πρὸς τὰς πνευματικὰς δηλονότι κυψέλας καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν χαρι-
σμάτων αὐτοῦ, διὰ νὰ τρυγήσω τὸ μέλι ἀπὸ τὴν μέλιτταν τῶν ἀρετῶν καὶ τὴν ὑπὲρ
τὸ μέλι γλυκυτάτην ἡδονὴν τῆς ἱερᾶς πνευματικῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν προσφέ-
ρουν ὁ βίος καὶ τὰ θαυμαστὰ ἔργα τοῦ μεγάλου τῶν Ἐθνῶν Ἀποστόλου, τοῦ
πρώτου μετὰ τὸν Ἐνα, αὐτῆς τῆς δυσθεωρήτου κορυφῆς, τοῦ Παύλου.

Θὰ συνεχίσω ἀκολουθῶν τὸν ἱερὸν Σωφρόνιον διὰ νὰ ζητήσω καὶ παρὰ τοῦ
προφητάνακτος Δαυὶδ ὅπως μοι δώσῃ τὴν χάριν διὰ νὰ κρούσω τὴν κιθάραν καὶ
νὰ ὑμνήσω μὲ μέλη σεμνοπρεπῆ καὶ ἱερὰ τὸν γενάρχη τῶν ἀρετῶν, τὸν θεῖον
Παῦλον. Καὶ τὸ ὅτι ὁ Παῦλος εἶναι γενάρχης τῶν ἀρετῶν ἐπιβεβαίωσι αὐτὸς οὗτος
ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος καταρχόμενος ἑνὸς τῶν ἐγκωμίων αὐτοῦ πρὸς
τὸν θεῖον Ἀπόστολον λέγει: «Τί ποτέ ἐστίν ἄνθρωπος, καὶ ὅση τῆς φύσεως τῆς
ἡμετέρας ἢ εὐγένεια καὶ ὅσης ἐστὶ δεκτικὸν ἀρετῆς τὸ ζῶον τουτί, ἔδειξε μάλι-
στα πάντων ἀνθρώπων ὁ Παῦλος»².

Τίς μοι δώσει λόγον, λοιπόν, ὅπως δυνηθῶ νὰ ὑμνήσω αὐτὸ τὸ σκεῦος τῆς
ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ;

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι ἀναδήσωμεν τὸν Μέγα Παῦλον, αὐτὴν τὴν σάλ-
πιγγα τῆς θεογνωσίας, τὸν ἄδυτον φωστῆρα τοῦ κόσμου, τὸ θεῖον σκεῦος τῆς
ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ;

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν ἀνυμνήσωμεν τὸν θεῖον Παῦλον, αὐτὸν ὁ
ὁποῖος ὥς τανυπτέρυξ ἀετὸς διέτρεξε ἅπασαν τὴν γῆν καὶ διὰ τοῦ λόγου τῆς
ἀληθείας ὁδήγησεν εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ πάντα τὰ ἔθνη;

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν ἀνυμνήσωμεν τὸν οὐράνιον ἄνθρωπον, τὸ σκή-
νωμα τῆς σοφίας, τὸ μέγα ὄργανον τοῦ θεοῦ Πνεύματος, τὸν Ἀπόστολον τῶν
Ἐθνῶν, τὸν σοφὸν διδάσκαλον καὶ λαμπρὸν θεορρήμονα τῶν ὑψηλῶν μυστηρίων
καὶ δογμάτων;

Μέγας ὁ θεὸς ἀπόστολος, ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς χρόνους τῆς ἀγνοίας. Ἄνθρω-
πος τῷ πνεύματι ζῶν, ὁ ὁποῖος μπορεῖ μὲν καθ' ὑπερβολὴν νὰ ἐδίωκε τὴν Ἐκκλη-
σίαν τοῦ Χριστοῦ, τὸ ἐπραττεν ὁμως ἐξ ἀγαθῆς συνειδήσεως.

1. Migne, PG 87, 3776/80.

2. Migne, PG 50, 477.

Ἄλλ' ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς μεγάλης μάχης. Ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς πάλης μετὰ τὸν Θεόν. Ἐκεῖ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Δαμασκοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνδρας θὰ ζήσει τὴν μοναδικὴν ἐμπειρίαν τῆς ζωῆς του. Αὐτὸς ὁ τόσον βέβαιος καὶ τόσον δυνατὸς θὰ ζήσει τὴν ἐσχατὴν ἀδυναμίαν ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποκτήσῃ τὴν μοναδικὴν γνώσιν, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ ἡ πηγὴ τῆς ἀκαταβλήτου δυνάμεώς του. Ὅταν φῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον λαμπρὸν τὸν τυφλώνει, ἕνα ἐρώτημα τοῦ ἀναστατώνει τὴν ζωὴν. «Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;» Ὅταν ἐρώτημα συγκλονιστικὸν ἀφοῦ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἀποδεικνύει τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἐρωτῶντος. Δειλὸν τὸ ἀπαντητικὸν ἐρώτημα: «Ποιὸς εἶσαι Κύριε ἐστὶν τὸν ὁποῖον ἐγὼ διώκω» καὶ ἡ ἀπάντησις μοναδική, ἡ ὁποία σφραγίζει πλέον τὴν ζωὴν τοῦ ὁλόκληρου: «Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις»³.

Μπορεῖ ἀκόμη τὰ μάτια του νὰ εἶναι κλειστά, ἡ ψυχὴ του, ὅμως, εἶναι πλέον γεμάτη φῶς. Ὅταν ἀργότερα ἐρμηνεύοντας τὴν καταπληκτικὴν ζωὴν του, τὴν ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων τῆς ἀνθρωπίνης ἀντοχῆς θὰ γράφῃ τὸ «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ»,⁴ ἀσφαλῶς θεμέλιον αὐτῆς τῆς ἀπαντήσεως θὰ εἶναι τὸ ὄραμα τῆς Δαμασκοῦ. Ἀπὸ τὴν μοναδικὴν συνάντησιν ἀπέκτισε αὐτὴν τὴν ἀκατάβλητον δύναμιν.

Ὅταν, ἀργότερα, θὰ λέγῃ «πάντα ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω»⁵ ἀσφαλῶς τὸ ὄραμα τῆς Δαμασκοῦ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοῦ ἔχει ἀποκαλύψει τὴν εὐτέλεια καὶ τῶν πιὸ σπουδαίων πραγμάτων μπροστὰ εἰς τὴν μοναδικὴν γνώσιν, τὴν γνώσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σ' ἐκεῖνη τὴν μοναδικὴν συνάντησιν.

Ἀπὸ ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ὁ πρῶν διώκτης χαρίζεται στὴν Ἐκκλησίαν, γίνεται τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸ ὄργανον τῆς σωτηρίας γιὰ ὅλο τὸν κόσμον.

Ὅταν ἀπὸ τότε ὁ στόχος του. Ὁ εὐαγγελισμὸς. Ἀπόλυτος ὁ ἀφορισμὸς του «οὐαὶ μοι ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι»⁶. Ἀρχίζει ἡ μεγάλη σπορά.

Χωράει ὅλος ὁ τότε κόσμος. Ποιά σπορά, ὅμως, εἶναι εὐκόλη; Πολὺ περισσότερο ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν σπορὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν καλλιέργειαν χωραφίων ποὺ ἔχουν πετρώσει ἀπὸ τὴν ἔλλειπν τῆς θείας χάριτος. Ὅταν πρόκειται γιὰ μάχη ὅχι πρὸς σὰρκα καὶ αἷμα, ἀλλὰ πρὸς τίς ἀρχές, τίς ἐξουσίες τοὺς κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου.

Ὅποιοι, ὅμως, σὲ τέτοιες μάχες εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ κερδίσουν πρέπει νὰ εἶναι πιὸ δυνατοὶ καὶ ἀπὸ τὸν θά-

νατο. Ὁ μέγας Ἀπόστολος ἔχει ἐτοιμάσει τὸν ἑαυτό του: «Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ»⁷.

Αὐτὴ ἡ μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἔχει αἰχμαλωτίσει τὸν Παῦλο. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ζωὴ του. Ὅταν ἔχῃ ἕνα τέτοιο Θεὸ δὲν ἔχεις ἄλλη ἐπιλογὴ ἀπὸ τὸ νὰ πεθάνῃς γιὰ σένα καὶ νὰ ζῇς μόνον γι' αὐτὸν ποὺ σὲ ἀγάπησε. Αὐτὴ ἡ ἀγαπητικὴ σχέσις, αὐτὸς ὁ θεὸς ἔρωτας ποὺ ζεῖ ὁ ἀπόστολος ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκεῖνη τῆς Δαμασκοῦ, τὸν κάνει νὰ εἶναι ἔξω ἀπὸ κάθε θάνατο καὶ ταυτόχρονα ἡ κινητήρια δύναμις ὅλης τῆς ζωῆς του. Ὁ λόγος του εἶναι φοβερός καὶ ἀφοπλιστικός. «Ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστός καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος»⁸.

Ποιὸς λοιπὸν μπορεῖ νὰ τὸν χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, στενοχωρία, κίνδυνος, θάνατος; Ἡ ἀπάντησις καὶ πάλι δική του: «πέπεισμαι ὅτι οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε κτίσις τις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ»⁹.

Μὲ αὐτὲς τίς προϋποθέσεις ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ξεκινήσῃ στὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὸ περιβάλλον τῶν ἀδελφῶν του τῶν κατὰ σὰρκα, θὰ πορευθῇ ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰ ἔθνη. Ἀνατολὴ καὶ Δύση, Βορρᾶς καὶ Νότος θὰ γνωρίσουν τὴν θεομουργὸ παρουσίαν του. Σὲ αὐτὸν τὸν παγκόσμιον ἀγρὸ θὰ σπείρῃ τὸν θεῖο λόγο ὁ μέγας σπορεύς.

Ἡ πορεία του καθόλου ἀνέφελη. Τὴν περιγράφει ὁ ἴδιος: «ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως...»¹⁰.

Ποιὸς στ' ἀλήθεια θὰ μπορέσῃ ἐπάξια νὰ διηγηθῇ τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις του; Ποιὸς θὰ παρὰ στήσῃ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους, τοὺς ὁποίους ἐκοπίασε κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ; Ποιὸς θὰ διηγηθῇ «τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς ραβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια»;¹¹ Ἔπος πνευματικὸν ἡ ζωὴ του ὁλόκληρη. Τὰ πάντα ὑπέμεινε διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ. Στόχος του: «ἵνα πάντας κερδήσῃ καὶ Χριστῷ προσαγάγῃ τὴν Ἐκκλησίαν».

Τελικὰ θὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ρώμην, ἕτοιμος νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸν Χριστόν, δι' αὐτὸν ὃν ἠγάπησε ἡ καρδιά

3. Πράξ. 9, 5.

4. Φίλιπ. 4, 13.

5. Φίλιπ. 3, 8.

6. Α' Κορινθ. 9, 16.

7. Γαλάτ. 2, 20-21.

8. Φίλιπ. α' 21.

9. Ρωμ. 8, 38-39.

10. Β' Κορινθ. 11, 23.

11. Στιχηρὸν ἐσπερινοῦ Ἀγ. Πέτρου καὶ Παύλου.

του. Ἐχει συναντήσει πολλές φορές μέχρι τότε τὸν θάνατο καὶ δὲν τὸν φοβήθηκε. Εἶναι φθινόπωρο τοῦ 67 μ.Χ. καὶ ἡ τελικὴ δίκη του εἶναι ἐπὶ θύραις. Ἡ πορεία του διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔχει δρομολογηθῇ. «Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέρσθηκε»¹². Ἦγωνίσθη τὸν καλὸν ἀγῶνα, ὁλοκλήρωσε τὴν πορεία του, ἐτήρησε τὴν πίστιν, ἀναμένει τὴν μεγάλην συνάντησιν, τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης.

Κάποια χρόνια ἀργότερα ὁ Κλήμης, ὁ Ἐπίσκοπος Ρώμης, θὰ γράψῃ ἐπιγραμματικά:

«ἐπτάκις δεσμὰ φορέσας, φυγαδευθείς, λιθασθείς, κήρυξ γενόμενος ἐν τε ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει, τὸ γενναῖον τῆς πίστεως αὐτοῦ κλέος ἔλαβεν, δικαιοσύνην διδάξας ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐπὶ τὸ τέρμα τῆς δύσεως ἔλθων καὶ μαρτυρήσας ἐπὶ τῶν ἡγουμένων, οὕτως ἀπηλλάγη τοῦ κόσμου καὶ εἰς τὸν ἅγιον τόπον ἐπορεύθη, ὑπομονῆς γενόμενος μέγιστος ὑπογραμμός».

Ὁ Παῦλος δὲν εἶναι μόνον ὁ μέγας καὶ ἀπαράμιλλος διδάσκαλος, ἀλλὰ ταυτόχρονα ὁ ὑπέροχος ποιμὴν, μὲ μιὰ μοναδικὴ ποιμαντικὴ ἀγωνία πού συγκλονίζει. Δὲν ἰδρύει μόνον Ἐκκλησίες, ἀλλὰ καὶ τίς παρακολουθεῖ. Ἄλλοτε ἐπὶ μακρὸν χρόνον παραμένει καὶ νυχθημερόν νουθετεῖ ἕνα ἕκαστον. Ἄλλοτε γράφει ἐπιστολές γιὰ νὰ διευθετήσῃ προβλήματα. Γνωρίζει ὅτι ὁ διάβολος θὰ σπείρῃ ζιζάνια. Ἀκόμη καὶ τὸν χρόνο πού εἶναι φυλακισμένος ἀξιοποιεῖ, γράφοντας ἐπιστολές. Ὅπου ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἄλλοτε παρακαλεῖ, ἄλλοτε ἐπαινεῖ καὶ ἄλλοτε ἐπιπλήττει: «τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε, τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;»¹³ θὰ ἐρωτήσῃ τοὺς Γαλάτας.

Μὲ ἀγωνία παρακαλεῖ τοὺς ποιμένες, τοὺς ὁποίους κατὰ τόπους ἐγκατέστησε, νὰ προσέχουν «ἐαυτοὺς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ».

Ὑποθήκες αἰώνιες θὰ παραμείνουν οἱ λόγοι τῆς πεπυρωμένης ἀπὸ ἀγάπην καρδίας του, ἄλλοτε μὲν ὅταν εὐχεται νὰ γίνῃ αὐτὸς κατὰρα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν του τῶν κατὰ σάρκα καὶ ἄλλοτε ὅταν διερωτᾶται καὶ ἐρωτᾶ: «τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἐγὼ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν»¹⁴. Ἕνας ἄνθρωπος, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

Δικαιολογημένα ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος ζητᾷ νὰ ἴδῃ ἔστω καὶ τὴν κόνιν τῆς καρδίας τοῦ Παύλου:

«Ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ μοῦ δείξῃ τὴν κόνιν τῆς καρδίας τοῦ Παύλου, τῆς καρδίας ἐκείνης ἡ ὁποία ἐφλογίζετο ἀπὸ τὴν πίκραν διὰ κάθε ἕνα ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι παρεσύροντο εἰς τὴν ἀπώλειαν, ἡ ὁποία διὰ δευτέραν φορὰν πονοῦσε διὰ τὰς ἀποτυχίας τῶν πνευματικῶν του τέκνων; Τὴν καρδίαν αὐτὴν ἐπεθύμουν νὰ ἴδω ἔστω καὶ διαλυμένην, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη ὑψηλότερα τῶν οὐρανῶν, εὐρυχωροτέρα ἀπὸ τὴν οἰκουμένην ὁλόκληρον, λαμπρότερα ἀπὸ τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας, θερμότερα ἀπὸ τὸ πῦρ, στερεωτέρα ἀπὸ τὸν ἀδάμαντα, ἡ ὁποία ἔζησε μίαν νέαν παράδοξον ζωὴν, διαφορετικὴν ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας. Διότι ὁ ἴδιος λέγει: «ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός». Ἄρα ἡ καρδία τοῦ Χριστοῦ ἦτο καρδία τοῦ Παύλου καὶ πλᾶξ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ βιβλίον τῆς χάριτος. Τὴν καρδίαν, ἡ ὁποία ἠγάπησεν τὸν Χριστόν, ὅσον δὲν τὸν ἠγάπησεν οὐδεὶς ἄλλος· τὴν καρδίαν ἡ ὁποία περιεφρόνει τὴν κόλασιν καὶ τὸν θάνατον, ἡ ὁποία ὁμως συνετρίβετο ἀπὸ τὰ ἀδελφικὰ δάκρυα. Διότι λέγει: «Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν» (Πράξ. 21, 13);»¹⁵.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλο σημεῖον ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος ἐκθαμβος σχολιάζει: «Καὶ γὰρ ὥσπερ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν γεννήσας αὐτός, οὕτως ἐθορυβεῖτο, οὕτως ἔτρεχεν, οὕτω πάντας ἐσπούδαζεν εἰσάγαγεῖν εἰς τὴν βασιλείαν, θεραπεύων, παρακαλῶν, ὑπισχνούμενος, εὐχόμενος, ἱκετεύων, τοὺς δαίμονας φοβῶν, τοὺς διαφθείροντας ἐλαύνων, διὰ παρουσίας, διὰ γραμμάτων, διὰ ῥημάτων, διὰ πραγμάτων, διὰ μαθητῶν, δι' ἑαυτοῦ τοὺς πίπτοντας ἀνορθῶν, τοὺς ἐστῶτας στηρίζων, διεγείρων τοὺς χαμαὶ κειμένους, θεραπεύων τοὺς συντετριμμένους, ἀλείφων τοὺς ραθυμοῦντας, φοβερόν ἐμβοῶν ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς, δομὴν βλέπων ἐπὶ τοῖς πολεμίοις· καθάπερ τις στρατηγός, ἢ ἄριστος ἰατρός, αὐτὸς σκευοφόρος, αὐτὸς ὑπασπιστής, αὐτὸς ὑπερασπιστής, αὐτὸς παραστάτης, αὐτὸς πάντα γινόμενος τῷ στρατοπέδῳ· καὶ οὐκ ἐν τοῖς πνευματικοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς πολλὴν τὴν πρόνοιαν ἐπεδείκνυτο, πολλὴν τὴν σπουδὴν»¹⁶.

Σήμερον, ὁμως, Μακαριώτατε, ἐορτάζει μὲν γηθοσύνως ἡ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδοξία τοῦ ἱεροῦ Ἀποστόλου τὴν μνήμην, ἡ Ἀγιωτάτη ὁμως Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰπέρει καὶ ἄλλη σεμνύνεται τιμῶσα τὸν Μέγαν Ἀπόστολον

12. Β' Τιμοθ. 4, 6.

13. Γαλάτ. 3, 1.

14. Β' Κορινθ. 11, 29.

15. Migne, PG, τ. 43, σ. 787-802.

16. Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον Παῦλον, λόγος γ' 3.

ὡς ἰδρυτὴν, προστάτην καὶ ἔφορον αὐτῆς, ἐνὶ λόγῳ ὡς πνευματικὸν αὐτῆς Πατέρα.

Σήμερον εὐφραίνεται ἐν Κυρίῳ ἡ σύμπασα Ἑλλάς ἀνακαινισθεῖσα τῷ λόγῳ καὶ τελεσθεῖσα πρὸς εὐσέβειαν ὑπὸ τοῦ Πανευφήμου Ἀποστόλου, δι' ὃ καὶ γεραίρει τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σεμνύνεται καὶ καυχᾶται ἐν Κυρίῳ ἀκούουσα αὐτὸν τὸν Ἀπόστολον νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς Κορινθίους, ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας: «*Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα*»¹⁷.

Ποία ἀληθῶς πόλις τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶχε τὸν θεῖον ἀπόστολον ἰδρυτὴν καὶ διδάσκαλον καὶ ποιμένα; Οἱ Φίλιπποι, ἡ Νεάπολις, ἡ Ἀπολλωνία, ἡ Ἀμφίπολις, ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Βέροια, αἱ κλειναὶ Ἀθῆναι, ἡ Κόρινθος, ἡ Νικόπολις, ἡ Μελίτη, ἡ Κρήτη; Εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ μέχρι τῶν ἐσχατιῶν αὐτῆς τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Θεοφθόγγως ψάλλει ὁ ἱερὸς Ὑμνωδός: «*Ὅτε ὡς πολύφωτος ἀστήρ τῇ Μακεδονίᾳ ἐπέστης ἐκ τῆς Τρωάδος ἐλθὼν, τότε τοῦ τῆς χάριτος, θείου κηρύγματος, τὰς ἀκτῖνας ἐφῆπλωσας, πάσῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ ταύτην ἡγίαςας τῇ διελεύσει σου*»¹⁸.

Διὰ τοῦτο καὶ σύμπασα ἡ Ἑλλάς, ἐξαιρέτως δὲ ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἀπαρχὴν καὶ θεμέλιον αὐτῆς θεωρεῖ τὸν πλήρη χάριτος καὶ ἀληθείας λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον, πανδήμως σήμερον εὐφημεῖ καὶ ἀξιοχρέως γεραίρει τοὺς ἱεροὺς καὶ μακροὺς κόπους τοῦ ἐνδόξου ἀποστόλου.

Ἡ ἐν Χριστῷ γέννησις τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἀποτελεῖ ἐκπλήρωσιν διπλῆς προφητείας αὐτοῦ τοῦ Κυρίου¹⁹ ὅτι ἡ βασιλεία Αὐτοῦ θὰ δοθῇ εἰς ἔθνος, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἐν Χριστῷ καρποφορίας του θὰ δοξάσῃ τὸν Κύριον. Ὅντως δὲ διὰ τοῦ Παύλου ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας του εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον τότε εἶχε οἰκουμενικὴν ἀκτινοβολίαν, περιλαμβάνον πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐξωελλαδικὰ διὰ τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου καὶ ἐξῆς πνευματικῶς ἐξελληνισθέντα. Ἡ δὲ δήλωσις τοῦ Παύλου πρὸς τοὺς ἐν Κορίνθῳ Ἰουδαίους «*ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι*»²⁰ ἀποτελεῖ ἀντίλαλον τῆς διπλῆς ἐκείνης προφητείας τοῦ Κυρίου.

17. Α' Κορινθ. 4, 16.

18. Κεκραγᾶριον Μικροῦ Ἑσπερινοῦ, Ἀκολ. Ἀπ. Παύλου (Μηναῖον, ἐκδ. Ἀποστ. Διακονίας).

19. Ματθ. 21, 43.

20. Πράξ. 18, 7.

Ὅντως ἔκτοτε «ὁ μακάριος, κατὰ ἱερὸν Χρυσόστομον, καὶ πάλιν, Παῦλος, ἡ οὐρανομήκης ἐκείνη ψυχὴ, ὁ σῶμα περιεκείμενος καὶ τοῖς ἄσωμάτοις δυνάμεσιν ἀμυλλώμενος, ὁ ἐν γῇ βαδίζων καὶ τῇ προθυμίᾳ τὸν οὐρανὸν περιπολῶν, ὁ τῶν ἐθνῶν διδάσκαλος, ἡ γλῶττα τῆς οἰκουμένης»²¹ διέδραμε τὴν Ἑλλάδα κομίζων ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον φῶς Χριστοῦ, τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἰδρύων ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίας, διοργανώων τὰς χριστιανικὰς κοινότητες ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἐδωσε εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ψυχὴν του καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ Ἀποστόλου ἐκαρποφόρησεν.

Τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, καλλιεργημένον ὑπὸ τῶν πνευματικῶν скаπανέων τοῦ μακραίωνος φαεινοῦ πολιτισμοῦ της, οὐ μόνον ἐδέχθη καὶ ἐνέγκλεισεν εἰς τὰ σπλάχνα του τὸν σπόρον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐγονιμοποίησε εἰς δένδρον εὐσχιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπτονται ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθησαν καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκπορεύεται ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἄγει τὴν ἐορτὴν τοῦ Πνευματικοῦ αὐτῆς Πατρὸς οὐ μόνον χαίρει καὶ εὐφραίνεται, ἀλλὰ καὶ ἀναλογίζεται τὴν ἑαυτῆς εὐθύνην προκειμένου νὰ μὴ εἶναι Παύλειος ἡ ἀρχὴ της καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ πορεία της μέσα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν κόσμον.

Ἐχουσα τοιοῦτον διδάσκαλον ἀγωνίζεται ὥστε ὄγκον ἀποθεμένη πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν δι' ὑπομονῆς νὰ τρέχῃ τὸ προκειμένον αὐτῇ ἀγῶνα, ἀφορῶσα εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ὡς Παύλειος Ἐκκλησία τοῖς ἰχνεσιν Ἐκεῖνου ἀκολουθοῦσα ἀγωνίζεται διὰ νὰ εἶναι θεολογοῦσα Ἐκκλησία. Νὰ προσλαμβάνῃ τὰ μηνύματα τῶν καιρῶν, νὰ ἀναζητῇ τὰ σημεῖα ἐπαφῆς μετὰ τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον καὶ τὸν κόσμον, νὰ δίδῃ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἐν αὐτῇ ἐλπίδος, νὰ προσλαμβάνῃ ἐν ἀγάπῃ καὶ ταπεινώσει τὴν ἀνθρωπίνην πραγματικότητα καὶ νὰ τὴν θεραπεύῃ. Νὰ ἀποκαλύπτῃ εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον ποία ἀληθῶς εἶναι ἡ πείνα καὶ ἡ δίψα του.

Ὡς ἐκ τοῦ Παύλου ἔχουσα τὴν καταγωγὴν, ἀγωνίζεται νὰ εἶναι Ἐκκλησία ἀεὶ εὐαγγελιζομένη καὶ ἱεραποστολική. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐπορεύθη εἰς τὰ Ἔθνη. Τώρα τὰ ἔθνη πορεύονται πρὸς ἡμᾶς. Τώρα τὰ ἔθνη εἶναι ἐν μέσῳ ἡμῶν. Εἶναι ἡ συγκυρία αὕτη μία ἐκ Θεοῦ κλησις ὥστε ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν νὰ στραφῇ ἐν ἀγάπῃ πρὸς τοὺς ἀπερριμμένους ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, πρὸς τοὺς εἰς τὸ περιθώριον τῶν συγχρόνων κοινωνιῶν ἐξωθουμένους,

21. Ἱ. Χρυσόστομου, Migne, PG 53, 37-38, 44.

πρὸς τοὺς πολλὰ ὀδυνωμένους, οἱ ὅποιοι ὁμως εἶναι ἐνδεδυμένοι τὴν αὐτὴν με' ἡμᾶς ἀνθρωπίνην φύσιν, τὴν ὁποία προσέλαβε καὶ ἐθέωσε ὁ Κύριός μας, διὰ νὰ τοὺς ἀποκαλύψῃ τὸ πρόσωπον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Καθὼς οἱ Πατέρες ἡμῶν, ὡς γνήσιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι, ἀνέπνουν πρῶτον τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ σωματικοῦ κόπου καὶ ὕστερον ἐφώτιζον τὴν καρδίαν τους, οὕτω καὶ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, ἡ ὁποία σήμερον ἀγωνίζεται διὰ νὰ ἀναψύξῃ τὴν φλόγῳσιν τῆς καρδίας των, καλεῖται νὰ προετοιμασθῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐτοιμάσῃ τόπον εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐπισκοπὰς καὶ Ἐνορίας, προκειμένου νὰ ὑποδεχθῇ νέους προσηλύτους, ὥστε ἡ Πεντηκοστὴ νὰ μὴν παραμένῃ ὡς ἀνάμνησις, ἀλλὰ νὰ εἶναι διαρκὲς ἐμπειρία τοῦ τρόπου με' τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς συνάγει τὰ τέκνα του καὶ συγκροτεῖ τὴν Ἐκκλησίαν του.

Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἐκτὸς αὐτῆς Ἔθνη ἔχει στραφεῖ ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία ἡμῶν καὶ ἀγωνίζεται ἐν σιωπῇ, προσευχῇ ἀλλὰ καὶ συστηματικῇ ἐργασίᾳ νὰ συνδράμῃ τὰς ἀπανταχοῦ ἱεραποστολάς, νὰ προετοιμάσῃ καὶ νὰ καταρτίσῃ στελέχη καὶ ἐργάτας πρὸς θερισμὸν καὶ νὰ στηρίξῃ παντοιοτρόπως τὸ ἔργον των.

Ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ πρώτου ἐν Διακόνοις — «διάκονοι Χριστοῦ εἰσὶ· παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ»²² — ἀγωνίζεται, ἐνδεδυμένη τὸ ἑθυσιαστικὸν φρόνημα τοῦ Πατρὸς αὐτῆς, νὰ διακονήσῃ ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακράν.

Καυχώμεθα ταπεινῶς ἐν Κυρίῳ διότι ἡ καθ' Ἑλλάδα Ἀγιωτάτη Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία διὰ τε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν διαρκῶς ἐνωτίζεται τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἐμπειρίστατον τῶν κατὰ τόπους Ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν ἔτι δὲ καὶ ἑτεροθρήσκων λαῶν καὶ ἀγωνίζεται νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα αὐτῶν. Στοιχοῦσα τῇ Παυλείῳ Ἀποστολικῇ πράξει θὰ παραμένῃ πάντα ἡ Ἐκκλησία τῆς «Λογίας», τὴν ὁποίαν πολυτάκις μεταφέρει δι' αὐτοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Προκαθήμενου αὐτῆς.

Ἡ Ἀγιωτάτη ἡμῶν Ἐκκλησία ὡς Παῦλειος Ἐκκλησία, θὰ παραμένῃ Ἐκκλησία τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως. Καύχσις τῆς ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, δύναμις τῆς ἡ κένωσις τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Θὰ πορεύεται πάντοτε πρὸς τὸν κόσμον ὅχι διὰ νὰ συσχηματισθῇ μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον. Θὰ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς ἀνυστάκτου ποιμαντικῆς μερίμνης καὶ ἀγωνίας. Μὴ κλονιζομένη ἀπὸ τὰς ἐναντίον αὐτῆς ἐπι-

φορὰς με' σεμνότητα καὶ παρησίαν θὰ δίδῃ τὴν μαρτυρίαν αὐτῆς ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς.

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Σεπτὲ καὶ Μεγάτιμε Προκαθήμενε τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Παυλείου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἐορτάζομεν τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ Πρώτου μετὰ τὸν Ἐνα καὶ καθ' ἣν τῇ Ὑμετέρα θεοφωτίστῳ προτάσει ἐορτάζομεν τὴν θρονικὴν ἐορτὴν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, υἱϊκῶς εὐχόμεθα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἀναστήσας ἐκ τοῦ Σαοῦλ τὸν Παῦλον, χαρίζεται Ὑμῖν καρδίαν Παυλίειον, χαρίζεται Ὑμῖν τὸν λόγον, τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Μεγάλου τούτου Ἀποστόλου.

Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχες,

Προσευχώμεθα ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ Ἀποστόλου «προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ»²³ νὰ ἀποτελῇ τὴν σφραγίδα τῆς Ἐπισκοπικῆς διακονίας Ὑμῶν, τὸν ἔπαινον καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἀδελφοὶ συμπρεσβύτεροι καὶ διάκονοι με' τὸν λόγον τοῦ Παύλου παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος σας ἕνα ἕκαστον: «μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου»²⁴ ἀλλὰ «ἀναμνησκῶ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα»²⁵.

Λαε' τοῦ Κυρίου εὐλογημένε, με' τὸν λόγον τοῦ Παύλου θὰ σᾶς παρακαλέσω: «ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος ταῦτα λογίζεσθε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ἡμῶν»²⁶.

Πρὸς πάντα τέλος ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἀναζητᾷ, ὑποφέρει, ζητᾷ διέξοδον ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα τῆς ἐποχῆς μας τὸν λόγον καὶ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Παύλου θέλω νὰ ἐπιναλάβω: «τοὺς μὲν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν»²⁷ καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα²⁸, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας»²⁹.

23. Πράξ. 20, 28.

24. Α' Τιμοθ. 4, 14.

25. Β' Τιμοθ. 1, 6.

26. Φιλιπ. 4, 8-9.

27. Πράξ. 17, 30.

28. Πράξ. 14, 15.

29. Εβρ. 13, 8.

22. Β' Κορινθ. 11, 23.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1592
Διεκπ. 1050

Ἀθήνησι τῇ 10ῃ Ἰουνίου 2002

**Προσφυγή κατὰ
Ψηφίσματος τοῦ
Εὐρωπαϊκοῦ
Κοινοβουλίου
«Γυναῖκες καὶ
Φονταμενταλισμός»**

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ
(Ἐπιτροπὴν Ἀναφορῶν -L -2929 Λουξεμβούργον)

PARLEMENT EUROPEEN
(Commission des Petitions - L - 2929 Luxembourg)

ΑΝΑΦΟΡΑ

Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου. Ὁδὸς Ἰασίου 1 Ἀθῆναι - Ἑλλάς.

ΚΑΤΑ

Τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Ρ 5 ΤΑΡΟV (2002) - 0110 - 2000/2174 (INI) Ψηφίσματος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου «Γυναῖκες καὶ Φονταμενταλισμός».

Ἔχω ἔννομον συμφέρον νὰ προσβάλω τὸ ὡς ἄνω Ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου καθ' ὃ μέρος μὲ ἀφορὰ καὶ δὴ ἄμεσα καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὑποβάλλω τὴν παροῦσαν ἀναφορὰν μου κατ' ἄρθρον 194 τῆς Συνθήκης τῆς Ε.Ε. καὶ παρακαλῶ νὰ προωθηθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν.

Ἐν ἀρχῇ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συμφωνεῖ ἀπολύτως μὲ τὸ τμῆμα τοῦ Ψηφίσματος, διὰ τοῦ ὁποίου καταγγέλλονται αἱ κρατοῦσαι εἰς ὀρισμένας περιοχὰς τοῦ πλανήτου πρακτικαὶ δυσμενοῦς μεταχειρίσεως τῶν γυναικῶν ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι εἶναι γυναῖκες, δοθέντος ὅτι ἡ ἀνισος μεταχειρίσις τῆς γυναικὸς ἐναντι τοῦ ἀνδρὸς εἶναι ἀντίθετος ὅχι μόνον πρὸς τὰς Διεθνεῖς Διακηρύξεις περὶ τῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων, ἀλλὰ καὶ κυρίως πρὸς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Συνεπῶς οὔτε ἔχει, οὔτε δύναται νὰ ἔχη ἀντίρρησην ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν ἀντίστοιχον διὰ τοῦ προσβαλλομένου Ψηφίσματος διατυπωμένην καταγγελίαν, ἡ ὁποία ἄλλωστε δὲν τὴν ἀφορᾷ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαμαρτύρεται καὶ δὴ βασίμως καὶ ἐντόνως διὰ τὸ ἐξῆς τμῆμα τοῦ Ψηφίσματος:

Συμφώνως μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 11 Διακήρυξιν, ἡ ὁποία περιελήφθη εἰς τὴν τελικὴν Συνθήκην τοῦ Ἀμστερνταμ: «Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση σέβεται καὶ δὲν προκρίνει τὸ καθεστὼς ὑπὸ τὸ ὁποῖον τελοῦν κατὰ τὸ ἐθνικὸν δίκαιον οἱ Ἐκκλησίαις καὶ οἱ θρησκευτικὲς κοινότητες εἰς τὰ κράτη μέλη».

Κατὰ τὴν πρόδηλον ἐννοιαν τῆς ὡς ἄνω Διακηρύξεως, τῆς ὁποίας γίνεται ἐπὶ κλήσις εἰς τὸ Προοίμιον τοῦ Ψηφίσματος, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση ὀφείλει νὰ παραμείνῃ οὐδετέρα ἐναντι τοῦ ζητήματος τῆς μορφῆς τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας ἢ θρησκευτικῆς κοινότητος καὶ Πολιτείας, αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν εἰς κάθε κράτος-μέλος αὐτῆς. Ἡ οὐδετέρα αὕτῃ στάσις πρέπει νὰ εἶναι ἀπόλυτος ὑπὸ τὴν ἐννοιαν ὅτι οὔτε ἐμμέσως ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδηλώνη ἡ Ἐνωση τὴν προτίμησίν της πρὸς ὀρισμένον τύπον σχέσεων, δοθέντος ὅτι ὀφείλει νὰ εἶναι ἐγγυητὴς τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ διαμορφοῦται ὁ τύπος τῶν ὡς ἄνω σχέσεων. Ἡ οὐδετερότης δὲ αὕτῃ ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν ἀκο-

Τοῦ
κ. Ἀναστασίου Ν. Μαγίνου
Δρὸς Ν.
Ἐπιτ. Ἀντιπροέδρου τοῦ Σ.τ.Ε.

λούθων δύο λόγων ἦτοι: α) ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ Εὐρώπη εἶναι ἓνας χῶρος εἰς τὸν ὁποῖον ζοῦν ἄνθρωποι ἀνήκοντες εἰς διαφόρους Ἐκκλησίας ἢ θρησκευτικὰς κοινότητας καὶ ἡ θρησκευτικὴ αὐτὴ ποικιλομορφία συνεχῶς θὰ αὐξάνεται λόγῳ τοῦ κύματος τῆς μεταναστεύσεως ἀπὸ τὸν Νότον, αὐτὸν τὸν «πλανήτη τῶν φτωχῶν» ὡς οὗτος ἀπεκλήθη, πρὸς τὸν πλούσιον Βορρᾶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει καὶ ἡ Εὐρώπη καὶ β) ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὸ ὡς ἄνω σύστημα σχέσεων ποικίλει ἀπὸ χώρας εἰς χώραν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Ὅφειλει συνεπῶς ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση νὰ εἶναι καὶ νὰ παραμείνῃ οὐδετέρα ἔναντι τοῦ θρησκευτικοῦ ζητήματος, ὑφ' οἷανδὴποτε μορφήν καὶ ἐὰν τοῦτο ἐμφανίζεται.

Υπὸ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἐρμηνείαν τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθμ. 11/1997 Διακηρύξεως παραβιάζουν τὴν διακήρυξιν αὐτὴν αἱ παράγραφοι Θ', ΙΑ', ΙΒ' καὶ ΚΓ' (περιπτ. 29) τοῦ προσβαλλομένου διὰ τοῦ παρόντος Ψηφίσματος:

Εἰδικώτερον εἰς τὴν παράγραφον Θ' ἀναφέρεται ὅτι: «εἶναι πολὺτιμες» αἱ εὐρωπαϊκαὶ παραδόσεις καὶ ἀξίαι εἰς τοὺς τομεῖς «τοῦ σεβασμοῦ τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων, τῆς δημοκρατίας, τῆς ἐννομης τάξης καὶ τοῦ **κοσμικοῦ κράτους**» καὶ ὅτι «εἶναι σημαντικό νὰ προστατεύσουμε αὐτὰς τίς παραδόσεις». Εἰς τὴν παράγραφον ΙΑ' ἀναφέρεται ὅτι πρέπει νὰ καταπολεμήσωμεν τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν μὲ τὰ κατάλληλα ἀντίδοτα καὶ αὐτὰ εἶναι: «ἡ ὑποστήριξη τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, ὁ σεβασμὸς κάθε ἀτόμου, **ἡ ἐκκοσμίκευση τοῦ Κράτους** ...». Εἰς τὴν παράγραφον ΙΒ' ἀναφέρεται ὅτι τὸ Κοινοβούλιον ἀναγνωρίζει «τὸ δίκαιον ἐκείνων ποὺ πρεσβεύουν **τὴν θρησκευτικὴν οὐδετερότητα** τοῦ Κράτους» καὶ τέλος εἰς τὴν παράγραφον ΚΓ' (περιπτ. 29) διακηρύσσεται *urbi et orbi* ὅτι «θεωρεῖ **τὸ διαχωρισμὸν Ἐκκλησίας καὶ Κράτους**» ὡς τὴν πλέον ἀποδεκτὴν μορφήν διακυβερνήσεως εἰς μίαν δημοκρατικὴν κοινωνίαν καὶ καλεῖ τὰ κράτη-μέλη «**νὰ ... διατηρήσουν τὸν κοσμικὸν τοὺς χαρακτήρα ...**».

Ἐκ τῶν «διακηρύξεων» αὐτῶν συνάγεται ὅτι κάθε ἄλλου εἶδους καθεστῶς σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας πλὴν τοῦ κοσμικοῦ κράτους **εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα καὶ ἀποτελεῖ φονταμενταλιστικὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν**.

Υπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν ἡ Ἑλλάς, ἡ Νορβηγία, ἡ Φινλανδία, ἡ Ἰρλανδία, ἡ Ἰσπανία καὶ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, ἦτοι χώραι-μέλη τῆς Ε.Ε. εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχει κοσμικὸν Κράτος, εἶναι ἀπαράδεκτοι ὡς χώραι καὶ πρέπει —τοῦτο συνάγεται ἐμμέσως πλὴν σαφῶς ἐκ τῶν ὡς ἄνω «διακηρύξεων»— νὰ μεταβάλουν τὸ καθεστῶς σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα Κράτη-Μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἔχουν κα-

θεστῶς, τὸ ὁποῖον πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι καθεστῶς «κοσμικοῦ» κράτους μὲ ἐξαίρεσιν τὴν Γαλλίαν ἢ ὁποία ἔχει ἐν τούτοις ἀρχίσει νὰ νοθεύῃ τὸ *etat laique*, τὸ ὁποῖον εἰσῆχθη τὸ 1905, ἐφ' ὅσον ἐνισχύει οἰκονομικῶς τὰ δημόσια σχολεῖα, εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας Ἀλσατίας καὶ Λωραίνης διατηρεῖ καθεστῶς στενῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Ἀποδεικνύεται οὕτω, πέραν τῶν ἀνωτέρω, ὅτι «τὸ κοσμικὸν κράτος» ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ παράδοσιν καὶ δὴ «πολύτιμον» τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ὥστε νὰ προβάλλεται ὑπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου ὡς πρότυπον πρὸς σεβασμὸν κατὰ παράβασιν, πρόδηλον καὶ κραυγαλέαν, τῆς ὑπ' ἀριθμ. 11/1997 Διακηρύξεως.

Θὰ πρέπει συνεπῶς νὰ ἐπανεξετασθῇ τὸ ζήτημα αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου διὰ συμπληρωματικῆς πράξεως καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀξιούμεν νὰ καταγραφῇ ἄρμοδιῶς ἡ ἐν προκειμένῳ ἀντίρρησης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀξιοῖ ἐπὶ πλέον, ὅπως ἔχει μίαν ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τῆς παρούσης ἀναφορᾶς.

Β. Διὰ τοῦ προσβαλλομένου Ψηφίσματος διακηρύσσεται ὅτι τὸ Κοινοβούλιον «καταδικάζει ... τὸν ἀποκλεισμὸ τῶν γυναικῶν ἀπὸ ἡγετικὰς θέσεις στὴν ... θρησκευτικὴ ἡγεσία» (βλ. παράγρ. ΚΓ' περιπτ. 4 τοῦ ψηφίσματος).

Διὰ τῆς διακηρύξεως αὐτῆς τὸ Κοινοβούλιον πρῶτον ἀντιφάσκει πρὸς ἑαυτὸ διότι, καίτοι τάσσεται ὑπὲρ τῆς «ἐκκοσμίκευσεως» τῶν πάντων, ἐν τούτοις ἐπεμβαίνει εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐννομον τάξιν τῶν ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δέχονται τὴν ἱερωσύνην τῶν γυναικῶν. Διατί ἐνδιαφέρεται τὸ Κοινοβούλιον τί κάνουν εἰς τὸ ἐσωτερικόν τοὺς αἱ διάφοροι ἐκκλησίαι, ἐφ' ὅσον θέλει πληρῆ χωρισμὸν Κράτους καὶ Ἐκκλησίας; Δεύτερον, ἡ δυνατότης νὰ ἀποκτοῦν αἱ γυναῖκες ἱερωσύνην, ἀποτελεῖ ζήτημα ἐσωτερικῆς ἐννόμου τάξεως κάθε Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαναγκασθῇ εἰς στάσιν ἀντίθετον ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλουν εἰς αὐτὴν οἱ ἱεροὶ δι' αὐτὴν Κανόνες, ἐφ' ὅσον μάλιστα τὰ μέλη τῆς κάθε Ἐκκλησίας ἐλευθέρως προσχωροῦν εἰς αὐτὴν ἀποδεχόμενα τοὺς Κανόνας αὐτοῦς. Ἡ ἀντίθετος ἀντίληψις, τὴν ὁποῖαν υἱοθετεῖ τὸ Κοινοβούλιον διὰ τῆς ὡς ἄνω διακηρύξεως τοῦ προσβαλλομένου Ψηφίσματός του, συνιστᾷ πρόδηλον παράβασιν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας μάχεται τοῦτο κατὰ τὰ κατωτέρω, ἐρχόμενον οὕτω, καὶ κατὰ τοῦτο, εἰς ἀντίθεσιν πρὸς ἑαυτό.

Γ. Τὸ Κοινοβούλιον διὰ τοῦ προσβαλλομένου Ψηφίσματος τοῦ διακηρύσσει τὴν ἀρχὴν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι σεβαστὸν τὸ ἀτομικὸν δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευ-

θερίας (βλ. παράγραφον ΙΓ' και παράγραφον ΚΓ' περιπτ. 30).

Ἡ διακήρυξις, ὅμως, αὕτη εἶναι ἐλλειπής διότι δὲν συνοδεύεται, ὅπως θὰ ἔπρεπε, ἀπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν διαφυλάξεως τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῶν χρηστῶν ἡθῶν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμήμα ὅλων τῶν Διεθνῶν Διακηρύξεων περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ἡ ἐπιφύλαξις αὕτη εἶναι ἀναγκαία δοθέντος ὅτι ὑπάρχουν αἱ λεγόμεναι «καταστροφικαὶ λατρεῖαι», γνωσταὶ ὑπὸ τὸ χαρακτηριστικὸν ὄνομα «sectes», αἱ ὁποῖαι εἶναι ἄκρως ἐπικίνδυναι διὰ τοὺς πολίτας καὶ τὴν ἐν γένει δημοσίαν τάξιν, ἐξ οὗ καὶ ἡ Γαλλία ἔχει θεσπίσει ἐιδικὴ νομοθεσίαν κατὰ τῶν ἐν λόγῳ «sectes». Πρέπει, λοιπόν, ἡ διακήρυξις περὶ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας νὰ συμπληρωθῇ διὰ ρητῆς ἐπιφυλάξεως ὑπὲρ διαφυλάξεως τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῶν χρηστῶν ἡθῶν.

Περαιτέρω, πρέπει νὰ ἐπισημανθῇ ὅτι εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν χώρον ὑπάρχει ποικιλία Ἐκκλησιῶν καὶ δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἐμφανισθοῦν κρούσματα θρησκευτικοῦ προσηλυτισμοῦ. Τὸ ἐνδεχόμενον, ὅμως, αὐτὸ δὲν φαίνεται νὰ ἀπησχόλησε τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κοινοβούλιον, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἔχει ρητῶς δεχθῇ ὅτι ὁ «κακόπιστος προσηλυτισμὸς» (proselytisme de mauvais aloi) προσβάλλει τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν (βλ. ἀποφάσεις Κокκινάκη καὶ Λαρίση κατὰ Ἑλλάδος). Πρέπει συνεπῶς νὰ γίνῃ εἰς τὸ προσβαλλόμενον Ψήφισμα, διὰ προσθήκης, ρητὴ δήλωσις ὅτι ὁ κακόπιστος προσηλυτισμὸς εἶναι ἀπαράδεκτος εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν χώρον. Τέλος, ἡ διακήρυξις ἡ ὁποία περιέχεται εἰς τὸ προσβαλλόμενον Ψήφισμα (βλ. παράγραφος ΚΓ' περίπτωσις 9) καὶ μετὰ τὴν ὁποίαν τὸ Κοινοβούλιον τάσσεται, ἂν ὄχι εὐθέως, τουλάχιστον ὅμως ἐμμέσως πλὴν σαφῶς, ὑπὲρ τῆς **«ἐκκοσμίκευσης»** τῆς οἰκογενείας εἶναι πολλαπλῶς ἀπαράδεκτος καὶ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

Πρῶτον, προσβάλλει τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν τῆς Ε.Ε. ὡς λέγουσα εἰς αὐτοὺς ὅτι: «δὲν πρέπει νὰ θρησκεύεσθε ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποχωρισθεῖτε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἢ τὴν θρησκευτικὴν κοινότητα εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκετε. Καὶ τοῦτο διότι μόνον ἔτσι θὰ γίνετε σύγχρονοι ἄνθρωποι», ὅπως τὸ τελευταῖον τοῦτο συνάγεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ λέξις **«ἐκκοσμίκευση»** συνοδεύεται ἀπὸ τίς λέξεις **«καὶ ἐκσυγχρονισμό τῆς οἰκογένειας καὶ τῆς κοινωνίας»**. Ἐν ἄλλαις λέξεσι, τὸ Κοινοβούλιον ὑποδεικνύει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ προτρέψῃ τοὺς πολίτας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως πρὸς τὸ μὴ θρησκεύεσθαι, νὰ τοὺς προσβάλλῃ δηλαδὴ τὴν θρησκευτικὴν τους ἐλευθερίαν, ἰδίᾳ δὲ νὰ προσβάλλῃ τοὺς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα νὰ καθορίζουν τὴν θρησκευτικὴν ἐκπαιδεύσιν τῶν τέ-

κνων τους συμφώνως μετὰ τὰς ἰδικὰς τῶν θρησκευτικὰς πεποιθήσεις (βλ. ἄρθ. 2 τοῦ Προσθέτου Πρωτοκόλλου τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης).

Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὕτην τὸ προσβαλλόμενον Ψήφισμα, παρὰ τὰς διακηρύξεις του περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, καταλήγει νὰ ἔχῃ ἐν τοῖς πράγμασι ἀντιθρησκευτικὸν χαρακτῆρα καὶ διὰ περιεχόμενον **«ἐχθρικὸν»** πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ ἰδιαίτερος χαρακτῆρα **«ἀντι-χριστιανικὸν»** ὅπως τοῦτο συνάγεται, ἐμμέσως πλὴν σαφῶς, καὶ ἀπὸ τὴν περίπτωσιν 30 τῆς παραγράφου ΚΓ', εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ὅτι: «ἀναπόσπαστο τμήμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ» ἀποτελοῦν αἱ τρεῖς μονοθεϊστικαὶ θρησκείαι δηλαδὴ ὁ χριστιανισμὸς, ὁ ἰουδαϊσμός καὶ ὁ μουσουλμανισμός, ἐνῶ εἶναι παγκοίνως γνωστὸν ὅτι ἡ Εὐρώπη ὑπῆρξεν ἀρχῇθεν «χριστιανική», τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι ὑπῆρξαν ἢ ὑπάρχουν καὶ κοινότητες ἰουδαϊκαί, καθ' ὅλα ἄξια σεβασμοῦ, δὲν ἀναιρεῖ τὸν χριστιανικὸν χαρακτῆρα αὐτῆς τοῦναντίον τὸν ἐπιβεβαιώνει, διότι αἱ ἐν λόγῳ κοινότητες ἀπετέλουν καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐξαιρέσιν ἀπὸ τοῦ κανόνος. Τέλος, ὁ μουσουλμανισμὸς οὐδέποτε ἀπετέλεσεν στοιχεῖον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. **Θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ ἀπαλειφθοῦν αἱ φράσεις περὶ ἐκκοσμίκευσεως τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας καὶ περὶ τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν ὡς τμήματος καὶ διὰ «ἀναποσπάστου» τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.**

Τὸ ἐπίμαχον Ψήφισμα περιέχει καὶ πολλὰς ἄλλας διατάξεις, αἱ ὁποῖαι εἴτε δὲν ἀφοροῦν παντάπασιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, εἴτε δὲν τὴν ἀφοροῦν «ἅμεσα» ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον 194 τῆς Συνθήκης διὰ νὰ εἶναι παραδεκτὴ ἡ ἀναφορά:

Συνεπῶς, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀσχολεῖται μετὰ τὴν παρούσαν ἀναφορὰν τῆς μετὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ Ψηφίσματος, χωρὶς ὅμως τοῦτο νὰ σημαίνῃ ὅτι συμφωνεῖ κατ' ἀνάγκην μετὰ αὐτάς. Ἀπλῶς δὲν τὰς κρίνει.

Ἐν ὅψει τῶν ἀνωτέρω ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ζητεῖ: α) Νὰ διορθωθῇ τὸ προσβαλλόμενον Ψήφισμα κατὰ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα θίγονται διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς. β) Ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ λάβῃ ἔγγραφον ἀπάντησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀναφορῶν περὶ τῆς τύχης τῆς παρούσης ἀναφορᾶς τῆς καὶ τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι προσβάλλονται κατὰ τοῦ προσβαλλομένου Ψηφίσματος.

Ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Εἰδικὸς Ἐπιστημονικὸς Σύμβουλος
Ἀναστάσιος Ν. Μαρίνος,
Διδάκτωρ Νομικῆς
Ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

**Ἡ διὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀναστασίου
ἀνάστασις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἀλβανίας**

**Πολωνὸς Ρωμαιοκαθολικὸς
Καθηγητὴς ὁμιλεῖ περὶ
τοῦ Οὐνιτισμοῦ**

**Οἱ Οὐνίτες πρέπει
νὰ ἀνακαλύψουν
τὴν ἀληθινὴ τους ταυτότητα**

**Τὸ «Ἴδρυμα Μείζονος
Ἑλληνισμοῦ»**

«Οὐκ οἶδα, ἂ οἶδα»

**Προβολὴ «τῆς πνευματικῆς
συνεισφορᾶς
τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς
τὴν ἀνθρωπότητα»**

Φλώρενς Νάϊτινγκαϊήλ

**Ἀληθινὸς χριστιανικὸς
φεμινισμὸς**

**Ἡ διὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀναστασίου
ἀνάστασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας**

Ὁ τύπος, ἡ τηλεόρασις, τὸ ραδιόφωνο καὶ τὰ λοιπὰ ΜΜΕ παρουσίασαν ἐκτενῶς τοὺς λαμπροὺς ἑορτασμοὺς, οἱ ὅποιοι ἐγέναν στὴν Ἀλβανία γιὰ τὴ συμπλήρωσι 10 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἑναρξί ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας ὑπὸ τὶς φωτισμένες καὶ μεθοδικὰς προσπάθειες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου.

Ἡ δεκαετής συστηματικὴ ἀρχιεπισκοπικὴ δρᾶσις τοῦ Μακ. Προκαθημένου αὐτῆς συνετέλεσε στὸ νὰ ἀναστηθῇ κυριολεκτικῶς ἐκ τῶν ἐρειπίων ἡ Ἐκκλησία αὐτή, στὴν ὁποία, κατὰ τοὺς τελευταίους ὑπολογισμοὺς, ἀνήκει τὸ 1/4 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀλβανίας.

Οἱ ἑορτασμοὶ τῆς δεκαετηρίδος ἔδωσαν ἀφορμὴ στὸ νὰ συνειδητοποιηθῇ στὸν Ὁρθόδοξο κόσμον καὶ στὴν Χριστιανικὴ Οἰκουμένη τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως ὀρθοδόξων ἐνοριῶν στὶς πλεῖστες πόλεις καὶ κομποπόλεις μὲ ὀρθόδοξο πληθυσμὸ καὶ σὲ ἑκατοντάδες χωρίων. Ἀναπτύχθηκε τὸ ὀρθόδοξο λειτουργικὸ, κηρυκτικὸ καὶ κατηχητικὸ ἔργο μὲ τὴ συμμετοχὴ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ὁργανώθηκαν Σύνδεσμοι Ὁρθοδόξων Γυναικῶν, Ὁρθοδόξου Νεολαίας, καὶ Διανοουμένων, ποὺ ἐμπνυχῶνουν τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔργο.

Δειγματοληπτικῶς ἀναφέρθηκαν ἀπὸ τὰ ΜΜΕ ἡ ἀνάπτυξις, ἐκτὸς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας, θαλερῶν Ἱ. Μητροπόλεων ἡ ἀνελλιπὴς λειτουργία τῆς «Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Ἀκαδημίας» ἡ χειροτονία 120 νέων ἱερέων καὶ διακόνων ἡ ἀνάπτυξις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ εὐρυτάτου οἰκοδομικοῦ ἔργου (310 ἐκκλ. κτιρίων) ἡ ἀνέγερσις ἐκ θεμελίων 80 ἱ. ναῶν, ἡ ἀναστήλωσις ἄλλων 70 καὶ ἡ ἐπισκευὴ ἄνω τῶν 140 ἡ ἱδρυσις ἐκκλησιαστικοῦ Τυπογραφείου ἡ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος «Ἀνάστασις» καὶ πλήθους ὀρθοδόξων βιβλίων καὶ περιοδικῶν, ὡς καὶ τοῦ Δελτίου «News from Orthodoxy in Albania» ὁ ὀρθόδοξος ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῶν Τιράνων οἱ «Ὁρθόδοξες Κλινικὲς Εὐαγγελισμοῦ» τὸ Ἴδρυμα «Πνὸὴ ἀγάπης» σημαντικὲς πρωτοβουλίες στοὺς τομεῖς υἱείας, ἐκπαιδεύσεως, κοινωνικῆς προνοίας, ἀγροτικῆς ἀναπτύξεως, πολιτισμοῦ, οἰκολογίας· τὸ Διαγνωστικὸ Ἱατρικὸ Κέντρο μὲ 24 ἐιδικότητες· τὰ Ἐκκλ. Πολυϊατρεῖα ἡ ὀδοντιατρικὴ κινητὴ μονάς· τὰ Νηπιαγωγεῖα· τὰ Κέντρα Νεότητος· τὰ Μαθητικὰ Οἰκοτροφεῖα· τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἑπαγγελματικῆς Καταρτίσεως· οἱ διανομὲς χιλιάδων τόνων τροφίμων, ρουχισμοῦ, φαρμάκων ἡ παροχὴ βοηθείας σὲ δεκάδες χιλιάδων προσφύγων ἡ ἀνάπτυξις προγραμμάτων ἀγροτικῶν, ὑδρεύσεως, υἱεινῆς καὶ οἰκιακῆς οἰκονομίας ἡ παροχὴ βοηθείας σὲ διάφορα ἐκπαιδευτικὰ καὶ κοινωφελῆ ἱδρύματα (λ.χ. στὸ Γεωπονικὸ Πανεπιστήμιον Τιράνων, στὸ Πανεπιστήμιον Ἀργυροκάστρου, στὸ Οἰκοτροφεῖο κωφαλάλων, σὲ ὀρφανοτροφεῖα, στὸν Οἶκον τυφλῶν) ἡ φροντίς γιὰ τὴν κατασκευὴ ὑδραγωγείων, ὀρεινῶν δρόμων, γεφυρῶν ἡ μέριμνα γιὰ τὴν ἡλεκτροδότησι, τὴν τηλεφωνικὴ σύνδεσι χωρίων, τὴν ἀνέγερσι καὶ ἐπισκευὴ σχολείων· οἱ ἀναστηλώσεις μνημείων πολιτισμοῦ ἡ ἱδρυσις ἐργαστηρίων εἰκόνων ἡ ἀποκατάστασις μνημείων τέχνης ἡ ἀνάδειξις νέων ταλαντούχων ἀγιογράφων· τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ χριστιανικὰ μνημεῖα τῆς Ἀλβανίας ἡ ὀργάνωσις ἐπιστημονικῶν συνεδρίων· τὸ Πρόγραμμα Προστασίας Περιβάλλοντος καὶ Καταρτίσεως Στελεχῶν (βιολόγων, δασολόγων, μηχανικῶν) ἡ διαχειρίσις στερεῶν ἀποβλήτων καὶ ἡ προστασία φυσικῶν οἰκοσυστημάτων ἡ συμβολὴ στὴν εὐρωπαϊκὴ συνεργασία· οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν εἰρηνικὴν συνεργασία καὶ ἀλληλεγγύην στὴν Νοτιοανατολικὴ Εὐρώπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν υἱῶν διορθόδοξων καὶ διαχριστιανικῶν σχέσεων κ.λπ.

Ἀληθῶς, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀναστάσιος ἀνέστησε τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, ἡ ὁποία ἐγινε καύχημα τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Χριστιανικῆς Οἰκουμένης καὶ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖο τὴν 24ῃ Ἰουνίου 1992 ἐξελέξε τὸν Μητροπολίτην Ἀνδρούσης Ἀρχιεπίσκοπον Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας.

Πολωνὸς Ρωμαιοκαθολικὸς Καθηγητὴς ὁμιλεῖ περὶ τοῦ Οὐνιτισμοῦ

Ὁ Πάπας, —ὁμιλῶν τὴν 29ῃν Ἰουνίου πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ποὺ παρευρέθησαν στὸ Βατικανὸ κατὰ τὴν θρονική ἐορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης—, τόνισε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὶς δυσκολίες τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου μεταξὺ Ὁρθοδοξίας καὶ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ, ἀποφινγὼν ὁμῶς νὰ ἀναφέρῃ τὰ χωρίζοντα τὶς δύο Ἐκκλησίες ζητήματα τῆς Οὐνίας καὶ τοῦ Πρωτείου. Τὸ γεγονός αὐτό, ὡς καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Πάπας ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου 2002 ἔχει προγραμματίσει τὴν 6ῃ ποιμαντική ἐπίσκεψί του στὴν Πολωνία, φέρει στὴ μνήμη μας τὶς περὶ τοῦ Οὐνιτισμοῦ ὁμολογίες καὶ γνώμες τοῦ Πολωνοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ Καθηγητοῦ στὸ (Ρ)Καθολικὸ Πανεπιστήμιο τῆς πόλεως Lublin τῆς Πολωνίας Waclaw Hryniewicz. Ὁ ἐπιφανὴς αὐτὸς Καθηγητὴς, ποὺ εἶναι συμπατριώτης τοῦ Πάπα, τονίζει σχετικῶς τὰ ἑξῆς: «Οἱ οὐνιτικὲς ἐκκλησίες εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐμπόδια γιὰ στενότερους δεσμούς, καθὼς αὐτὲς τελοῦν τὴν Ὁρθόδοξη Ἀνατολικὴ Λειτουργία, ἀλλ' εἶναι πιστὲς στὸν Πάπα. Γιὰ τὸν Ὁρθόδοξο, ὁ ὁποῖος βλέπει τὶς οὐνιτικὲς ἐκκλησίες ὡς ἓνα μέσο προσελκύσεως Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν στὴν Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία, ἡ ὑπαρξὶς τῶν Οὐνιτῶν εἶναι μία αἰτία τῆς ἐντάσεως». Ἔτσι ὁ Καθηγητὴς Hryniewicz συμφώνησε πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖο, ὁ ὁποῖος σὲ ἐπίσκεψί του στὴν Πολωνία τὸ ἔτος 2000, εἶχε πῇ ὅτι ὁ Οὐνιτισμὸς εἶναι ἓνα «τεχνητὸ φαινόμενο», ποὺ ἔχει ἐμποδίσει τὴν οἰκουμενικὴ συμφιλίωσι.

Οἱ Οὐνίτες πρέπει νὰ ἀνακαλύψουν τὴν ἀληθινὴν τους ταυτότητα

Οἱ ἀπόψεις περὶ Οὐνιτισμοῦ, ποὺ παρετέθησαν στὴν προηγούμενη Παρατήρησι, ἔγιναν ἀπὸ τὸν μνημονευθέντα Πολωνὸ ΡΚαθολικὸ Καθηγητὴ σὲ συνέντευξί του στὸ διεθνὲς Δελτίο Οἰκουμενικῶν Νέων (ENI - Ecumenical News International). Στὴν ἰδίᾳ συνέντευξί ὁ ἴδιος Καθηγητὴς, ποὺ εἶναι μέλος τῆς «Διεθνoῦς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸν Καθολικὸ-Ὁρθόδοξο Θεολογικὸν Διάλογον», τονίζει, ὅτι οἱ Οὐνίτες βρίσκονται σὲ «ἐσφαλμένη κατά-

στασι» (false situation) «δεχόμενοι τὴν Λατινικὴν Καθολικὴν διδασκαλία, ἐνῶ χρησιμοποιοῦν τὴν Ἀνατολικὴν λειτουργία». «Θὰ ἐλευθερωθοῦν (escape) ἐκ τῆς λατινοποιήσεως μόνον μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς γνησίου καὶ εἰλικρινοῦς διαλόγου μὲ τοὺς Ὁρθοδόξους». Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ εἰλικρινὴς αὐτὴ ἐπαφή, πρέπει οἱ Οὐνίτες «νὰ παύσουν νὰ βεβαιώνουν συνεχῶς τὴν οὐνιτικὴν καὶ (Ρ)καθολικὴν τους ταυτότητα καὶ νὰ ἀνακαλύψουν ἐκ νέου τὴν πληρέστερη ἰδικὴ τους ταυτότητα μέσα στὴν ὀρθόδοξη παράδοσι» (... rediscover their own fuller identity within the eastern tradition»).

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τοῦ Οὐνιτισμοῦ θὰ ὑποβοηθηθῇ, ὅπως ὁ ἴδιος Καθηγητὴς προσθέτει, «ὅταν τὸ πλέον σπουδαῖο σημεῖο τῆς διαφοροποιήσεως μεταξὺ (Ρ)Καθολικῶν καὶ Ὁρθοδόξων —τὸ Πρωτεῖον τοῦ Πάπα— ἀναθεωρηθῇ καὶ ὅταν κινηθοῦμε πρὸς μίαν genuine Ἐκκλησιολογίαν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν» (... when the most important point of divergence between Catholics and other Churches —the Pope's primacy— is settled, and we move towards a genuine ecclesiology of sister churches» (περ. The Orthodox Church, June-July 2000, σ. 12. ENI / J. Luxmoor, Warsaw Poland).

Τὸ «Ἰδρυμα Μείζονος Ἑλληνισμοῦ»

Τὰ τελευταῖα ἐννέα χρόνια οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἕλληνες μὲ χαρὰ, θαυμασμὸ καὶ ὑπερηφάνεια παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες τοῦ «Ἰδρυματος Μείζονος Ἑλληνισμοῦ», τοῦ ὁποῖου ἡ ἵδρυσις ὡς Νομικοῦ Προσώπου ἰδιωτικοῦ χαρακτῆρος μὲ κοινωφελὴ μὴ κερδοσκοπικὸ χαρακτῆρα κυρώθηκε τὸ 1993 μὲ νόμον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἵδρυσις αὐτὴ ἐγινεν ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τοῦ κ. Λαζάρου Δ. Ἐφραίμογλου, ποὺ κατέγεται ἀπὸ τὴν Μ. Ἀσίαν, μὲ σκοπὸ τὴ διάσωσι τῆς ἱστορικῆς μνήμης, τῆς συνειδητοποιήσεως τῆς οἰκουμενικῆς διαστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴν προβολὴ τῆς συμβολῆς του στὴν ἐξέλιξι τοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ κορυφώθηκε μὲ τὴν διαλεκτικὴ καὶ πολιτιστικὴ συνάντησι Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ. Γιὰ τὴν ὑλοποίησι τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρυματος οἱ ἱδρυτὲς, ἀκολουθώντας στὰ ἴχνη τῶν εὐεργετῶν τοῦ Γένους, εἶχαν δεσμεύσει 40 ἑκατομμύρια ECU ἀπὸ τὴν προσωπικὴν τους περιουσίαν.

Κεντρικὸς ἄξων τοῦ «Ἰδρυματος Μείζονος Ἑλληνισμοῦ» εἶναι ὁ ἐπιτυχὴς σχεδιασμὸς καὶ ἡ θανμασία ὁργάνωσις καὶ λειτουργία ἑνὸς καινοτόμου Πολιτιστικοῦ Κέντρου, τὸ ὁποῖο, —χρησιμοποιώντας τὶς πλέον ἐξελιγμένες μορφές τῆς ψηφιακῆς τεχνολογίας καὶ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν διεθνῶν ἠλεκτρονικῶν δικτύων, ἀναπτύσσοντας Ἠλεκτρονικὴν Τράπεζαν Πληροφοριῶν καὶ κατασκευάζοντας τρισδιάστατες ψηφιακὲς ἀναπαρα-

στάσεις ἑλληνικῶν καὶ ὀρθοδόξων μνημείων— φιλοδοξεῖ νὰ παρουσιάσῃ συνθετικῶς τὴν ζωὴ, τὴν ἱστορία καὶ τίς πνευματικὲς ἀξίες τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ καὶ δὴ τοῦ Ἑλληνορθοδόξου πολιτισμοῦ. Ἄξια ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως εἶναι τὰ ἤδη δρομιολογηθέντα μεσοπρόθεσμα καὶ μακροπρόθεσμα προγράμματα γιὰ τὴν διεθνή προβολή τῆς φυσιογνωμίας τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ, γιὰ τὴν ἐποπτικὴ ἐκπαίδευσι τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ γιὰ τὴν «προώθηση ἔρευνας ὑψηλοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἐπιπέδου».

Ὅφειλονται εὐχαριστίες καὶ συγχαρητήρια στοὺς ἰδρυτὲς τοῦ Ἰδρυμάτος καὶ ἰδίως στὸν διακεκριμένο Πρόεδρο αὐτοῦ κ. Λάζαρο Δ. Ἐφραίμογλου, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀπὸ τὰ νεανικά χρόνια ἀγάπη πρὸς τὰ ἑλληνοχριστιανικά ἰδεώδη εἶναι γνωστὴ στὸν γράφοντα, ὅταν ἐκεῖνος ἦταν ἐκλεκτὸς μαθητὴς του στὸ Κολλέγιο Ἀθηνῶν. Γιὰ τὸ «Ἰδρυμα τοῦ Μείζονος Ἑλληνισμοῦ» θὰ μᾶς δοθῇ εὐκαιρία στὸ ἐγγὺς μέλλον νὰ παρουσιάσωμε μερικὲς πτυχὲς τοῦ θαυμασίου ἔργου του.

«Οὐκ οἶδα, ἃ οἶδα»

Εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως τὸ γεγονὸς ὅτι ἔτυχεν ἰδιαιτέρας θερμῆς ὑποδοχῆς τὸ κυκλοφοροῦν σὲ τρίτῃ ἀναθεωρημένη καὶ ἐμπλουτισμένη ἔκδοσι βιβλίου τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Παπαδεροῦ ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἑλλην Λόγος – Οὐκ οἶδα, ἃ οἶδα» (Ἐκδόσεις Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, Χανιά 2002, σχ. 22,5x24 ἐκ., σσ. 168).

Τὸ βιβλίο αὐτὸ μὲ πολλὰς ἑκατοντάδες γλωσσικῶν παραδειγμάτων, ἀποδεικνύει, —γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω με τὴ διατύπωσι τοῦ σ. στὸν Πρόλογό του—, ὅτι τὸ σωκρατικὸ ἀπόφθεγμα «ἐν οἶδα ὅτι οὐδὲν οἶδα» «δὲν ἔχει πλήρη ἐφαρμογὴ σὲ ἐκείνους τουλάχιστον, πού ἡ παιδεία τους ἔχει μιὰ ἔστω καὶ στοιχειώδη σχέση μὲ τὴν ἑλληνολατινικὴ καὶ χριστιανικὴ παράδοσι καὶ ἔχουν ἐπομένως ἐμποτισθεῖ ἀπὸ τὸν γλωσσικὸ τῆς πλοῦτο, χωρὶς ἴσως νὰ τὸ ἔχουν συνειδητοποιήσει. Μελετώντας τὸ παρὸν ἔργο θὰ μπορέσουν γρήγορα νὰ ἀντιστρέψουν τὴ σωκρατικὴ ρῆσι καὶ νὰ ποῦν στὸν ἑαυτὸ τους: ἐν οἶδα ὅτι οὐκ οἶδα, ἃ οἶδα! Γιατὶ πραγματικά, ὅμως, ἔχει πρὸ πολλοῦ παρατηρηθεῖ, ἐνῶ χρησιμοποιοῦν τὴν καθημερινή τους ἀναστροφὴ, λίγο-πολύ ὅλοι, πολὺ δὲ περισσότερο οἱ ἐπιστήμονες μεγάλο ἀριθμὸ λέξεων ἐξ ὁλοκλήρου ἢ κατὰ τὸ ἓνα συνθετικὸ ἑλληνικὲς, ἀγνοοῦν τὴν προέλευσή τους, τὴν ἐτυμολογία τους, τὸ ἀρχικὸ καὶ κύριο νόημά τους» (σσ. 1-2).

Μὲ ἀφετηρία τὴ διαπίστωσι αὐτὴ τὸ βιβλίο τοῦ κ. Παπαδεροῦ «ἐπιδιώκει νὰ καλύψει τὸ κενὸ ἢ μᾶλλον νὰ ἀποκαλύψει ἓναν ἀνεπίγνωστο γλωσσικὸ πλοῦτο». Ἐλπίς τοῦ σ. εἶναι ὅτι ἰδιαιτέρως «θὰ διευκολύνει τοὺς σπουδαστὲς στὴν πρώτη ἐπικοινωνία τους μὲ τὸν λόγο

τοῦ Θεοῦ στὴν πρωτότυπη καταγραφή του καὶ θὰ τοὺς ἐνθαρρύνει νὰ ἀναζητήσουν περισσότερους ἑλληνικοὺς γλωσσικοὺς θησαυροὺς στὴ γλώσσα τους» (σ. 2).

Εἶναι προφανές, ὅτι τὸ βιβλίο αὐτό, πού γίνεται ἐνθουσιωδῶς δεκτὸ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἶναι πολυτιμότερο βοήθημα γιὰ τοὺς ξένους φοιτητὲς (ἰδίως τῆς Θεολογίας) καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἐπιστήμονες.

Προβάλλει κατὰ θαυμάσιον τρόπο τὴν ἑλληνικὴ γλώσσα σὲ παγκόσμια κλίμακα, ὡς ἐπισημαίνεται καὶ στὴν ἐπομένη παρατήρησι. Ἐπομένως, ὀρθῶς τὸ ἀκτινοβόλο Ὠνάσειο Ἰδρυμα χρηματοδότησε τὴν τρίτῃ ἔκδοσιν σὲ 3000 ἀντίτυπα.

Προβολὴ «τῆς πνευματικῆς συνεισφορᾶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα»

Γιὰ τὸ ἐξαίρετο καὶ καλαίσθητο βιβλίο τοῦ κ. Ἀλεξ. Παπαδεροῦ, πού παρουσιάζομε στὴν προηγούμενη παρατήρησι, ἡ Α.Θ.Π. ὁ Σεπτὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος σὲ συγχαρητήρια ἐπιστολῇ, πού ἔστειλε στὸν κ. Παπαδερό, τονίζει πρὸς αὐτὸν τὰ ἑξῆς: «Ἡ ὑμετέρα φίλη Ἐντιμολογιότης ἀνέλαβε σπουδαίαν προσπάθειαν ὑποβοηθήσεως τῶν σπουδαζόντων τὴν γλώσσαν τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τὸ πρωτότυπον καὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν. Ἡ εὐστοχος ἀξιοποίησις τοῦ πλοῦτου τῶν ἑλληνικῶν ὄρων, οἵτινες χρησιμοποιοῦνται εἰς ξένας γλώσσας καὶ ἐν προκειμένῳ εἰς τὴν ἀγγλικήν, γαλλικὴν, γερμανικὴν καὶ ρωσσικὴν καὶ ἡ προοπτικὴ ἀξιοποίησεως ἀντιστοίχων ὄρων καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας συμβάλλονται ἀναμφιβόλως εἰς τὴν καλυτέραν συνειδητοποίησιν τῆς γλωσσικῆς καὶ γενικώτερον τῆς πνευματικῆς συνεισφορᾶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, ταυτοχρόνως δὲ δημιουργεῖ ὄντως φιλικὸν γλωσσικὸν κλίμα διὰ τοὺς σπουδαστάς, χρήσιμον διὰ τὴν συστηματικὴν μελέτην τῆς γλώσσης τῶν τε Ο', τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας. Δι' ὃ καὶ εὐχόμεθα ὁλοκλήρως τοῦ πόνηματος, τὸ ὁποῖον συνιστῶμεν ἐκθύμως πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς τῆς πατρώας ἡμῶν κληρονομίας.

»Συγχαίροντες, ὅθεν, τῇ ὑμετέρᾳ Ἐντιμολογιότητι καὶ τοῖς συνεργοῖς ὑμῶν ἐπὶ τῷ ἐγχειρήματι τούτῳ, ἀπονέμεμεν ὑμῖν καὶ τοῖς οἰκείοις ὑμῶν τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν καὶ ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς πλουσίαν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ».

Ἄς σημειωθῇ ὅτι ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξέφρασε ἐπίσης προσφάτως τὰ θεομά Του συγχαρητήρια πρὸς τὸν κ. Ἀλέξ. Παπαδερό γιὰ τὴν ἐπαξία ἐκλογή του ὡς Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἡ ὁποία ἐκλογή ἦταν ἐπιβράβευσις τῶν λαμπρῶν ὑπηρεσιῶν, τίς ὁποῖες προσφέρει στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Χριστιανικῆς

Οίκουμένης ὡς Γενικός Διευθυντής τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης. Ἐνεκα τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν ἔχει λάβει καί τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχοντος Ὑπομνηματογράφου τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Φλῶρενς Νάϊτινγκαίηλ

Μεῖ ἰδιαίτερη χαρὰ καὶ συγκίνησι ὁ γράφων πῆρε στὰ χέρια του ἓνα σύγγραμμα, ποὺ ἀναφέρεται στὴν πρωτοποριακὴ δρᾶσι τῆς ἀγγλίδας Φλῶρενς Νάϊτινγκαίηλ (1820-1910) στὸν τομέα τοῦ νοσηλευτικοῦ ἔργου. Τὸ σύγγραμμα αὐτὸ τῶν 254 σελίδων πολὺ μεγάλου σχήματος (30x20,5 ἐκ.), ποὺ ἐγράφη ἀπὸ τὸν διακεκριμένο ἱατρό καὶ Ἐπίτιμο Πρόεδρο τοῦ ἱστορικοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Χαράλ. Δ. Μαστρογιάννη, ἔχει τὸν τίτλο «Φλῶρενς Νάϊτινγκαίηλ — Μιὰ ζωὴ στὴν ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἀνθρώπου».

Ὁφείλεται εὐγνωμοσύνη στὸν κ. Μαστρογιάννη, διότι μετὰ πολὺν κόπο καὶ πολλὰ ἔξοδα χρησιμοποίησε τὴν διεθνή βιβλιογραφία· ταξίδεψε σὲ μέρη, στὰ ὁποῖα ἔζησεν ἡ ἡρώς τοῦ νοσηλευτικοῦ ἔργου, γιὰ νὰ συγκεντρώσῃ σχετικὸ ὕλικό· ἐπισκέφθηκε Ἀρχεῖα καὶ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα, Κέντρα καὶ Σχολές Νοσηλευτικῆς, ποὺ φέρουν τὸ ὄνομά της· ἀσχολήθηκε μὲ τὴ συλλογὴ μαρτυριῶν προσώπων τοῦ στενοῦ συγγενικοῦ περιβάλλοντός της καὶ τῶν δημοσιογράφων τῆς ἐποχῆς της καὶ συγκέντρωσε δεκάδες ἐγγράφων καὶ μαύρων φωτογραφιῶν (τοπίων, οἰκοδομημάτων, προσώπων, γεγονότων, ζωγραφικῶν πινάκων καὶ ἄλλων καλλιτεχνικῶν ἔργων), ποὺ παρουσιάζονται κατὰ καλαισθητὸν τρόπο στὸ βιβλίο καὶ ζωντανεύουν καθιστώντας ἐποπτικὸ τὸν γλαφυρὸ καὶ συναρπαστικὸ λόγο του.

Ἡ συγκίνησίς μας γιὰ τὴν ἐμπεριστατωμένη προβολὴ τοῦ ἔργου τῆς Φλῶρενς Νάϊτινγκαίηλ ἐξηγεῖται, διότι πρὸ 57 ἐτῶν τὸ πρῶτο βιβλίο μας (ἐκ 48 σελίδων), ποὺ εἶχε τὸν τίτλο «Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Χριστοῦ (Ἡ ἡρωϊκὴ ζωὴ καὶ δρᾶσις δυὸ ἀγγλίδων)» (Πειραιεὺς 1945) προέβαλε συνοπτικῶς ἀφ' ἑνὸς τὴ δρᾶσι τῆς «μητέρας τῶν φυλακισμένων» Ἐλισάβετ Φράϊ καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ ἡρωϊκὸ ἔργο τῆς Φλῶρενς Νάϊτινγκαίηλ.

Ἐκφράζομε τὴ χαρὰ μας διότι τὸ ἄξιό ἐπαίνων καὶ συγχαρητηρίων ἔργο τοῦ κ. Μαστρογιάννη παρουσιάζει ἐκτενῶς καὶ κατὰ τρόπον διονυσιστικόν τις λεπτομέρειες τῆς «μυθιστορηματικῆς» ζωῆς τῆς ἡρωίδος αὐτῆς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης.

Ἀληθινὸς χριστιανικὸς φεμινισμὸς

Στὴ συνέχεια πρέπει ἰδιαίτερος νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ κ. Χαράλ. Μαστρογιάννης στὸ ἐξαίρετο βιβλίο του χρησι-

μοποίησε ὡς ἐφαλτήριο τὰ προσωπικὰ βιώματά του ὡς συνειδητοῦ χριστιανοῦ ἱατροῦ, γιὰ νὰ διεισδύσῃ στὴν ψυχὴ τῆς Νάϊτινγκαίηλ καὶ νὰ προβάλῃ τὸ θαλερὸ χριστιανικὸ φρόνημά της, ποὺ τῆς κατέστησε φανερὴ μιὰ εἰδικὴ θεία κλήσι πρὸς ἀφιέρωσι τῆς ζωῆς καὶ τῶν ψυχοσωματικῶν δυνάμεών της ἀφ' ἑνὸς στὴν ἀνακούφισι τοῦ πόνου ἀναριθμητῶν πασχόντων νοσηλευομένων ἢ καὶ θνησκόντων συνανθρώπων της, ἀφ' ἑτέρου στὴν ἀνακαίνισι καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμό τῶν μεθόδων καὶ τῶν ὑποδομῶν τῶν νοσηλευτικῶν ιδρυμάτων καὶ τρίτον στὴν ἀνάδειξι τῆς προσωπικότητος τῆς νοσηλεύτριας ἀδελφῆς.

Ἄς ἐπιτραπῇ νὰ ὑπενθυμίσωμε ὅσα σχετικῶς εἴπαμε στὴν ὁμιλία μας γιὰ τὴν ἀληθινὴ ὁμορφιά τῆς γυναίκας τὸ 1958 στὸ Λονδίνο στὰ πλαίσια τοῦ «Παγκοσμίου Συνεδρίου τῆς Ἀποδόμιου Ἑλληνίδος». Τότε, τονίζοντας ὅτι οἱ χριστιανὲς γυναῖκες εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσουν μεγάλες πνευματικὲς ζυμώσεις καὶ κινήσεις στὸν Δυτικὸ κόσμον, προσθέσαμε τὰ ἑξῆς: «Ὅλοι ὅσοι χρησιμοποιοῦν τὸ ἀγγλικὸ χαρτονόμισμα τῶν δέκα λιρῶν, κρατοῦν κυριολεκτικῶς στὰ χέρια ἓνα χαρακτηριστικὸ παράδειγμα. Στὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ χαρτονομίσματος αὐτοῦ εἶναι ἀπεικονισμένα τὸ πορτραῖτο καὶ σκηνὲς ἀπὸ τὴ δρᾶσι τῆς ἀγγλίδος ἡρωίδος τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου Φλῶρενς Νάϊτινγκαίηλ, ἡ ὁποία ἐξιμνεῖται ὡς πρωτοπόρος σκαπανεὺς τοῦ ὁργανωμένου νοσοκομειακοῦ ἔργου, ὡς the lady with the lamp, ὡς ἡ κυρία μετὰ τὴ λάμπα, μετὰ τὴν ὁποία, —ὅπως δείχνει τὸ σκίτσο στὸ χαρτονόμισμα—, τίς νύκτες, ἂν καὶ ἦταν τσακισμένη ἀπὸ τὴν κούρασι, σκόρπιζε τὸ φῶς τῆς ἐλπίδας καὶ τῆς παρηγοριᾶς στοὺς σκοτεινοὺς θαλάμους χιλιάδων βαρεῖα τραυματισμένων ἁγγλῶν στρατιωτῶν. Ἀλλὰ ποῖα ἦσαν τὰ πρότυπα, στὰ ἔχνη τῶν ὁποίων ἀκολουθοῦσε ἡ ἡρωϊκὴ αὐτὴ γυναίκα; Μᾶς τὸ λέγει ἡ ἰδίᾳ σ' ἓνα βιβλιαράκι, ποὺ δημοσίευσεν τὸ 1851 ἐδῶ στὸ Λονδίνο μετὰ τὸν τίτλο «Πρακτικὴ ἐκπαίδευσις διακονισσῶν» (Practical Training of Deaconesses). Ὡς πρότυπα τῆς διακονικῆς ἀγάπης, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐμπνεόταν, ἀναφέρει τόσοσιν τὴν Ἑλληνίδα Φοίβη, διακόνισσα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Κεγχρεῶν κοντὰ στὴν Κόρινθο, ὅσον καὶ τίς δεκάδες τῶν Ἑλληνίδων διακονισσῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ποὺ εἶχαν ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἁγία διακόνισσα Ὀλυμπιάδα καὶ ἐργάζονταν ὑπὸ τὴν πνοὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου».

Εἰλικρινῶς συγχαίρομε τὸν κ. Μαστρογιάννη, διότι κατὰ μνημειώδη τρόπον προέβαλε τὴν ἡρωϊκὴ Φλῶρενς Νάϊτινγκαίηλ σ' ἓνα θαυμάσιο ὁγκώδη τόμο, ποὺ προβάλλει τὸν ἀληθινὸ χριστιανικὸ φεμινισμό καὶ ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ προσφιλὲς ἀνάγνωσμα ἰδίως μέσα στὰ Σεμινάρια καὶ στὶς Σχολές τῆς Νοσηλευτικῆς.

Ε.Δ.Θ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

**Ἱερὰ Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

**Ἱεραὶ Μητροπόλεις
Θηβῶν καὶ Λεβαδείας
Νικαίας
Σύρου
Φθιώτιδος**

Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 1ης Ἰουλίου 2002

Συνήλθε ὑπὸ τὴν Προεδρίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἀπὸ 25ης ἕως 28ης Ἰουνίου ἐ.ἐ., στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδρία τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερᾷ Σύνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὶς Συνεδριάσεις:

Α. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Δ.Ι.Σ.:

Γιὰ τὴν ἐπίσκεψιν ποὺ δέχτηκε ἀπὸ τὸν Ὑπατο Ἐπίτροπο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἐπὶ τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Robles, μὲ τὸν ὁποῖο εἶχε μακρὰ συνεργασία γιὰ τὸ θέμα τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ὁ Μακαριώτατος ἐξήγησε στὸν κ. Robles ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι μία δημοκρατικὴ χώρα, στὴν ὁποία τηροῦνται μὲ μεγάλη ἀκρίβεια οἱ Συνταγματικὲς Διατάξεις γιὰ τὴ Θρησκευτικὴ ἐλευθερία γιὰ τὶς γνωστὲς θρησκείες καὶ ἔκανε λόγο διὰ τὴν ἀσύδοτη δραστηριότητα τῶν διαφόρων Σεκτῶν, οἱ ὁποῖες ἐμφανίζονται στὴ χώρα μας μὲ τὸ προκάλυμμα τῆς θρησκείας, ἀποκρύπτοντας τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τοὺς. Ἐπίσης, συζητήθηκε κατὰ τὴ συνάντησιν τὸ θέμα τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα θέματα.

Γιὰ τὴν συνάντησίν του στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν μὲ τὸν Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν κ. Γεώργιο Παπανδρέου, ἡ ὁποία ἐγένε κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ ἰδίου τοῦ Μακαριωτάτου, κατὰ τὴν ὁποία συζητήθηκαν θέματα ἐθνικοῦ, ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἄλλα γενικοτέρου ἐνδιαφέροντος.

Γιὰ τὴν ἐκδήλωση γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος ποὺ πραγματοποιήθηκε μὲ μεγάλη ἐπιτυχίαν τὴν 5ῃ Ἰουνίου ἐ.ἐ. στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Πολυγώνου μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς Παγκόσμιας Ἡμέρας Σεβασμοῦ τοῦ Περιβάλλοντος.

Γιὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στὸ Βόλο καὶ γιὰ τὴν ὑποδοχὴ ποὺ τοῦ ἐγένε ἐκεῖ. Στὴν ὑποδοχὴ συμμετέσχε καὶ ὁ Μακαριώτατος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσῃ σὲ ἐξαιρετὴ ἀτμόσφαιρα μετὰ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ ὁποίου τὰ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ τὶς εὐχὲς μετέφερε στοὺς Σεβασμιωτάτους - Μέλη τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Γιὰ τὴν μεγαλειώδη καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωση ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ Μέγαρο Μουσικῆς καὶ τὴν ὁποία ὀργάνωσαν ἀπὸ κοινοῦ ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ προετοιμασίας γιὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες 2004 καὶ ἡ Ὑποεπιτροπὴ Καλλιτεχνικῶν Ἔργων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπου παρουσιάστηκε τὸ συμφωνικὸ ἔργο «Ἀρετῶν Ἀνωτέρα».

— Γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, μὲ τὸ ὁποῖο ὑπέβαλε στὴν Ἱερὰ Σύνοδο Πληρεξουσιό του πρὸς τοὺς Δικηγόρους Ἀθηνῶν κ. Διονύσιο Γκοῦσκο καὶ κ. Γεώργιο Ράπτη καὶ δίδει ἐντολὴ σ' αὐτοὺς, πληρεξουσιότητα καὶ δικαίωμα νὰ παρίστανται καὶ νὰ ἀντιπροσωπεύουν τὸν ἐντολέα τοὺς στὰ Δικαστήρια καὶ νὰ προβοῦν ἀμέσως καὶ ἀμελλητί στὰ κατὰ Νόμον δέοντα, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν εἰς βάρος του κα-

ταγγελιών υπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικοδήμου (Γκατζιρούλη).

— Γιά τὸ νέο Νομοσχέδιο περὶ Ἀρχαιοτήτων, τὸ ὁποῖο κατατέθηκε στὴ Βουλὴ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιο Ὑπουργό Πολιτισμοῦ καὶ τὸ ὁποῖο ικανοποιεῖ κάποια αἰτήματα καὶ παρεμβάσεις τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἔχουν σχέση μετὰ τῆ διατήρηση καὶ περιφρούρηση τῶν δικαιωμάτων Τῆς ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχαιολογικῶν κειμηλίων καὶ θησαυρῶν ποὺ βρίσκονται στὴν κατοχὴ Τῆς. Γιά ὅσα αἰτήματα τῆς Ἐκκλησίας δὲν καλύπτονται ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιο ἐστάλη νέο υπόμνημα πρὸς τὸν κ. Ὑπουργό.

— Γιά τὴν ψήφιση ἀπὸ τὴ Βουλὴ τοῦ Νόμου γιὰ τὴν ἱδρυση τῆς νέας Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας καὶ γιὰ τὴν ἐπικείμενη δημοσίευση τοῦ Νόμου στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

— Γιά τὴν ὑπογραφή τοῦ Συμβολαίου μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς «ALPHA ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ», ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στίς 14.6.2002 μὲ σκοπὸ τὴν ἐπικουρικὴ ἀσφάλιση τῶν Μοναχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

— Γιά τὴν ἀφιξὴ στὴν Ἀθῆνα τοῦ κ. Nelson Mandela μὲ σκοπὸ τὴν ὑπογραφή κειμένου γιὰ ἐκεχειρία κατὰ τὴ διάρκεια τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ 2004, τὸ ὁποῖον συνυπέγραψε καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Γιά τὸ θέμα αὐτὸ ὁ Μακαριώτατος ἔκανε δήλωση, ἡ ὁποία ἔτυχε εὐμενοῦς ὑποδοχῆς ἀπὸ τὸν Τύπο, βάσει τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία μας συμμετέχει ὁλοκαρδίως στὴν ἔκκληση ποὺ ἀπευθύνεται πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς γιὰ καθιέρωση ἐκεχειρίας κατὰ τὴ διάρκεια τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ 2004 καὶ ἐφεξῆς.

— Γιά τὸ θέμα τῆς συνεχιζομένης συζητήσεως σὲ τηλεοπτικὸ σταθμὸ τῆς Ἀθήνας εἰς βάρος Ἐκκλησιαστικῶν προσώπων.

Β. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Συνεδριῶν τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γενομένου θορύβου σὲ τηλεοπτικούς σταθμούς γιὰ παρεκτροπὲς Κληρικῶν, ὁ Μακαριώτατος κατέθεσε γιὰ συζήτηση τὴν πρόταση νὰ εἰσηγηθεῖ ἡ Ἐκκλησία στὴν Πολιτεία τὴν κατάργηση τοῦ εὐεργετήματος, τὸ ὁποῖο παρέχει ὁ Νόμος γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὶς στρατιωτικὲς ὑποχρεώσεις τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν. Ἡ πρόταση συζητήθηκε ἐκτενῶς καὶ ἡ πλειονότης τῶν ἀπόψεων συνέκλινε στὴν ἀποδοχὴ τῆς, ἐπειδὴ ὁ Στρατὸς δίδει τὶς δυνατότητες στοὺς νέους μας νὰ γνωρίσουν καλῶτερα τὴν κοινωνία, νὰ αὐξήσουν τὸ αἶσθη-

μα τῆς εὐθύνῃς τους καὶ νὰ ὠριμάσουν περισσότερο. Τελικῶς, ἀποφασίσθηκε τὸ θέμα αὐτὸ νὰ τεθεῖ στὴν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. καὶ νὰ ληφθεῖ τότε ἡ σχετικὴ ἀπόφαση, προκειμένου νὰ ἐπακολουθηθεῖ ἡ πρόταση στὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

— Ἐπίσης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος εἰσηγήθηκε τὸ θέμα περὶ τοῦ προβλήματος τῆς συμμετοχῆς τῶν ἑτεροδόξων στὸ Ἱερὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἥτοι τῆς Θείας Κοινωνίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Ὁ Σεβασμιώτατος ὑπεστήριξε ὅτι ὑφίσταται ἔντονο ποιμαντικὸ καὶ κοινωνικὸ πρόβλημα ἐπειδὴ: α) πολλοὶ ἐκ τῶν ξένων τουριστῶν ποὺ ἔρχονται στὴν Ἑλλάδα, ὅταν εὐρεθοῦν σὲ Θεία Λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας μας προσέρχονται νὰ κοινωνήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὅπως οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, β) σὲ διακρατικὰ Συνέδρια ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτήρος παρατηρεῖται μετακίνηση τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τὴν μία Ἐκκλησία στὴν ἄλλη, προκειμένου νὰ κοινωνήσουν, ὅπου τῷ, γ) ἔχει καταγγελλεῖ ὅτι Οὐνίτες, δηλαδὴ Ἑλληνόρρυθμοι Καθολικοί, προσέρχονται καὶ κοινωνοῦν σὲ Λειτουργίες τῆς Ἐκκλησίας μας καί, δ) πολλὰ παιδιὰ ἀπὸ ἀλβανικὲς ἢ ἄλλες οἰκογένειες μεταναστῶν, ὅταν ἔρχονται σὲ Λειτουργίες μετὰ τοὺς συμμαθητὰς τους, προσέρχονται, μετὰ ἀγαθότητα βέβαια, νὰ κοινωνήσουν, ἐνὼ εἶναι ἀβάπτιστα. Ἐπειδὴ ἡ ὅλη αὕτη κατάσταση θεωρεῖται ἀντικανονικὴ, ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητὴς πρότεινε νὰ ληφθοῦν τὰ ἀπαραίτητα ποιμαντικὰ καὶ πνευματικὰ μέτρα, γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ τὸ φαινόμενο.

Γ. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

— Νὰ ἀποστείλει ἔγγραφο στὸν κ. Πρόεδρο καὶ τὰ Μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Ραδιοτηλεοπτικοῦ Συμβουλίου (Ε.Ρ.Σ.) καὶ νὰ ζητήσει νὰ ἐξετάσει τὸ Συμβούλιο, ἐὰν μετὰ ὅσα προβάλλονται αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἐναντίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παραβιάζονται οἱ κώδικες τῆς Δημοσιογραφικῆς Δεοντολογίας τῶν Μ.Μ.Ε. καὶ σὲ θετικὴ περίπτωσι, νὰ λάβει τὰ προβλεπόμενα μέτρα προστασίας τοῦ ἱεροτέρου θεσμοῦ, ποὺ εἶναι ὁ θεσμὸς τῆς Ἐκκλησίας.

— Νὰ ἀποστείλει ἔγγραφο στὸν Ὑπουργὸ Τύπου καὶ Μ.Μ.Ε. κ. Χρῆστο Πρωτόπαπα, μετὰ τὸ ὁποῖο ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ ζητεῖ τὴν ἐκπροσώπηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ελλάδος στο Έθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεοράσεως, όπως συνέβαινε και παλαιότερα.

– Να αποστείλει Εγκύκλιο προς ένα έκαστον των εν ενεργεία Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών της Εκκλησίας της Ελλάδος και να ἐφιστᾷ τὴν ἀνύστακτη προσοχή στην τήρηση των προϋποθέσεων γιὰ τὴν χειροτονία νέων Κληρικῶν, ὅπως ὀρίζουν οἱ Κανόνες τῆς Εκκλησίας, οἱ Νόμοι τοῦ Κράτους καὶ οἱ προγενέστερες Εγκύκλιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

– Να αποσταλεῖ παραινετική Εγκύκλιος με πατρικὸ ὕφος πρὸς ἅπαντες τοὺς Κληρικούς τῆς Εκκλησίας μας, με τὴν ὁποία θὰ ὑπενθυμίζεται τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀποστολῆς τοῦ Κληρικοῦ, τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης ἐναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ θὰ ἐπισημαίνεται τὸ «*στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου*», ὥστε οἱ Κληρικοὶ νὰ μὴ γίνονται μετὰ τὴ ζωὴ τους αἵτιοι σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν ἀλλὰ δοξολογίας τοῦ Παναγίου Ὄνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ σωτηρίας ψυχῶν.

– Να αποσταλεῖ ἐιδικὴ Εγκύκλιος πρὸς τίς Ἱερές Μητροπόλεις γιὰ νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ Ἐφημέριοι σχετικά με τοὺς τρόπους ποὺ θὰ ἐνεργήσουν προληπτικὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς προσελεύσεως τῶν ἐτεροδόξων στὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Μετὰ τὴν Εγκύκλιο αὕτη θὰ ὑπενθυμίζεται ἡ ἀπὸ αἰώνων ἰσχύουσα καὶ ἀπαρασάλευτη τάξις τῆς Εκκλησίας, σύμφωνα με τὴν ὁποία ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Ὁρθόδοξων καὶ μάλιστα τὸ τμήμα τῆς μετὰ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀποστόλου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, εἶναι ἀποκλειστικὰ ἡ Λειτουργία χάριν τῶν πιστῶν, βαπτισμένων μελῶν τῆς Εκκλησίας, οἱ δὲ Ἱεροὶ Κανόνες εἶναι αὐστηροὶ στὴν διατύπωση καὶ τὴν τήρηση αὐτῆς τῆς Κανονικῆς Τάξεως. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ ὑπομνήσει σὲ ὅλους ὅτι ἀντίστοιχα οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν μποροῦν νὰ μεταλαμβάνουν σὲ Λειτουργίες τῶν ἐτεροδόξων Εκκλησιῶν.

– Να ἐκπροσωπηθεῖ ἡ Εκκλησία τῆς Ελλάδος στὶς ἐργασίες τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Εκκλησιῶν ποὺ θὰ πραγματοποιηθοῦν στὴ Γενεύη ἀπὸ 26 Αὐγούστου ἕως 3 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιο καὶ τὸν ὁμότιμο Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιο Γαλίτη.

– Να συμμετάσχει ἡ Εκκλησία τῆς Ελλάδος στὴ Διάσκεψη τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Εκκλησιῶν, γιὰ τὸ θέμα τῆς πορείας τῆς διαδικασίας τῆς ἀποδοχῆς ὑπὸ τῶν Εκκλησιῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Charta Ecu-

menica με ἐκπρόσωπο τὸν κ. Ἀντώνιο Παπαντωνίου.

– Να πραγματοποιηθεῖ στὶς 19 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Συνέδριο τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν τῆς Εκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος.

– Να πραγματοποιηθεῖ τὸ Σάββατο τοῦ Θωμᾶ, 4 Μαΐου 2003, στὸ Ὀλυμπιακὸ Στάδιο, ἐκδήλωση με θέμα «*Ἀθλητικὴ καὶ πνευματικὴ ἀσκήσις: Τὸ Σῶμα στὸν Ἀθλητισμὸ καὶ τὴν Ὁρθόδοξη Πνευματικότητα*».

– Να ἀφιερωθοῦν τὰ Δίπτυχα τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος τοῦ ἔτους 2003 στὴ μνήμη τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως 550 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἀποφράδα ἡμέρα τῆς 29ης Μαΐου 1453.

– Να συγκροτηθεῖ ἄτυπο πενταμελὲς ὄργανο ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες α) Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμο, β) Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Τίτο, γ) Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Σαλῶνων κ. Θεολόγο, Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δ) Ἐλλογιμώτατο κ. Γεώργιο Γαλίτη, Ὁμότιμο Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ε) Ἐντιμολογιώτατο κ. Ἀναστάσιο Μαρίνο, Ἐπίτιμο Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, οἱ ὅποιοι ὡς Σύμβουλοι τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου θὰ ἐπιλαμβάνονται ἀμέσως κάθε σχετικῆς καταγγελίας κατ' Ἀρχιερέων καὶ θὰ εἰσηγοῦνται περὶ τῶν πρακτέων σύμφωνα με τὴν κείμενη νομοθεσία καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες.

– Να ὀρίσει τρεῖς Μηχανικοὺς ὡς Τεχνικοὺς Συμβούλους γιὰ τὴν ἐκτέλεση ἔργων ἐπισκευῶν σὲ οἰκοδομήματα τῆς Εκκλησίας καὶ γιὰ κατασκευὴ νέων οἰκοδομῶν. Ἡ διαδικασία προσλήψεως τῶν Τεχνικῶν Συμβούλων γιὰ τὰ συγκεκριμένα ἔργα θὰ γίνῃ με δημόσια προκήρυξη, στὴν ὁποία θὰ κληθοῦν νὰ λάβουν μέρος ὅσοι ἐπιθυμοῦν καὶ θὰ ἔχουν τίς νόμιμες προϋποθέσεις. Τὰ ἔργα αὐτὰ θὰ γίνουν με ὅλους τοὺς ὅρους γιὰ καλὴ ἐκτέλεση καὶ ἀπόλυτη διαφάνεια.

– Να ἀπονείμει τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸν κ. Ἀχιλλέα Λαζάρου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφιερῶσει τὴν ζωὴ του στὴν ἐπιστημονικὴ μελέτη τοῦ λεγομένου Βλαχικοῦ Ζητήματος.

– Να σταλεῖ οἰκονομικὴ βοήθεια 20.000.000 δρχ. ἤτοι 59.000 € στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Niss τῆς Σερβίας γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησις τοῦ Ἱστορικοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος, τῆς πόλεως Niss, ὁ ὁποῖος καταστράφηκε ἀπὸ ἐμπρησμό.

— Νὰ μελετηθεῖ τὸ θέμα τῆς ἐξευρέσεως τοῦ καλυτέρου τρόπου διαχειρίσεως μὲ κάθε διαφάνεια καὶ χρηστότητα τῶν διαθεσίμων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ θὰ ἀναζητηθοῦν οἱ κατάλληλοι Χρηματοοικονομικοὶ Σύμβουλοι, οἱ ὅποιοι θὰ κληθοῦν νὰ διατυπώσουν τίς προτάσεις τους.

— Νὰ μελετηθεῖ τὸ θέμα χορήγησης ὑποτροφῶν σὲ νέους γιὰ σπουδὲς δημοσιογραφίας στὸ ἐξωτερικὸ καὶ δὴ ἐπὶ θεμάτων θρησκευτικῆς δημοσιογραφίας, οὕτως ὥστε τὸ εὐαίσθητο αὐτὸ ἔργο νὰ καλύπτεται ἀπὸ ἀνθρώπους καταλλήλως καταρτισμένους καὶ ἐκπαιδευμένους.

— Νὰ ἀποσταλεῖ Ἐγκύκλιος πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ μὲ ὁδηγίες γιὰ τὴν πρόληψη καὶ ἀντιμετώπιση τῶν πυρκαϊῶν.

— Νὰ συμβάλει ἡ Ἐκκλησία οἰκονομικῶς στὴν πραγματοποίηση ἐκπαιδευτικῆς ἐκδρομῆς Αἰγυπτίων Ἀκαδημαϊκῶν καὶ Φοιτητῶν στὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα Σεπτέμβριο ἐ.ἔ. προκειμένου νὰ ἱκανοποιηθεῖ ἡ ἐπιθυμία τους νὰ γνωρίσουν ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ θαυμάσουν τὴν χώρα μας, μὲ τὴν μακραίωνη ἱστορικὴ, πολιτιστικὴ καὶ θρησκευτικὴ παράδοση.

— Νὰ μελετηθεῖ σὲ βάθος τὸ θέμα ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Σταθμῶν Α΄ Κοινωνικῶν Βοηθειῶν γιὰ τὴν παροχὴ ψυχολογικῆς στήριξης, χρησίμων συμβουλῶν καὶ πρακτικῆς βοήθειας σὲ ἐμπεριστάτους ἀδελφούς καὶ σὲ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι τελοῦν ὑπὸ καθεστῶς ἀπελπισίας καὶ κατάθλιψης.

Δ. Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας κατὰ τῶν Ναρκωτικῶν (27.6.2002) ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπηύθυνε μήνυμα, μὲ τὸ ὁποῖο τονίζεται ἡ εὐθύνη ὅλων μας γιὰ τὴν πρόληψη τῆς φοβερῆς μάστιγας τῶν ναρκωτικῶν καὶ ἡ ἀνάγκη συστρατεύσεως ὅλων γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος.

Ε. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀσχολήθηκε ἐπίσης μὲ θέματα τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., μὲ διάφορα ὑπηρεσιακὰ θέματα τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐγκρίσεις ἀποσπάσεων Κληρικῶν στὸ ἐξωτερικὸ καὶ διορισμοὺς μελῶν Ἐπισκοπικῶν Διοικητικῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων κ.λπ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 8ης Ἰουλίου 2002

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος ἀναφορικὰ μὲ τὴν πραγματοποίηση κατὰ μῆνα Σεπτέμβριο ἐ.ἔ. τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου γιὰ τὴν τρομοκρατία, ἀνακοινῶνται τὰ ἀκόλουθα:

Ἡ ἐπιδείνωση τῆς καταστάσεως στὴν Μέση Ἀνατολή, μὲ τίς αἱματηρὲς καὶ ἐντονες ἀντιπαραθέσεις καὶ ἡ ἀδυναμία ἀρκετῶν προσκεκλημένων —λόγῳ τῶν ἐσωγενῶν τους δυσχερειῶν— νὰ συμμετάσχουν στὸ Διεθνὲς Συνέδριο κατὰ τῆς τρομοκρατίας τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, ἐπιβάλλουν τὴν ἀναβολὴ τοῦ Συνεδρίου δι' εὐθετώτερο χρόνον.

Παρομοίας σοβαρότητος καὶ εὐθύνης διεθνεῖς συναντήσεις ἀπαιτοῦν κατάλληλο κλίμα καὶ συναντίληψη, γιὰ νηφάλια συζήτηση στὴν λήψη χρησίμων ἀποφάσεων ποὺ νὰ ὁδηγοῦν στὴν ἀλληλοκατανόηση καὶ τὴν στήριξη τῆς παγκόσμιας εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 12ης Ἰουλίου 2002

Σὲ ἐφαρμογὴ τῆς Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἐλήφθη τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 2001 δημοσιεύθηκε στὸ πρῶτο τεῦχος τοῦ φ. 152 (28 Ἰουνίου 2002) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁ Νόμος 3027, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται στὴν ἵδρυση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας μὲ ἔδρα τὴν Γλυφάδα (Ἄρθ. 6, παρ. 2). Στὴν ἐδαφικὴ περιφέρεια τῆς νέας Μητροπόλεως περιλαμβάνονται οἱ Δῆμοι Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, οἱ ὅποιοι ἀποσπῶνται ἀπὸ τὴν ἐδαφικὴ περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴ θὰ διαβασθεῖ ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ἡ Ἐγκύκλιος 2744 τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Κληρικοὺς καὶ τὸ Πλήρωμα τῆς νέας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὴν ὁποία ἀναλύονται πρωτίστως οἱ ποιμαντικοὶ λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 2001 ἀπεφάσισε τὴν διχοτόμηση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης, ἀλλὰ καὶ τονίζεται ἡ τιμὴ ποὺ ἐπεφυλάχθη ἐκ μέρους τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας στὴν περιοχὴ μὲ τὴν ἵδρυση Μητροπόλεως.

Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας ὀρίσθηκε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος ἤδη ἀπέ-

στείλε με σχετική Ἐγκύκλιο ὁδηγίες πρὸς τοὺς Κληρικοὺς τῆς νέας Μητροπόλεως.

Ἡ πλήρωση τῆς νεοσυστάτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας θὰ πραγματοποιηθεῖ κατὰ τὴν σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ συνέλθει κατὰ μῆνα Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 18ης Ἰουλίου 2002

Τὴν δικὴ τους ἀποψη γιὰ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης ἐξέθεσαν νέοι, ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν Παρασκευή 5.7.2002, σὲ ἡμερίδα μὲ θέμα «Οἱ Νέοι καὶ τὸ Μέλλον τῆς Εὐρώπης», στὸ Γραφεῖο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἀθήνα. Προσκεκλημένοι τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου ἦσαν μεταξὺ ἄλλων Εὐρωβουλευτές, Καθηγητὲς Πανεπιστημίου, δημοσιογράφοι καὶ Νέοι ἀπὸ διαφόρους φορεῖς. Οἱ νέοι, ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναφέρθηκαν σὲ τρία σημεῖα:

1) Νὰ γίνουν σεβαστὲς οἱ Χριστιανικὲς ρίζες καὶ παραδόσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ, πάντοτε στὰ πλαίσια διαφυλάξεως τοῦ ἀπαραβίαστου δικαιώματος στὴ Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία.

2) Νὰ διαφυλαχθεῖ ἡ ἰδιοπροσωπία τοῦ κάθε λαοῦ καὶ ἡ ρύθμιση οὐσιωδῶν θεμάτων νὰ παραμείνει στὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐθνικῶν ὀργάνων, ὅπως αὐτὸ τῶν σχέσεων Πολιτείας-Ἐκκλησίας.

3) Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση νὰ εἶναι μία «ἀνθρώπινη ὑπερδύναμη» μὲ σεβασμὸ πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὶς Ἐλευθερίες τῶν προσώπων καὶ τῶν λαῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 20ῆς Ἰουλίου 2002

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀναγγέλλει μὲ βαθύτατη συγκίνηση τὴν ἐκδημία πρὸς Κύριον τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κυροῦ Χρυσόστομου. Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία θὰ ψαλεῖ τὴν προσεχῇ Δευτέρα 22 Ἰουλίου 2002, στίς 12.00, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Ἀγίας Σκέπης Ἐδέσσης, προεξάρχοντος

τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Τοποτηρητὴς τῆς χηρευούσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας ὁρίσθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμων.

Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κυρὸς Χρυσόστομος (Κακουλίδης), γεννήθηκε στὸ Μοναστηράκι Ἀριδαίας τὸ 1931. Ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὸ 1956. Διάκονος χειροτονήθηκε τὸ 1958 καὶ Πρεσβύτερος - Ἀρχιμανδρίτης τὸ 1959.

Υπηρετήσε ὡς Ἱεροκέρυξ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας ἀπὸ τὸ 1959 ἕως τὸ 1964. Ἀπὸ τὸ 1964 ἕως τὸ 1981 ὑπηρετήσε στὴν αὐτὴ Ἱερὰ Μητρόπολη ὡς Ἐφημέριος, Γραμματεὺς καὶ Πρωτοσύγκελλος. Ἀπὸ τὸ 1981 ἕως τὸ 1984, ὑπηρετήσε στὴν Ἀθήνα, ὡς Ἐφημέριος καὶ ὡς Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας ἐξελέγη τὸ 1984 καὶ διακρίθηκε γιὰ τὴν ἀκάματη ποιμαντικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ δραστηριότητά του, τὸ πλουσιώτατο πνευματικὸ καὶ κοινωνικὸ του ἔργο.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 28ης Αὐγούστου 2002

Συνήλθε χθὲς στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδρία τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ συνεζήτησε θέματα τῆς ἡμερησίας Διατάξεως. Ἐκ τῆς Συνεδρίας ἀπουσίαζε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δαμασκηνός.

Γενομένης προσευχῆς ἀνεγνώσθησαν οἱ πράξεις Συνοδικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως, οἱ ὁποῖες καὶ ἐνεκρίθησαν. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων ἐξέφρασε τὴν ἀντίρρησή του γιὰ τὴν, Συνοδικὴ Ἐξουσιοδοτήσῃ, ἀνάθεση στὴν ἀτυπὴ Ἐπιτροπὴ ἐξετάσεως καταγγελιῶν ἐναντίον Ἀρχιερέων τῆς ἀξιολογήσεως ἐπιστολῆς - καταγγελίας ἐναντίον ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτου. Ὁ Μακαριώτατος ἔδωκε ἐπὶ τῆς ἀντιρρήσεως αὐτῆς τὶς ἀπαραίτητες ἐξηγήσεις.

Ἀκολούθως ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος προέβη στίς ἀκόλουθες ἀνακοινώσεις:

α. Στις ενέργειες που έγιναν για να δοθῇ καὶ στοὺς Ἱερεῖς Ἐφημερίους τὸ ἐπίδομα τῶν 60.000 δρχ. ποὺ ἐδόθηκε στοὺς δημοσίους υπαλλήλους. Ἀρμόδιοι νὰ ἀποφασίσουν μὲ κοινὴ ἀπόφαση εἶναι οἱ Ὑπουργοὶ Οἰκονομικῶν κ. Ν. Χριστοδουλάκης καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Π. Εὐθυμίου.

β. Ὑπεβλήθη ὑπόμνημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ προτάσεις γιὰ τὴν ρύθμιση τῶν θεμάτων Φορολογίας ποὺ ἀφοροῦν στὴν Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ διατυπωθοῦν στὸ νέο νόμο περὶ Φορολογίας, ποὺ θὰ ὑποβληθῇ στὴ Βουλὴ πρὸς ψήφισιν. Τὸ ὑπόμνημα ἐπεδόθη στὸν ἀρμόδιο Ὑφυπουργὸ Οἰκονομικῶν κ. Ἀπόστολο Φωτιάδην.

γ. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος συνειργάσθη μὲ τὴν Ὑπουργὸ ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. κ. Βάσω Παπανδρέου γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Νέου Συνοδικοῦ Μεγάρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ περιοχὴ τοῦ Καρέα ποὺ ἀνήκει στὴν Ἐκκλησίᾳ. Ἀπεφασίσθη νὰ γίνουν οἱ σχετικὲς ἐνέργειες καὶ πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Γεωργίας κ. Γ. Δρυ, διότι πιθανῶς ἀνήκει στὴν ἀρμοδιότητά του ὁ ἀποχαρακτηρισμὸς τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὴν γνωστὴ δέσμευση τῆς «διακατοχῆς».

Στὴ συνέχεια ἐγίνε δεκτὸς στὴν αἴθουσα συνεδριάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κιλκισίου κ. Ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος, εἶχε κληθῇ ὑπ' Αὐτῆς γιὰ νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις γιὰ τὶς ἐναντίον του κατηγορίες ποὺ διετυπώθησαν ὑπὸ ἐπωνύμων πολιτῶν Χριστιανῶν τοῦ Κιλκίς. Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἀπευθύνθηκε πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κιλκισίου μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ μὲ ἀναγνώριση τοῦ πολυετοῦς ἔργου του στὴν Ἐκκλησίᾳ. Ἀνέλυσε δὲ τὶς κατηγορίες, μὲ βάση τὴν καταγγελία 31 ἀτόμων καὶ δημοσιεύματα τοῦ Τύπου. Ἐκαμε μνεῖα ἐπίσης καὶ ὑπομνημάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπώνυμοι Χριστιανοὶ συνηγοροῦν ἐνυπογράφως ὑπὲρ τοῦ Ποιμενάρχου τῶν Σεβασμιωτάτου κ. Ἀποστόλου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κιλκισίου κ. Ἀπόστολος ἀπαντῶν ἐξέθεσεν ἐλευθέρως καὶ ἐπὶ ἀρκετὴ ὥρα τὶς ἀπόψεις του καὶ ἐδικαιολόγησε ὠρισμένες καινοτομίες καὶ ἐνέργειές του, ὡς προερχόμενες ἀπὸ τὸν ἐνθερμὸ ζῆλο του νὰ γίνουν κατανοητὲς ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἀπλοὺς Χριστιανοὺς ὠρισμένες ἀλήθειες τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως καὶ προσιτὴ ἡ Θεία Λειτουργία στὸ Λαό.

Ἀπὸ μέρους τῶν Σεβασμιωτῶν Συνέδρων Μητροπολιτῶν ὑπεβλήθησαν ἐρωτήσεις καὶ ἐζητήθησαν ἐξηγήσεις. Τελικῶς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κιλ-

κισίου ἐδήλωσεν ὅτι ἔχει ἤδη παύσει νὰ ἀποδίδῃ τὶς εὐχὲς καὶ τὶς ἐκφωνήσεις τῆς Θείας Λειτουργίας στὴ δημοτικὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα καὶ τὶς ἀναγινώσκει ὅπως εἶναι καταγεγραμμένες στὸ ἐκκλησιαστικὸ βιβλίον «ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ» καὶ τὸ ὁποῖο χρησιμοποιεῖται πανορθόδοξως ἀπὸ τοὺς ἐλλήνόφωνους Κληρικοὺς.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἔκαμε συστάσεις ἀγάπης πρὸς τὸν πολὺ ἱεράρχη γιὰ νὰ παύσῃ νὰ δημιουργεῖ καινοτόμες ἐντυπώσεις στοὺς Χριστιανοὺς, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ τὶς ἀποδεχθοῦν. Ἐπὶ πλέον, ὁ Μακαριώτατος ὑπέδειξε στὸν Σεβασμιώτατο ἐὰν θέλῃ νὰ γίνουν ἀλλαγές στὴν Ὁρθόδοξη Θεία Λατρεία καὶ ἔχει ἀπόψεις ἐπ' αὐτῶν νὰ τὶς ὑποβάλῃ γραπτῶς στὴν Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ νὰ μελετηθοῦν ἀπὸ τὴν ἀρμόδια Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας Λατρείας.

Στὴ συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος εἰσήγαγε στὴ Δ.Ι.Σ. τὸ θέμα τὸ ἀφορῶν στὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα. Ἀφοῦ ἀνεφέρθη στὴν ἱστορία τοῦ ζητήματος, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς ἐπέτυχεν νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ αἴτησή του γιὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικοδήμου Γκατζιρούλη, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται πλέον νὰ ἀναφέρεται ἄνευ συνεπειῶν στὶς ἐναντίον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος κατηγορίες. Ἀκολούθως, ἀνεγνώσθη τὸ ὑπόμνημα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Σεβασμιώτατος ζητοῦσε νὰ ἀνακαλέσῃ ἡ Δ.Ι.Σ. τὶς ἀποφάσεις τῆς τῆς 31ης Μαΐου καὶ 26ης Ἰουνίου ἐ.ἔ., τὶς σχετικὲς μὲ τὴν ὑπόθεση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς ἐπειδὴ ἄλλως ὀρίζουν τὸ κοσμικὸ καὶ κυρίως τὸ κανονικὸ δίκαιο.

Τὶς ἀπόψεις τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ἀντέκρουσε λεπτομερῶς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος, ὁ ὁποῖος ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων ζητεῖ ἀνάκληση τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 31ης Μαΐου ἐ.ἔ. καὶ 26ης Ἰουνίου ἐ.ἔ., συνεδρίες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὁ ἴδιος ἀπουσίαζε. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Παραμυθίας Τίτος, Γρεβενῶν Σέργιος, Ἀργολίδος Ἰάκωβος, Θηβῶν Ἱερώνυμος καὶ Μαντινείας Ἀλέξανδρος, ἐζήτησαν νὰ μὴ γίνουν ἀποδεκτὲς οἱ αἰτιάσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων καὶ τὸν παρακάλεσαν νὰ ἀπο-

σύρη τὸ υπόμνημα, πρόταση πού δὲν ἀπεδέχθη.

Τελικῶς, ὁ Μακαριώτατος ἐπεσφράγισε τὴν ἀποψη τῆς Δ.Ι.Σ. ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὸ ὡς ἄνω υπόμνημα καὶ κατέληξε στὴν ἀκόλουθη πρόταση.

Ἡ Δ.Ι.Σ. δὲν ἀποδέχεται τὴν καταγγελία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικοδήμου Γκατζιρούλη, ἐπειδὴ εὐρισκομένου ὑπὸ τὸ ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας δὲν δύναται νὰ καταγγεῖλη Ἐπίσκοπον. Ὡσαύτως, ἐπειδὴ ἡ κατατεθεῖσα κασσέτα δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψη στὴ δικαστικὴ διαδικασία, ἡ Δ.Ι.Σ. δὲν τὴν ἀποδέχεται ὡς ἀποδεικτικὸ στοιχεῖο καὶ θὰ τὴν ἐπιστρέψῃ στὸν κατήγορο. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξ ἄλλου, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος θορύβου προεκλήθη σκανδαλισμὸς τῶν πιστῶν, βάσει τοῦ ἀρθροῦ 143 τοῦ Ν. 5383/32 περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, καλεῖ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα νὰ παράσχῃ στὴν Δ.Ι.Σ. ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἡ πρόταση ἐγένετο ἀποδεκτὴ.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. ἡσχολήθη μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ θέματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 28ης Αὐγούστου 2002

Συνῆλθε σήμερα στὴν τελευταία τακτικὴ Συνεδρία τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερᾶ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Ἐκ τῆς Συνεδρίας ἀπουσίασαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δαμασκηνός, καὶ Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος.

Γενομένης προσευχῆς ἐνεκρίθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Στὴν συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος ἐνημέρωσε τὴν Δ.Ι.Σ. περὶ τῆς γνωστῆς υποθέσεως πού ἀφορᾷ σὲ διαφορὰς καὶ ἐκκρεμότητες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ναυπάκτου. Ὁ Σεβασμιώτατος εἰσηγητὴς ἐπικέντρωσε τὴν προσοχὴ τῆς Δ.Ι.Σ. στὴν ἀνάγκη ὑπογραφῆς ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μιᾶς Δηλώσεως, ἐγκεκριμένης ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., διὰ τῆς ὁποίας ἱκανοποιεῖται αἶτημα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου, πρὸς ἀποκατάσταση τοῦ κύρους του καὶ ἀναγνώριση τοῦ γεγονότος ὅτι οὐδέ-

ποτε ἐζήτησε χρήματα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονή. Τὸ σημαντικό, εἶπεν ὁ εἰσηγητὴς, εἶναι ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέος ἔχει ἀποστείλει ἀπὸ 1.7.2002 ἔγγραφο στὴ Δ.Ι.Σ., διὰ τοῦ ὁποίου ὑπόσχεται καὶ δεσμεύεται ὅτι δὲν πρόκειται νὰ κάνει ποτὲ χρῆση, διὰ δικαστικὰ θέματα, αὐτῆς τῆς Δηλώσεως ἐφ' ὅσον τελικῶς ὑπογραφεῖ. Ἐπηκολούθησε εὐρεῖα συζήτηση βάσει τῆς ὁποίας διεμορφώθη καὶ ἐνεκρίθη ἡ ἀκόλουθος ἀπόφαση.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπιβάλλει ὁμοφώνως στὸν Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ναυπάκτου Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Σπυρίδωνα Λογοθέτη τὸ πνευματικὸν χαρακτήρος ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας, μέχρις ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Καθηγούμενος ὑπογράψῃ τὴν Δήλωση, τὴν ὁποία καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει ἐγκρίνει. Ἡ τελικὴ ἐγκριση τοῦ Ἐπιτιμίου θὰ ἐγκριθεῖ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ θὰ ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας πού ἡ ἴδια θὰ ὀρίσει καὶ ἐφ' ὅσον μέχρι τότε δὲν θὰ ἔχει ὑπογραφεῖ ἡ Δήλωση.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐπρότεινε στὴ Δ.Ι.Σ. νὰ ἐγκρίνει τὴν ἵδρυση Σχολῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν μετεκπαίδευση τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν στελεχῶν αὐτῆς κατὰ τὸ πρότυπο τῆς Σχολῆς Δημοσίας Διοικήσεως τοῦ Κράτους. Ἡ πρόταση ἐγένετο ὁμοφώνως ἀποδεκτὴ καὶ τὸ σχετικὸ αἶτημα θὰ ὑποβληθεῖ στὸν κ. Ὑπουργὸ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὥστε ἡ ἀπόφαση αὐτή, μὲ ὅλες τὶς ἀπαραίτητες λεπτομέρειες, νὰ συμπεριληφθεῖ στὸ νόμο πού θὰ ψηφισθεῖ ἀπὸ τὴν Βουλὴ γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση.

Ἀκολούθως ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε τὴν καταβολὴ τοῦ ἐπιδόματος τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ τρίτο παιδί στοὺς τρεῖς νομούς τῆς Θράκης μέσῳ τῶν τεσσάρων Ἱερῶν Μητροπόλεων αὐτῆς γιὰ τὸ δίμηνο Ἰουλίου - Αὐγούστου 2002, ὕψους 156.546 ΕΥΡΩ. Οἱ ἐπιδοτούμενες οἰκογένειες ἀνέρχονται μέχρι 30.08.2002 σὲ 670.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε πρόταση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Νεότητος γιὰ τὴ διοργάνωση Συνεδρίου Νεολαίας τῆς Ἐκκλησίας τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2004 μὲ τὴν συμμετοχὴ ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν ἄνω τῶν 17 ἐτῶν ἀπὸ ὅλες τὶς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ συμμετάσχουν περὶ τὰ 2000 ἄτομα, μαθηταί, φοιτηταί, καὶ ἐργαζόμενοι σὲ καθορισμένο χωρὸ Συνεδριάσεως.

Ἀκολούθως, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος ἐνημέρωσε τὴν Δ.Ι.Σ. γιὰ τὴν πορεία

τοῦ ἔργου τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας προεδρεύει ὁ ἴδιος καὶ ποῦ ἔργο της εἶναι ἡ μελέτη τῶν νέων παραμέτρων ποῦ ἀφοροῦν στὴν ἀπόδοση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης. Ἡ Δ.Ι.Σ. εὐχήθηκε εὐόδωση τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς. Στὴ συνέχεια ἡ Δ.Ι.Σ. ἡσχολήθη μὲ ὑπηρεσιακὰ θέματα, ὅπως εἶναι αἰτήματα ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ γιὰ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση συλλογικῶν προσπαθειῶν, καὶ ἐγκρίσεις γιὰ ἀποσπάσεις ἢ παρατάσεις ἀποσπάσεων Κληρικῶν σὲ ἑλληνορθόδοξες Μητροπόλεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἐξαντληθείσης τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως καὶ περαιωθείσης τῆς θητείας τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους 1.9.2001 - 31.8.2002 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος εὐχαρίστησε τοὺς Σεβασμιώτατους Μητροπολίτες - Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. γιὰ τὴν ἐπὶ ἓνα ἔτος συνεργασία σὲ ἐπίμαχα, σημαντικὰ καὶ τρέχοντα ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπιτυχῶς ἀντιμετωπίσθηκαν καὶ ἐν εὐχαριστίαις πολλαῖς πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, εὐχήθηκε πᾶν ἀγαθὸν στοὺς Σεβασμιώτατους Συνέδρους καὶ τὴν ἀπρόσκοπτη συνέχιση τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν ἀπήντησεν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Δ.Ι.Σ. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Σπυρίδων, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὴν ὑποδειγματικὴν συνεργασία καὶ τὴν ἀψογὴ καὶ ὀρθόδοξή γραμμὴ του στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ συνοδικοῦ συστήματος.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 30ῆς Αὐγούστου 2002

Εἰρηνικὴ ἐπίσκεψη στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας πραγματοποιεῖ ἀπὸ 5 ἕως 9 Σεπτεμβρίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος. Τὸν Μακαριώτατο συνοδεύουν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος, Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Διονύσιος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σαλῶνων κ. Θεολόγος, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, οἱ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτες κ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἐκπρόσωπος Τύπου τοῦ Μακαριώτατου καὶ Προκόπιος Πετρίδης, ὁ Αἰδεσιμολο-

γιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Νικόλαος Σκιαδαρέσης καὶ ὁ Ἱερολογιώτατος Ἀρχιδιάκονος κ. Βαρνάβας Θεοχάρης.

Ἡ Ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ τὴν εὐγενῆ συγκατάθεση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικοδήμου, μεταφέρει τὴ χαριτόβρυτη Κάρα τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἡ Τιμία Κάρα τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ὁ ὁποῖος, ὅπως εἶναι γνωστὸ εἶναι ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας (Ἰβηρίας), θὰ ἐναποτεθεῖ γιὰ προσκύνηση ἀπὸ τὸν Ὁρθόδοξο Λαὸ τῆς Γεωργίας στὸν Καθεδρικὸ καὶ Πατριαρχικὸ Ἱερὸ Ναὸ Σιὸνι Τυφλίδος.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ Συνοδεία του ἀναχωροῦν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τὴν Πέμπτη 5 Σεπτεμβρίου καὶ ὥρα 08.00. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προσωπικὴ συνάντηση μὲ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Μιτσχέτης καὶ Καθολικὸ Πατριάρχη Ἰβηρίας, προκαθήμενο τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας κ. Ἡλία Β', ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος θὰ συναντηθῇ μὲ τὸν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Γεωργίας κ. Ἐντουαρντ - Γεωργίου Σεβαρντνάτζε, θὰ ἐπισκεφθεῖ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Ἁγίου Γεωργίου Κασβέτι καὶ Ἁγίας Τριάδος, τὸ Κρατικὸ Πανεπιστήμιο Τυφλίδος, (ὅπου θὰ τοῦ ἀπονεμηθεῖ τὸ ἀνώτατο βραβεῖο τοῦ Πανεπιστημίου αὐτοῦ, δηλαδὴ τὸ μετάλλιο Ἱ. Τζαβαχισβίλι), τὸ Ἑλληνικὸ Ἱατρικὸ Κέντρο «Ἱπποκράτης», τὸ Μουσεῖο Τέχνης Τυφλίδος (θησαυρὸς χρυσῶν ἀντικειμένων) καὶ θὰ ἔχει ἐπαφὴς μὲ ἐκπροσώπους τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Γεωργίας.

Τὴν Κυριακὴ 8 Σεπτεμβρίου στὸν Ἱερὸ Πατριαρχικὸ καὶ Καθεδρικὸ Ναὸ Σεβτιτσχοβέλι τῆς Μετσχέτης θὰ τελεσθεῖ Πατριαρχικὸ καὶ Ἀρχιεπισκοπικὸ Συλλεῖτουργο.

Στὰ πλαίσια τῆς ἐπισκέψεώς του στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας ὁ Μακαριώτατος θὰ δώσει συνέντευξη Τύπου στὸ Κρατικὸ Ξενοδοχεῖο Κρτσανσί.

Ἡ Ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἀθήνα τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 9 Σεπτεμβρίου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 2002

Συνήλθε σήμερα στὴν πρώτη Συνεδρία της ἡ Διάρκῃς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 146ης Συνοδικῆς Περιόδου. Ἀπουσίαζε ὁ Σεβασμιώτατος Μη-

τροπολίτης Ίερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικόδημος.

Στὴν ἀρχὴ ἐτελέσθη ἡ εἰδικὴ Ἱερὴ Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ στὴ συνέλεια ὁ Μακαριώτατος καλωσόρισε τὰ νέα Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ., εὐχήθηκε εὐδόωση τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου σὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ συνεργασίας καὶ τόνισε τὶς βασικὲς ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὴ λειτουργία τῶν Συνεδριάσεων τῆς Δ.Ι.Σ., ὅπως εἶναι ἡ ἐλεύθερη ἔκφραση τῶν ἀπόψεων τῶν Μελῶν, ἡ ὁποία βεβαίως πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ εὐπρέπεια.

Κατόπιν ἀντιφώνησε ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Δ.Ι.Σ., Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Διονύσιος, ὁ ὁποῖος τόνισε τὴν ἀξία καὶ σπουδαιότητα τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων, τὴν Ὁρθόδοξη μαρτυρία στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση καὶ τὴν κατάθεση τῆς ἐκκλησιαστικῆς μαρτυρίας στὸ θέμα τῆς σύγχρονης γενετικῆς.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωση τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης Συνόδου ὡς σήμερα, συγκροτήθηκαν τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας». Στὴ συνέχεια διορίσθηκαν οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύνδεσμοι - Μέλη τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν κατὰ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 590/1977, καθὼς καὶ τὰ Συνοδικὰ Μέλη στὰ Διοικητικὰ Συμβούλια Ἀποστολικῆς Διακονίας, Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε., Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Ὑποεπιτροπῆς «Διπτύχων».

Ἀναλυτικότερα, ὡς Συνοδικοὶ Σύνδεσμοι τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, διορίσθηκαν:

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Διονύσιος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντῖνος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικόδημος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδεψεως καὶ Ἐπιμορφώσεως Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Τύπου καὶ Δημοσίων Σχέσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Κοινωνικῆς Πρόνοιας καὶ Εὐποιίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος.

— Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀρτης κ. Ἰγνάτιος.

Κατόπιν ἀναγνώσθηκε ὁ Κανονισμὸς Ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὰ ἐκκρεμοῦντα θέματα, τὰ ὁποῖα θὰ συζητήσει ἡ Δ.Ι.Σ., ὅπως ἡ καύση τῶν νεκρῶν, ἡ ἱδρυση μουσουλμανικοῦ τεμένους, τὸ ἐνδιαφέρον ἀπὸ μέρους τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ἰράν νὰ ἐπισκεφθεῖ ὁ Μακαριώτατος τὴ χώρα αὐτὴ, ἡ ἐπιδότηση τοῦ τρίτου παιδιοῦ τῶν οἰκογενειῶν τῆς Θράκης ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἡ ἔκδοση τόμου γιὰ τὴν προσφορὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν γαιῶν γιὰ τὴν ἀνέγερση ἱδρυμάτων. Ὁ τόμος αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ τρίτος στὴ σειρά μετὰ τὸν τόμο γιὰ τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας στὸ Ἔπος τοῦ '40 καὶ τὴν Κατοχὴ καὶ τὴν Εὐποιᾶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Μακαριώτατος θὰ συνεχίσει καὶ αὔριο τὴν ἀναφορὰ στὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ συζητηθοῦν ἀναλυτικὰ σὲ προσεχεῖς συνεδριάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 2002

Συνήλθε σήμερα στὴν δεύτερη τακτικὴ κατὰ μῆνα

Συνεδρία της ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν νέα της σύνθεση καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ ἐπελήφθη τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

Ὅπως εἶναι γνωστόν, κατὰ τὴν χθεσινὴ Συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διωρίσθησαν οἱ Συνοδικοὶ Σύεδροι-Μέλη τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν. Ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου διωρίσθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος.

Γενομένης προσευχῆς ἀνεγνώσθησαν τὰ Πρακτικά τῆς Προηγούμενης Συνεδριάσεως. Ἀκολουθῶς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος συνέχισε νὰ ἐνημερώνει τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. γιὰ τὰ ἐκκρεμοῦντα θέματα, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἀσχοληθεῖ ἡ Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴν περίοδο αὐτή. Μεταξὺ τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀνέφερε σήμερα εἶναι:

α. Ἡ ὑπογραφή ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τοῦ Μνημονίου γιὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες.

β. Τὰ Σεμινάρια Ἐπιμορφώσεως Κληρικῶν γιὰ θέματα Δικονομίας καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως καὶ

γ. Ἡ ἱδρυση ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ.

Γιὰ τὰ θέματα αὐτὰ θὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις ὅταν θὰ ἔρθουν στὴ Δ.Ι.Σ. ὁλοκληρωμένα, μετὰ ἀπὸ σχετικὲς εἰσηγήσεις. Ἡ ἐνημέρωση αὐτὴ ἦταν ἀναγκαία γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ Συνοδικοὶ Σύεδροι νὰ ἀντιληφθοῦν τὰ πλαίσια τῶν θεμάτων.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος εἶναι μόνιμος Πρόεδρος τῆς Δ.Ι.Σ., ἐνῶ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐναλλάσσονται καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ γνωρίζει ὅλα τὰ ζητήματα. Ἰδιαιτέρως ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος εἶναι ἄριστος γνώστης ὄχι μόνο τῶν θεμάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ καὶ τῶν λεπτομερειῶν τους. Γνωρίζει ἐπαρκῶς ὅλες τὶς πλευρὲς τῶν ἐκκρεμούντων θεμάτων.

Στὴ συνέχεια διορίσθησαν τὰ νέα λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἀκολουθῶς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε σχετικὰ μὲ τὶς προτάσεις τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. ποὺ ἀναφέρονται σὲ μισθώσεις, ἐκποιήσεις διαφόρων ἀκινήτων καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν χορήγηση οἰκονομικῆς παροχῆς σὲ ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους.

Τὸ σημαντικότερο εἶναι ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν ἐπέκταση τοῦ εὐεργετικοῦ μέτρου ποὺ ἀφορᾷ στὴν ἐπιχορήγηση Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ τὴν ἀνέγερση βρεφονηπιακῶν σταθμῶν. Συμπληρωματικῶς

ἀπεφασίσθη σήμερα ἡ χρηματοδότηση Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ τὴ μετατροπὴ ὑπαρχόντων ἀκινήτων σὲ βρεφονηπιακοὺς σταθμούς. Συγκεκριμένα, κάθε χρόνο θὰ ἐπιχορηγοῦνται τρεῖς Μητροπόλεις μὲ τὸ ποσὸ τῶν 20.000.000 δρχ. κατ' ἔτος γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, ὅταν βεβαίως ὑπάρχουν οἱ ἀπαραίτητες προϋποθέσεις.

Ἐπίσης, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὸ τελικὸ σχέδιο ἀναμορφώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 116/1999 Κανονισμοῦ περὶ ἐπιχορηγήσεως τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ Ἱερῶν Μονῶν καὶ ἀποστέλλει τὸ τελικὸ σχέδιο στὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τελικὴ ἔγκριση.

Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς ὑπέβαλε προκαταρκτικὸ Γνωμοδοτικὸ Κείμενο, τὸ ὁποῖο ἐμπεριέχει τὶς βασικὲς προτάσεις τῆς γιὰ τὸ θέμα τῆς Εὐθανασίας. Ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ Εἰδικὴ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ διοργάνωσε συμπόσιο στὴν Θεσσαλονικὴ «περὶ εὐθανασίας». Στὴν προσεχῇ Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 2002 θὰ εἰσηγηθεῖ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, ὁπότε θὰ ληφθοῦν καὶ οἱ σχετικὲς ἀποφάσεις.

Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ὑπέβαλε σχέδιο ἀπαντητικῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Ὑπηρεσία τοῦ State Department, σχετικὰ μὲ τὴν τελευταία ἐκθεσὶ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 2002, ἀναφορικὰ μὲ τὶς θρησκευτικὲς ἐλευθερίες στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέτασε τὶς προτάσεις τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων περὶ συμμετοχῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ διάφορες διασκέψεις ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος. Ἐπίσης ἀπεφάσισε γιὰ διάφορα ἄλλα θέματα ὑπηρεσιακοῦ χαρακτῆρος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν πραγματοποίηση Σεμιναρίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ραδιοφωνίας, στὸ ὁποῖο θὰ συμμετάσχουν παραγωγοὶ ἐκπομπῶν καὶ συντάκτες Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ περιφερειακοὺς σταθμούς. Τὸ Σεμινάριο θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴν Αἴθουσα Τελετῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στίς 16 καὶ 17 Ὀκτωβρίου.

Μὲ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε τὴν διοργάνωση ἐπετειακῆς ἐκδηλώσεως κατὰ τὸ ἔτος 2003 μὲ ἀφορμὴ τὴν συμπλήρωση 80 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἐκδοσὴ τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁποίας θὰ τιμηθεῖ ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελος Θεο-

δώρου, σημερινός Διευθυντής του περιοδικού, για τις υπηρεσίες που προσέφερε στην Ἐκκλησία καὶ τὸ περιοδικὸ αὐτό.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 2002

Συνήλθε σήμερα στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδρίαν τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερᾶ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Ἀπὸ τὴν Συνεδρία ἀπουσίαζε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικόδημος. Μετὰ τὴν καθιερωμένη Προσευχὴ ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισεν νὰ προτείνει στὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐγκρίση τὴν σύσταση καὶ λειτουργία «Εἰδικῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ γυναικείων θεμάτων». Ἀνεγνώσθη ὁ Κανονισμὸς τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποσταλεῖ στὴν Ἱεραρχία πρὸς τελικὴ ἐγκρίση.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνεζήτησε ἐπαρκῶς τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον προέκυψε ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τῆς Ἀρχῆς Προστασίας Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρος. Τὸ θέμα αὐτὸ ἔχει δύο πλευρές. Πρῶτον, ἡ ἀπόφαση τῆς ἀνωτέρω Ἀρχῆς καὶ δεύτερον ἡ τοποθέτηση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Πέτρου Εὐθυμίου. Ὡς πρὸς τὴν πρώτη πλευρὰ ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξέφρασε τὴν ἀντίθεσίν της πρὸς τὴν ἀπόφαση τῆς Ἀρχῆς. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἡ Δ.Ι.Σ., μετὰ καὶ τὴν ἐμπεριστατωμένη Γνωμοδότηση τοῦ Εἰδικοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Ἀναστασίου Μαρίνου, ἔχει τὴν ἐξῆς ἀποψη:

Ἡ Ἀπόφαση τῆς Ἀρχῆς Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρος ἔχει δύο σημεία.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτο σημεῖο, ἥτοι τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν μὲ ἀπλὴ δήλωση τῶν πεποιθήσεων, ἀορίστως καὶ ὄχι μὲ τὴν ἐπίκληση τοῦ γεγονότος ὅτι εἶναι «ἄθεοι, ἐτερόδοξοι ἢ ἐτερόθρησκοι», εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν Νομολογία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερο σημεῖο, ἥτοι τῆς μὴ ἀναγραφῆς τοῦ Θρησκευματος στὸ ἀπολυτήριο τοῦ ἀποφοίτου, διό-

τι τοῦτο ἀπαγορεύει ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναγκαιότητος, ἡ ἀπόφαση τῆς Ἀρχῆς Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρος εἶναι μὴ νόμιμη διότι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναγκαιότητος δὲν ἰσχύει ὅταν ὁ ἀπόφοιτος συναινεῖ στὴν ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκευματος. Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὅτι οἱ ἀποφάσεις, τὶς ὁποῖες ἔλαβε στὸ παρελθὸν ἡ Ἀρχὴ Προστασίας Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρος ἀνεκλήθησαν ὕστερα ἀπὸ παρέμβαση εὐρωπαϊκῶν παραγόντων.

Ὡς πρὸς τὴν δεύτερη πλευρὰ ἡ Δ.Ι.Σ. ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν της γιὰ τὴν ἀνακοίνωση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Πέτρου Εὐθυμίου, ἡ ὁποία ἔχει πολλὰ θετικὰ σημεία. Τὸ βασικὸ εἶναι ὅτι τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ἐκφράζει τὴν πεποίθησίν του ὅτι στὸ σχολεῖο δὲν ὑπάρχουν «διακρίσεις μὲ βάση τὴν καταγωγή, τὸ θρησκευμα καὶ τὶς ἰδεολογικὲς ἢ πολιτικὲς τοποθετήσεις», ὅτι δὲν καταργεῖται τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, καθὼς ἐπίσης ὅτι δὲν ἐφαρμόζει τὴν ἀπόφαση τῆς ἐν λόγω Ἀρχῆς, ἀλλὰ θὰ ἐπανέλθει ἐκ νέου στὴν Ἀρχὴ γιὰ νὰ δοθοῦν περαιτέρω διευκρινίσεις μὲ ἀναφορὰ τὸ περιεχόμενον τῆς σημερινῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκτιμᾷ τὴν εὐαισθησία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ νὰ προβῇ στὶς γνωστὰς ἀνακοινώσεις, καθὼς ἐπίσης ἐκτιμᾷ τὴν συμβολὴ τῶν Βουλευτῶν καὶ ἄλλων φορέων, ὅπως τοῦ Προεδρείου τῆς ΟΛΜΕ, γονέων καὶ ἄλλων, οἱ ὁποῖοι προέβησαν σὲ δηλώσεις, οἱ ὁποῖες εἶναι νηφάλιες καὶ ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Πάντως προξενεῖ ἀλγεινὴ ἐντύπωση τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀρχὴ Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρα ἐξακολουθεῖ νὰ προκαλεῖ βάνουσα τὸν ἐλληνικὸ λαό, ὁ ὁποῖος σέβεται τὶς παραδόσεις του, καθὼς ἐπίσης δημιουργεῖ ἀνεπιθύμητες ἐντάσεις στὶς σχέσεις μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καὶ τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. ἐδέχθησαν ἐκτὸς Συνεδριάσεως τὸν Γενικὸ Γραμματέα Θρησκευμάτων κ. Ἰωάννη Κονιδάρη, ὕστερα ἀπὸ ἐκφρασθεῖσα ἐπιθυμία του. Ὁ κ. Ἰωάννης Κονιδάρης ἐξέφρασε τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀνέγνωσε προφορικῶς τὴν ἀνακοίνωση τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας.

Ἀκολούθως ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ἐγκρίση διαφόρων Ὑπηρεσιακῶν Θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν στὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 2002

Ἱατρικά υποβοηθούμενη ἀναπαραγωγή

Πρόσφατα, ἀρμόδια ἐπιτροπὴ ἀστικολόγων ὑπέβαλε σχέδιο νόμου στὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, μὲ τίτλο «*ιατρικὴ υποβοήθηση στὴν ἀνθρώπινη ἀναπαραγωγή*». Τὸ σχέδιο αὐτὸ ἤδη κατετέθη στὸ Γ' θερινὸ τμῆμα τῆς Βουλῆς πρὸς συζήτησι καὶ ψήφισι.

Ἐπειδὴ μιὰ τέτοια νομοθετικὴ ρύθμιση στὴν οὐσία ἀνατρέπει τὸ οἰκογενειακὸ μας δίκαιο καὶ ἔντονα ἀλλοιώνει τὴν οἰκογενειακὴ ἠθικὴ, φρονοῦμε ὅτι:

1) Προτοῦ τὸ σχέδιο νόμου συζητηθεῖ στὴ Βουλὴ, πρέπει *ὅπωςδήποτε νὰ ζητηθεῖ ἡ γνώμη ὅλων τῶν ἐμπλεκόμενων φορέων καὶ φυσικὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας*, ὅπως αὐτὸ ἔχει συμβεῖ καὶ στὸ παρελθὸν μὲ ἄλλα νομοσχέδια (π.χ. μεταμοσχεύσεις).

2) Λόγῳ τῆς ἰδιαίτερης σπουδαιότητος τοῦ συγκεκριμένου νομοσχεδίου, πρέπει:

α) νὰ δοθεῖ περισσότερος χρόνος ἐπεξεργασίας τῶν λεπτομερειῶν του,

β) νὰ υπάρξει κατὰ τὸ δυνατόν εὐρύτερη κάλυψη ἀπόψεων,

γ) νὰ συζητηθεῖ τὸ θέμα στὴν ὀλομέλεια τῆς Βουλῆς.

3) Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ συγκεκριμένο νομοσχέδιο ἀπησχόλησε μιὰ ἐπιτροπὴ ἀστικολόγων καὶ μόνον, δίχως ἐκπροσώπους διαφορετικῶν τάσεων καὶ εὐαισθησιῶν (ιατροὺς, γενετιστές, θεολόγους, συνταγματολόγους, ψυχολόγους κ.λπ.), σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ βιασύνῃ μὲ τὴν ὁποία κατατίθεται στὴ Βουλὴ, *τροφοδοτεῖ τὴν καχυποψία τῶν πολιτῶν καὶ δικαιολογεῖ τὸν φόβο* ὅτι κάποιοι λίγοι ἐπιβάλλονται στοὺς πολλούς, οἱ μὴ ἀρμοδιότεροι ἀποφασίζουν γιὰ τοὺς ἄμεσα ἐμπλεκόμενους καὶ τελικὰ ὁ ἱερὸς θεσμὸς τῆς οἰκογένειας ἀπειλεῖται ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν προστατεύουν.

4) Τὸ νομοσχέδιο ὑποστηρίζεται ἀπὸ τοὺς συντάκτες του ὅτι *εἶναι τὸ πιὸ «προοδευτικὸ» στὴν Εὐρώπη*. Ἐπειδὴ ὅλοι μας ἀγαποῦμε τὴν πρόοδο, διερωτώμεθα τί ἐννοοῦν οἱ ὑποστηρικτές του; Μήπως θεωροῦν ὡς «συντηρητισμὸ» τὸ ὅτι ἡ χώρα μας ἔχει τὰ λιγότερα διαζύγια ἢ τὸ ὅτι διακρίνεται γιὰ τὴν συνοχὴ τῶν οἰκογενειακῶν τῆς δεσμῶν ἢ τὸ ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν πολιτῶν ἐπιλέγει τὸν θρησκευτικὸ γάμο;

5) Μήπως πρόοδος εἶναι νὰ *ἀποκαλεῖται τὸ ἔμβρυο «γεννητικὸ ὕλικό»* γιὰ νὰ τὸ κάνουμε ὅ,τι θέλουμε καὶ μά-

λιστα μὲ τὴν εὐλογία τοῦ νόμου; Εἶναι ἴσως ἡ πρώτη φορὰ ποὺ κάποιοι «προοδευτικοί» τολμοῦν νὰ ταυτίσουν τὸν ἄνθρωπο στὴν ἐμβρυϊκὴ του κατάστασι μὲ «ὕλικό».

6) Ὁ νόμος εἰσηγεῖται τὴ *γονιμοποίηση μὲ σπέρμα ἀποθανόντος συζύγου καὶ τὴν τεκνοποίηση ἀγάμων καὶ ὑπερήλικων μητέρων*. Μήπως πρόοδος εἶναι νὰ υποχρεώνουμε ἀνθρώπους νὰ ἔρχονται σ' αὐτὸν τὸν κόσμον μὲ δεδομένη τὴν ὀρφάνια ἢ νὰ ἀγνοοῦμε τοὺς φυσικοὺς νόμους ποὺ προσδιορίζουν τοὺς ὅρους ἀνάπτυξης ἐνὸς ἀνθρώπου;

7) Μήπως ἡ θεσμοθέτησι τοῦ δανεισμοῦ σπέρματος ἢ καὶ ἐμβρύου, ἡ νομιμοποίηση τῆς δανεικῆς μήτρας καὶ τὰ συναφῆ μέτρα ποὺ, ὅπως δηλώνουν οἱ ὑπεύθυνοι, μποροῦν νὰ ὀδηγήσουν στὸ φαινόμενο νὰ *γεννηθοῦν παιδιὰ μὲ πέντε γονεῖς* ἀποδεικνύουν τὸν προοδευτικὸ χαρακτήρα τοῦ νόμου;

8) Ὁ νόμος, ὅπως προτείνεται, *δέχεται τὴ δημιουργία «πλεοναζόντων ἐμβρύων»*. Ἡ Ἐκκλησία ἀρνεῖται νὰ δεχθεῖ ὅτι ὑπάρχουν περισσευούμενοι συνάνθρωποί μας, τὴν τύχη τῶν ὁποίων μάλιστα καθορίζουν κάποιοι τρίτοι. Ὁ κάθε ἄνθρωπος —καὶ συνεπῶς τὸ κάθε ἔμβρυο— ἔχει τὴν μοναδικότητα τοῦ προσώπου, τὴν ἰερότητα τῆς ἀνεπανάληπτης εἰκόνας τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς κοινωνίας τῶν ὑπολοίπων μαζί του.

9) *Ἡ κατάψυξη τῶν ἐμβρύων συνδυάζεται μὲ ἀξεπέραστα προβλήματα*. Γιὰ παράδειγμα, πόσο χρόνο εἶναι θεμιτὸ νὰ διατηροῦνται ἔμβρυα στὴν κατάψυξη καὶ τί θὰ γίνῃ στὴν περίπτωση ποὺ λόγῳ διαζυγίου ἢ θανάτου ἢ κάποιας ἄλλης αἰτίας οἱ γονεῖς δὲν τὰ ἀναζητήσουν; Εἶναι καλύτερο αὐτὰ νὰ καταστραφοῦν ἢ νὰ δωρηθοῦν σὲ κάποιο ἄλλο ζευγάρι; Ποιὸς εἶναι ὁ ἀρμόδιος νὰ διαλέξει ἀνάμεσα σὲ δύο κακὰ τὸ μὴ χεῖρον;

10) Τὰ νέα μέτρα μπορεῖ νὰ ὀδηγήσουν στὸ φαινόμενο ἐξασθένησης ἢ καὶ ἀμφισβήτησις τῆς σχέσης γονέως-παιδιοῦ ἢ μὴ ἰσοδύναμης σχέσης τῶν δύο γονέων μὲ τὸ παιδί —ἀφοῦ ὁ ἕνας ἐκ τῶν γονέων εἶναι φυσικὸς γονέας καὶ ὁ ἄλλος ἐπέχει θέσιν πατριοῦ ἢ μητριάς— ἢ παρεμβολῆς τῆς φέρουσας μητέρας στὴν ἱερὴ σχέση τῶν γενετικῶν γονέων μὲ τὸ παιδί, στὴ δημιουργία ἀδελφῶν ἀγνώστων μεταξύ τους κ.ἄ. Κάθε μορφὴ *ἐτερόλογης γονιμοποίησης* στὴν οὐσία προκαλεῖ ὑποβιβασμὸ τῆς ἐννοίας τῆς μητρότητος καὶ τῆς πατρότητος καὶ, ἐπειδὴ παρεμβάλλει τρίτο πρόσωπο στὴν ἱερὴ διαδικασία τῆς ἀνθρώπινης ἀναπαραγωγῆς, ὑποβαθμίζει

καὶ τὸ μυστήριό τοῦ γάμου.

11) Ἡ *δυνατότητα κυοφορίας ἀπὸ φέρουσα ἢ ὑποκατάστατη μητέρα* μπορεῖ μὲν νὰ ἔχει τὴ θετική της πλευρὰ κατὰ τὸ ὅτι ἐξυπηρετεῖται ἔτσι ἡ κυοφορία, ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἀναπτυσσόμενος σύνδεσμος μὲ τὸ ἔμβρυο κατὰ τὴν κύηση εἶναι οὐσιαστικὸ καὶ ἀναπόσπαστο μέρος, ὃχι μόνον τῆς μητρότητος, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐμβρυϊκῆς ἀνάπτυξης, ἡ συνέχιση τῆς σχέσεως φέρουσας μητέρας-παιδιοῦ ἀδικεῖ τοὺς γενετικούς γονεῖς, ἡ διακοπὴ τῆς ἀδικεῖ τὴ φέρουσα μητέρα, ἀμφότερες δὲ οἱ λύσεις ἀδικοῦν πρὸ πάντων τὸ παιδί, διασαλεύοντας ἔτσι τὴν οικογενειακὴ συνοχή.

12) Ὁ νέος νόμος δίνει τὴ *δυνατότητα τεκνοποίησης καὶ στίς ἄγαμες μητέρες*. Τὸ γεγονός ὅμως αὐτὸ πρέπει νὰ ἀπορριφθεῖ, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξυπονοεῖ γέννηση ἐκτὸς γάμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀδικεῖ τὸ παιδί κατὰ τὸ ὅτι προγραμματίζει τὴν δίχως πατέρα ἀνάπτυξή του. Ἐπὶ πλέον ἀνοίγει τὸν δρόμο γιὰ θεσμοθέτηση παρὰ φύσιν συμβιώσεων καὶ τεκνοποιίας, μὲ καταστροφικὲς ψυχολογικὲς συνέπειες στὸ παιδί καὶ ἀνυπολόγιστες στὴν κοινωνία.

12) Ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ ὅτι τὴ στιγμή αὐτὴν ἴσως ἐπιβάλλεται νὰ *συζητηθεῖ πάλι τὸ θέμα τῶν ἀμβλώσεων καὶ τῆς νομικῆς φύσης τοῦ ἐμβρύου*. Μόνον ἔτσι θὰ ἀνοίξει ὁ δρόμος γιὰ οὐσιαστικὸ διάλογο καὶ θὰ διαφυλαχθεῖ ἡ ἱερότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ποῦ τόσο ἔχει πρόσφατα βεβηλωθεῖ.

14) Ἡ σύγχρονη τεχνολογία δὲν δίνει μόνον λύσεις, ἀλλὰ καὶ *δημιουργεῖ ἐπίμονες ἀνάγκες καὶ ἀξεπέραστα προβλήματα στὴ ζωὴ μας*. Μόνον ἂν προσδιορίσουμε τὰ ὅριά μας θὰ μεταμορφώσουμε τὸ ἐπίτευγμα σὲ εὐλογία καὶ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ βιολογικὴ ὄντοτητα πεπερασμένου χρόνου σὲ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ μὲ αἰώνια προοπτική.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Εὐχαριστήρια ἐπιστολὴ τοῦ σκηνοθέτη κ. Κώστα Γαβρᾶ πρὸς τὸν Μακαριώτατο

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, μὲ τὴν ὁποία τὸν εὐχαριστεῖ ἰδιαίτερος γιὰ τὴν τιμὴς ἔνεκεν

ἀποστολῆς τῆς ἔκδοσης τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τίτλο «Μνήμες καὶ Μαρτυρίες ἀπὸ τὸ '40 καὶ τὴν Κατοχή», ἀπέστειλε ὁ σκηνοθέτης κ. Κώστας Γαβρᾶς. Στὴν ἐν λόγω ἔκδοση παρουσιάζεται, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ἡ ἀλληλέγγυα καὶ γεμάτη αὐτοθυσία στάση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν ἐλληνικὴ ἐβραϊκὴ κοινότητα κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ναζιστικῆς κατοχῆς.

Στὴν ἐπιστολὴ τοῦ ὁ κ. Γαβρᾶς ἐπισημαίνει ὅτι γνώριζε ἤδη τὸν θετικὸ ρόλο ποῦ διαδραμάτισαν οἱ Ἕλληνες Χριστιανοί, ὅπως καὶ πολλοὶ Γάλλοι καὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι, βοηθώντας ἀποφασιστικὰ τὰ μέλη τῆς ἐβραϊκῆς κοινότητας. Καὶ σημειώνει: «Ἡ μεγάλη διαφορὰ κατὰ τὴ γνώμη μου εἶναι ὅτι ἡ Ἱεραρχία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πῆρε καθαρὰ χριστιανικὴ θέση, ὅπως ἄλλωστε ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθιναγόρα καὶ ἀπὸ τὴν ἔκδοση τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., σὲ ἀντίθεση μὲ ἄλλες Ἱεραρχίες στὴν Εὐρώπῃ ποῦ, σὲ γενικὲς γραμμές, ἔμειναν σιωπηλές».

(3.7.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἡ λειτουργία τῶν Σχολῶν Γονέων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τὴν περίοδο 2001-2002

Περισσότεροι ἀπὸ 2.000 γονεῖς καὶ ἄλλοι ἐνδιαφερόμενοι παρακολούθησαν τὰ προγράμματα τῶν 56 Σχολῶν Γονέων, ποῦ λειτούργησαν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, γιὰ τρίτη συνεχὴ χρονιά, στίς Ἑνορίες τῶν 13 Περιφερειῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν περίοδο 2001-2002 παρουσιάσθηκαν συνολικὰ 489 ἐμπεριστατωμένες εἰσηγήσεις ἀπὸ 356 καταξιωμένους ὁμιλητὲς - ἐκπαιδευτὲς, κληρικούς καὶ λαϊκοὺς (θεολόγους, ἰατροὺς, ψυχολόγους, νομικούς, κοινωνιολόγους, συγγραφεῖς καὶ ἐκπαιδευτικούς ὄλων τῶν εἰδικότητων), ἐπὶ θεμάτων προετοιμασίας γάμου, γονεϊκῶν σχέσεων, συμπεριφορᾶς βρεφῶν, παιδῶν καὶ ἐφήβων, ἀγωγῆς παιδῶν, μαθησιακῶν δυσκολιῶν, ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετώπισης κινδύνων ποῦ ἀπειλοῦν τὴ νεολαία (χρήση ναρκωτικῶν, ἀλκοόλ, καπνοῦ κ.ἄ.), ὑγιεινῆς διατροφῆς, υγείας καὶ ἱατρικῆς πρόληψης, προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, ἱστορίας κ.λπ.

Ὁ Θεσμός τῶν Σχολῶν Γονέων «γεννήθηκε» τὸ 1999 κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκό-

που Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου με σκοπὸ τὴ στήριξη τῶν συζύγων καὶ τῶν ὑποψηφίων συζύγων, τῶν γονέων καὶ τῶν ὑποψηφίων γονέων στὴν ἀντιμετώπιση προβλημάτων, τὰ ὁποῖα συναντῶνται μέσα στὴν οἰκογένεια, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ φυτώριο στὸ ὁποῖο ἀναπτύσσονται ὁλοκληρωμένοι χαρακτήρες.

Τὴν προσεχῇ περίοδο 2002-2003 προβλέπεται νὰ λειτουργήσουν 70 Σχολές Γονέων σὲ σύνολο 144 Ἑνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

(3.7.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Συμπαράσταση πρὸς τὸν υἱὸ τοῦ ἀδικοχαμένου μετανάστη Γεωργίου Περτούφι

Μὲ πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, ἡ Διεύθυνση Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀναλαμβάνει ἄμεσα τὴ χορήγηση μηνιαίου βοηθήματος ὕψους 330 εὐρώ στὸν ὀκτάχρονο υἱὸ τοῦ ἀδικοχαμένου, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πρόσφατης πλημμύρας, Ἀλβανοῦ μετανάστη Γεωργίου Περτούφι, Χρήστο, μέχρι τὴν ἐνηλικίωσή του.

(11.7.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Συλλυπητήριο τηλεγράφημα τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Γλ. Κληρίδη

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, πληροφορηθεὶς μὲ βαθύτατη συγκίνηση τὴν, κατὰ τὴν ἄσκηση τοῦ καθήκοντος, τραγικὴ ἀπώλεια τοῦ γενναίου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς Κύπρου Ἀντιστρατήγου Εὐαγγέλου Φλωράκη καὶ τῶν τεσσάρων ἄξιων συνεργατῶν του, ἀπέστειλε σήμερα συλλυπητήριο τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Γλαῦκο Κληρίδη. Ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν ὀλόθυμη συμπάθεια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἰδίου προσωπικῶς, εὐχόμενος «ὅπως ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριος τάξη ψυχᾶς αὐτῶν ἐν χώρα ζώντων».

(11.7.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Διαχρονικὸς καὶ αὐθεντικὸς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ

Στὴ διαχρονικότητα καὶ τὴν αὐθεντικότητα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἐναντι τῶν ἀνθρώπινων λόγων ποὺ κυριαρχοῦν στὴν κοινωνία μας, ἀναφέρθηκε σήμερα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κηρύγματός του ἀπὸ τὸν Πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸ Μοσχάτο.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε τὴ σημασία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος, ὅπως τόνισε, εἶναι ἀπόλυτης ἀξίας, αὐθεντικὸς καὶ κυρίως διαχρονικὸς, σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν ἀνθρώπινο λόγο, εἴτε αὐτὸς εἶναι ἐπιστημονικὸς, εἴτε πολιτικὸς, εἴτε λογοτεχνικὸς.

«Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχει γραφεῖ γιὰ μία συγκεκριμένη ἐποχή. Ὁ Θεὸς καὶ ὁ λόγος του ἔχουν αὐθεντικότητα καὶ ἀπολυτότητα, πρὸς τίς ὁποῖες ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ εὐθυγραμμίζει τὴ ζωὴ του», εἶπε χαρακτηριστικά. Καὶ συνέχισε: «Οἱ ἄνθρωποι, στὸ ροῦ τῆς ἱστορίας, ἄκουσαν πολλοὺς λόγους. Ὅλοι ὁμως τοὺς ἀπογοήτευσαν. Γιατὶ δὲν εἶχαν διαχρονικὴ ἀξία καὶ κάποια στιγμή τέθηκαν στὸ περιθώριο».

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἔκανε ἰδιαίτερη ἀναφορά καὶ στὰ φαινόμενα τῆς βίας καὶ τρομοκρατίας καὶ τίς ἄλλες συμφορὲς ποὺ σηματοδεύουν τὴν ἐποχὴ μας, ὑπογραμμίζοντας ὅτι ποτὲ ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ Θεὸς δὲν δίδαξαν τὸ κακό. «Ἀντίθετα», σημείωσε, «ὁ Χριστὸς δίδαξε νὰ ἀγαπᾶμε τοὺς ἐχθροὺς μας», ἐνῶ, ὅπως τόνισε, «αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν στὴν ἐποχὴ μας, πόλεμοι, φόνοι, μίση, δὲν θὰ ὑπῆρχαν, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἀποφάσιζαν νὰ ζήσουν σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ».

Χθὲς, ἐξάλλου, ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Παντοκράτορος Νταοῦ Πεντέλης, ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ ἀνέλυσε τὰ θεολογικὰ διδάγματα τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἀναφέρθηκε στὰ θλιβερά φαινόμενα τῶν ἡμερῶν καὶ στοὺς ἰσχυρισμοὺς ὀρισμένων ὅτι, ὀρθῶς, ὁποῖος εἶναι μὲ τὴν Ἐκκλησία κινδυνεύει νὰ βρεθεῖ κοντὰ στοὺς τρομοκράτες. «Αὐτὰ τὰ λένε ὅσοι εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεό» σημείωσε χαρακτηριστικά. Καὶ κατέληξε: «Χωρὶς Θεὸ δὲν ὑπάρχει οὔτε εἰρήνη, οὔτε δικαιοσύνη, οὔτε ἀσφάλεια, οὔτε ἀγάπη».

(6.8.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Δήλωση Μακαριωτάτου γιὰ τὸ πρόσφατο ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου σχετικά μὲ τὴ νομιμοποίηση τῶν ἀμβλώσεων

Τὴ θλίψη του γιὰ τὴν πρόσφατη, κατὰ πλειοψηφία, ἀπόφαση - ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου ὑπὲρ τῆς νομιμοποίησης τῶν ἀμβλώσεων ἐκφράζει μὲ δήλωσή του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος. Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας τονίζει ὅτι ἡ ὑπέρτατη Χριστιανικὴ ἀξία, ὁ σεβασμὸς τῆς ζωῆς, θυσιάζεται στὸ βωμὸ τοῦ δῆθεν δικαιώματος τῆς γυναίκας νὰ ὀρίζει τὰ τοῦ σώματός της ἐλευθέρως. Ἐπισημαίνει δὲ τὰ ἀκόλουθα:

«Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου—ὅπως εἶναι ἡ γυναίκα ἐναντι τοῦ ἐμβρύου—λόγῳ τῆς ἐπιλογῆς ἐνὸς τρόπου ζωῆς ὠφελμιστικοῦ καὶ ἀτομικιστικοῦ, εἶναι πράξη ἀνέντιμη καὶ ἀνῆθικη. Τὸ ἔμβρυο δὲν εἶναι ἓνα ἀντικείμενο ποῦ ἀπέκτησε μόνη καὶ μὲ τὰ εἰσοδήματά της ἡ γυναίκα καὶ μπορεῖ ἀνὰ πᾶσα στιγμή νὰ πετάξει στὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων. Εἶναι ἐν δυνάμει ἄνθρωπος, τὸ κατ' ἐξοχὴν δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀξία ξεπερνᾷ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς Γῆς, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας ἔχει πεί. Καὶ εἶναι ὑποκρισία ὅλοι τὴν Εὐρώπῃ νὰ καταδικάζουμε τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου στοὺς γεννημένους ἀνθρώπους καὶ νὰ τὴν ἐπιτρέπουμε στοὺς ἀγέννητους». (10.8.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Προσφορὰ ἀγάπης ἀπὸ τὴ Γενικὴ Διεύθυνση Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ι.Α.Α.

Περισσότερα ἀπὸ 3,4 δισεκατομμύρια δραχμὲς διέθεσε, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους 2001-2002, ἡ Γενικὴ Διεύθυνση Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, προσφέροντας ἀρωγὴ, συμπαράσταση καὶ ἀνακούφιση σὲ 77.000 καὶ πλέον ἐμπερίστατους ἀδελφούς μας.

Τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν προσέφερε σὲ 8.150 συνανθρώπους μας χρηματικὰ βοηθήματα συνολικοῦ ὕψους 130.000.000 δραχμῶν, ἐνῶ τὰ στελέχη του, κληρικοὶ καὶ κοινωνικοὶ λειτουργοί, παρείχαν ταυτόχρονα ἡθικὴ καὶ ψυχολογικὴ ὑποστήριξη καὶ κάθε δυνατὴ ἐξυπηρέτηση ἀναφορικὰ μὲ τὴν εἰσαγωγὴ πασχόντων ἀδελφῶν μας σὲ ἱδρύματα

καὶ νοσοκομεῖα καὶ τὴν προώθηση ζητημάτων τους σὲ Νομαρχίες, Δήμους, ὑπηρεσίες προσφύγων κ.ἄ.

Παράλληλα, τὰ 144 Ἑνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα τῆς Ι.Α.Α. προσέφεραν σὲ 68.300 ἄτομα εἶδη πρώτης ἀνάγκης καὶ χρηματικὰ βοηθήματα, τακτικὰ καὶ ἑκτακτα, συνολικοῦ ὕψους 1.450.000.000 δραχμῶν.

Τὰ 65 Κέντρα Ἑνοριακῆς Ἀγάπης, ποὺ λειτουργοῦν σὲ ἰσάριθμες Ἑνορίες τῆς Ι.Α.Α., προσέφεραν συνολικὰ 887.050 μερίδες φαγητοῦ, συνολικοῦ κόστους 1.010.000.000 δραχμῶν, ἐνῶ τὰ τρία Ἑνοριακὰ Συσσίτια προσέφεραν 158.000 μερίδες φαγητοῦ συνολικοῦ κόστους 180.000.000 δραχμῶν. Παράλληλα, 10.000.000 δραχμὲς διατέθηκαν γιὰ τὶς δαπάνες λειτουργίας δύο Ἑνοριακῶν Ξενῶνων γιὰ ἀστέγους.

Ὅσον ἀφορᾷ στὰ ἱδρύματα τῆς Ι.Α.Α., γιὰ τὶς 15 Ἑνοριακὲς Στέγες Γερόντων, στίς ὁποῖες φιλοξενοῦνται 332 ἡλικιωμένοι διατέθηκε, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, τὸ συνολικὸ ποσὸ τῶν 140.000.000 δραχμῶν. Γιὰ τὴ Στέγη Κατακοίτων Γερόντων, στὴν ὁποία φιλοξενοῦνται 44 ὑπερήλικες, διατέθηκαν 133.029.741 δραχμὲς, γιὰ τὸ Κέντρο Ἀποκατάστασης Δυσπροσαρμόστων Ἀτόμων «Δάμαρις», στὸ ὁποῖο φιλοξενοῦνται 21 κορίτσια μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες, διατέθηκαν 60.000.000 δραχμὲς, γιὰ τοὺς δύο Βρεφονηπιακοὺς Σταθμοὺς τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων Ἀττικῆς («Βαφειοδάκειον») καὶ τῆς Ἀγ. Μαρίνης Ἡλιουπόλεως, στοὺς ὁποῖους φιλοξενοῦνται συνολικὰ 182 βρέφη καὶ νήπια, διατέθηκαν 134.000.000 δραχμὲς καὶ γιὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ὁρφανοτροφεῖο Βουλιαγμένης, στὸ ὁποῖο φιλοξενοῦνται 15 παιδιά, διατέθηκαν 170.000.000 δραχμὲς. Τέλος, 1.500.000 δραχμὲς διατέθηκαν γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν κατασκηνώσεων παιδιῶν ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπή.

Ἰδιαίτερα σημαντικὸ ἦταν καὶ τὸ ἔργο τοῦ Κινήματος Ἀγάπης, ποὺ δραστηριοποιήθηκε στὴν ἀξιοποίηση καὶ ἀναδιανομὴ ἱματισμοῦ, παλαιῶν εἰδῶν καὶ χαρτιοῦ, καθὼς καὶ στὴ διανομὴ τροφίμων.

Παράλληλα, περισσότερα ἀπὸ 23.000 δέματα διανεμήθηκαν κατὰ τὴ διάρκεια Ἑνοριακῶν ἐπισκέψεων σὲ πολύτεκνες οἰκογένειες, σχολεῖα, κοινότητες ἀπεξάρτησης, νοσηλευτικὰ, φιλανθρωπικὰ καὶ ἄλλα εὐαγῆ ἱδρύματα, ἰδιαίτερα κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, σὲ πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἡγήθηκε ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπίσης, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, συγκεντρώθηκαν 5.260 φιάλες αἵματος (αὐξηση 15,7% σὲ

σχέση με τὸ προηγούμενο ἔτος) ἀπὸ τὶς 164 αἰμοληψίες ποὺ πραγματοποιήθηκαν σὲ 120 Ἑνορίες τῆς Ι.Α.Α.

Τέλος, στὸ πλαίσιο τοῦ νέου ποιμαντικοῦ προγράμματος κοινωνικῆς προσφορᾶς μετὰ τὴν ἐπωνυμία «Ἑνοριακὴ Συμβουλευτικὴ Ἱατρικὴ» ποὺ ξεκίνησε πιλοτικά σὲ ἑννέα Ἑνορίες τῆς Ι.Α.Α., περίπου 1000 ἄτομα ἐνημερώθηκαν σὲ ζητήματα προληπτικῆς ἱατρικῆς γιὰ γυναικολογικά προβλήματα, ἐνῶ 142 συναντήθηκαν γιὰ ἐξετάσεις καὶ συμβουλὲς μετὰ τὸ ἐξειδικευμένο ἱατρικὸ ἐπιτελεῖο ποὺ προσφέρει ἐθελοντικά τὶς ἐπιστημονικὲς ὑπηρεσίες του.

Τὸ ἔργο τῆς Διεύθυνσης Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης ὑποστηρίζουν οἱ κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, 14 κοινωνικοὶ λειτουργοί, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καὶ περισσότεροι ἀπὸ 5.000 ἐθελοντές, ἐνῶ ἰδιαίτερα συγκινητικὴ ἦταν, γιὰ μία ἀκόμη φορὰ, ἡ ἀνταπόκριση τῶν πιστῶν καὶ ἡ συνδρομὴ τους στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ περίπτωση πρόσφατης δωρεᾶς, ὕψους 60 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, συνταξιούχου ἐκπαιδευτικοῦ γιὰ τὴν ὑπὸ ἀνέγερση νέα Στέγη Γερόντων τῆς Ἑνορίας Ἀγ. Μαρίνης Ἀνω Ἰλισίων.

Ἰδιαίτερα οἱ κοινωνικοὶ λειτουργοὶ τῆς Διεύθυνσης Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης συνεργάστηκαν μετὰ φορεῖς καὶ συλλόγους ἐθελοντῶν, συμμετεῖχαν σὲ ἡμερίδες, ἐνημερώσεις καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις ποὺ ὀργάνωσαν Μὴ Κυβερνητικὲς Ὀργανώσεις, διοργάνωσαν ἐπιμορφωτικὸ σεμινάριο γιὰ τοὺς κληρικούς τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς μετὰ θέμα «Τὸ φιланθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἑνορίας» καὶ ἐκπροσώπησαν τὸ Ἑλληνικὸ Δίκτυο γιὰ τὴν Καταπολέμηση τῆς Φτώχειας στὴ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικτύου ποὺ πραγματοποιήθηκε στὶς Βρυξέλλες. (12.8.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Συγχαρητήρια Τηλεγραφήματα
πρὸς τοὺς διακριθέντες ἀθλητὲς
στὸ Πανευρωπαϊκὸ Πρωτάθλημα Στίβου**

Πρὸς τὴν Ἑρίτιμον
καν Μιρέλλαν Μανιάνη
Ἀγαπητὸ μου παιδί,

Σὲ συγχαίρω μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου γιὰ τὴν πρόσφατη σημαντικὴ ἐπιτυχία σου στὸ Πανευρωπαϊκὸ Πρωτάθλημα Στίβου. Ἡ ἐπίδοσή σου καὶ τὸ με-

τάλλιο ποὺ κατέκτησες μετὰ τοὺς κόπους σου μᾶς γέμισε χαρὰ καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια.

Ἐμπρακτὰ ἀπέδειξες ὅτι οἱ ἐπιτυχίες στὴ ζωὴ ἔρχονται μετὰ ἀπὸ θυσίες καὶ ἀγῶνες, μετὰ ἀπὸ πειθαρχία καὶ ἀφοσίωση σ' αὐτὸ ποὺ ἐπιδιώκει ὁ κάθε νέος καὶ ἡ κάθε νέα. Ἡ Πίστη στὰ ὑψηλὰ ἰδανικά εἶναι μεγάλη ἀξία καὶ ἐσὺ ἔχεις ἰδανικά. Μπράβο!

Σοῦ σφίγγω θερμὰ τὸ χέρι καὶ σοῦ εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σὲ εὐλογεῖ καὶ νὰ σοῦ χαρίζει ὑγεία καὶ κάθε καλὸ.

(13.8.2002)

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον
κ. Κώσταν Κεντέρη

Ἀγαπητὸ μου παιδί,

Σὲ συγχαίρω μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου γιὰ τὴν πρόσφατη σημαντικὴ ἐπιτυχία σου στὸ Πανευρωπαϊκὸ Πρωτάθλημα Στίβου. Τὸ χρυσὸ μετάλλιο ποὺ κατέκτησες μετὰ τοὺς κόπους σου μᾶς γέμισε χαρὰ καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια. Μπράβο, καλὸ μου παιδί!

Νοιώθω ὅτι αἰσθάνεσαι στὸ εἶναι σου τὸ ὑγιὲς ἀθλητικὸν πνεῦμα καὶ ὅτι γνωρίζεις γιὰ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ὅτι εἶναι «ναὸς Θεοῦ», στὸ ὁποῖο κατοικεῖ ἡ ἀθάνατη ψυχὴ, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀναφορά σου στὸ Θεὸ στὶς δηλώσεις σου σὲ τιμᾷ καὶ ἀληθινὰ σὲ ἐξυψώνει. Ἐδωσες σ' ὅλο τὸν κόσμον καὶ ἰδιαίτερα στὴ νεολαία μας τὸ καλὸ παράδειγμα τοῦ ἀγῶνα καὶ τῆς νίκης.

Σοῦ σφίγγω θερμὰ τὸ χέρι καὶ σοῦ εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σὲ εὐλογεῖ.

(13.8.2002)

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὴν Ἑρίτιμον
καν Κατερίναν Θάνου

Ἀγαπητὸ μου παιδί,

Σὲ συγχαίρω μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου γιὰ τὴν πρόσφατη σημαντικὴ ἐπιτυχία σου στὸ Πανευρωπαϊκὸ Πρωτάθλημα Στίβου. Ἡ ἐπίδοση καὶ τὸ χρυσὸ μετάλλιο ποὺ κατέκτησες μετὰ τοὺς κόπους σου μᾶς γέμισε χαρὰ καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια.

Τίμησες γιὰ μία ἀκόμη φορὰ τὴν πατρίδα καὶ ἔδωσες τὸ καλὸ παράδειγμα στὴ νεολαία μας. Τὸ ἀγωνιστικὸ

φρόνημα, ἡ πειθαρχία, ἡ ἀποφασιστικότητα, ἡ ἐμμονὴ στὸ καθῆκον εἶναι σπουδαῖα χαρίσματα. Πολλὰ μπράβο.

Σοῦ σφίγγω θερμὰ τὸ χέρι καὶ σοῦ εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σὲ εὐλογεῖ καὶ νὰ σοῦ χαρίζει υἰεὶα καὶ κάθε καλὸ.

(13.8.2002)

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον
κ. Ἀλέξανδρον Παπαδημητρίου

Ἀγαπητό μου παιδί,

Σὲ συγχαίρω μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου γιὰ τὴν πρόσφατη σημαντικὴ ἐπιτυχία σου στὸ Πανευρωπαϊκὸ Πρωτάθλημα Στίβου. Ἡ ἐπίδοσή σου καὶ τὸ χάλκινο μετάλλιο ποὺ κατέκτησες μὲ τοὺς κόπους σου μᾶς γέμισε χαρὰ καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια. Μπράβο, καλὸ μου παιδί!

Ἐδωσες σ' ὅλο τὸν κόσμον καὶ ἰδιαίτερα στὴ νεολαία μας τὸ καλὸ παράδειγμα τοῦ ἀγῶνα, τῆς πειθαρχίας, τῆς ἀφοσίωσης στὸ καθῆκον, τῆς νίκης.

Εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σὲ εὐλογεῖ καὶ νὰ σοῦ χαρίζει πνευματικὴ καὶ σωματικὴ υἰεὶα καὶ κάθε καλὸ.
(13.8.2002)

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὴν Ἑρίτιμον
καν Κατερίναν Βόγγολη

Ἀγαπητό μου παιδί,

Σὲ συγχαίρω μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου γιὰ τὴν πρόσφατη σημαντικὴ ἐπιτυχία σου στὸ Πανευρωπαϊκὸ Πρωτάθλημα Στίβου. Ἡ ἐπίδοσή σου καὶ τὸ μετάλλιο ποὺ κατέκτησες μὲ τοὺς κόπους σου μᾶς γέμισε χαρὰ καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια. Μπράβο!

Νοιώθω ὅτι αἰσθάνεσαι τὸ ὑγιὲς ἀθλητικὸν πνεῦμα καὶ ὅτι γνωρίζεις ὅτι ὅποιος ἀγωνίζεται νικᾷ.

Σοῦ σφίγγω θερμὰ τὸ χέρι καὶ σοῦ εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σὲ εὐλογεῖ καὶ νὰ σὲ χαριτώνει μὲ τίς οὐράνιες δωρεές Του.

(13.8.2002)

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὴν Ἑρίτιμον
καν Τασούλαν Κελεσίδου

Ἀγαπητό μου παιδί,

Σὲ συγχαίρω μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου γιὰ τὴν πρόσφατη σημαντικὴ ἐπιτυχία σου στὸ Πανευρωπαϊκὸ Πρωτάθλημα Στίβου. Ἡ ἐπίδοσή σου καὶ τὸ μετάλλιο ποὺ κατέκτησες μὲ τοὺς κόπους σου μᾶς γέμισε χαρὰ καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια.

Νοιώθω ὅτι αἰσθάνεσαι στὸ εἶναι σου τὸ ὑγιὲς ἀθλητικὸ πνεῦμα καὶ ὅτι γνωρίζεις ὅτι τὸ σῶμα μας εἶναι «ναὸς Θεοῦ», στὸ ὁποῖο κατοικεῖ ἡ ἀθάνατη ψυχὴ, γι' αὐτὸ ἡ κάθε ἀτίμωσή του εἶναι κακὸ. Ἐσὺ μὲ τὴν πειθαρχία, τὸ ἀγωνιστικὸ σου φρόνημα, τὴν ἀφοσίωση στὸ καθῆκον, τὴν πίστη στὴ νίκη, ἔδωσες σ' ὅλο τὸν κόσμον καὶ ἰδιαίτερα στὴ νεολαία μας τὸ καλὸ καὶ ὑψιστὸ παράδειγμα. Μπράβο, καλὸ μου παιδί.

Σοῦ σφίγγω θερμὰ τὸ χέρι καὶ σοῦ εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σὲ εὐλογεῖ καὶ νὰ σοῦ χαρίζει υἰεὶα καὶ κάθε καλὸ καὶ εὐτυχία.

(13.8.2002)

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ὁ Μακαριώτατος στὴν «Παναγία Σουμελᾶ» γιὰ τὸν ἐορτασμὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Στὴν ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στὶς ἐπετεῖους ποὺ ἐορτάζει σήμερον ὁ Ποντιακὸς Ἑλληνισμὸς, καθὼς καὶ στὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ κοινωνία μας, μὲ κορυφαῖο αὐτὸ τῆς τρομοκρατίας, ἀλλὰ καὶ στὰ ἐρεῖσματα ποὺ θὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα τῆς ζωῆς, ἀναφέρθηκε στὴν ὁμιλία του ἀπὸ τὸ Προσκύνημα τῆς «Παναγίας Σουμελᾶ» ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

«Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἰδιαίτερα εὐαίσθητοι σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὴν Παναγία, καὶ ἡ σημερινὴ ἐορτὴ προσλαμβάνει διαστάσεις παλλαϊκοῦ πανηγυριοῦ, ἐνὸς δεύτερου Πάσχα», εἶπε ὁ Μακαριώτατος, τονίζοντας ὅτι «δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἐκκλησιαστικὴ προσωπικότητα, ἐκτὸς τοῦ Κυρίου, ποὺ νὰ ἔχει συγκεντρώσει τόση ἀγάπη ἀπὸ ἑκατομμύρια ἀνθρώπους».

Ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε καὶ στὶς τρεῖς ἐπετεῖ-

ους που σηματοδεύουν τη φετινή έορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, τη συμπλήρωση 80 ετών από την Μικρασιατική Καταστροφή, 50 ετών από τα εγκαίνια του ναού του Προσκυνήματος της «Παναγίας Σουμελά» και 83 ετών από την ποντιακή και ελληνική γενοκτονία. «Οι διαχρονικές περιπέτειες του Έλληνισμού, του στέρησαν τις αλλησμόνητες πατρίδες, απέδειξαν όμως πόσο ανθεκτικό είναι το κύτταρο της φυλής μας. Μοιάζουμε με φοίνικα που αναγεννᾶται μέσα από την τέφρα του» επισήμανε χαρακτηριστικά ο Μακαριώτατος.

Ο Προκαθήμενος της Έλλαδικής Εκκλησίας αναφέρθηκε και στα προβλήματα της εποχής μας. Έκανε λόγο για το αποτρόπαιο φαινόμενο της τρομοκρατίας, επισημαίνοντας ότι «περίσσεψαν οι κοινωνικοί εισαγγελείς ξένων παραπτωμάτων. Όλοι έχουμε μερίδιο ευθύνης για ότι κακό συμβαίνει στον τόπο μας. Και πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και τις ευθύνες των άλλων. Από αυτή τη βάση πρέπει να αρχίσουμε, αν θέλουμε να οδηγηθούμε στη λύση του δράματος», ανέφερε χαρακτηριστικά. Και συνέχισε: «Για να βρούμε διέξοδο και να ξεφύγουμε από τα αδιέξοδα που παρουσιάζονται μπροστά μας, όσο οι καιροί σκοτεινιάζουν, όσο πυργώνεται ο φόβος από τα επερχόμενα, χρειαζόμαστε αυτεπίγνωση, αυτοκριτική και απόρριψη της ευτέλειας, καθώς και ανάκληση, από την έφεδρεία στην ενέργεια, των πνευματικών έρεισμάτων αυτού του τόπου». Όπως τόνισε χαρακτηριστικά, «σπανίζουν οι άνθρωποι που ασκούν κριτική στον εαυτό τους», ενώ υπογράμμισε ότι η δημόσια και ιδιωτική ζωή χαρακτηρίζεται από ευτέλεια που ισοπεδώνει τα πάντα, καθώς περνάει ο όδοστρωτήρας της διαφθοράς. «Οφείλουμε να απορρίψουμε αυτή την ευτέλεια», επισήμανε ο Μακαριώτατος.

Αναφερόμενος, τέλος, στα πνευματικά έρεισματα τόνισε ότι είμαστε απόγονοι ήρώων και δεν πρέπει να ξεχνάμε την Όρθόδοξη Πίστη μας, που αποτελεί άγκυράρι, στο οποίο μπορούμε να στηριχθούμε, την παράδοση, που μᾶς διδάσκει να σεβόμαστε τον άλλο σαν εικόνα του Θεού και να είμαστε ανεκτικοί απέναντί του, την οικογένεια, ή οποία είναι ένας ανθεκτικός πυρήνας που —όσες επιθέσεις και αν έχουν γίνει εναντίον της— αυτή εξακολουθεί να υπάρχει, και την πατρίδα, που ποτέ, όπως χαρακτηριστικά σημείωσε, δεν μᾶς ζήτησε να φθάσουμε στα άκρα του εθνικισμού. «Μπορεί να είμαστε κοσμοπολίτες, μπορεί να είμαστε Ευρωπαίοι, αλλά πά-

νω από όλα είμαστε Έλληνες», είπε ο Μακαριώτατος, τονίζοντας ότι αυτό είναι τίτλος τιμής. «Είμαστε Ευρωπαίοι στην καταγωγή, αλλά πρέπει να γνωρίζουμε την ταυτότητά μας... Αυτό άλλωστε το αποδεικνύει η νεολαία μας, που κάθε μέρα διδάσκει την επιστροφή στους θεσμούς». Καταλήγοντας ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε σε αυτό το έλπιδοφόρο, όπως είπε, γεγονός, όταν οι πρωταθλητές μας στο Μόναχο έκαναν τον σταυρό τους πριν από τους αγώνες χωρίς να ντρέπονται.

Παρόντες στις εκδηλώσεις για τον έορτασμό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Προσκύνημα της «Παναγίας Σουμελά», ήταν ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κ. Καραμανλής, ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Εύ. Βενιζέλος, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Μ. Χρυσοχοϊδης, ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Γ. Πασχαλίδης, βουλευτές και εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης και των στρατιωτικών αρχών της ευρύτερης περιοχής.

(15.8.2002)

(Εκ του Γραφείου Τύπου)

Έορταστικές εκδηλώσεις επί τη μνήμη του Αγίου Κοσμά του Αίτωλου στον Καθεδρικό Ί. Ναό Αθηνών

Μετά την εύγενή και φιλάδελφο προσφορά τμήματος του Ίερού Λειψάνου του Αγίου ενδόξου Ίερομάτρου και Ίσαποστόλου Κοσμά του Αίτωλου, υπό του Προκαθημένου της Όρθοδόξου Αλβανικής Εκκλησίας Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ. Αναστασίου, το οποίο φυλάσσεται στον Καθεδρικό Ί. Ναό Αθηνών, ή Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Καθεδρικού Ίερού Ναού διοργανώνουν τριήμερο έορταστικών εκδηλώσεων επί τη έορτή του Αγίου Κοσμά του Αίτωλου, κατά τη διάρκεια των οποίων θα εκτίθεται σε εύλαβική και τιμητική προσκύνηση το Ίερό Λείψανο.

Την Παρασκευή 23 Αύγουστου έ.έ. και ώρα 19.00 θα τελεσθεί Μέγας Έσπερινός, χοροστατούντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου, ενώ, μετά το πέρας του Έσπερινού, θα ψαλει ό Παρακλητικός Κανόνας του Αγίου.

Τό Σάββατο 24 Αύγουστου έ.έ. και ώρα 7.00 θα τελεσθεί Όρθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία. Τό απόγευμα της ίδιας ημέρας (18.30) θα τελεσθεί Μέγας Έσπερινός.

Οἱ ἐορταστικές ἐκδηλώσεις θὰ ὁλοκληρωθοῦν τὴν Κυριακὴ 25 Αὐγούστου ἐ.ἔ. μὲ Θεία Λειτουργία τὸ πρωῒ καὶ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ (18.30).

(21.8.2002)

(Ἐκ τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀθηνῶν)

Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριώτατου στὴν Ἱ. Μητρόπολη Καστοριάς

Ἐπίσκεψη στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Καστοριάς πραγματοποιεῖ ἀπὸ χθὲς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, προκειμένου νὰ ἐγκαινιάσει τὸν προσφάτως ἀνακαινισθέντα παλαίφατο Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἀγ. Νικολάου Νυμφαίου Φλωρίνης καὶ τὸ Ἱερὸ Ἐπισκοπεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστοριάς.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα, κατὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Μακαριώτατου στὴν κεντρικὴ πλατεία τοῦ Νυμφαίου ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καστοριάς κ. Σεραφεῖμ, τὶς τοπικὲς ἀρχὲς καὶ πλῆθος κόσμου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νυμφαίου κ. Ν. Μέρτζος ἐπισήμανε ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέπτεται τὴν περιοχὴ καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀνάγκη ποὺ νιώθουν οἱ κάτοικοι νὰ λάβουν τὴν εὐλογία τοῦ πνευματικοῦ ἡγέτη τοῦ τόπου. Ὁ Μακαριώτατος, ὁ ὁποῖος ἀνακηρύχθηκε ἐπίτιμος δημότης Νυμφαίου, κατὰ τὴν ἀντιφώνησή του εὐχαρίστησε τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος, ἐνῶ ἔκανε λόγο γιὰ τὴν ἀνάγκη διατήρησης τῆς παράδοσής μας, ὅπως καὶ γιὰ τὴν ἐπιστροφή στὶς ρίζες, καλώντας ὅλους νὰ μὴν ἐπιτρέψουν σὲ κανέναν νὰ τοὺς ἀποκόψει ἀπὸ αὐτές. «Ὅσο ὑπάρχουν Ἕλληνες ποὺ πιστεύουν στὶς προαιώνιες ἀξίες, δὲν θὰ πεθάνει αὐτὸς ὁ τόπος», ἐπισήμανε χαρακτηριστικὰ. Ἐξέφρασε δὲ τὸν θαυμασμό του γιὰ τὶς ὁμορφιὲς τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ ὁμορφιά τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι, ὅπως τόνισε, εἶναι ἀπόγονοι τῶν Μακεδονομάχων.

Μετὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Μακαριώτατου ἐψάλη Δοξολογία στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγίου Νικολάου Νυμφαίου, στὴν ὁποία παρέστησαν, ἐκτὸς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστοριάς κ. Σεραφεῖμ, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος, Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀγαθόνικος, Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειος, Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Θεόκλητος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Σαλώνων καὶ Ἀρχιεγγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεο-

λόγος. Τὸν Μακαριώτατο συνόδευσαν ἐπίσης ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Θωμᾶς Συνοδινὸς καὶ ὁ Ἐκπρόσωπος Τύπου τοῦ Μακαριώτατου, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. π. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου.

Ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ἀναφέρθηκε στὸν στενὸ σύνδεσμο θρησκείας καὶ πατρίδας, Ἐκκλησίας καὶ Ἔθνους, στοὺς ἐθνικοὺς μας ἀγῶνες καὶ τὴν προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ στὴ νέα τάξη πραγμάτων ποὺ θέλει νὰ ἐπιβάλλει τὸν εὐδαιμονισμό ὡς τρόπο ζωῆς. «Πίστη καὶ πατρίδα εἶναι σιαμαῖες ἔννοιες», ἐπισήμανε ὁ Μακαριώτατος, ἐνῶ ἔκανε λόγο καὶ γιὰ τὸν σκανδαλισμὸ μερικῶν νεορθοδόξων, οἱ ὁποῖοι ὅταν βλέπουν αὐτὸν τὸν σύνδεσμο θορυβοῦνται, καθὼς, ὅπως εἶπε, ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Οἰκουμενικὴ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ συνταυτίζεται μὲ τὸ Ἔθνος. «Σὲ τίποτε δὲν βλάπτει τὴν Οἰκουμενικότητα τῆς Πίστεως τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι κοντὰ στὸ λαὸ καὶ τὸ Ἔθνος. Ἀλλωστε, ἡ Ἐκκλησία μας διδάσκει ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε τοὺς φανατισμοὺς καὶ τὴ μισαλλοδοξία». «Τὸ 1872», ὑπενθύμισε ὁ Μακαριώτατος, «μὲ ἀπόφαση τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων στὴν Κωνσταντινούπολη καταδικάσθηκε ὁ ἐθνοφυλετισμός». Καὶ συνέχισε: «Ἡ συνάντηση Ἐκκλησίας καὶ Ἔθνους εἶναι φαινόμενο ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν». Ὑπογράμμισε μάλιστα ὅτι ὁ στενὸς σύνδεσμος Πίστεως καὶ Πατρίδας ξεκίνησε ἀπὸ τὴ βυζαντινὴ αὐτοκρατορία καὶ ἐνισχύθηκε κατὰ τὴν περίοδο τῆς τουρκοκρατίας. «Ἐξὶ Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχες, ἑκατὸ Ἀρχιερεῖς καὶ ἑξὶ χιλιάδες κληρικοὶ εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῆς θυσίας σὲ ἔμφυχο ὑλικὸ στὰ τετρακόσια χρόνια τῆς σκλαβιάς» τόνισε ὁ Μακαριώτατος. Ἀναφερόμενος στὰ προβλήματα καὶ στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους σήμερα, ἐπισήμανε ὅτι «γίνονται ἀγῶνες ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρέπειας καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ χύνονται ποταμοὶ μελάνης γι' αὐτὰ τὰ ἰδανικά». Πρόσθεσε δὲ ὅτι «οἱ ἰσχυροὶ ἔχουν πείσει ὅτι ἓνας κυνισμὸς ἐπικρατεῖ στὶς διεθνεῖς σχέσεις καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται οἱ θυσίες τῶν λαῶν». Ὡστόσο, συνέχισε ὁ Μακαριώτατος, «εἴμαστε ἓνας πολὺ μικρὸς λαὸς μὲ μεγάλα ὅμως ἰδανικά. Αὐτὰ μᾶς κάνουν νὰ φαινόμεστε γίγαντες μπροστὰ στοὺς νάνους τῆς σημερινῆς ἐποχῆς». Παρομοιάζοντας τὴν Ἐκκλησίαν μὲ ἓναν τεράστιο Ναὸ ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας εἶπε ὅτι τὸ Ἅγιο Βῆμα τοῦ Ναοῦ εἶναι ἡ Μακεδονία γιὰτὶ αὐτὴ βρέθηκε στὸ στόχαστρο τῶν προαιώνιων ἐχθρῶν τοῦ γέ-

νους. «Τότε πού τὰ διπλωματικά ἐρείσματα ἦσαν σχεδὸν ἀνύπαρκτα, ἡ Ἐκκλησία μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς Ἀρχιερεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Μακεδονομάχος Μητροπολίτης Γερμανὸς Καραβαγγέλης, ἀντιστάθηκε μαζί μὲ τὸ λαό».

Ἀναφερόμενος, τέλος, στὴ νέα τάξη πραγμάτων ποὺ προβάλλει τὸν εὐδαιμονισμό ὡς νόημα ζωῆς, ὁ Μακαριώτατος σημείωσε ὅτι ἐὰν παραδοθοῦμε στὸν εὐδαιμονισμό θὰ ἔρθουμε ἓνα βῆμα πιὸ κοντὰ στὴν καταστροφή. «Εἶδατε τί ἔπαθε ὁ λαός μας μὲ τὴν ἐνασχόλησή του μὲ τὸ Χρηματιστήριο ἢ μὲ τὰ δάνεια», ἀνέφερε χαρακτηριστικά. «Πλέον, λόγος γιὰ κοινωνικὴ μάστιγα, καθὼς ὅλο καὶ πληθαίνουν οἱ ἐλληνικὲς οἰκογένειες ποὺ ἀδυνατοῦν νὰ ξεπληρώσουν τὰ ὑπέρογκα χρέη τους». Καὶ κατέληξε: «Ἡ προτεραιότητα πρέπει νὰ ἀνήκει στὶς ἀξίες καὶ τίς ἀρχές ποὺ διέπουν τὸν πολιτισμό μας, τὴν πίστη καὶ τὴν πατρίδα».

Μὲ ἀφορμὴ τὴν προσφορὰ τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καστοριᾶς κ. Νικολάου Σωσσίδη, χάρις στὴν ὁποία ἀνακαινίσθηκε ἐκ βάθρων ὁ Ἱ. Ναὸς τοῦ Ἀγ. Νικολάου στὸ Νυμφαῖο, ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὴ σημασία ποὺ ἀποδίδει ἡ Ἐκκλησία στοὺς κτήτορες καὶ εὐεργέτες. Ἀπαντώντας ἐξάλλου σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ διερωτῶνται γιατί πρέπει νὰ κτίζονται Ἐκκλησίες, ἀντὶ γιὰ σχολεῖα καὶ νοσοκομεῖα, ὑπενθύμισε ὅτι κάθε φορὰ ποὺ τὸ κράτος ἔχει ἀνάγκη ἡ Ἐκκλησία εἶναι πάντα ἔτοιμη νὰ συνδράμει προσφέροντας ἐμπυχο ὑλικό, ἀλλὰ καὶ κάθε εἵδους βοήθεια.

Σήμερα ὁ Μακαριώτατος προέστη τοῦ Πολυαρχιερατικοῦ Συλλεΐτουργου στὸν Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Νυμφαίου, ἐνῶ τέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀνακαινισθέντος ἐκ βάθρων Ἱ. Ναοῦ.

(25.8.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐγκαίνια τοῦ Ἱ. Ἐπισκοπεῖου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καστοριᾶς ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο

«Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι παρίας μέσα σὲ αὐτὴν τὴν κοινωνία» ὑπογράμμισε χθὲς, μεταξὺ ἄλλων, κατὰ τὴν τελετὴ ἐγκαίνιων τοῦ Ἱ. Ἐπισκοπεῖου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καστοριᾶς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ὁ Μακαριώτατος, ἀπαντώντας ἐμμέσως σὲ ὅσους

θέλουν νὰ ὑποβαθμίσουν τὴν προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὴν κοινωνία, ἐπισημάνει μὲ ἔμφαση ὅτι «ἡ Ἐκκλησία ἔχει κεντρικὴ θέση μέσα στὶς καρδιὲς τῶν Ἑλλήνων καί, ὡς ἐκ τούτου, ἀνάλογη θέση μέσα στὴν κοινωνία». Μὲ ἀφορμὴ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱ. Ἐπισκοπεῖου, τὸ ὁποῖο ἀνακαινίσθηκε πρόσφατα, χάρις στὴν ἀγαστὴ συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας τόνισε χαρακτηριστικά πῶς «ὅλοι γνωρίζουμε καλὰ τί ἔχει προσφέρει καὶ τί προσφέρει στὸν τόπο ἡ Ἐκκλησία, καθὼς καὶ τί ζητᾷ ὁ λαός». Καὶ συνέχισε: «Εἶναι δὲ εὐχάριστο νὰ βλέπουμε ὅτι οἱ Ἀρχεῖς τοῦ τόπου ἀναγνωρίζουν ἐμπράκτως τὴν προσφορὰ αὐτῇ, ἰδιαίτερα στὸν πνευματικὸ τομέα, σὲ μία περίοδο πνευματικῆς κρίσης, ὅπως εἶναι αὐτὴ ποὺ διέρχεται σήμερα ὁ κόσμος». Καταλήγοντας ὁ Μακαριώτατος σημείωσε ὅτι «ἡ Ἐκκλησία ἐξακολουθεῖ νὰ πρωτοπορεῖ στὸν πολιτικὸ ἀγώνα καὶ ἔτσι ὀφείλει νὰ πράττει, προκειμένου νὰ ἀντισταθοῦμε στὴν κατακλυσμαῖα ἐπιβολὴ καὶ ἐπίδραση ὅσων στοιχείων λυμαίνονται τὴν πνευματικότητά μας καὶ τελικὰ ἀπεργάζονται τὸν οὐσιαστικὸ μας ἀφανισμό».

(26.8.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου στὴν Ἱ. Μητρόπολη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου

Τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου ἐπισκέπτεται ἀπὸ χθὲς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, προκειμένου νὰ συμμετάσχει στὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πολιούχου τῆς ἱστορικῆς πόλης τῆς Θράκης.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ Μακαριώτατος προέστη τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Τιμίου Προδρόμου Ξάνθης, συγχորοστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος, Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου, Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου, Χαλκίδος κ. Χρυσόστομου καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλῶνων καὶ Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεολόγου.

Μετὰ τὴν λιτάνευση τῶν εἰκόνων τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὁ Σεβ. Μητροπο-

λίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων ἀναφέρθηκε στὸν λόγο τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὁ ὁποῖος, ὅπως εἶπε, «στὴν ἐποχὴ τοῦ φάνηκε σκληρός, ὅπως σκληρὸς μπορεῖ νὰ φαίνεται καὶ ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ εἶναι ὅμως λόγος ἀληθείας». Μὲ ἀφορμὴ μάλιστα τὴ συγκεκριμένη ἀναφορά, ὁ Μακαριώτατος μίλησε γιὰ τὸν ξύλινο λόγο τῆς ἐποχῆς μας, ὁ ὁποῖος, ὅπως τόνισε, δὲν εἶναι γνήσιος καὶ δὲν ἔχει ἀπτήχηση στὸ λαό. «Στὴ σημερινὴ ἐποχὴ δὲν ἀκοῦμε λόγους ἀληθείας. Μᾶς ἀρέσει νὰ ἀκοῦμε λόγους ποὺ χαί-δεύουν τὴν ἀκοή» σημείωσε χαρακτηριστικά. Καὶ συνέχισε: «Ὅμως δὲν χάθηκαν οἱ φωνές τῆς ἀλήθειας, οἱ ὁποῖες μὲ πολὺ μεγάλο κόστος τολμοῦν νὰ λένε στὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ τὴν ἀλήθεια, ἔστω καὶ ἂν χρειάζεται νὰ τὸ πληρώσουν ἀκριβὰ».

Ἀναφερόμενος ἐξάλλου στὴν περιοχὴ τῆς Ξάνθης, ὅπου γεννήθηκε, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἔκανε λόγο γιὰ τὴν ἐπιτυχή ἐφαρμογὴ τοῦ μοντέλου εἰρηνικῆς συμβίωσης Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων Ἑλλήνων πολιτῶν. «Αὐτὸ τὸ μοντέλο ζωῆς ἔχει ἀντέξει σὲ κάθε δοκιμασία καὶ πρέπει νὰ διαφυλαχθεῖ ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ» σημείωσε, ἐνῶ ὑπογράμμισε ὅτι «οἱ θρησκείες πρέπει νὰ ἀνάβουν μόνο τὸ φῶς τοῦ καντηλιοῦ καὶ ποτὲ τὴ φλόγα τοῦ πολέμου, διαδραματίζοντας μόνον ἐνωτικὸ ρόλο».

Ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε καὶ στὴν προσφορὰ τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου, τονίζοντας ὅτι ἀποτελεῖ τὸν χώρο, ὅπου ωριμάζουν οἱ ἰδέες. Παράλληλα σημείωσε ὅτι «ἡ κρίση ποὺ ἔχει δημιουργηθεῖ τὸν τελευταῖο καιρὸ στὸν χώρο τῆς ἐκπαίδευσης δὲν πρέπει νὰ παραταθεῖ, γιατί οἱ φοιτητές καὶ οἱ φοιτήτριες εἶναι αὐτοὶ ποὺ πληρώνουν τὴν κατάσταση». Ἐξῆρε δὲ τὴν παρουσία καὶ συμμετοχὴ τῆς νεολαίας τῆς Ξάνθης στίς θρησκευτικὲς ἐκδηλώσεις, ἐπισημαίνοντας ὅτι «ἡ οἰκογένεια εἶναι κυματοθραύστης ἐναντίον τῶν κακῶν καὶ πρέπει νὰ διατηρήσει τὴν παραδοσιακὴ τῆς μορφή». Ἀναφέρθηκε μάλιστα καὶ στίς πρόσφατες δημοσκοπήσεις, σύμφωνα μὲ τίς ὁποῖες «οἱ θεσμοὶ τῆς οἰκογένειας, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ στρατοῦ ἀπολαμβάνουν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν νέων ἀνθρώπων». Ὅπως σημείωσε, «ὁ στρατὸς ἐγγυᾶται τὴν ἀσφάλεια τῆς περιοχῆς καὶ γίνεται μῆτρα πολιτισμοῦ μὲ τίς πολιτισμικὲς πρωτοβουλίες ποὺ ἀναπτύσσει». Καὶ κατέληξε: «Ὅποιος ἐπιβουλεύεται τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ τόπου μας θὰ συναντήσῃ παλλαϊκὴ ἀντίσταση καὶ ἀντίδραση,

διότι, ὅπως εἶχε πεῖ καὶ ὁ Μακρυγιάννης, “ἂν μοῦ πειράξουν θρησκεία καὶ πατρίδα γίνομαι λιοντάρι”».

Σήμερα στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Τιμίου Προδρόμου Ξάνθης, τελέσθηκε Πολυαρχιερατικὸ Συλλεiturγο προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου. Τὸν θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σαλῶνων καὶ Ἀρχιερατῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεολόγος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴν προσωπικότητα καὶ τὴν ἀποστολὴ τοῦ Προφήτου Προδρόμου, ἀλλὰ καὶ στὰ μηνύματα ποὺ ὁ λόγος τοῦ δίδει στὴν ἐποχὴ μας. Ὁ Μακαριώτατος μίλησε γιὰ τὸν πρωταγωνιστικὸ ρόλο ποὺ ἀνέκαθεν διαδραμάτιζε ἡ Ἐκκλησία στὴν κοινωνία, ἀλλὰ καὶ στίς σχέσεις μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. «Ἡ σχέση τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν Πολιτεία εἶναι μία σχέση ρόλων διακριτῶν, ὅπου ὁ καθένας ἔχει τὴ θέση του, ὅπως ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους, ἀλλὰ, ὅπως ἰδιαίτερως, ἀπὸ τὴν ἱστορία καὶ τὴν παράδοσή μας» τόνισε χαρακτηριστικά. Καταλήγοντας ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐξῆρε τὴν συνολικὴ παρουσία καὶ τὸ πλούσιο ἔργο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, ἡ ὁποία, ὅπως τόνισε, «ἀποτελεῖ σημεῖο ἀναφορᾶς γιὰ τὰ δρώμενα τῆς πόλης». Πρόσθεσε δὲ πὼς «ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ πνευματικὴ μας μητέρα καὶ ὄχι ἓνα φολκλορικὸ φαινόμενο».

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὸν Μακαριώτατο ἐπισκέφθηκε σήμερα τὸ μεσημέρι στὸ Ἱ. Ἐπισκοπεῖο Ξάνθης ἀντιπροσωπεῖα 30 παιδιῶν, τὰ ὁποῖα συμμετέχουν στὸ πρόγραμμα «Ἑλλάδα, Διεθνὲς Σχολεῖο Πολιτισμοῦ» ποὺ ὑλοποιεῖται ἀπὸ τὸ «Ταμεῖο τῆς Θράκης». Τὰ παιδιά, ποὺ κατάγονται ἀπὸ Βαλκανικὲς χώρες, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν Οὐκρανία, τὴν Γεωργία, τὴν Μολδαβία, τὸ Πακιστάν, τὴν Παλαιστίνη, τὸ Ἰράν καὶ τὴν Κάτω Ἰταλία, εἶναι χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ μουσουλμάνοι, ἐνῶ ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο γονεῖς τοὺς εἶναι ἐλληνικῆς καταγωγῆς.

Ὁ Μακαριώτατος, ὑποδεχόμενος τὰ παιδιά, τόνισε ὅτι «πολλὲς φορές οἱ μεγάλοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ δημιουργοὺν προβλήματα ἀνάμεσα στοὺς λαούς. Ἀλλὰ ἐμεῖς ξέρουμε ὅτι δὲν ἔχουμε τίποτα νὰ χωρίσουμε ἢ νὰ μοιράσουμε». Τὰ κάλεσε δὲ νὰ ἐνστερνωθοῦν τὴν ἀρχὴ τῆς εἰρηνικῆς συμβίωσης μετὰ ὅλων τῶν λαῶν καὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, νὰ γίνουν οἰκουμενικά καὶ νὰ ἀγκαλιάσουν ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

(29.8.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ**Ἱερὰ Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας**

Τὴν 16ην Ἰουνίου 2002 ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἑνοριακοῦ Οἴκου Εὐγηρίας (Γηροκομείου), ἡ ἀνέγερσις τοῦ ὁποίου ἐπραγματοποιήθη δαπάναις τῆς ὡς ἂν Ἑνορίας.

Ἡ ἀνοικοδόμησις αὐτοῦ ἤρξατο ἀδεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔτος 1995 καὶ ἐπεράτωθη ἐντὸς τριῶν ἐτῶν.

Ἡ χωρητικότης τοῦ κτιρίου εἶναι 70 κλινῶν μὲ προοπτικὴν ἐπεκτάσεως καὶ συμπληρώσεως ἀπὸ κτιριακῆς πλευρᾶς καὶ ἐτέρου οἰκοδομήματος πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ προστασίαν μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τρίτης ἡλικίας, προερχομένων τόσο ἐκ τῆς Ἑνορίας τοῦ ὡς ἂν Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅσον καὶ ἐξ ἄλλων Ἑνοριῶν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ Ἰδρυμα θὰ εἶναι μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καὶ θὰ λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου ὡς Προέδρου.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι τὸ ἐπιτελεσθὲν Κοινωνικὸν ἔργον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου δημιουργήσει τὸν πυρήνα, ὅπως τεθοῦν σὲ λειτουργία καὶ ὑπὸ ἄλλων Ἑνοριῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Εὐαγὴ Ἰδρύματα. (11.7.2002)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Μὲ τὶς εὐλογίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου, συνεχίζεται ἡ λειτουργία τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Νικαίας, στὴ Στεφάνη Δερβενοχωρίων Θηβῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὶς 13 Αὐγούστου 2002, εὐλόγησε, ἀπηύθηνε πατρικοὺς λόγους καὶ παραινέσεις στὰ κορίτσια τῆς Δ Κατασκηνωτικῆς περιόδου ποὺ συγκεντρώθηκαν στὸν περίβολο τοῦ Ἱ. Ν. Γενεσίου Θεοτόκου Νικαίας (Παναγίτσα), γιὰ νὰ ἀναχωρήσουν γιὰ τὴν πρότυπη Κατασκήνωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας,

ἡ ὁποία λειτουργεῖ μὲ ὑποδειγματικὸ τρόπο, ἰδίως τὰ τελευταῖα χρόνια, καὶ ἐξασφαλίζει ἀνετὴ καὶ ποιοτικὴ διαμονὴ καὶ διατροφή σ' ὅλους τοὺς νέους καὶ τίς νέες, μέσα σ' ἓνα πευκόφυτο περιβάλλον μὲ ἀριστερὲς ἐγκαταστάσεις (γῆπεδα ποδοσφαίρου, Μπάσκετ, Βόλεϊ, Τέννις, παιδικὲς χαρὲς, κ.ἄ.).

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος, ἐν ὄψει τῆς ἑορτῆς τῆς Παναγίας καὶ μέσα στὰ πλαίσια τοῦ μεγάλου φιланθρωπικοῦ ἔργου ποὺ ἐπιτελεῖται καθ' ὅλο τὸ ἔτος, διένειμε στὸ Ἐπισκοπεῖο δέματα μὲ ὅλα τὰ βασικὰ εἶδη (κρέας, γάλα, λάδι κ.ἄ.) καὶ χρηματικὰ βοηθήματα σὲ πᾶν ἀπὸ 150 ἄπορες οἰκογένειες τῆς Μητροπολιτικῆς του Περιφερείας, οἱ ὁποῖες ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνη τους γιὰ τὸ συνεχὲς καὶ ἀμέριστο πατρικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ποιμενάρχου τους.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὴν Ἱερὰ Παράκληση καὶ ὠμίλησε ἐπίκαιρα στὸν Ἱερὸ Ναὸ Παναγίας Βλαχερνῶν Κερατσινίου, ὅπως ὅλες τίς ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταγούστου σὲ διαφόρους Ἱεροὺς Ναοὺς τῶν ἐπτὰ Δήμων τῆς Μητροπολιτικῆς Του Περιφερείας.

Τέλος, τὴν Τετάρτη 14 Αὐγούστου, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη, ὅπως πάντοτε, τῆς ὁρκομωσίας τῶν νέων ὀπλιτῶν στὸ ΚΕΔΒ Χαϊδαρίου καὶ μετέφερε τίς εὐχὲς τῆς Ἐκκλησίας στοὺς νεοσύλλεκτους στρατιῶτες. (14.8.2002)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

Τὴν Κυριακὴ 18η Αὐγούστου ἐ.ἔ. στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἑرمουπόλεως ἐτελέσθη τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σύρου κυροῦ Δωροθέου Α', προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Δωροθέου Β' καὶ συλλειτουργούντων, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λήμνου κ. Ἱεροθέου καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Θεοδωρήτου. Στὴν προηγηθεῖσα Θεία Λειτουργία, ὡς καὶ στὴν ἐπιμνημόσυνη ἀκολουθία, συμμετεῖχε ὁ ἱερὸς κλῆρος τῆς Σύρου, καθὼς καὶ κληρικοὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα νησιὰ τῆς Μητροπολιτικῆς μας Περιφερείας, ἐνῶ παρέστησαν οἱ πολιτικὲς καὶ στρατιωτικὲς ἀρχὲς τῆς νήσου καὶ τοῦ Νομοῦ. Σὲ σύντομη ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στὴν ἐντονὴ προσωπικότητα

καὶ τὸ πολυσιχιδὲς ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Προκατόχου του καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς τὸν μακαριστὸ Γέροντα.

Ἐν συνεχείᾳ, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικού Συμβουλίου τοῦ Δήμου τῆς Ἑρμοπόλεως, ἐλαβε χώρα ἡ τελετὴ ὀνοματοδοσίας τῆς διερχομένης ἀνωθεν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάλου ὁδοῦ ὡς «ὁδὸς Μητροπολίτου Δωροθέου Στέκα».

Τὴν Δευτέρα 19η Αὐγούστου ἐ.ε. ὁ Σεβασμιώτατος, ἐν μέσῳ σφοδρῆς θαλασσοταραχῆς, μετέβη μὲ ναυαγιστικό σκάφος τοῦ Λ.Σ. στὴν Κίμωλο, ὅπου πραγματοποίησε τὴν πρώτη του ποιμαντορικὴ ἐπίσκεψι καὶ ἐνθρόνισι. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξε πάνδημος καὶ ἐνθουσιώδης ἐκ μέρους τῶν εὐγενῶν Κιμωλίων τῆς νήσου καὶ τῶν ἐξ Ἀθηνῶν προερχομένων. Τὸν Σεβασμιώτατο συνόδευσαν κληρικοὶ ἀπὸ τὴν Σύρο καὶ τὴν Τήνο, ὁ Δήμαρχος Τήνου κ. Σάββας Ἀπέργης, ὁ Γραμματέας τῆς Διοικούσης τὸ Π.Ι.Ι.Ε. Τήνου Ἐπιτροπῆς κ. Ἀντώνιος Ἀλβέρτης καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

(20.8.2002)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος

Μὲ δακρυσμένα μάτια καὶ σφιγμένη καρδιὰ παρακολουθοῦμε ὅλοι τὶς τελευταῖες ἡμέρες ἀπὸ τὰ Μέσα Ἑνημερώσεως τὶς εἰδήσεις ποὺ ἀναφέρονται στὸ ἀνατριχιαστικὸ καὶ βδελυρὸ ἐγκλημα ποὺ ἐτέλεσε κάτοικος τῆς περιοχῆς μας ἐκτελώντας ἐν ψυχρῷ τρεῖς συνανθρώπους μας καὶ πετώντας ὕστερα αὐτοὺς σχεδὸν ζωντανούς στὸ φαράγγι τοῦ Ἀσωποῦ. Δὲν ἤμποροῦμε νὰ κατανοήσουμε πῶς ἓνας νέος σύζυγος, πατέρας δύο ἀνήλικων παιδιῶν, ἔφθασε στὸ ἀπονενονημένο ἐγχείρημα νὰ δολοφονήσῃ τρεῖς ἀνύποπτους συνανθρώπους του καὶ νὰ βάψῃ τὰ χέρια του στὸ αἷμα αἰώνιας καταδίκης καὶ συμφορᾶς. Τρεῖς μαυροφόρες μάνες, μαζί μὲ τὶς συζύγους καὶ τὶς ἀδελφές τῶν θυμάτων νύχτα καὶ μέρα μοιρολογοῦν ἐπάνω στοὺς νωποὺς τάφους τῶν ἀγαπημένων τους καὶ ὁ φονιάς «στένων καὶ τρέμων» ὅπως ὁ Κάϊν, πληρώνει καὶ θὰ πληρώνει γιὰ ὅλη του τὴ ζωὴ, συμπαρασύροντας καὶ τὴν οἰκογένειά του σὲ μιὰ ἀπερίγραπτη περιπέτεια συμφορᾶς καὶ ἐντροπῆς.

Συμπονοῦμε μὲ τὸν πόνο τῶν οἰκογενειῶν τῶν τριῶν

δολοφονηθέντων ἀδελφῶν μας καὶ κατανοοῦμε τὴν δεινὴ θέσι, στὴν ὁποία ἔχει περιέλθει ἡ οἰκογένεια τοῦ δολοφόνου. Ὁ Οἰκτίρμων καὶ Ἐλεήμων Κύριος νὰ πρᾶυνει τὸν πόνο τους καὶ νὰ σηκώσει μαζί τὸν σταυρὸ τους. Νὰ ἀναπαύσῃ τὶς ψυχές τῶν ἀδίκως θανατωθέντων καὶ νὰ δώσει στὸν ἀπεχθὴ δολοφόνον δάκρυα μετανοίας καὶ συγγνώμης.

Ἐντονα μᾶς προβληματίζει καὶ μᾶς ἀνησυχεῖ τὸ γεγονός, ὅτι τὸν τελευταῖο καιρὸ στὴν περιοχὴ μας ἔχουμε πολλὰς ἀνθρωποκτονίες. Πρὸ καιροῦ στὸ προαύλιο τῆς ἐκκλησίας ἐνὸς χωριοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Φθιώτιδος ἐγίνε ἀγριο φωνικό. Πρόσφατα στὴν Πελασγία ἓνας πατέρας ἐσκότωσε μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια τὸ 13 ἐτῶν παιδί του. Τώρα στὴν Οἶτη, ὅπως ἀναιτίως, ἐγίνε τὸ τριπλὸ ἐγκλημα ποὺ προσδίδει στὴν ἱστορικὴ καὶ ὑπερήφανη Φθιώτιδα πρωτὰ ἐντροπῆς. Ποιὸς δαίμων ἐβάσκανε τὴν δόξα καὶ τὴν εὐτυχία τῆς εὐλογημένης περιοχῆς μας καὶ ζητεῖ νὰ τὴν μεταβάλῃ σὲ γῆ αἵματος καὶ κατάρας; Γιατί τόσο ἀπαξίωση τῆς ζωῆς; Γιατί τόσο μῖσος καὶ τόσοσ δαιμονισμός;

Θλίψη καὶ πόνο προκαλοῦν στὴν ψυχὴ μας αὐτὰ τὰ συμβάντα. Ὑπάρχει ὅμως καὶ τὸ ἀντιστάθμισμα τῆς ἐλπίδας, ὁ εὐλογημένος λαὸς τῆς περιοχῆς μας, ποὺ μὲ τὶς ἐκδηλώσεις του ἀποδεικνύει ὅτι τέτοιου εἴδους γεγονότα εἶναι ξένα πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του, δὲν ἔχουν καμμιά σχέση μὲ τὴν ἱστορία του, ἀποτελοῦν κραυγαλέα παραφωνία στὴν εἰρηνικὴ καὶ δημιουργικὴ κοινωνία του καὶ γι' αὐτὸ εἶναι ἀποβλητέα.

Ἡ πορεία τοῦ μίσους ὁδηγεῖ στὴν ἐκμηδένισι τοῦ ἄλλου καὶ στὴν ἀνθρωποκτονία. Φθόνος, μῖσος, ἀνθρωποκτονία εἶναι τρία μεγάλα κακὰ ποὺ μεταβάλλουν τὴν κοινωνία μας σὲ κόλασι. Στὰ τρία αὐτὰ κακὰ ἂς ἀντιτάξουμε τρία χαρίσματα, τὴν ἀγάπην, τὴν ἀνοχή, τὴν συγχωρητικότητα. Μὴ νομίσει κανεὶς ποτέ, ὅτι στὸ μῖσος ἠμπορεῖ νὰ βρεῖ τὴν αὐτοβεβαίωσή του. Ὁ καιρὸς τοῦ Κάιν πέρασε. Ἦλθε ὁ καιρὸς τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ μόνος κανόνας τῆς ζωῆς ἀκόμα καὶ ἀπέναντι στοὺς ἐχθρούς.

Εὐχομαι καὶ προσεύχομαι τὸ γεγονός τῆς βίας ποὺ συγκλόνισε ὅλους μας νὰ εἶναι τὸ τελευταῖο στὸν τόπο μας.

Ὁ Κύριος νὰ σᾶς σκεπάζει μὲ τὴ θεία Χάρη Του καὶ νὰ σᾶς λυτρώνει ἀπὸ τοὺς πειρασμούς.

(20.8.2002)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Με άφορμή δημοσιεύματα (καρμπόν) αθηναϊκῶν ἐφημερίδων σχετικά με τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων διευκρινίζονται τὰ ἐξῆς:

Α) Οὐδεμία «κρίση» ὑφίσταται στὶς σχέσεις τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Εἰρηναίου, οὔτε με τὶς Κυβερνήσεις τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς Ἰορδανίας, ἀλλὰ καὶ οὔτε καὶ με τὴν Παλαιστινιακὴ Διοίκηση. Ἀπεναντίας καὶ οἱ τρεῖς τρέφουν αἰσθήματα ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ, πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τοῦ παρέχουν κάθε δυνατὴ διευκόλυνση καὶ βοήθεια στὴν ἐκτέλεση τοῦ πολυσχεδοῦς ἔργου του.

Β) Οἱ λόγοι καθυστέρησης τῆς τυπικῆς ἀναγνώρισης τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μακαριωτάτου ἀπὸ τὴν Ἰσραηλινὴ Κυβέρνηση, ἀναφέρονται λεπτομερῶς στὴν ἐπίσημη ἀνακοίνωση τῆς Ἰσραηλινῆς πρεσβείας στὴν Ἀθήνα, στὶς 23-4-2002, τὴν ὁποία καὶ ἐπαναλαμβάνουμε «διὰ τοὺς ἀπωλέσαντας τὴν μνήμην» σχετικούς ἢ καὶ ἄσχετους περὶ τὰ ἐκκλησιαστικά δρώμενα. «Καὶ πάλι κάποια μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὴν Ἱερουσαλὴμ παρενέβησαν στὶς ἐπαφές καὶ τὴ συνεργασία με τὸ Ἰσραὴλ, προκειμένου νὰ μπλοκάρουν τὴν ἀναγνώριση τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἀπὸ τὸ κράτος τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπειτα ἀπὸ τὸ πείραμά τους στὸ Ἀνώτατο Δικαστήριό τοῦ Ἰσραὴλ, τὰ ἴδια ἄτομα τώρα προσπαθοῦν νὰ ἐκμεταλλευστοῦν κυβερνητικὰς διαδικασίες τῆς Ἰσραηλινῆς Κυβέρνησης. Πιστεύουμε ὅτι ἡ δύναμη τῆς Πρεσβείας, μαζί με τὴν συνεργασία τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν, θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ ξεπεραστοῦν τὰ τελευταῖα ἐμπόδια. (Γραφεῖο Τύπου Ἰσραηλινῆς Πρεσβείας Ἀθηνῶν, ἡμερ. ἐκδόσεως 23-4-2002)».

Γ) Ἡ διαδικασία πωλήσεως οἰκοπέδων εἰς Κύπρον, εἶχε ξεκινήσει ἐπὶ Μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου καὶ ὁλοκληρώθηκε πρόσφατα, κατόπιν *ὁμοφώνου Συνοδικῆς ἀποφάσεως* καὶ αὐτὸ ἐξ ἀνάγκης, προκειμένου νὰ ικανοποιηθοῦν τρέχουσες ὑποχρεώσεις τοῦ Πατριαρχείου, τὰ ταμεῖα τοῦ ὁποίου, δὲν ἔχουν ἀκόμη συνέλθει, ἀπὸ τὴν λεηλασία ποὺ ὑπέστησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀπὸ τοὺς σημερινούς «τιμητὰς τῶν πάντων», ὁ ἐντοπισμὸς τῶν ὁποίων ἐκ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν, ἔχει προκαλέσει ἀναταραχὴ, ὄχι εἰς τοὺς «κόλπους τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος», ἀλλὰ εἰς τοὺς ἰδίους καὶ εἰς τοὺς δορυφόρους αὐτῶν.

Δ) Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Κυπριανός, εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πατριαρχείου, ἡ ὁποία διαχειρίζεται κάθε οἰκονομικὸ θέμα καὶ ἐλέγχεται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Αὐτὸ ἀλήθεια πῶς «ξέφυγε» ἀπὸ τὶς «ἀξιόπιστες πηγές» τῶν κ.κ. συντακτῶν;

Τέλος τὰ ἀναγραφόμενα περὶ «σκέψεως παραιτήσεως» τοῦ Μακαριωτάτου δικαιολογοῦνται λόγῳ... θέρους, οἱ νύκτες τοῦ ὁποίου προσφέρουν ἀπείρου κάλους ὄνειρα ικανοποιώντας, ἔστω καὶ ἐν ὑπνώσει «πᾶσαν νόσον» καὶ πᾶσαν... ἐπιθυμίαν.

(16.7.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Εἰρηναῖος ὁ Α΄, δέχθηκε τὴν Κυριακὴ 14 Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἀντιπροσωπεῖα τῆς ΚΕΔΚΕ, μετὰ τῆς ὁποίας εἶχε μακρὰν συνομιλίαν ἐπὶ τῶν προβλημάτων ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καὶ δέχθηκε ἐξ' αὐτῆς τὴν δωρεὰ τῶν 50.000 εὐρώ.

Ὁ Μακαριώτατος συνεχάρη τοὺς κ.κ. ἐκπροσώπους τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν εὐαισθησίαν τους καὶ τὴν ἀγάπη τους πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καὶ τοὺς ἀνακοίνωσε ὅτι τὰ χρήματα ποὺ τοῦ παρέδωσαν, θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν συνέχιση τῶν ἐργασιῶν ἀναστηλώσεως τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐπίσης σήμερα 16-7-2002, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Εἰρηναῖος, δέχθηκε εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Κύπρου κ. Γιαννάκη Κασουλίδου, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχε μακρὰ συνομιλία ἐπὶ θεμάτων τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἰδιαίτερως, τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἰς Βηθλεέμ. Ἀκόμα ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐνημέρωσε τὸν Μακαριώτατο, ἐπὶ τῆς πορείας τῶν διαδικασιῶν ἐντάξεως τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ε.Ε.

Τέλος, χθὲς ὁ Μακαριώτατος παρέστη στὴν ἐπίσημη δεξίωση ποὺ παρέθεσε ἡ Ἰσραηλινὴ Κυβέρνηση, πρὸς τιμὴ τοῦ κ. Κασουλίδου, εἰς τὸ ξενοδοχεῖο «King David» τῆς Ἱερουσαλὴμ.

(16.7.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Πάπας Ιωάννης-Παύλος Β', άπευθυνόμενος πρὸς τοὺς εκπροσώπους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, οἱ ὁποῖοι παρευρέθησαν στὸ Βατικανὸ κατὰ τὴν θρονικὴ ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, τόνισε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Παρ' ὅλες τὶς προσπάθειές μας, ὁ θεολογικὸς διάλογος δὲν προχωρεῖ. Διαπιστώνομε ὅτι ἀδυνατοῦμε νὰ ὑπερβοῦμε τὶς διαιρέσεις μας καὶ νὰ στραφοῦμε μὲ ἐλπίδα πρὸς τὸ μέλλον. Ἀλλὰ ἡ λεπτὴ αὐτὴ φάσις δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποθαρρύνῃ. Οὔτε δυνάμεθα νὰ δεχθοῦμε μὲ ἀδιαφορία τὴν κατάστασι αὐτὴ ὡς τετελεσμένο γεγονός. Δὲν μπορούμε νὰ ἀρνηθοῦμε τὴ συνέχισι τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου, διότι αὐτὸς εἶναι ἀπαραίτητος στὴν πορεία μας πρὸς τὴν ὁρατὴ μας ἐνότητα».

— Ο Πάπας Ιωάννης-Παύλος Β' τὴν 23ῃ Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἔφθασε στὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ γιὰ νὰ ἐμψυχώσῃ 800.000 νέων καὶ νεανίδων, ποὺ συμμετέσχον στὸ 17ο Παγκόσμιο Συνέδριο (Ρωμαιοκαθολικῶν) Νέων, τὸ ὁποῖο διήρκεσεν ἕως τὴν 28ῃ Ἰουλίου. Ο Πάπας μετέδωσε στοὺς νέους, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς συνθήματα: «Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς ... Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. ε', 13-14)· «μὲ πίστι νὰ ὑπηρετῆτε τὴν μεγάλη ὑπόθεσι τῆς εἰρήνης»· «νὰ γίνετε ὁ λαὸς τῶν μακαρισμῶν»· «οἱ καρδιές σας νὰ ἔχουν ἐτοιμότητα νὰ ἀκούουν τὸν Κύριο»· «μέσα στὴν πόλι τῶν ἀνθρώπων νὰ οἰκοδομήσετε τὴν πόλι τοῦ Θεοῦ»· «νὰ ἀκούτε τὴ φωνὴ τοῦ Ἰησοῦ στὸ βάθος τῆς καρδιᾶς σας»· «σὲ σὰς βλέπει ἡ Ἐκκλησία τὸ μέλλον της»· «νὰ κτίσωμε ὅλοι μαζὶ ἓνα πολιτισμὸ τῆς ἀγάπης». Ἐπίσης, ὁ Πάπας ἀνήγγειλε ὅτι τὸ προσεχὲς Παγκόσμιο Συνέδριο τῶν Νέων θὰ γίνῃ τὸ ἔτος 2005 στὴν Κολωνία τῆς Γερμανίας.

— Τὴν 29ῃ Ἰουλίου ὁ Πάπας ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Τορόντο γιὰ νὰ συνεχίσῃ στὴν ἀμερικανικὴ ἥπειρο τὶς ἐπισκέψεις του στὴν Guatemala καὶ στὸ Mexiko. Στὴν Γουατεμάλα ἀνεκήρυξεν ἅγιον τὸν Pedro de San José de Betancur. Στὸ Μεξικὸ προέβη στὴν ἀγιοποίηση τοῦ Juan Diego Cuauhtlatotzin καὶ στὴν μακαριοποίησι δύο ἱθαγενῶν μαρτύρων: τοῦ Juan Bautista καὶ τοῦ Jacinto de los Angeles.

— Τὴν 29ῃ Ἰουνίου ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐκ τοῦ Βατικανοῦ ἀποσχισθείσης «Καθολικῆς Ἀποστολικῆς καὶ Χρισματικῆς Ἐκκλησίας» Romulo Antonio Braschi, κατὰ τὴ διάρκεια κρουαζιέρας ἐπὶ τοῦ πλοίου, ποὺ διέσχισε τὸν

Δούναβιν μεταξύ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας, χειροτόνησε στὸν βαθμὸ τοῦ ἱερέως ἑπτὰ ρωμαιοκαθολικὲς γυναῖκες, τὶς Adelinde Theresia Roitinger, Gisela Forster, Iris Müller, Ida Raming, Pia Brunner, Angela White καὶ Christine Mayr-Lumetzberger, ποὺ ἔχουν διακριθῇ στὴν θεολογικὴ μόρφωσι καὶ μερικὲς στὸ συγγραφικὸ ἔργο, ὅπως λ.χ. ἡ Ida Raming, ἡ ὁποία σὲ γνωστὸ βιβλίο της προσπαθεῖ νὰ ἀναιρέσῃ ὅλα τὰ ἱστοριοδογματικὰ ἐπιχειρήματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἀποκλείονται οἱ γυναῖκες ἐκ τῆς ἱερωσύνης. Πρόκειται περὶ γυναικῶν ἐθνικότητος γερμανικῆς, αὐστριακῆς καὶ ἀμερικανικῆς.

Τὸ Βατικανὸ καὶ οἱ τοπικὲς ρωμαιοκαθολικὲς σύνοδοι τῶν ἐπισκόπων τὶς κάλεσαν νὰ μετανοήσουν καὶ ν' ἀποκηρύξουν τὴν ἀντικανονικὴ χειροτονία τους. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ «ἱερεῖες» αὐτὲς δὲν ἔδειξαν κανένα σημεῖο μετανοίας, γι' αὐτὸ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς Καρδινάλιου Ratzinger Προεδρευομένη «Kongregation γιὰ τὴ διδασκαλία τῆς πίστεως» ἀπεφάσισε τὴν ὀριστικοποίησι ἀρχικοῦ προσωρινοῦ ἀφορισμοῦ των καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐχή, οἱ ἀφορισθεῖσες νὰ φωτισθοῦν ἀπὸ τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιὰ νὰ ἐπανεύρουν «τὴν ἐπιστροφή τους στὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ στὴν κοινωνία μὲ τὴν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία διὰ τῆς ἐνεργείας των ἔχει τραυματισθῇ». Οἱ «ἱερεῖες» αὐτὲς δήλωσαν ὅτι, ἀντιτιθέμενες στὸν ἀφορισμὸ, θέλουν νὰ ἀσκῇσιν τὰ ἱερατικά τους καθήκοντα. Ἐπὶ πλέον, ἐλπίζουν στὴν ἐξεύρεσι δυνατότητος συνομιλίας των μὲ τὸ Βατικανόν. Ἡ Christine Mayr-Lumetzberger μὲ ἐπιστολὴ της στὸν Πάπα παρακάλεσε γιὰ ἓνα «ἀνοιχτὸ» διάλογο, ὁ ὁποῖος καθίσταται δυσχερὲς ὑπὸ τὴν «δαμόκλεια σπάθη τοῦ ἀφορισμοῦ».

— Μὲ ἐντατικὸ ρυθμὸ συνεχίζονται οἱ διαδικασίες μακαριοποιήσεως καὶ ἀγιοποιήσεως τῆς «μητέρας Τερέζας». Ο Πάπας Ιωάννης-Παύλος Β' τόνισε ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ «ἔχει ἀπόλυτη προτεραιότητα ἐναντι πάσης ἄλλης ὑποθέσεως».

— Ο Καρδινάλιος Dionigi Tettamanzi, 68 ἐτῶν, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Genua, ὀρίσθηκε ἀπὸ τὸν Πάπα ὡς ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς περιοχῆς τοῦ Μιλάνου, ἡ ὁποία μὲ 4,8 ἑκατομμύρια ΡΚαθολικῶν καὶ μὲ 3200 ἱερεῖς εἶναι ἡ μεγίστη ἐπισκοπὴ τῆς Εὐρώπης. Ἔτσι ὁ Καρδινάλιος αὐτός, ἐπισημαίνει ὁ ρωμαιοκαθολικὸς τύπος, εἰσῆλθε στὴν ὁμάδα τῶν «φαβορί» γιὰ τὸν παπικὸ θρόνο.

— Ο Πάπας Ιωάννης-Παύλος Β' ἀπὸ 16ῃ ἕως 19ῃ Αὐγούστου πραγματοποιοῖ τὴν 6ῃ ποιμαντικὴ ἐπίσκε-

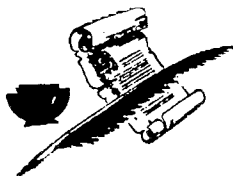
ψι στην πατρίδα του Πολωνία καὶ συγκεκριμένως στην περιοχή τῆς πόλεως Krakau, στην ὁποία ἦταν ἐπίσκοπος πρὸ τῆς ἐκλογῆς του στὸν παπικὸ θρόνο.

— Ὡς θέμα τοῦ «Παγκοσμίου Συνεδρίου Εἰρήνης» κατὰ τὴν 1η Ἰανουαρίου 2003 ἐπελέγη τὸ θέμα «Pacem in terris: Ἐνα διαρκὲς καθῆκον», γιὰ νὰ τιμηθῇ ἡ 40ετηρίς τῆς Ἐγκυκλίου «Pacem in terris» τοῦ Πάπα Ἰωάννου ΚΓ', ἡ ὁποία ἦταν ἡ πρώτη Ἐγκύκλιος, ποὺ ἀπευθύνθηκε ὄχι μόνον πρὸς τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς καὶ τοὺς Χριστιανοὺς, ἀλλὰ πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καλῆς θελήσεως γιὰ νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ ἀλήθεια, ἡ δικαιο-

σύνη, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐλευθερία εἶναι προϋποθέσεις καὶ οὐσιώδη συστατικὰ στοιχεῖα τῆς ἀληθινῆς εἰρήνης.

— Στὴν πόλι Lemberg τῆς Δυτικῆς Οὐκρανίας ἐγκαινιάσθηκε τὸ «πρῶτο» Ρωμαιοκαθολικὸ Πανεπιστήμιο, τοῦ ὁποίου ὁ θεμέλιος λίθος τέθηκε πρὸ ἐνὸς ἔτους ὑπὸ τοῦ Πάπα Ἰωάννου-Παύλου Β' κατὰ τὴν ἐπίσκεψί του στὴν Οὐκρανία. Τὴν πρωτοβουλία καὶ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἱδρυσι καὶ λειτουργία τοῦ οὐκρανικοῦ ρωμαιοκαθολικοῦ Πανεπιστημίου ἔχει ἀναλάβει ἡ οὐκρανικὴ «ἐλληνο-καθολικὴ» (= οὐνιτικὴ) Ἐκκλησία.

Ε.Δ.Θ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 55
Διεκπ. 1263

Αθήναι, 5η Ιουλίου 2002

**Απόφαση τροποποίησης και
συμπλήρωσης Κανονισμού περι
συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
«Μορφωτικὸν καὶ Ἐπικοινωνιακὸν
Κέντρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Καστορίας»**

**Κανονισμὸς περὶ συστάσεως
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ
τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὸν Φιλό-
πτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μη-
τροπόλεως Κασσανδρείας»**

Α Π Ο Φ Α Σ Η

- Ἡ Διάρκῃς Ἱερᾷ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Ν.590/1977 περὶ τοῦ «Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
 2. Τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2 καὶ 7 τῆς ἀπὸ 16.6.1997 Ἀποφάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ «Περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μορφωτικὸν καὶ Ἐπικοινωνιακὸν Κέντρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας» (ΦΕΚ 548/4.7.1997/τ.Β')».
 3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 8/1.9.2001 Ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.
 4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 6/4.1.2002 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ.
 5. Τὴν ἀπὸ 31.5.2002 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Ἀποφασίζει

Τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἀπὸ 16.6.1997 Ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ (ΦΕΚ 548/Β/4.7.1997) «Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ» ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Πρὸς ὑποβοήθησιν καὶ προαγωγὴν τῶν σκοπῶν τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος ἐντάσσονται ἐν αὐτῷ τὰ ἤδη λειτουργοῦντα Κηροπλαστεῖον καὶ Ἐκκλησιαστικὸν Βιβλιοπωλεῖον (Ἐκθεσις Χριστιανικοῦ Βιβλίου) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, αἱ καθαρὰί πρόσοδοι τῶν ὁποίων διατίθενται διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος».

Ἄρθρον 2

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας προστίθεται παράγραφος ἡ' ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«ἡ'. Αἱ πρόσοδοι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως».

Ἄρθρον 3

Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 4

Ἐκ τῶν διατάξεων τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς τὸν Κρατικὸν προϋπολογισμόν.

Ἐν Ἀθήναις 31.5.2002

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 2481
Διεκπ. 1300

Αθήνησι τη 17η Ιουλίου 2002

Άρθρον 2

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29, παραγρ. 2 καὶ 59, παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 270/27.6.2001 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου.

5. Τὴν ἀπὸ 18.4.2002 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 30.5.200 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Ἀποφασίζει

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερά Μητρόπολιν Κασσανδρείας Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς ὁμῶς διαχειρίσεως ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐλεγχον αὐτῆς καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πολυγύρου. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄ ΣΥΣΤΑΣΙΣ – ΣΚΟΠΟΣ

Άρθρον 1

Συνιστᾶται εὐαγὲς Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ» ἔδραν ἔχον τὴν πόλιν τοῦ Πολυγύρου καὶ τελοῦν ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Ἡ παροχὴ πάσης ὕλικῆς βοηθείας καὶ περιθάψεως εἰς ἐνδεεῖς (πτωχοὺς ἀσθενεῖς, ἀστέγους, ἐγκαταλελειμμένους κ.ἄ.) τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας, ἔχοντας ἀνάγκην βοηθείας καὶ συμπαραστάσεως.

β. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων μαθητῶν καὶ σπουδαστῶν.

γ. Ἡ προικοδότησις πρὸς ἀποκατάστασιν ἀπόρων κορασίδων.

δ. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων πολυτέκνων οἰκογενειῶν.

ε. Ἡ παροχὴ Ἑλληνοχριστιανικῆς διαφωτίσεως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας δι' ἐκδόσεως ἐντύπων καὶ διαφωτιστικῶν φυλλαδίων.

στ. Ἡ βράβευσις ἀριστούχων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς τελευταίας τάξεως Λυκείου τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Άρθρον 3

α. Τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ, ἀποτελουμένου ἐκ τῶν: α) τοῦ Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, β) τοῦ Πρωτοσυγγέλλου ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς Ἀντιπροέδρου, γ) ἐνὸς Κληρικοῦ τῆς Μητροπόλεως ἐκτελοῦντος καθήκοντα Γραμματέως καὶ Ταμίου καὶ δ) δύο λαϊκῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν) διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

β. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται ἐπὶ τριετὲς θητεία, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν. Πᾶν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Μέλος ἀπέχον ἀδικοιολογήτως τριῶν συν-

εδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δύναται ν' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 4

1. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται, τακτικῶς μὲν κατὰ διμήνον, ἐκτάκτως δὲ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τῇ αἰτήσει τριῶν τουλάχιστον Μελῶν. Πρὸς ὑπαρξιν ἀπαρτίας, δέον νὰ παρίστανται τρία τουλάχιστον Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐν οἷς ἀπαραιτήτως ὁ Πρόεδρος. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων Μελῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ, ὑπερνικᾷ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

2. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα.

Εἰδικώτερον:

α. Ἀσκεῖ, διὰ τοῦ Προέδρου ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένων Μελῶν αὐτοῦ ἐποπτεῖαν, ἐπὶ τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων.

β. Ἀποφασίζει περὶ τῆς διαθέσεως τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερομένους σκοποὺς.

γ. Μελετᾷ καὶ ἐγκρίνει διάφορα μέτρα, ὑπὲρ ὑλικῆς ἐνισχύσεως καὶ εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

δ. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὸν ὁποῖον δημοσιεύει εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Τοπικὸν Τύπον καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἄρθρον 5

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Γενικὸν Φιλοπτῶχον Ταμεῖον, ὡς καὶ τὰ Ἑνοριακὰ τοιαῦτα, κατὰ πάσας τὰς ἐννόμους αὐτῶν σχέσεις καὶ ἐναντι πάσης Ἀρχῆς. Καθορίζει τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπογράφει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν. Ἀσκεῖ τὴν ἐπὶ τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων ἐποπτεῖαν. Λύει διαιτητικῶς πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἢ διαφορὰν μεταξὺ τῶν Μελῶν τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων, δυναμένην νὰ διαταράξῃ ἀρμονικὴν αὐτῶν συνεργασίαν.

Ἄρθρον 6

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' μέλος τοῦ Δ.Σ. Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐκτελεῖ καθήκοντα Γραμματέως καὶ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος. Οὗτος φυλάσσει ἅπαντα τὰ βιβλία Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος, συν-

τάσσει τὰ πρακτικὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ὁποῖαν συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου, κρατεῖ τὴν σφραγίδα καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ ταμίας δύναται νὰ ἔχῃ εἰς χεῖρας τοῦ ποσὸν μέχρι χιλίων εὐρώ (1000€), διὰ τὰς τρέχουσας ἀνάγκας τοῦ ταμείου. Αἱ πέραν τοῦ ὁρίου τούτου εἰσπράξεις δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ κατατίθενται, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτῶχου Ταμείου, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτῶχου Ταμείου εἶναι:

α. Αἱ εἰσφοραὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐνισχύσεις τῶν ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναγράφονται ἐτησίως εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς, ὡς καὶ τοιαῦτα τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

β. Αἱ ἐξ ἐλευθέρας βουλήσεως προσφοραὶ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν Αἰδεσμ. Ἐφημερίων.

γ. Αἱ δωρεαὶ καὶ προσφοραὶ τῶν φιланθρώπων ἢ φιλανθρωπικῶν ὁργανώσεων, Σωματείων καὶ Συλλόγων.

δ. Αἱ τυχόν Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις ἢ ἐπιχορηγήσεις Ο.Τ.Α., Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

ε. Ποσοστὸν 20% ἐκ τῶν εἰς χρήμα μηνιαίων προσόδων ἐκάστου Ἑνοριακοῦ Φιλοπτῶχου Ταμείου ἀποδιδόμενον ἀνὰ τρίμηνον.

στ. Ποσοστὸν 40% ἐκ τοῦ ἐτησίου ἐράνου τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ», διενεργουμένου κατὰ μῆνα Δεκέμβριον.

ζ. Τὸ προῖον ἐράνου ἐκ δισκοφοριῶν εἰς Ἑνορίας ἄνω τῶν 50 οἰκογενειῶν.

η. Διάφοροι ἄλλοι πόροι μὴ κατανομαζόμενοι ὧδε, τοὺς ὁποίους ἤθελεν ἐξεύρει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Ἄρθρον 8

1. Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτῶχου Ταμείου, συνιστᾶται παρ' ἐκάστη Ἑνορία ἄνω τῶν πεντήκοντα οἰκογενειῶν εἰδικὸν Ταμεῖον ὀνομαζόμενον «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ», μὲ ἔδραν τὸν κεντρικὸν Ναὸν τῆς Ἑνορίας.

2. Ἀπαντα τὰ Ἑνοριακὰ Φιλοπτῶχα Ταμεῖα διοικούνται καὶ ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Φιλο-

πτώχου Ταμείου ἐδρεύοντος ἐν Πολυγύρῳ καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει.

Ἄρθρον 9

Ἐκαστον Ἑνοριακὸν Φιλοπτώχων Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς· ἥτοι ἐκ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ, ὡς Προέδρου, ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, ὡς ἀντιπροέδρου καὶ τριῶν Κυριῶν ἢ Δεσποινίδων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, τῇ προτάσει τοῦ Ἐφημερίου. Ταμίαν καὶ Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγει αὕτη κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν.

Ἄρθρον 10

Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς καὶ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, διορίζονται ἐπὶ τριετεί θητεία, τοῦ Μητροπολίτου δυναμένου καὶ πρό τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτῶν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ μέλη, ἅτινα διὰ λόγους ἀπασχολήσεως ἢ υἰγείας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας δὲν δύνανται νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν. Τὰ συμπληρώνοντα τὴν τριετὴ αὐτῶν θητείαν μέλη τῶν Ε.Φ.Τ. δύνανται νὰ ἐπαναδιορίζωνται.

Ἄρθρον 11

Ἡ Διοικητικὴ καὶ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐνδιαφερουσῶν αὐτὴν ὑποθέσεων, ἐκτάκτως δὲ συγκαλεῖται ὅταν κληθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ ζητήσουν τοῦτο τὰ δύο ἐκ τῶν πέντε μελῶν αὐτῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν παρίστανται τρία τοῦλάχιστον μέλη καὶ ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ δέ, ὑπερισχέει ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Πᾶν ἔγγραφον τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 12

Πόροι τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι:

- Αἱ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.
- Τὸ προϊόν τῶν κυτίων, τὰ ὁποῖα τοποθετοῦνται εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς μὲ ἐνδειξιν «ΚΥΤΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ».

- Τὸ προϊόν περιεχομένου δίσκου ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

- Ποσοστὸν 60% ἐκ τοῦ ἐτησίου ἐράνου τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ».

- Αἱ τυχόν Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις ἢ ἄλλαι ἐπιχορηγήσεις Νομικῶν ἢ Φυσικῶν Προσώπων καὶ Ὁργανισμῶν.

Ἄρθρον 13

Οἱ πόροι τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου διατίθενται:

- Πρὸς περίθαλψιν πτωχῶν τῆς Ἑνορίας, διὰ παροχῆς εἰς αὐτοὺς τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου βοηθήματος, εἰδῶν ἐνδύσεως, ἱατρικῆς περιθάλψεως καὶ φαρμάκων.

- Δι' ἀγορὰν βιβλίων, σχολικῶν εἰδῶν καὶ διὰ τὴν παροχὴν χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς ἀπόρους μαθητὰς τῆς Ἑνορίας.

- Δι' ἐπισκέψεις εἰς τοὺς φυλακισμένους καὶ εἰς διαβιούντας εἰς εὐαγγῆ Ἰδρύματα πρὸς ἐνίσχυσίν των.

- Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ἕναν Ἱερὸν Ναὸν δὲν ὑπάρχει κίνησις ἀναγκῶν καὶ δὲν παρέχονται βοηθήματα, ἡμπορεῖ τὸ προϊόν τῶν πόρων νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ Γενικὸν Φιλοπτώχων Ταμεῖον.

Ἄρθρον 14

Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἐνδεῖας ἐκάστου πτωχοῦ Ἑνοριῶτου, πρέπει νὰ γίνεται τὸ ταχύτερον μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ κατόπιν νὰ γίνεται ἐγγραφή του εἰς τὰ ἐπὶ τοῦτῳ βιβλία τῆς Ἑνορίας καὶ σημείωσις χρησίμων παρατηρήσεων.

Ἄρθρον 15

Ἡ Διαχείρισις τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, γίνεται διὰ τῆς τηρήσεως τῶν ἐξῆς:

- Διπλοτύπων Γραμματείων εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς, δεόντως ἡριθμημένων καὶ τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

- Βιβλίου Ταμείου (εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν), ὡσαύτως ἡριθμημένου καὶ τεθεωρημένου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

- Φακέλλου διαφυλάξεως τιμολογίου, ἀποδείξεων κ.λπ.

- Βιβλίου Πρακτικῶν, τεθεωρημένου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

- Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν κυτίων καὶ ἐκ τῶν δίσκων θὰ καταμετροῦνται καὶ θὰ καταχωροῦνται εἰς εἰδικὸν Πρακτικὸν Καταμετρήσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπογράφεται τοῦλάχιστον ὑπὸ δύο μελῶν τῆς διοικούσης Ἐπιτροπῆς. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις διὰ δωρεᾶς ἢ προαιρετικὰς εἰσφοράς θὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 16

Κατὰ μῆνα Ἰανουάριον συντάσσεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς καὶ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ὑποβάλλεται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 17

Ἡ χρηματικὴ περιουσία ἐκάστου Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου, ὑπερβαίνουσα τὰ τριακόσια εὐρώ (300€), δέον νὰ κατατίθεται, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου εἰς τινὰ Τράπεζαν. Διὰ πᾶσαν ἀνάληψιν, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Δ.Ε., κεκυρωμένη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'
ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ – ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

Ἄρθρον 18

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Ἰδρυμάτος συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ κατὰ μῆνα Μάρτιον καὶ μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος ἀπολογισμῶν τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, ἐκτάκτως δὲ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου Μητροπολίτου. Εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, συμμετέχουν οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ Μέλη τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

Ἄρθρον 19

Εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συγκαλουμένην συνέλευσιν, ἀναγινώσκεται ἡ ἔκθεσις πεπραγμένων τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἐν γένει ἐπιτελεσθέντος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ταμεῖου καὶ τῶν Ἑνοριακῶν τοιούτων ἔργου, καὶ τῆς διαχειρίσεώς των, τῶν μετεχόντων δικαιουμένων, ὅπως ἐκφέρωσι τυχὸν παρατηρήσεις ἐπ' αὐτῶν καὶ συντάσσεται σχετικὸν πρακτικόν, περὶ ἐγκρίσεως ἢ μὴ τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'
ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 20

Τὸ Ἰδρυμα διαλύεται, δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συγκαλουμένης. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ἰδρυμάτος, ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τι τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 21

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν τριῶν τετάρτων τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 22

Τὰ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας καὶ ἐφ' ἐξῆς εἰσπραχθέντα ἐκ τῶν ὡς ἄνω αἰτιῶν ποσά, καὶ τὰ δικαιολογητικὰ δαπανῶν των περιέρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὸ συνιστώμενον Ἰδρυμα.

Ἄρθρον 23

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» δημοσιεύσεώς του.

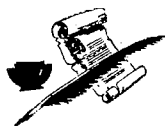
Ἄρθρο 24

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Μαΐου 2002

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Σαλῶνων ΘΕΟΛΟΓΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Δικαστικές αποφάσεις

**Πρόσκλησις ἐκδηλώσεως
ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν
πρόσληψιν ἐπιστημόνων
διαφόρων ειδικοτήτων**

Προκηρύξεις**Ἱερῶν Μητροπόλεων:****Κεφαλληνίας****Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου****Μυτιλήνης****Σύρου****Μεσσηνίας****Ἡλείας****Κασσανδρείας****Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης****Ἀργολίδος****Ζιμπάμπουε****Βουκουρέστι**

Πρὸς

Τὸν Πρεσβύτερον

Κωνσταντῖνον Κολιὸν τοῦ Ἀργυρίου,

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Βεροίας καὶ Ναούσης.

(καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Διὰ τοῦ παρόντος, κοινοποιοῦμεν σοι κατωτέρω τὴν ἐρήμην σου ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 7/2002 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 122, παρ. 2 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς τοῦτο τίθεται καὶ ἰσχύει συμπληρωθὲν ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Ν.Δ. 1714/1942 καὶ κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἵνα οὕτω λάβῃς γνῶσιν αὐτῆς καὶ ἀσκήσῃς κατ' αὐτῆς τὰ συμφώνως τοῖς ἁρθροῖς 126 καὶ 133 τοῦ προειρημένου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμου ἔνδικο μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καὶ τῆς ἐφέσεως.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει παρελευσεως ἀπράκτου τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου 5383/1932 καθοριζομένης προθεσμίας, θέλει ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀπόφασις καταστῇ συνωδᾶ τῷ ἁρθρῳ 151 Αὐτοῦ τελεσίδικος, ὀριστική καὶ ἀμετάκλητος.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 7/2002

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 145ης Συνοδικῆς Περιόδου, συγκαίμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Σπυρίδωνος καὶ ἐκ τοῦ τακτικοῦ μέλους Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Σεργίου, ὡς καὶ ἐκ τῶν Ἀναπληρωματικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Παντελεήμονος, ἀναπληροῦντος τὸν ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν Αὐτοῦ κωλυόμενον ὅπως παραστῇ Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητον, β) Φω-

κίδος κ. Ἀθηναγόρου, ἀναπληροῦντος τὸν θανόντα αοίδιμον Μητροπολίτην Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κυρὸν Τιμόθεον καὶ γ) Ἄρτης κ. Ἰγνατίου ἀναπληροῦντος τὸν ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν Αὐτοῦ κωλυόμενον ὅπως παραστῇ Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρον.

Συνελθὸν εἰς Συνεδρίαν τῇ 27ῃ Ἰουνίου 2002, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Πέμπτη καὶ ὥρα 8ῃ ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καὶ Ἰασίου 1 καὶ τῇ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γραμματέως Ἀρχιμανδρίτου Χρυσόστομου Τσιρίγκα, ἵνα κρίνῃ καὶ δικάσῃ τὸν Πρεσβύτερον Κωνσταντῖνον Κολιὸν τοῦ Ἀργυρίου, κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης, κατηγορούμενον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/1997 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 55 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς τίθεται καὶ ἰσχύει κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», διὰ τοῦ Περιοδικοῦ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου 2002 καὶ διὰ τῆς Ἡμερησίας Ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» τῆς 15ης καὶ 16ης Ἀπριλίου 2002, ὡς ἀγνώστου διαμονῆς καὶ μὴ προσελθόντος καὶ μὴ παραστάντος κατὰ τὴν σημερινὴν δικάσιμον.

Διεξελθὸν καὶ ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγραφα καὶ στοιχεῖα.

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Ἄρτης κ. Ἰγνατίου.

Σκεφθὲν κατὰ τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσις, εἰσάγεται ἐνώπιον Αὐτοῦ τηρηθεισῶν τῶν νομίμων προϋποθέσεων, ἃς προβλέπει ὁ Νόμος 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸς Αὐτῶν διαδικασίας».

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καὶ ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδι-

κασίας περιλαμβανοῦσης καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς διαδικασίας, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικὰ περιστατικὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καὶ κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνωδᾷ τῷ ἀρθρῷ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸς Αὐτῶν διαδικασίας» ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐκ προθέσεως διὰ πλειόνων ἀντικανονικῶν πράξεων ἐτέλεσε πλείονα ἀδικήματα καὶ συγκεκριμένως ὅτι

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρα ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καὶ ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, διὰ τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ Ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης Ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν καὶ δὴ ὑπὸ τῶν: ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Γραφικῶν Λογίων

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Κηρύσσει ὁμοφώνως τὸν Πρεσβύτερον Κωνσταντῖνον Κολιὸν τοῦ Ἀργυρίου κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης, ἔνοχον ἐπὶ καὶ συγκεκριμένως ὅτι ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρούμενοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Γραφικῶν Λογίων καὶ παμφηφεί ἐπιβάλλει αὐτῷ τὴν ποινὴν τῆς Καθαιρέσεως ἐκ τοῦ Ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης Ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτὸν τέλεον παντὸς Ἱερατικοῦ βαθμοῦ καὶ τίτλου, κατὰγον αὐτὸν καὶ ἐπαναφέρον εἰς τὴν τῶν λαϊκῶν τάξιν, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. τὴν ἐκ τριάκοντα (30€) εὐρῷ δικαστικὴν δαπάνην.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου

Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Γρεβενῶν ΣΕΡΓΙΟΣ

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ

† Ὁ Φωκίδος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

† Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
 ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἡ Ἐκκλησιαστική Κεντρική Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν γνωστοποιεῖ ὅτι προτίθεται νά προσλάβῃ ἓνα (1) Ἀρχιτέκτονα-Μηχανικόν, ἓνα (1) Μηχανολόγον-Μηχανικόν, ἓνα (1) Τοπογράφον Μηχανικόν καί ἓνα (1) Μηχανικόν Πληροφορικῆς-Προγραμματιστὴν-Ἀναλυτὴν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καλοῦνται νά **ὑποβάλουν** εἰς τὰ Γραφεῖα μας (Ἰασιῶ 1, 4ος ὄροφος, Ἀθήναι) Αἴτησιν, Βιογραφικὸν Σημεῖωμα καὶ τὰ κατὰ νόμον προβλεπόμενα δικαιολογητικά **μέχρι τῆς 30-09-2002**.

Γενικά Προσόντα:

- Ἡλικία μέχρι 35 ἐτῶν.
- Πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς (Πολυτεχνείου ἢ Πανεπιστημίου) ἀντιστοίχου ἐιδικότητος.
- Ἀποδεδειγμένη ἐμπειρία ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐκάστης ἐιδικότητος.
- Ἐκπλήρωσις στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων (διὰ τοῦς ἄρρενας ὑποψηφίους)
- Λευκὸν Ποινικὸν Μητρώον
- Προϋπηρεσία
- Γνώσις Ἑνῆς Γλώσσης

Εἰδικά Προσόντα:

Ἀρχιτέκτονος Μηχανικοῦ

- Ἀριστη γνώσις τοῦ Γ.Ο.Κ.
- Ἐμπειρία εἰς ἐπιβλέψεις οἰκοδομικῶν ἔργων
- Ἐμπειρία εἰς μελέτας οἰκοδομικῶν καὶ κτιριακῶν ἔργων
- Εὐχέρεια εἰς τὸν πολεοδομικὸν ἔλεγχον φακέλων μελετῶν, κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις (ΓΟΚ, Κτιριοδομικός Κανονισμός κ.λπ.)
- Ἐμπειρία εἰς συντηρήσεις - ἐπισκευὰς - ἀνακαινίσεις κτιρίων ἐν γένει
- Γνώσις Η/Υ (EXCEL - AUTOCAD - WORD)
- Ἐμπειρία εἰς σύνταξιν τευχῶν δημοπρατήσεων -

οἰκονομικῶν τευχῶν - προϋπολογισμῶν οἰκοδομικῶν ἔργων, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν δημοσίων ἔργων - ΑΤΟΕ ...

Μηχανολόγου Μηχανικοῦ

- Ἐμπειρία εἰς μελέτας Η/Μ διὰ τεχνικά ἔργα
- Ἐμπειρία εἰς συντηρήσεις - ἐπισκευὰς τῶν Η/Μ ἐγκαταστάσεων τεχνικῶν καὶ οἰκοδομικῶν ἔργων
- Γνώσις Η/Υ (EXCEL - AUTOCAD - WORD + προγραμμάτων τῆς ἐιδικότητός του)
- Ἐμπειρία εἰς σύνταξιν τευχῶν δημοπρατήσεων Η/Μ ἔργων, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν δημοσίων ἔργων - ΑΤΗΕ κ.λπ. ...
- Εὐχέρεια εἰς τὸν ἔλεγχον φακέλων Η/Μ μελετῶν, κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις

Τοπογράφου Μηχανικοῦ

- Ἐμπειρία εἰς θέματα Κτηματολογίου
- Ἐμπειρία εἰς ἐντοπισμὸν ἀκινήτων
- Ἐμπειρία εἰς τὴν ἐφαρμογὴν διαγραμμάτων
- Ἐμπειρία εἰς ἐφαρμογὰς τίτλων ἰδιοκτησίας
- Ἐμπειρία εἰς ἀποτυπώσεις - κτηματογραφήσεις γηπέδων γενικῶς
- Γνώσις Η/Υ, λογισμικῶν προγραμμάτων AUTO-CAD, LAND DEVELOPMENT, EXCEL, WORD
- Γνώσις G.I.S. μετὰ τῶν προγραμμάτων των

Μηχανικοῦ Πληροφορικῆς-Προγραμματιστοῦ-Ἀναλυτοῦ

- Διετὴς τουλάχιστον ἐμπειρία εἰς τὸν σχεδιασμὸν καὶ τὴν συντήρησιν τῶν πληροφοριακῶν συστημάτων
- Ἐμπειρία εἰς ἐγκατάστασιν, ἀνάλυσιν καὶ προσαρμογὴν λογισμικῶν προγραμμάτων
- Ἐμπειρία εἰς δημιουργίαν καὶ συντήρησιν (διαχείρισιν) δικτύων
- Γνώσις γλωσσῶν προγραμματισμοῦ
- Ἐμπειρία εἰς βάσιν δεδομένων (Oracle)

Διὰ πλείονας πληροφορίας εἰς τὸ Γρ. Διοικητικοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. (τηλ. 72.72.912-913)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῇ Ἰουλίου 2002

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἑφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Νικολάου Σβορωνάτων
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀργοστολίῳ, τῇ 1ῃ Ἰουλίου 2002

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἱ. ναῷ

Εὐαγγελιστρίας - Ἀναλήψεως Ἀργοστολίου
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀργοστολίῳ, τῇ 1ῃ Ἰουλίου 2002

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἑφημερίου τῶν Ἱερῶν Ναῶν

1) Γενεσ. τῆς Θεοτόκου Βλαχερνιτίσσης, 2) Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Γέρο Λάκκου, 3) Ἀγίου Γεωργίου Μαλάξης Κυδωνίας, 4) Ἀγίου Γεωργίου Παῖδοχωρίου, 5) Ἀγίου Γεωργίου Ἀλικάμπου, 6) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κεφαλᾶ καὶ 7) Ἀγίου Θωμᾶ Νέου Χωρίου Ἀποκορώνου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Χανίσις, τῇ 3ῃ Ἰουλίου 2002

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἑφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἐμπρόσνερου Ἀποκορώνου
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Χανίσις, τῇ 19ῃ Ἰουλίου 2002

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἑφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Νικολάου Πλωμαρίου καὶ
Ἀγίας Βαρβάρας Παμφίλων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Μυτιλήνῃ, τῇ 10ῃ Ἰουλίου 2002

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

Ζωοδόχου Πηγῆς Μυκόνου καὶ

Παναγίας, χώρας Ἄνδρου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἑρμούπολει, τῇ 17ῃ Ἰουλίου 2002

† Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β'

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Ἀθανασίου Βαλύρας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμάτῃ, τῇ 31ῃ Ἰουλίου 2002

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Νικολάου Κορώνης

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμάτῃ, τῇ 5ῃ Αὐγούστου 2002

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἠλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

α) Ἀγ. Μαρίνης Περιστερίου, β) Ἀγ. Θεοδώρων

Λεχαινῶν καὶ γ) Ἀγ. Γεωργίου Καβασιλῶν

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Πύργῳ, τῇ 1ῃ Αὐγούστου 2002

† Ὁ Ἠλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἠλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

- 1) Ἀγ. Σπυρίδωνος Πύργου, 2) Ἀγ. Τριάδος Βάρδας,
- 3) Ἀγ. Γεωργίου Ἀμαλιάδος καὶ
- 4) Ἀγ. Νικολάου Λαμπείας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἑφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Πύργῳ, τῇ 1ῃ Αὐγούστου 2002

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κασσανδρείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

1. Ἀγίου Γεωργίου Νέας Τρίγλιαις καὶ
2. Ἀγίου Ἀθανασίου Τριλόφου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἑφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Πολυγύρῳ, τῇ 1ῃ Αὐγούστου 2002

† Ὁ Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἑφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

- 1) Ἀγίου Γεωργίου Γούναρι καὶ
- 2) Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Γκοριτσᾶς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάρτῃ, τῇ 19ῃ Αὐγούστου 2002

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἑφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

- 1) Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ναυπλίου,
- 2) Ἀγίου Νικολάου Ἀγίου Δημητρίου Ναυπλίας,
- 3) Ἀγίου Δημητρίου Σχονοχωρίου Ἀργούς

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21ῃ Αὐγούστου 2002

† Ὁ Ἀργολίδος ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

- 1) Ἀγίου Γεωργίου Ναυπλίου,
- 2) Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ναυπλίου,
- 3) Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀργούς

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Δια-

κονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21ῃ Αὐγούστου 2002

† Ὁ Ἀργολίδος ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζιμπάμπουε

Σὰς πληροφοροῦμε ὅτι ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν πληρῶσιν Ἐφημεριακῆς θέσεως εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Μπουλαβάγιου τῆς ἡμετέρας Μητροπολιτικῆς περιφερείας Ζιμπάμπουε.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθύνονται

πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ζιμπάμπουε Κον Κύριλλον, εἰς τὴν διεύθυνσιν P.O. Box 2832 HARARE - ZIMBABWE καὶ στὰ τηλέφωνα 002634 - 744991 καὶ 0026392 - 261258.

Ἐν Χαράρε, τῇ 26ῃ ἰουνίου 2002

† Ὁ Ζιμπάμπουε ΚΥΡΙΛΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ζητεῖται ἐφημέριος διὰ τὸ Βουκουρέστι

Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐφημεριακῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν ἑλληνικὴν Πρεσβεῖαν τοῦ Βουκουρεστίου τῆς Ρουμανίας, ζητεῖται ἐφημέριος, κεκτημένος τὰ ἀνάλογα προσόντα.

Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (τηλ. 010-7272201, 010-7272204).

